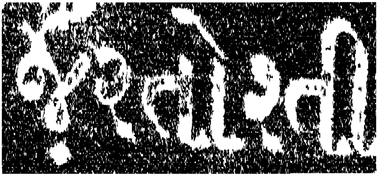
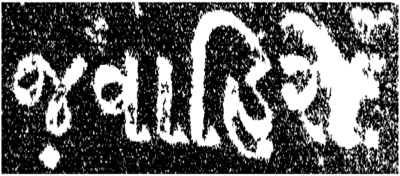

(શેઠ ખ. રૂ. કામાવાળો ઈનામનો રેસાલો.

જરતોશ્તી જવાહિરો

યાને

અશો પેગામ્બર સપિતમાન જરતોસ્તની પવિત્ર
ગાથાવાણીમાંથી, તેમજ પાક અવસ્તા
વાણીમાંથી ચુંટી કહાડેલા

**નેકી અને નીતિ શિખવનારા, ફિલસુફી
અને વિદ્યાનું જ્ઞાન કરનારા, સંસાર
વહેવારની શિખામણ આપનારા**

ચુનંદા ફકરાઓ,

તેમના તરજુમા સાથે

ભેગા કરનાર

પાહલનજી બરજોરજી દેશાઇ.

તે "તારીખે શાહાને ઇરાન" વગેરેના કર્તા.

રાહનુમાએ માજદયસ્નાન સભાની

મારફતે

શેઠ ખરશેદજી રૂસ્તમજી કામાજીએ

આપેલાં રૂ ૧૨૫) નાં ઇનામનો

આ નિબંધ

એ સભાની પરવાનગીથી છપાવી પ્રગટ કીધો છે.

મુંબઇ:

શ્રી. જ. ન. પીતીત પારસી ઑરફનેજ કેપતન

પ્રિંટીંગ વર્કસ.

૧૯૦૧ ઇસ્વી. ૧૨૭૧ યજદેજર્દી.

આ રેસાલા વિશે ખોલાસો.

રાહનુમાએ માજદયસ્નાન સભાની કારોબાર મંડળી હસ્તક શેઠ ખરશેદજી રૂસ્તમજી કામાએ નીચે જણાવેલાં નામ અને વિગત સાથનો એક ઇનામનો રેસાલો લખાવી માંગ્યો હતો:—

"અશો જરતોસ્તની શાગેર્દી : યાને પેગામ્બર સાહેબનાં ફરમાનોમાંનાં થોડાં થોડાં જરતોશ્તીઓને દરરોજ વાંચવાને તથા મનન કરવાને બની આવવા માટે વર્ષના ૩૬૫ દાહાડામાંના દરેક દાહાડાનાં નામની મતલબને વધતાં યા ઓછાં બંધબેસતાં આવે એવાં ફરમાનો અવસ્તાવાણીમાંથી ટાળવી કાહાડી, તેમને બારે મહિનાના દરેક રોજની નીચે લાગુ પડે એવી રીતે ગોઠવીને એક સંગ્રહ બનાવવો.

"મી૦ અર્નેસ્ટ એમ. બાઉડને 'The Imitation of Buddha, Quotations from Buddhist Literature for each day in the year'

એ નામનો એક નાનો ગ્રંથ ૧૮૯૧ નાં સાલમાં પ્રગટ કીધો છે તેની ધોરણ ઉપર આ રસાલો લખવો, પણ લખનારે અવસ્તાવાણીમાંના અસલ ફકરા ગુજરાતીમાં એક સફા ઉપર ઉતારી લઇ સામેના સફા ઉપર તેમના ઇંગ્રેજી અથવા ગુજરાતી તરજુમા આપવા.

"રસાલો આવતા માર્ચ માસની આખરી સુધીમાં ઉપલી સભાના ઑનરરી સેક્રેટરી મી૦ પાહલનજી બરજોરજી દેસાઇ ઉપર મોકળી આપવો. અને ઠરાવેલી કમિટી જે નિબંધ પસંદ પડશે તે લખનારને રૂ. ૧૨૫ નું ઉપલું ઇનામ મળશે."

ઉપલી સભાની કારોબાર મંડળીને આ બાબત-માં બે રેસાલા મલ્યા હતા, જેમની તપાસ કરીને એરવદ કાવસજી એદલજી કાંગાએ રિપોર્ટ કરતાં નીચે મુજબના વિચારો જણાવ્યા હતાઃ—

"જત તા૦ ૩ જી આગસ્ટ સને ૧૯૦૦ ના પત્ર સાથ "અશો જરતોસ્તની શાગેર્દી" બાબે લખાઇ આવેલા બે રીસાલા તપાસવાને માટે તમો

સાહેબે મારી ઉપર મોકલીઆ હતા તે મેં બારી-કીથી તપાસીઆછે અને તેનો રીપોરટ નીચે મુજબ લખી જણાવાની રજા લેઉંછુંજી.

"એ બે રીસાળાઓમાં "અર્બુખ્ધો વાક્ષ યાહિ વેરેથ્રજાંસ્તેમો"વાળી નીશાનનો રીસાલો સરસ નીવડયો છે. એના લખનારે રીસાળાની બધી શરતો પુરી પાડીછે. શરતમાં જણાવીઆ મુજબ આપણા મહીનાઓના દરરોજના મથાળાં હેઠલ, બની શકીઉચ તેમ, બંદબેસતા અવસ્તા તેના અર્થ સાથે આપીઆ છે. એથી ઉલટું એ રીસાળાના બીજા લખનારે અવસ્તાના ફકરા મુદલ આપીઆ નથી, તથા અંગ્રેજી બાર મહી-નાની દરેક તારીખના મથાળાં હેઠલ અવસ્તામાં આવેલા ફકરા તથા વાકયોના ફકત અંગ્રેજી તરજુમા આપીઆ છે. ધાર્યામેજો એ લખનારે માંગેલી શરત ઉપર ધેઆન આપીઉ નથી.

"અનુંખ્યો વાક્ષ યાહિ વેરેથ્રજાસ્તેમો"ની નીશાનવાળા લખનારે, જોકે બની શકીઉ તેમ, દરરોજને મલતા તથા તેને બંધબેસતા અવસ્તા, તેના અર્થ સાથે આપવાની કોશેશ કીધીછે, તોપણ કેટલેક ઠેકાણે અવસ્તા તેના રોજને અનુંસરતા નથી......સેવટે, એ રીસાળો ઠેરવેલાં ઈમાનને માટે લાએક જણાયોછે: પણુ એલતેમાસ કરૂંછું કે, છપાવા આગમચ, લખનારે એક વખત ફરીથી, આખો રીસાળો બારીકીથી જોઇ જવો, કારણુ કે, તેમાં સુધારો કરવાને માટે જગા નીકળશે એમાં તો શક નથી."[1]

મજકુર રિપોર્ટ મુજબ પરીક્ષકે પસંદ કરેલા રેસાલાવાળા તખલ્લુસનું પરબિડું ઉખેડતાં કારોબાર મંડળીને સભાના આનરરી સેક્રેટરી મી૦

---

૧ પરીક્ષકની આ ભલામણ મુજબ લખનારે પુરેપુરો અમલ કીધો છે.

પાહલનજી બરજોરજી દેસાઈનું નામ જણાયાથી તેમને ઉપલું રૂ. ૧૨૫) નું ઇનામ આપવામાં આવ્યું છે.

હાલમાં જરતોસ્તીઓમાં ધર્મ કેળવણી બાબે ચર્ચા ચાલુ છે તે દરમિયાન આ રેસાલો છાપી પ્રગટ કરવાનું દુરસ્ત જણાયાથી તેમ કરવાની પરવાનગી મી० પાહલનજીને કારોબાર મંડળીએ ખુશીથી આપી છે.

ખ. રૂ. કામા,

રાહનુમાએ માજદયસ્નાન સભાની કારોબાર મંડળીના સરનશીન.

દીબાચો.

આજે સુધરેલી દુનિયાના ધર્મ સુધારકો સર્વથી ચઢતે દરજજેની નીતિનું શિક્ષણ લોકોને આપવાને આતુર જણાયછે. એ માટે ઉત્તમમાં ઉત્તમ શિક્ષણની શોધ ચાલેછે અને પુરાણા મજહબોનાં દફતરોના સફા ઉથલાવવામાં આવેછે. વળી આ સુધરેલી પ્રજા ઉગમણુ ભણીના પુરાણા ધર્મોનાં ભાષણો પૈસા ખર્ચીને સાંભળવા લાગીછે. એવા એ ધર્મોનાં પુસ્તકો તેમને હાથ લાગ્યાં છે, જેમાંથી ઉત્તમ નીતિના અનેક સબકો મળી આવેલા મનાયછે. આ ઉંચે દરજજેનાં શિક્ષણને વધારે મોતેબર મરતબો એમ મળ્યો છે કે તેઓમાં માણસજાતને બહુજ નમ્ર થવાની જાબજા તાકીદ ફરમાવી છે. જાતભાઇઓ તરફ સખી રીતે વર્તવાનાં આવાં કીમતી ફરમાનોને લીધેજ નહિ, પણ

માણસજાતથી ઉતરતાં પ્રાણીઓ ભણી દયા દેખાડવાના હુકમો આપેલા છે તેથી પણ આ પુરાતન મજહબોને દયા અને સખાવતના ઉત્તમ કાનુન ઉપર રચાયલા ગણી માન આપવામાં આવેછે. આ બેમાંનો એક ધર્મ કાંઇપણ ચેતન શકિત ધરાવનારાં પ્રાણીઓ તર્ફ, ત્યારે બીજો તમામ જાનદાર પશુ, પંખી, જળચર અને જંતુ તર્ફ દયાળુ થવાનો બોધ કરેછે, અને તેમ કરવાની ઇનસાન જાતની ફરજ શિખવે છે.

હવે આવા ઉત્તમ બોધ શિખવનાર ધર્મો વિરૂધ બોલવાનું કાંઇ નથી. પણ સઘળે ઠેકાણે નમ્રતા વાપરવા અને બધીજ બાબતમાં દયા દેખાડવાનું શિક્ષણ આપનારા ધર્મો તર્ફથી દુરઅંદેશ ઇનસાનનું દિલ ઉઠતું જાય છે. આ દુરઅંદેશીઓ કહેછે કે દયા અને સખાવત ઉપર રચાયલા ધર્મો આલમના હકમાં સઘળો ફાયદોજ કરતા હોય

એમ નથી. તેઓ, અને આજની વિદ્યા સાથ ધર્મને સરખાવી જોઇ અનુમાન બાંધનારાએ કહેવા માંગે છે કે ખરો ઉત્તમ ધર્મ તો તે કે જેનો પાયો દયા અને સખાવત જોડે ઇનસાફ ઉપર રચાયો હોય. જે મજહબમાં ઇનસાફનું શિક્ષણ પુરતું ન હોય તે ઝાઝો ફાવે નહિ. આ વાત ખરી છે કે સર્વથી શ્રેષ્ઠ અને સર્વથી નેક વિચારો અને ફરમાનો આપનાર મહા પુરૂષો તેવાજ ઉત્તમ ગુણો ધરાવનારા હોવા જોઇએ; અને ઉપલા બંને ધર્મોના સ્થાપકોના ઉત્તમ ગુણોની આજે સુધરેલી આલમ સ્તુતિ ગાય તેમાં નવાઇ નથી. પણ ઉત્તમમાં ઉત્તમ જો એકલી દયા અને સખાવતનો કાનુન હોય તો ઇનસાફના હિસ્સા વિના તે અધુરો સાબેત થશે. માણસને જો નેકીના રસ્તા ઉપર મુકવાની ધર્મની ફર્જ હોય તો ઇનસાફ તર્ફના પ્યાર વિના નેકીના મેહલના દરવાજા ઉઘડવાના નથી. દયા અને

સખાવતનો અમલો ઇનસાફ વિના અધુરો છે. એટલામાટે ઉત્તમમાં ઉત્તમ ધર્મની શોધ કરવી હોય તો જેનો પાયો દયા અને સખાવત જોડે જોઇતા ઇનસાફ ઉપર રચાયો હોય તેવા ધર્મની તે થવી જોઇયે. ઉપલા સુધરેલી દુનિયાના દુરઅંદેશીઓનું કહેવું એજ ભાવાર્થ ધરાવે છે અને ધર્મસુધારા માટે આતુર દરેક જીજ્ઞાસુ પણ એવાજ અભિપ્રાય ઉપર આવીને અટકવા માંગે તો તેમાં અજબ થવાનું નથી.

આમ છે ત્યારે ઇનસાફ ઉપર પોતાનો મુળ પાયો બાંધનાર મજહબની શોધ થવી જોઇએ. અને એ શોધ કરવાનું કામ આજે મુસ્કેલ નથી. એ મજહબ મજદયસ્નની જરતોસ્તી છે. દુનિયાના બે હજારથી બાવીશ શો વરસ જેટલા પુરાણા ઉપર ઇશારો કરેલા દયા અને સખાવતનું શિક્ષણ આપનારા બંને મજહબો આગમજ જે વધારે

પુરાણો મજહબ સ્થાપીત થઇ ચુકયો' હતો તે જરતોસ્તી મજહબ છે, કે જે દુનિયાની અચરતી વચે પોતાની ઉપર ગુજરેલા અસંખ્યાત ગજબો છતાં હૈયાતી ભોગવતો આજ સુધી બચેલો છે. કેયાની પાદશાહ ગુશ્તાસ્પની મદદથી હજરત જરતોસ્તે સ્થાપેલો આ સર્વથી પુરાણો હયાત ધર્મ યુરોપ અને અમેરિકાના મજકુર દૂરઅંદેશીઓના માંગવા મુજબના ઇનસાફનાં કાનુન ઉપર રચાયલો છે. અગરજો એવા ઇનસાફી કાનુન ઉપર રચાયલા મજહબનીજ ખોળમાં નવી સદીની ધર્મસંબંધી ફિલસુફી માર્ગ લેવા માંગતી હશે તો તેને માટે કોઇ નવા પેગમ્બરે જન્મ લેવાની અગત્ય માલુમ પડવાની નથી, કેમકે તે અગત્ય જરતોસ્તનો ચારથી પાંચ હજાર વરસનો પુરાણો મજહબ પુરી પાડી શકે એમ છે. એમાં માણસ જાત તર્ફે સર્વદા દયા અને સખાવતથીજ વર્તવાનાં ફરમાનો શોધવા

જનારને મલનાર નથી, કેમકે તેવાંજ સઘળાં ફરમાન દુનિયાને ફાયદાને બદલે નુકસાન કર્તા થઇ પડવાનો સંભવ છે. પણ એમાં તો ઇનસાફ અને ઇનસાફ જાબજા નજર આવશે. ભલું વિચારો, ભલું બોલો, ભલું કરો—તેનો બદલો આ દુનિયાનાં સુખ અને પેલી દુનિયાનાં નિર્વાણમાં મળશે; બુરૂં વિચારે- બુરૂં બોલો, બુરૂં કરો—તેને બદલો આ જેહાના નાં સંકટ અને પેલી જેહાનનાં પશ્ચાતાપમાં મળશે. સારાં નરસાંનો ઇનસાફ થશે અને શેવટે નેકીની ફતેહ થશે. નેકી અને બદી વચ્ચે સર્વદા ઝગડો ચાલુ રહેશે, પણ અંતે નેકીજ ફાવશે. માણસ ગ્નાની છે; તેની આગળ બે રસ્તા ખુલ્લા છે: એક ભલો, બીજો બુરો. એ બેમાંથી જે તે પસંદ કરશે તે મુજબનો તેનો ઇનસાફ થશે; તે મુજબનું પરીણામ તેને હાંસેલ થશે. બલાંનુ ભલું, બુરાંનુ બુરૂં.

આ સઘળું જરતોસ્તનો મઝહબ શિખવે છે. પણ આ તો મરણ પછીના ઇનસાફની વાત થઇ. પણ જીંદગી દરમિયાન ઇનસાફ કયાં છે ? બદ માણસને માફી બખ્શવી કે સજાએ પુગાડવો ? એ બાબે જરતોસ્ત આપણને એમ સમજાવવા માંગે છે કે જેવી કામ બને તેનો ઇનસાફથી તોલ થાય છે, અને દાદાર તે ઇનસાફ કરે છે. તે પોતાના એકજ ખોદા હોરમજદથી જાણવા માંગે છે કે જુઠા, ઠગારા, રાસ્તીથી નારાજ, અને નેકીના વધારાથી નાખુશ માણસોને હું કેવી રીતે દૂર કરૂં ? (ઇજ૦ હા ૪૪, ફ૦ ૧૩). વળી તે જાણવા માંગે છે કે જુઠાઇને તોડવા, બદ માણસોને પાયમાલ કરવા, અને કાવત્રાં તથા દગાબાજીનો ફેલાવો અટકાવવા માટે ઠગાઇને રાસ્તીના હાથમાં તેની લાયક સજાને માટે કેવી રીતે આપું ? (૪૪-૧૪). આ રીતે દુષ્ટ માણસોને મારી હટાડવા

અને સજા કરાવવાની ખાહેશ રાખીને જરતોસ્ત તે માટે હોરમજદની મદદ માગે છે.

પણ તેના માગેલા ઇનસાફની હદ એટલીજ દીસતી નથી. અગરજો કોઇ વધારે મોટો તકસીર-વાર હોય તો તેને તો તે જીંદગીથી ગગડાવી નાખવા માંગે છે (૪૬-૫); અને ખરેખર પોતાના એક મોટા દીન દુસ્મનની શેકસ્ત જરતોસ્ત પોતાની નેકીની ફતેહને માટે ઇચ્છે છે. તે અર્જ ગુજારે છે કે હું તો નેકીના તરીકાથી બેદિલ થયલાઓને રાસ્તીની મારફતે રાજી કરવા ઇચ્છું છું, તોપણ મારા સૌથી જોરેમંદ દુસ્મન (બેન્દ) મારી સામે થયા કરે છે માટે મારી નેક મનશાનીથી હું તેની હાર શોધુંછું (૪૯-૧). અહીં ત્યારે બુરામાં બુરા માણસને થકી લાયક સજા અપાયલી આપણ જોઇએ છીએં, અને તે જરતોસ્તી ઇનસાફનો તરીકો દેખાડે છે.

એ રીતે આ તેમજ પેલી દુનિયામાં જરતોસ્તી દીન ઇનસાફ્થી નેકી અને બદીનો બદલો અપાવવા માંગે છે. જરતોસ્ત પોતાને થકી રાસ્તી અને નેક વિચારની બખ્શેશ માંગેછે (૨૯-૧૧), એવી મતલબથી કે દીનના ફેલાવાને થકી પોતે લાયક થઇ શકે. એક વાર હોરમજ્દની પસંદગી પોતાની ઉપર ઉતર્યાં પછી જરતોસ્ત તન મનથી દીનના ફેલાવાનાં કામ ઉપર મંડયો, કેજે દીનની સ્તુતિ તે ઘણાજ થોડા શબ્દોમાં કરે છે. પોતાના જમાનાની સઘળી મોજુદ દીનોમાં તે તેને સર્વોત્તમ ગણે છે, અને ખુબીમાં જણાવે છે કે એ દીનનો મદાર રાસ્તી ઉપર બાંધેલો હોવાથી તે માલ મિલ્કતને આબાદ કરે છે, અને સંપૂર્ણ મનશનીના કલામાથી ભરપુર હોવાને લીધે તે માણસ જાતને સદાચારી અને નીતિવાન કામો કરવાને શક્તિવાન બનાવેછે (૪૪-૧૦).

સદાચારી અને નીતિવાન માણસનો સદા જય છે, એ સાચો સિધ્ધાંત આજ કાલનો નહિ પણ જરતોસ્તના જમાના જેટલો જુનો છે. એ અશો પેગામ્બર પોતે ઇનસાફની લગામ પરવરદેગારને સોંપતાં કહેછે. કે તું સાહેબે સદ્‌ગુણી માણસને માટે સુખાકારી અને અમર્ગી મુકરર કીધાં છે, અને તેવા માણસંને તુ હર વકતે શક્તિ અને જોર બખ્શે છે (૪૫-૧૦). સારાં નરસાંનો ઇનસાફ કરનાર હોરમજદ પોતે છે (૨૯-૪), એમ તો જરતોસ્ત જાબજા ફરમાવી જાયછે. સારાં નરસાં વચ્ચે તે કેવડો મોટો તફાવત સમજાવી જાયછે તે આ ઉપરથી જણાશે:—જે કોઇ દુષ્ટ માણસને મદદ કરે તેને બુરો સમજવો; તથા જે નેકને મદદ કરે તેને નેક જાણવો (૪૬-૫). એજ ઉત્તમ નિયમને તે વળી તરતજ આ શબ્દોમાં પાછો સમજ પાડે છે કે—જે કોઇ દુષ્ટ ને માટે

ઘણો સારો તે પોતે દુષ્ટ છે; જેને માટે રાસ્ત પ્યારો તે પોતે રાસ્ત છે (૪૬–૬). એજ તરીકા ઉપર તે બાપોકાર જણાવે છે કે—દુષ્ટને માટે હું એક જોરાવર દુશ્મન અને રાસ્તને માટે એક જબરો ખુશહાલી આપનાર થવા ઇચ્છુછું (૪૩–૮).

અહીં પાછો ઇનસાફનો કાનુન આવી ઉભો રહે છે; અહીં કાયદા મુકરર થાયછે. અને ઇનસાફના એ કાયદા ક્યાંથી આવ્યા? પેગામ્બર સાહેબના આ શબ્દો છે કે—"અએ હોરમજ્દ! એ પ્રમાણેના સૌથી પહેલા કાયદા તેં મુકરર કીધા છે (૪૬–૬). આ ઇનસાફી કાયદાઓમાં બુરા અને ભલા વચેના મોટા તફાવત વિશે વારંવાર સમજણ આપવાની જરતોસ્તે જરૂર વિચારી છે, કેમકે તે ફરીફરીથી ફરમાવે છે કે શેવટે "બુરાને માટે શિક્ષા છે," પણ "જે કોઈ રાસ્તીને ટેકો આપે છે તેને માટે સુખાકારી છે"

(૫૧-૮); વળી "અએ હોરમજદ! બને દુનિયાઓમાં પાપીને તું શિક્ષા કરેછે અને નીતિવાનને તું સુખ આપેછે" (૫૧-૯).

આ રીતે ઇનસાફના કાનુનવાળો જરતોસ્તનો પુરાણો મજહબ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામનાં ત્રણ મૂળ પગથિયાંઓ ઉપર રચાયલો છે (હા ૧૦, ૧૨, ૬૦). સચાઈ અને નેક મનસ્નીને તેણે ઉત્તમમાં ઉત્તમ નેકી ગણી છે, અને તેમનેજ એખ્તિયાર કરીને બીજાઓને તે એખ્તિયાર કરવા ફરમાવ્યું છે (૨૮-૧૧; ૨૯-૧૧; ૪૮-૧૧; ૫૧-૨). જરતોસ્ત જેટલું ફરમાવી ગયો નથી તેટલું તે દાખલાથી સમજાવી ગયો છે. કહેવું એક અને કરવું બીજું, એ તેનો તરીકો ન હતો; તેમજ કરવું કે નહિ, તે સવાલ બાજુએ રાખીને સઘળું ખાલી ફરમાવી જવાના પણ તેનો તરીકો દીસતો નથી. તે જેટલું જબરદસ્તીથી માન્ય

કરાવતો નથી, તેટલું પોતાનો દાખલો આપીને તે મુજબ ચાલવાનું આડકતરી રીતે તે શિખવે છે. તે બાપુકાર રાસ્તી અને નેક મનસ્નીનું રણશિંગડું ફુંકી ખાલી બકબકારો નહિ કરતાં પોતે રાસ્તી અને નેક મનસ્નીને પસંદ કરી એખ્તિયાર કરે છે, અને એ ઉત્તમ નીતિઓથી પોતાને અને આલમને ફાયદા હાંસેલ થતા જણાવે છે (૨૮–૨; ૪૯–૩). એથી ઉલટા ચાલિયે તો ઉલટું જ બને છે તેબી તે કહે છે; અને આમ કહીને પછી એ એમાંથી શું એખ્તિયાર કરવું તે પોતાનું સાંભળનારાઓની મુનસફી ઉપર તે રાખે છે (૩૦–૨). તોપણ તે તેમને જાબજા ચેતવે છે કે નેકનો અંજામ નેક અને બદનો બદ છે (૪૭–૧, ૪).

જરતોસ્ત પોતાની ઇરાની કોમનેજ સર્વોપરી ગણી જતો નથી. ન્યાત જાતના તફાવત જેવું તે સમજી કે સમજાવી ગયો નથી. તેણે

પોતાનો ધર્મ સમજાવ્યો ત્યારે નેકી અને બદીના જે બે રસ્તા બતાવ્યા તે એકલા ઇરાનીઓને માટેજ ન હતા. તેણે દરેકને પોતાની મરજી ઉપર છોડી દીધોછે. ઇનસાનને હોરમજદે અકલ બખ્શેલી છે, માટે તેણે તે અકલનો ખર્ચ કરીને પોતાની મરજી પડે તે માર્ગ એખ્તિયાર કરવાનું જરતોસ્તે ફરમાવ્યું તે એકલા ઇરાનીઓનેજ માટે ન હતું. તે તો અકલનો રૂડો ખર્ચ કરનારને પસંદ કરી ગયો છે, અને તેવા રૂડા અકલમંદો તેને તુરાન જેવા દેશના ફ્રિયાન જેવા ખાનદાનીઓ પણ જણાયા છે, જેમનું નામ દઇને તે તેમની રાસ્તીની સ્તુતિ કરી ગયો છે (૪૬–૧૨). આ ઉપરથી જણાય છે કે જેબી હમદીન કે જુદદીને ભલી મનસ્નીથી રાસ્તી એખ્તિયાર કીધી તે જરતો-સ્તી દીનના તરીકા મુજબ ચાલ્યો છે, અને તેટલા માટે તે ગોયા જરતોસ્તીજ છે, અને તેથી તે ભલાં ઇનામને લાયક થયો છે.

માણુસ જાત તર્ફની ખરી દયા તે આ છે. હુમદીનને માટે બેહસ્ત અને જુદદીનને માટે દોજખ—એ જરતોસ્તના સખી મજહબનું ફરમાન નથી

રાસ્તીથી સર્વે નેકી છે; રાસ્તીની અંતે ફતેહ છે (૫૧-૧૩); માટે રાસ્તીની જરતોસ્તે જાબજા તારીફ કીધી છે. રાસ્તીની બખ્શેશ પોતે હર પળ માંગીને અંતે તે હાંસેલ કીધી છે: રાસ્તી હાંસેલ કરવાની બીજાઓને શિખામણ દીધી છે; રાસ્તીના પાયા ઉપર પોતાની દીન રચી છે, એટલુંજ નહી પણ હોરમજદની પાદશાહી પણ રાસ્તી અને નેક મનસ્નીને લીધેજ કાયમ રહેલી તે જણાવે છે (૪૮-૯; ૩૧-૬). તે ફરમાવે છે કે હોરમજદની પરસ્તેશ રાસ્તી ઉપરજ આધાર રાખે છે (૪૮-૧); અને નેક મનસ્નીનાં ફળ દાખલ સભ્યતા, ભક્તિ, સખાવત,

પવિત્રાઈ, ઉદ્યોગ, દિયાનતદારી, અને બીજા હજારો સદ્‌ગુણો જન્મ પામે છે, કે જે સર્વને જરતોસ્તે વખાણ્યા છે. એ રીતે જે મજહબનો પાયો રાસ્તી અને નેક મનસ્ની ઉપર હોય તે આ સર્વે સદ્‌ગુણોનાં જવાહિરોથી શણગાર પામેલો સાબેત થવો જોઇયે. તે જવાહિરોના મોટા ભાગનો આ પુસ્તકમાં સંગ્રહ કરેલો છે.

જરતોસ્તે સઘળીજ કિસમનાં માણુસ જાતને પસંદ કીધા નથી, તેમ તેણે સઘળી કિસમનાં ઉતરતાં પ્રાણીઓને કબૂલ રાખ્યાં નથી. જેમ નેકીના માર્ગ ઉપર ચાલનારાઓને તેણે ભલા બદલાનાં ઇનામથી પોતાની દીન તર્ફ ખેંચ્યા છે, તેમ જે પશુઓ માણુસ જાતનો વિશ્વાસ મેલવી તેને માટે ઉપયોગી સાબેત થયલાં છે તેવાં સર્વ ગોસ્પંદોને આબાદ રાખવાનું તે શિખવી ગયો છે, તેમની ખરાબી કરનારાઓને બુરા ગણી

ગયો છે (૪૮–૬), અને તેમનું પોષણ કરવા માટે માણસે મહેનત કરવીજ જોઇયે એમ ખુલ્લું ફરમાન આપી ગયો છે (૪૮–૫). યજસ્નેમાં ગાય બળદ જોડે ઘોડાનું નામ પણ જોવામાં આવેછે, કે જેમની પરવરશી કરવાની તેમના ધણીઓની ફર્જ બતાવેલી છે (૧૧-૧,૨). વળી વંદીદાદમાં જાતજાતના કુત્રાઓની પરવરશીની બિના આવી છે (પરગ૦ ૧૩). એ રીતે માણસે પોતાથી ઉતરતાં ખરાં ઉપયોગી પ્રાણીઓ તરફ દયા કરવાનો કાનુન જરતોસ્તનો મજહબ શિખવી જાય છે; અને ખરેખર જે પ્રાણીઓ માણસને ઉપયોગી ન હોય તેમની પરવરશી કેવી રીતે થઇ શકે? ફાડી ખાનારાં પ્રાણીઓ, જેઓ માણસનો જીવ લેછે તેમને તો જરતોસ્તે દુષ્ટ માણસો સાથ સરખાવ્યાં છે, અને બંનેથી નેક અને રાસ્ત માણસે દૂર નાસવા

જણાવ્યું છે (ઇજ૦૩૪–૯). વળી બીજા ઇનસાનને માટે નુકસાનકારક હોય એવાં જંતુઓનો માણસે પોતાના બચાવને ખાતર નાશ કરવાનું જરતોસ્તી મજહબે ગુનાહભરેલું નહિ ગણતાં જરૂરનું જાહેર કીધું છે : એટલેજે જેઓ માણસને માટે, તેનાં વફાદાર ઉપયોગી પશુઓને માટે, ખેતીવાડી તથા ભલી સંસારી જીંદગીને માટે, નાશકારક હોય તેમને તેવો નાશ કરતાં અટકાવવા અને મારી કહાડવા અને નાબુદ કરવાનું જરતોસ્તી ધર્મનુ શિક્ષણ છે.

અહીં પાછો ઇનસાફનો કાનુન જળવાયોછે. પશુઓ અને જંતુઓ થયાં માટે તેઓ આપણી એકસરખી દયાને લાયક ઠરતાં નથી; પણ જેમ દુષ્ટ માણસો સજાને લાયક છે તેમ ફાડીખાનારાં પશુ અને નુકશાન કરનારાં ખરફસ્તરો પણ સજાને લાયક છે. એ રીતે જે ઇનસાન તેમજ

હેવાન હોરમજ્દની પેદાયશને ફાયદો કરનારાં હોય તેમને ભલાં ગણી ઇનામ અને પરવરશીને લાયકનાં ઠરાવ્યાં છે, અને તેમ કરીને દયાનો કાનુન જાળવ્યો છે; પણ તેજ વકતે જે ઇનસાન અને હેવાન પેદાયશની હાનિ કર્તા હોય તેમને બુરાં ઠરાવીને તેમનાં બુરાં કામથી વેગળાં કરવા સજાને લાયક ગણ્યાં છે, અને એમ કરીને ઇનસાફના વધારે મોટા કાનુનનેં જાળવ્યો છે.

અને ખરેખર આજના એલમ અને ફિલસુફી-ના જમાનામાં આ બેવડો કાનુન—ધર્મમાં ઇનસાફ અને દયાનો ભેળ—વાસ્તવિક જણાયા વિના રહેશે નહિ. આંખ મીચીને બુરા તર્ફ ભલાઈ બતાવવામાં આયંદેહ આલમને લાભ ઠરશે નથી; પણ આંખ ઉઘાડી રાખીને ભલાને ભલાઇનો બદલો આપવાનું અને બુરાને બુરાઇની સજાએ પહોંચાડવાનું ફરમાન દુરસ્ત અને દરોબસ્ત દીસે છે. એમ હોવાથી

માણુસને બુરે માર્ગે જતાં મોટો અટકાવ નડેછે: ભય તેની સામે આવીને ઉભું રહેછે; પોતાનાં ફેલનાં ફળ આકેબત ખાવાં પડશે એવી ધાસ્તીથી કોઇની મદદ કે રોસ્તેગારી ઉપર મદાર બાંધવાનું તેને ફાવતું નથી. આજે મરાય એટલી બદીની મજાહ મારી લો, કેમકે કાલે તો આપણને બચાવી લેવામાં આવનાર છે, એવા ખિયાલની ગેરહાજરીમાં માણુસને સુધરવાની ઘણી વકા રાખી શકાય છે; પણ મારૂં કીધેલુંજ મારી સાથે આવવાનું, અને તેજ મને ઉગારવાનું યા ડુબાડવાનું, એવી તાકીદનાં ફરમાન (૪૭–૨,૫; ૪૯–૧૧; ૫૧–૧૩) જોઇને માણસ એકદમ અને યાહોમ બદી તર્ફ દોરવાતો નથી, પણ આકેબતની સજાને થકી ઘણો ડરે છે. એ બીક તેની આ ગેતીના તેમજ આવતી મીનોઇ જીંદગીને થકી ઘણી ગુણકારી છે. એ બીકને લીધે તે આડો જતો

અટકે છે, ભલી મનસ્ની અને રાસ્તી એખ્તિયાર કરતાં શિખે છે, અને પોતાની આજની હાલત તથા આવતાં ભવિષને સમારે છે.

એ સઘળું જરતોસ્તનો મજહબ શિખવે છે, અને એટલાજ માટે જરતોસ્ત પોતાના જમાનાની મોજુદ દીનોમાં પોતાની દીનને સર્વથી ઉત્તમ જણાવી ગયો છે. બીજી દીનો વિશે ચુનોચેરાનો એક શબ્દ પણ આ ઠેકાણે બોલવાનો નથી ; માત્ર એટલીજ યાદ એકવાર ફરીથી આપીને આગળ ચાલવાનું છે કે ફકત દયાનાજ કાનુન ઉપર રચાયલી દીન તર્ફે નારાજ થનારાઓ ઇનસાફના કાનુનવાળી દીનની માંગણી કરવા નિકળ્યા છે તેમને કોઇ નવી દીનની શોધમાં જવું નહિ પડે એવી એક અતિ પુરાણી દીન તેમની આગળ જાહેર છે, અને તે જરતોસ્તની દીન છે, જેનો મદાર દયા અને દયાથી પણ વધારે ઇનસાફના મજબુત પાયા ઉપર રચાયલો છે.

જરતોસ્તનો મજહબ બીજી વધારે અને જાતજાતની ખુબીઓ ધરાવે છે, પણ તે સર્વના સંબંધમાં લંબાણ કરવાની મારી મતલબ નથી. એ મજહબ ફિલસુફીનું તત્વ પણ ધરાવે છે. સપેનામીનો અને ગનામીનો નામની બે એકેકથી ઉલટી શક્તિઓની એકેકથી ઉલટી અસરો (૩૦–૩, ૪,–૫) છતાં બને શક્તિઓ એકેકને મદદ કરનારી છે, અને તોપણ એ બેમાંની જે દુનિયાની આબાદી કરનારી અને શેવટે નેકીની ફતેહ કરી આપનારી છે, તેનીજ તર્ફ મન લગાડવાનું જરતોશતનો મજહબ શિખવે છે. મર્જીનું છુટાપણું વાપરવાનો ઇનસાનનો હક તે ના પાડતો નથી, કેમકે સારૂં નરસું પસંદ કરવાનું માણસની મર્જી ઉપર રાખીને તે તેને ખોદાએ નિર્માન કીધેલાં સુખ દુખના વિચારથી દૂર રાખે છે.

વળી આ મજહબ નીતિથી ભરપુર છે.

જરતોસ્તની પવિત્ર ગાથાવાણી તમામ નીતિના શબ્દોથી ભરેલી છે. અવસ્તાવાણીમાં જાબજા નેક મનસ્ની, નેક ગવસ્ની અને નેક કુનસ્નીના કલામો મન ઉપર ભલાઇ અને પવિત્રાઇના છાપ બેસાડતાજ જાય છે. ગાથાનો આવો એક એક વાક્ય એક એક નીતિ-પાઠ શિખવે છે. દુનિયાનું તમામ ડહાપણ તેમાં સમાયલું છે. બંદગીને તેમાં અવસ્યની ગણેલી છે, અને તેબી વળી ગાયનરૂપી બંદગી છે (૩૪–૨; ૫૦–૮). આદમીજાદે પોતાના પેદા કરનારની બંદગી તો કરવીજ જોઇયે, કારણકે તે બંદો છે—પેદા કરનાર તર્ફ બંધાયલો છે; અને વળી બંદગીથી પોતાના કિર્તારને રાજી કર્યા બાદ તેણે તેનાથી કાંઇ બખ્શેશ પણ માંગવી જોઇયે—કાંઈ મોરાદ પણ ચાહવી જોઇયે—કાંઇ ફરિયાદની દાદની ખાહેશ પણ દેખાડવી જોઇયે. આદમ તે સઘળું માંગે છે; તે તમામ

સુખ, દોલત, ઇજત, તનદુરૂસ્તી, ફરજંન્દ, સાહેબી, વગેરે માંગે છે. જરતોસ્તબી ખોદાની બંદગી કરવાને કબૂલ થાય છે, તે બંદગીનો પ્રકાર જાણવા અને શિખવા ચહાય છે, પોતાના તનમાં શકિત હોય ત્યાં સુધી તે તે સાહેબની બંદગીનાં ગાયનો ગાયા કરવાનું માથે લે છે; તે તો છેક ગરોથમાન બેહસ્ત સુધી ખોદાતાલાની કીર્ત્તિનાં ગાયનો ગાવા અને પુગાડવાનું જાહેર કરે છે (૪૯-૧૨; ૫૦-૪; ૭, ૧૧; ૫૧-૬). અને એ સઘળાંને થકી તે બખ્શેશ માંગે છે; પણ તે કેવી બખ્શેશ? ઉપર કહી તેવી તમામ જાતનાં સુખની તે બખ્શેશ નથી. તે તો પોતે માથે ઉઠાવેલાં સહાસ કર્મ (યાને દીનના ફેલાવા) માટે જોઇતાં કુવત અને મજબૂતીની બખ્શેશ છે; તે તો રાસ્તી અને નેક મનસ્ની હાંસેલ કરવાની બખ્શેશ છે; તે તો કુદ્રતની રચનાની ખબરદારી હાંસેલ કરવાની બખ્શેશ છે;

તે તો સૂર્ય મંડળ સંબંધી, દુનિયાની માયા સંબંધી, નેકી અને બદીની લડત સંબંધી સઘળું જ્ઞાન મેળવવા માંગે છે; તે તો પોતાની મુફલેસી વેળા હોરમજદનાં સ્મરણની, શત્રુના દોર વેળા કામ કરવાની શક્તિ અને હિમતની બખ્શેશ માંગે છે (૪૩–૧૦: ૫૦–૯, ૧૦; ૫૧–૧૮, ૨૧; ૫૩–૧), અને રાસ્તી અને નેક મનસ્નીનેજ પોતાની દોલત ગણે છે.

એટલુંજ નથી. જરતોસ્ત પોતાની નેક મનસ્ની અને રાસ્તીને લીધે હોરમજદ તર્ફથી બખ્શેશ દાખલ ખુશહાલી માંગેછે અને કહેછે કે મારાં મનમાં હોરમજદની ખુશહાલીછે (૩૨–૧). તે પોતાની નેક મનસ્નીથી પોતાનાં માથે ઉઠાવેલાં દીનના ફેલાવાનાં કામને પાર પાડવા માટે (૩૩–૬) લાંબી જીંદગી માંગેછે (૩૩–૫). વળી તે તો રાસ્તી અને નીતિના જે માર્ગમાં દાદાર હોરમજદ

રહેછે ત્યાં જવા, તેની ભેટ લેવા, તેની દોસ્તીમાં ભેળાવાની. બખ્શેશ માંગેછે (૩૩–૫).

અને આ કિસમની આદમજાદનું ભલું કરવા માટેની સર્વ બખ્શેશો માંગવા અને મેળવવા છતાં જરતોસ્ત ફુલી જતો નથી. તે મગરૂરીથી તદન ખાલી દીસેછે. તે નમ્રતાનું સ્વરૂપ માત્ર છે. તેને તેની માંગેલી મોરાદોમાંના બે સર્વોત્તમ મોરાદો તો મળેલી જણાયછે; જેવી કે—હમેશ સુધીની સારી સુખવાસી જીંદગી; અને પ્રથમ જેઓ તેના શત્રુ હતા તેઓએ શેવટે તેની દીન કુબુલ રાખવી. (૫૩–૧.) અને એ રીતે પોતાની મોટાઇ સાબેત થયા છતાં જરતોસ્ત શેવટ સુધી નમનતાઇ અને સભ્યતા અખ્તિયાર કરી રાખેછે; તે શેવટ સુધી પોતાના પેદા કરનારનો પીછો છોડતો નથી; તેની પાસેથી કાંઇ ને કાંઇ ખબરદારી મેળવવાની આરઝુ રાખે છે;

પોતાનાં દરેક કામને થકી તે હોરમજદની દયા માંગેછે (૩૩—૧૧). તે પવિત્રાઇ શોધેછે, પોતાની સભ્યતાને લીધે કુવત, અશોઇને લીધે હિમત અને જોર, અને નેક મનસ્નીને લીધે સરદારી માંગેછે (૩૩—૧૨). અનેક ઠેકાણે તે હોરમજદની મદદ અને દોસ્તી ઇછેછે, અને પોતાની રાસ્તી તથા નેક નૈયત ઉપર પોતાની માંગણીનો આધાર બાંધેછે. પોતાના આ અને બીજા એવાજ અનેક સદ્‌-ગુણોથી હથિયાર બંધ થઇ તે હોરમજદના ગરીબોને આશ્રા આપવા માંગેછે (૩૪—૫). પોતે કોણ ઉપર પોતાનો મદાર બાંધી બાહેર પડયોછે તે તો તે અનેક ઠેકાણે કહી ચુકયોછે, અને તેમ એક ઠેકાણે એકવાર ફરીથી તે આ મુજબના સખુનોમાં પોતાનું રક્ષણ શોધેછે કે—"અએ રાસ્ત! તારા સિવાય બીજા કોઇને હું ઓળખતો નથી, માટે અમોને તું બચાવ! (૩૪—૭).

જરતોસ્ત ખગોળવિદ્યાનું કેટલેક દરજ્જે જ્ઞાન ધરાવતો હોવો જોઇએ. તે આ પૃથ્વીને અનેક ઠેકાણે ગોળ અને ફરતી જણાવેછે (૩૪–૧૪; ૪૪–૬); દાદર હોરમજ્દે સર્વ આકાશી ગોળાઓના માર્ગ (orbit) મુકરર કીધેલા તે સમજી શકયોછે; ખોરશેદની રોશની અને ગર્મીની ખુબી તેને માલુમ હોય એમ જણાય છે (૪૪–૫); ચંદ્રની વધઘટ બાબે પણ તે ખબરદારી ધરાવતો લાગે છે (૪૪–૩); અને આકાશમાં દેખાતા તારાઓ અને ગ્રહો, સૂર્ય અને ચંદ્ર, એ સર્વ ફરતા ગોળાઓ છે, એવી તેની માહિતગારી સાબેત થાયછે (૪૪–૫).

આ સઘળું ગાથાવાણી ઉપરથી જાહેર થાયછે. જરતોસ્તના બનાવેલા પાંચ ગાથાનાં પવિત્ર ભણતરો આજ સુધી જળવાઇ રહેલાં છે, તેમાં ઉપર દર્શાવ્યા મુજબનાં જવાહિરો પ્રકાશ

આપેછે. તે જવાહિરોનો મોટો સંગ્રહ આ નાની કેતાબમાં ભેગો કીધો છે. ઇજસ્ને (૫૭-૨૦) મુજબ ગાથા ઉપરાંત "પાપો" અને "પઇ-રિગાઓ" નામનાં ભણતરો હયાત હતાં. ખુદ હયાત ગાથા ઉપરથી, ખુદ પેગામ્બરના પોતાના શબ્દો ઉપરથી, આ અટકળને ટેકો મળેછે. તે પોતાના મૂળ આધાર અને એકના એક સાહેબને આ શબ્દોમાં વિનવે છે કે—"મારાં દિલના ઉભ-રાનાં કવિતારૂપી ગાયનો, જે પુરતી રીતે જણાયલાં છે, તે સાથે આજેજીથી મારા બંને હાથો ઉંચા કરીને, અએ હોરમજદ, તને હું મળવા ઇછું છું." (૫૦-૮). અહીં જરતોસ્ત એવું દેખાડે છે કે આજની બાકી રહેલી મોજુદ ગાથાવાણી ઉપ-રાંત તેનાં દિલના ઉભરા દર્શાવનારાં બીજાંબી ગાયનો હતાં, કે જે તેની હયાતીમાં સારી પેઠે જાણીતાં હતાં. બંદગીનાં તે ગાયનો આજે

હસ્તીમાં નથી. અગરજો તે સર્વે આજ હયાત હોત તો તે ઉભરાઓમાં બીજા કેવા કેવા નેકીના કીમતી નીતિ પાઠો આપણને શિખવાના મળત!

પણ તે નવા ખજાનાની ગેરહાજરીમાં આજે જે કાંઇ છે તે પોતેજ એટલું બધું કીમતી છે કે તેને આપણાં હૈડાંમાં સંચી રાખવાથી આપણી જીંદગીનું સાર્થક બરાબર થઇ ચુકેલું ગણાય. પણ મોજુદ ગાથાવાણીમાં એ ખજાનો એવો તો ગુંથા લીધો છે કે તે એકજ વકતે જોતાં નજર આગળ ખુલ્લો પડી શકતો નથી, અને ટુંકી જીંદગી દરમિયાન હજારો કામો અને રોકાણોને લીધે જંજાળમાં વિંટળાયલો જરતોસ્તી એ બેમૂળ ખજાનાની ખુબી જાણવા માટે ઘણો વકત ફાજલ પાડી શકે નહિ એ બનવાજોગ છે. એટલામાટે જો એ જવાહિરોને છુટ પાડી એવી રીતે રજુ કરવામાં આવે કે

જેથી ગમે એવો દુનિયાદાર માણસ પણ તેમને એક નજરે જોઇ લઈ શકે, તેમની ખુબીઓ જાણી શકે, તેમના ફાયદા પોતાનાં જીગરમાં દાખલ કરી શકે, તો તે જરતોસ્તીઓને ભકિતભાવથી ભણવા, છાતીમાં ગોખવા અને મનમાં યાદ કરવાનાં કામમાં મોટી મદદનાં થઇ પડે તેમાં શક નથી.

સચાઇની સચાઈ યાને સર્વથી શ્રેષ્ઠ રાસ્તી ઉપર જેણે પોતાની દીનનો પાયો રચેલો તેવા મહાન પેગામ્બર સ્પિંતમાન જરતોસ્તના સત વચનો બાબે લખાયલા આ અદના નિબંધના સંબંધમાં હવે થોડાએક સખુનો લખવાની જરૂર છે. રેસાલા માટેની શર્તોને અનુસરીને અમલ કરવાની બંનતાં સુધી તજવીજ કીધીછે. દર મહિના-ના ત્રીશ રોજનાં નામોવાળા ઇજદ અમશાસ્પંદોનાં નામ, કામ અને નીતિગુણોને મળતા આવે એવા ફકરાઓ ગાથા, ઇજશ્ને, વીસ્પરદ, વંદીદાદ, અને

ખોરદેહ અવસ્તામાંથી ચુંટી કહાડયા છે, અને તેમના તરજુમા એ ફકરાઓની નીચેજ આપ્યા છે. એમ છતાં ઇજદોના સંબંધમાં લાગુ પડતા ફકરાઓ જોઇતી સંખ્યામાં મળ્યા નથી, તેથી તે ખુટ નીતિને લાગતા અને ઉત્તમ બોધથી ભરપુર એવા બીજા કીમતી ફકરાઓથી પુરીછે.

૩૬૦ દહાડાને લગતા ફકરાઓ આ રીતે ટાળવી કહાડયા ઉપરાંત ગાથાના દિવસો માટેના પાંચ ફકરા વિશેષ આપીને આખાં વરસના ૩૬૫ દહાડા પુરા કીધા છે. પણ ચાર વરસે એક દિવસ વધેછે તેનેબી હવે જલદીથી પાર્સી આલમે ગણત્રીમાં લેવો પડશે, એમ સમજીને ૪ થે વરસના ૩૬૬ મા દિવસને લગતો ફકરોબી ગોઠવ્યો છે.

આ સઘળા ફકરાઓ અવસ્તાવાણીના જુદાજુદા ભાગો મધેથી ચુંટી કહાડયા છે, અને તેમને બનતાં સુધી ટુંકા લેવાની નેમ રાખી છે.

તેમ છતાં કેટલાક ફકરા લાંબા થયા છે, કેમકે તેમને તોડી નાખવામાં ખોટું થાય અને જોઇતી મતલબ પાર પડે નહિ. તોપણ કોઈ કોઈ ફકરાઓમાં એકનીએક વાત ફરીફરીથી આવેલી હોવાથી ચુકતાં મુકીને તેમને ટુંકા કરવા પડ્યા છે, કે જેમ કીધાથી અર્થનો અનર્થ નહિ થતાં ઓર મતલબ ઝટ સમજ પડી જાયછે. આ ફકરાઓમાં બનતાં સુધી ગાથાના ફકરાઓને સર્વોપરી ગણીને તેમનો બની આવ્યો એટલો વધારે જથો લીધો છે. તોપણ અવસ્તાના બીજા ભાગો મધેના ઉત્તમ ફકરાઓને તેટલામાટે પડતા નાખવામાં આવ્યા નથી.

આ સર્વ કલામોના અર્થનો આધાર એરવદ કાવસજી એદલજી કાંગાએ બનાવેલા ગાથાના, યજશ્નેને તથા વીસ્પરદના, વંદીદાદના અને ખોરદેહ અવસ્તાના તરજુમાઓ ઉપરથી લીધો છે. ખરેખર તરજુમો તો લગભગ એજ કાએલ

શિક્ષાગુરૂના શબ્દોમાંજ ઉતારી લીધો છે, તોપણ ચોકસ ઠેકાણે ઇબારતબંદીના સુધારાને અર્થે અથવા શબ્દ રચના બેવડાઈ ગયાથી 'ગુચવાડો થતો દૂર કરવાને અર્થે, આ અદના કલમે કાંઇક છુટ લીધી છે, જેને માટે આ ઠેકાણે દરગુજર ચહાવામાં આવે છે. વળી કોઈ કોઈ ઠેકાણે તરજુમો બોલેબોલનો લેવા જતાં આપણી જબાનમાં તે સ્પષ્ટ નહિ સમજાતાં વાંચનારને અર્થરહિત લાગી જાય છે, માટે આપણા કાબેલ એરવદ સાહેબે પોતેજ આપેલા ખોલાસારૂપી મતલબ (para-phrase) ને અર્થની જગાએ ઉતારી લેવાનું દુરસ્ત લાગ્યું છે. લખનારે લીધેલી આ છુટ છતાં પણ દરેક તરજુમાનો આધાર મારા આ કાબેલ ઉસ્તાદના મજકુર ગ્રંથોનેજ આભારી હોવાથી દરેક પાને તેમની મદદનો સ્વિકાર કરવાની ફરજ અદા કરવામાં આવી છે.

એ રીતે આ ગ્રંથમાં મારો હિસ્સો ઘણો અદના છે. જે કાંઈ થયુંછે તે પવિત્ર અવસ્તા વાણીનાં તમામ ભણતરોનો ગુજરાતી ભાષામાં સહી અને શુદ્ધ તરજુમો કરનાર દાખલ પ્રખ્યાત થયલા મજકુર કાબેલ એરવદ સાહેબના કીમતી ગ્રંથોને આધારે તૈયાર થયુંછે. હું કાંઇ અવસ્તા ભાષાનો અભ્યાસી નથી, તો જોકે મારા એજ કાબેલ મિત્રની ઉસ્તાદગીરી હેઠલ મુલ્લાં ફીરોજ મદ્રેસામાં થોડાંક વરસો સુધી અવસ્તા ભાષાનો થોડોક અભ્યાસ કરવાનું હું માન ધરાવું છું. આમ હોવાથી અગરજો આ ગ્રંથમાં કાંઇ ભૂલ-ચુક જણાય તો તે માટે આગમજથી દરગુજર ચાહું છું.

મુંબઇ, તા૦ ૨૯ મી ઑગસ્ટ ૧૯૦૧.

પાહલનજી બરજોરજી દેસાઇ.

હર રોજ અને હર પળે

ભણવાની તથા મનન કરવાની

સર્વથી ઉત્તમ બંદગીઓ.

સર્વથી ઉત્તમ બંદગીઓ:

૧ લી—અહુનવર.

અવસ્તા.

યથા અહૂ વઈર્યો અથા
રતુશ અષાત્ ચીત્ હચા;
વંઘ્હેઉશ દજ્દા મનંઘ્હો
શ્યઓથનનાંમ્ અંઘ્હેઉશ મઝ્દાઈ;
ખ્ષથ્રેમ્ચા અહુરાઈ આ યિમ્
દ્રેગુભ્યો દદત્ વાસ્તારેમ્.

અર્થ.

જેવી હોરમજદની ઈચ્છા છે તેવીજ ઈચ્છા ભલું કામ કરનારે કોઈબી અશોઈનાં કામના સંબંધમાં રાખવી;

ભલાં મનની બખ્શેશ આં દુનિયામાં હોરમજદને લગતાં કામો કરનારાઓને મળેછે;

જે ધણી ગરીબ લાચારોની પારઆની કરનાર થાયછે, તે હોરમજદને તમામ ખલ્કતનો પાદશાહ ગણીને તેમ કરેછે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅની, સફે ૨.

૨ જી—અષેમ.

અવસ્તા.

અષેમ્ વોહૂ વહિસ્તેમ્ અસ્તી;
ઉસ્તા અસ્તી; ઉસ્તા અહ્માઇ
હ્યત્ અષાઇ વહિસ્તાઇ અષેમ.

અર્થ.

રાસ્તી સૌથી સરસ નિયામત છે; રાસ્તી સુખ છે; રાસ્તીનું સુખ તે શખ્સને મળેછે, કે જે સૌથી સરસ રાસ્તીનાં કામો કરવામાં અશો (આગેવાન) છે.

[કારડ અવ૦ બા માઅની, સફે ૧.

૩ જી—ખ્શનઓથ્ર.

અવસ્તા.

ખ્શ્નઓથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ !...હઈથ્યાવ-
રસ્તાંમ્ ઇત્ વસ્ના ફ્રેરેતેમેમ્; સ્તઓમિ અષેમ્.

અર્થ.

દાદાર હોરમઝ્દની ખુશનુદી થાઓ !.....
રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની જે ખાહેશ છે તે
બીજી સર્વ ખાહેશો કરતાં ઘણીજ ચઢતી છે.
રાસ્તીને હું વખાણું છું.

[ખોર૦ અ૧૦ બા માઅની, સ૦ ૮

જરતોશ્તી જવાહિરો.

ફરવરદીન મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

અત્ થ્વા મેન્ગહી પોઉર્વીમ્ મઝ્દા યેઝીમ્ સ્તોઇ મનંઘા,
વંઘેઉશ્ પતરેમ્ મનંઘો હ્યત થ્વા હેમ્ ચશ્મઇની હેન્ગ્રબેમ્
હઇથીમ્ અષહ્યા દાંમીમ્ અંઘેઉશ્ અહુરેમ્ શ્યઓથનએષૂ. [ઇજશ્ને, હા ૩૧, ફકરો ૮

અર્થ.

અય હોરમજદ! જયારથી તને મારી આંખમાં મેં રાખ્યો છે ત્યારથી હમેશાં સર્વથી પહેલો, પાક મનસ્નીથી પરસ્તેશ કરવાને લાયકનો, ભલાં મનનો પિતા, રાસ્તીનું ખરૂં મૂળ, તથા આ દુનિયાનાં (તમામ) કામો ઉપર સાહેબી ભોગવનાર તરીકે તને મેં ગણ્યો છે.

[ગાથા બા માઅની, સફે ૩૯.

ફ્રેરવરદીન મહિનો—બહમન રોજ.

અવસ્તા.

વંઘેઉશ્ મન્ચેઉશ્ ષ્યઓથનાઇશ્ મજ્દાઓ અહુરો.

[ઈજ્ન૦, હા ૪૫, ફ૦ ૫.

વંઘૂહેઉથ્ દજ્દા મનંઘૂહો ષ્યઓથનનાંમ્ અંઘૂહેઉથ્ મજ્દાઈ.

[ખોરદેહ અવસ્તા.

અર્થ.

નેક મનસ્નીનાં (યાને નીતિવાન) કામોને લીધે દાદાર હોરમજદ હાંસેલ થશે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૩૬.

ભલાં મનની બખ્શેશ આ દુનિયામાં હોરમજદને પસંદ પડતાં કામો કરનારાઓને મળેછે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની, સફે ૩

ફરવરદીન મહિનો—અર્દીબેહેસ્ત રોજ.

અવસ્તા.

વહિસ્તા ઇસ્તિશ સ્રાવી જરથુસ્ત્રહે
 સ્પિતામહ્યા યેજી હોઇ દાત્ આયપ્તા,
અપાત્ હચા અહુરો મજદાઓ
 યવોઇ વીસ્પાઇ આ હ્વંઘેવીમ્,
યએચા હોઇ દબેન્ સસ્કેન્ચા દએનયાઓ
 વંઘુયાઓ ઉખ્ધા શ્યઓથનાચા.

[ઇજ૦, હા ૫૩, ફ૦ ૧.

અર્થ.

સપેતમાન જરતોસ્તને દાદાર હોરમજદે જ્યારે તેની રાસ્તીને લીધે નીચલી બે બખ્શેશો આપી ત્યારે તેની સર્વે મુરાદ પાર પડી:—(૧) હમેશ સુધીની સુખી જીંદગી, અને (૨) જેઓ તેને પહેલાં દુખ દેતા હતા તેઓ તેની ભલી દીનના વચનો અને કામો જાણવાની ખાહેશ બતાવવા લાગ્યા.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૨૬.

ફરવરદીન મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

યે વાઓ અષા ઉફ્યાની મનસ્ચા વોહૂ અપઓઉર્વીમ્ મજ્દાંમ્ચા અહુરેમ્ યએઇબ્યો ખ્ષથ્રેમ્ચા અધ્વજ઼-ઓન-વમ્નેમ્
વરેદઇતી આર્મઇતિશ્ આ-મોઇ રફ્રેઆઇ જવેંગ જસતા.

[ઈજ઼૦, હા ૨૮, ફ૦ ૩.

અર્થ.

જેની પૂર્વે બીજો કોઇ નહિ એવા અએ તું અહુરમજ્દ! તારી કીર્તિનાં ગાયન હું ગાઉં છું, કે જેનાથી રાસ્તી અને ભલું મન તથા આબાદી આપનારી સંપૂર્ણ મનશ્ની અને બેહસ્તનું સુખ મળે છે. અએ સાહેબ! મારી ખુશહાલીને માટે મારી આરાધનાઓ તરફ તું આવ!

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૫—૬.

ફરવરદીન મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

ફ્રા સ્પેન્તા આર્મઇતે અષા દએનાઓ ફ્રદખ્શયા.

[ઈજ૦, હા ૩૩, ફ૦ ૧૩.

યત્ નેમો વોહૂ અષવીમ્ અત્બએષેમ્ નઇરે હાંમ-વરેતિશ, હુજો વારેથ્મ દારેસ્ત.

[સરોશ યશ્ત હાદોખ્ત, ફ૦

અર્થ.

અએ સંપૂર્ણ મનસ્ની! રાસ્તીની મારફતે તું મને દીનનાં ફરમાનો શીખવ.

[ગાથા બા માઅ્ની, સ૦ ૮૦.

જે બંદગી ભલી, ખરાં દિલથી કીધેલી, તથા બદ નિશ્ટાથી દૂર છે, તે બંદગી માણસને માટે એક બંચાવ છે, અને દરૂજને મારી હટાવવા માટે એક ઢાલ છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅ્ની, સ૦ ૨૨૪.

ફરવરદીન મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

ઉસ્તા અહ્માઇ યહ્માઇ ઉસ્તા કહ્માઇચીત
વસે-ખ્ષયાંસ મજ્દાઓ દાયાત અહુરો
ઉતયૂઇતી તેવીષી.

[ઇજ૦ હા ૪૩, ફ૦ ૧.

અર્થ.

સુખાકારી તે શખ્સને હોજો કે જેનાથી બીજાઓને સુખ પહોંચે છે! પોતાની મરજી પ્રમાણે રાજ્ય કરનાર હોરમજદ તેને તનદુરસ્તી અને કુવત બખ્શજો!

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૯૯.

ફરવરદીન મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

મજદાઓ દદાત્ અહુરો હઉર્વતો અમેરેતાતસ્ચા,
બૂરોઇશ આ અષચ્યાચા ખ્યાપઇથ્યાત્ ખ્ષથ્રહ્યા
 સરો,
વંઘેઉશ વજ્દરે મનંઘો યે હોઇ મઈન્યૂ શ્યઓથ-
 નાઇશ્ચા ઉર્વથો. [ઈજ૦, હા ૩૧, ફ૦ ૨૧.

અર્થ.

જે શખ્સ પોતાના ભલા વિચારથી તથા ભલાં કામોથી હોરમજદનો દોસ્ત બનેછે તેને તે સાહેબ પોતાની ખુશીથી તનદુરૂસ્તી અને અમરપણું બખ્શશે, તેમજ આબાદીની, અશોઇની, અને હકુમતની સરદારી તથા ભલાં મનનું સુખ આપશે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૫૦.

ફરવરદીન મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

પઇરિ ગએથે ખ્ષ્માવતો વહ્મે મઝ્દા ગરોબ્યીશ સ્તૂતાંમ. [ઈજ૦, હા ૨૪, ફ૦ ૨.

વસસ્ચ તૂ અહુરમઝ્દ! ઉસ્તાચ ખ્પએશ હુવનાંમ દામનાંમ.......ખ્ષયમ્નેમ આપવનેમ દાયત; અખ્ષયમ્નેમ દ્રવન્તેમ. [ખોરદેહ અવસ્તા.

અર્થ.

અએ હોરમઝ્દ! તારે લાયકની બંદગીની મારફતે તથા તારી કીર્તિ ગાનારાંઓનાં ઈશ્વરી ગાયનોની મારફતે, હું (એવું ઇચ્છું છું કે) તારી નજદીક પહોંચું! [ગાથા બા માએની, સ૦ ૮૩

અએ હોરમઝ્દ! તું તારી પેદાયશો ઉપર તારી મરજી પ્રમાણે તથા સુખથી રાજ્ય ચલાવ.... તું અશો માણસને રાજ્ય કરનારો ઠેરવ; પાપી માણસને નાહ રાજ્ય કરનારો કર.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૪૨.

ફરવરદીન મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

આતર્શ્ વોઇ મઝ્દાઓ અહુરહ્યા અહી મઇન્યેઉશ્ વોઇ અહ્યા સ્પેનિસ્તો અહી.

[ઈજ૦, હા ૩૬, ફ૦ ૩.

દુઝ્વરેનાઇશ્ વએપો રાસ્તી તોઇ નરેપીશ રજીશ્, અએપસા દેજીત-અરેતા પેષો-તનવો. કુ અષવા અહુરો, યે ઇશ જ્યાતે ઉશ્ હેમિથ્યાત્ વસે-ઈતોઇશ્ચા.

[ઈજ૦, હા ૫૩, ફ૦ ૯.

અર્થ.

અએ આતશ! હોરમજ્દની તું એક નિશાન છે. તું તે મીનો સાહેબની સૌથી સરસ વૃદ્ધિ કરનાર નિશાન છે.

[ઈજ્શ્ને તથા વીસ્પરદનો તરજુમો. સ૦ ૧૧૩—૪.

અએ હોરમજ્દ! ખોટા એતકાદવાળાઓને લીધે દીન ઉપર ફિદા થયલા તારા ધર્મગુરૂઓને સંકટ વેઠવું પડે છે. રાસ્તીની હાની કરનારાઓ જાણી જોઇને ગુનેહગાર થાય છે. એવો રાસ્ત સરદાર કયાં છે કે જે તેવા બદ શખ્સોનાં છુટાપણાંનો તેમજ જીંદગાનો નાશ કરી શકે? [ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૩૬—૩૭.

ફ્રરવરદીન મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

યાંમ્ અરેદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પેરેથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્,.....ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંખ્વુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્. [અરદ્વીસૂર નિયાએશ, ફ૦ ૨.

અર્થ.

અર્દ્વીસૂર નામની નદી, જે નિર્મળ, બહોળી વહેતી, તનદુરસ્તી આપનારી, ગલીચી તથા રોગને દૂર કરનારી, દુનિયાને સ્વચ્છ રાખવાની હોરમજદની નેમને બર લાવનારી,...દુનિયાને આબાદ કરનારી અશો, માલ મિલ્કતને વધારનારી અશો, તથા દેશોને આબાદ કરનારી અશો છે તેને હું વખાણું છું.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૬૩.

ફ્રરવરદીન મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

અએસ્તાંમ્ અત્ તોઇ કેહર્પેમ્ કેહર્પાંમ્ આત્રએ-દયમહી મજદા અહુરા ઇમા રઓચાઓ બરેજિસ્તેમ્ બરેજેમનાંમ્ અવત્ યાત્ હ્‌વરે અવાચી.

[ઈજ૦, હા ૩૬, ફ. ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! બુલંદ રોશનીઓમાંની આ સર્વથી બુલંદ રોશની, જેને ખોરશેદ કહેછે, તેને શરીરોમાંનાં તારાં સૌથી સોહામણું શરીર દાખલ અમો જાહેર કરિયે છિયે.

[ઇજ. તથા વીસ્પ. નો તરજુમો, સ. ૧૧૪.

ફ્રરવરદીન મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

નેમો માઓંઘ્હાઈ ગઓ ચિથ્રાઇ !
કે યા માઓ ઉખ્ષ્યેઇતિ નેરેફ્સઇતિ થ્વત્ ?

[માહ બોખ્તાર નિયાએશ, ફકરો ૧ તથા ૪.

અર્થ.

ગાય ગોસ્પંદોનું તોખમ રાખનાર માહતાબને નમાજ હોજો !

અય દાદાર ! તારા સિવાય બીજો કોણ છે કે જેનાથી માહતાબ વધે છે તથા ઘટે છે?

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સફે ૫૬ તથા ૫૭.

ફરવરદીન મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

યજાઇ પોઇશ્રહેબખ્તારેમ્ તિશ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્.

[તીર યશ્ત, ફકરો ૧ લો.

હુનએમાચા જ્એમાચા મઝ્દા અહુરા, શ્યઓથ્નહી રપ્નહી દરેગાયૂ અએપાચા થ્વા એમવન્તસ્ચા બુયમા, રપોઇસ્ચા તૂ ને દરેગેભ્ય, ઉસ્તાચા, હાતાંમ્ હુદાસ્તેમા.

અર્થ.

ખેતરોમાં વરસાદની બખ્શેશ કરનાર તેસ્તર સેતારાને હું યાદ કરૂં છું.

[ખોર૦ અ૧૦ બા માંએની, સ૦ ૨૧૬.

અએ હોરમજદ, તારી યાદમાં ખુશહાલી મેળવવામાં લાંબી જીંદગીને અમો લાયક થઇયે તથા (અમારી એ નેક મોરાદમાં) અમો ફતેહ પામિયે! તારી ઉપર પ્રીતિ રાખનારા તથા હિમત બાંધનારા અમો થઇયે! હયાતી ભોગવનારાઓમાં અય સૌથી ડહાપણવાળા સાહેબ! લાંબી મુદત સુધી તુંએ અમોને આબાદીથી ખુશહાલ કરવા જોઇયે.

(ખોર૦ અ૧૦ બા માંએની, સ૦ ૧૮૫.

ફરવરદીન મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

દ્વાસ્પાંમ્ સુરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઓનીમ્ યજમઇદે; દ્વોપસ્વાંમ્, દ્વો-સ્તઓરાંમ્, દ્વો ઉર્વથાંમ્, દ્વો-અંપેરેનાયુકાંમ્, પોઉરૂ-સ્પખ્ષ્તીમ્ દૂરાત્, પથન ખ્વાથ્રવન દરેઘો-હુખ્ષ્થ્રયન.

[ગોશ યશ્ત, ફકરો ૧ લો.

અર્થ.

પશુઓને તનદુરૂસ્તી આપનાર, ભાર ભરદારી જાનવરોને તનદુરૂસ્તી આપનાર, દોસ્તોને તનદુરૂસ્તી આપનાર, બચ્ચાંને તનદુરૂસ્તી આપનાર, દૂર વેરથી પુરતી રીતે નગેહેબાની રાખનાર, બહોળી રીતે સુખાકારી આપનાર, તથા લાંબા વક્ત સુધી દોસ્તી ધરાવનાર, હોરમજદના પેદા કીધેલા શૂરા તથા અશો દ્વાસ્પ (યાને ગોશ ઈજદ) ને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સફે ૨૪૮.

ફરવરદીન મહિનો—હપ્તમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

કથા થ્વા મઝ્દા ખ્શ્નઓષાઇ અહુરા?

[ઇજ૰ હા ૪૬, ફ૰ ૧

હુખ્તચો તેમાઇ બાત ખ્શ્રેમ, અષ્વત ચ્યત અઇબી-દદેમહિચા, ચીથ્રેમહિચા, ખ્ષાંનમહિચા ચ્યત મઝદાઇ અહુરાઇ, આબાઇચા વહિશ્તાઇ.

[મોટી હપ્તન યશ્ત, કર્દા ૧, ફકરો ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! કેવી રીતે હું તને ખુશહાલ કરૂં?

[ગાથા બા માઅની, સ૰ ૧૪૩

પાદશાહી સર્વોત્તમ પાદશાહ હોરમજ્દને ખચીત હોજો! હોરમજ્દ જે પોતે સૌથી ઉત્તમ અશોઇજ છે તેની તરફ અમો મન લગાડયે છિયે, તેને પાદશાહ દાખલ કબુલ રાખિયે છિયે, તથા તેને અમો પોતાનો પેદા કરનાર કરીને ગણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની, સફે ૧૭૫

ફરવરદીન મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

મિથ્રેમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઈદે... અહુરેમ્ ગુફ્રેમ્ અમવન્તેમ્ દાતો-સઓકેમ્ વ્યાખનેમ્ વહ્યો સેંદેંધૂહેમ્ બેરેજન્તેમ્ અપ-હુન્રેમ્ તનુ-માંથ્રેમ્ બાજુશ-અઓજંઘૂહેમ્ રથ-એસ્તાંમ્.

[મેહર યશ્ત, ફકરો ૨૫.

અર્થ.

સૃષ્ટિની હકુમત ધરાવનાર, મેહર ઇજદ કે જે સાહેબી ભોગવનાર, વખાણાયલો, હિમતવાન, ઇનસાફનો ફાયદો આપનાર, અન્જુમનમાં બેસનાર, આરાધનાથી રાજી થનાર, બુલંદ દરજ્જાનો, રાસ્તીનો નેક માર્ગ બતલાવનાર, માંથ્રના તન-વાળો, જોરેમંદ બાજુવાળો અને લડવૈયો છે તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[યશ્ત બા માએની, સફે ૭૦

ફરવરદીન મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

યસ્તે વીસ્પે-મજિસ્તેમ્ સેરઓશેમ્ જબયા અવંઘાને. [ઇજ૦, હા ૩૩, ફ૦ ૫.

ઇમા આત્ ઉખ્ધા વચાઓ, અહુરા મજદા, અશેમ્ મનયા વહેહ્યા ફ્રવઓચામા; થ્વાંમ્ અત્ અએષાંમ્ પઇત્યાસ્તારેમ્ચા ફ્રદખ્શ્તારેમ્ચા દદેમઇદે. [મોટી હપ્તન યશ્ત, ફ૦ ૯

અર્થ.

અએ હોરમજદ! બધાંમાં સૌથી શ્રેષ્ટ તારા સરોશને મારી મદદને માટે હું અર્જ કરીને બોલાવું છું. [ગાથા બા માઅેની, સ. ૭૨

અએ હોરમજદ ! અશોઇને ધ્યાનમાં રાખીને આ (માથ્રવાણીના) વખણાયલા કલામોને વધારે સારી રીતે અમો જાહેર કરિયે છિયે. તે કલામોના સાંભળનાર તથા શિખવનાર તરીકે તને અમો મુકરર કરિયે છિયે. [બોર૦ અવ૦ બા માઅેની, સ૦ ૧૭૬.

ફ્રરવરદીન મહિનો—૨૨ને રોજ.

અવસ્તા.

આતર્શ્ મિથ્રેસ્ય રષ્નુશ યજમઇદે.

[વીસ્પરદ, હા ૧૧, ફ૦ ૧.

આઅત્ પઓઇરીમ્ ફ્રઓમિ નરેમ્ અષવનેમ; યેજ્ઞિ પઓઇરીમ્ ફ્રઓમિ નરેમ્ અષવનેમ્ ઇમત્ રષ્નવો રઝ્ઝિસ્ત, ઇમત્ અમેષએઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, યો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્, નઇર્યો-નામનાઓ તાઓ બૂજત્ નરેમ્ અષવનેમ્. [ખોરદાદ યશ્ત, ફ. ૩.

અર્થ.

આતશના જેવા નૂરમંદ રશને ઇજ્ઞદને અમો વખાણિયે છિયે. [ઇજશને બા માએની, સ૦ ૨૧૦.

સૌથી પહેલાં રાસ્ત માણસને હું પસંદ કરૂં છું; રાસ્ત માણસને એટલામાટે હું પસંદ કરૂં છું કે તેને સૌથી સાચ્ચો રશ્ને ઇજદ, તથા અમશાસ્પંદો અને મીનો ઇજદો બંચાવે છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સફે ૨૦૪.

ફ્રવરદીન મહિનો—ફ્રવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

જરથુસ્ત્રહે સ્પિતામહે ઇધ અષઓનો અષીમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે; વીસ્પએચ ઇધ અષઓનો અષીમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે; વીસ્પાઓ ફ્રવષયો અષઓનાંમ્ યજમઇદે.

[વીસ્પરદ, હા ૧૬, ક૦ ૨

અર્થ.

સપેતમાન અશો જરતોસ્તની અશોઇને તથા તેનાં ફ્રરોહરને આ જગાએ અમો યાદ કરિયે છિયે. દરેક અશો માણસની અશોઇને તથા તેનાં ફ્રરોહરને આ જગાએ અમો યાદ કરિયે છિયે. અશો લોકોનાં તમામ ફ્રરોહરોને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૧૧

ફ્રરવરદીન મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ્ જયો-તેમો ?......વેરેથ્રઘ્નો અહુરધાતો.

[બેહરામ યશત, કરદા ૧.

અષહ્યા આઅત્ સઇરી, અષહ્યા વેરેજેને, ફ્રષ્માઇચીત્ હાતાંમ્ જીજિષાંમ્ વહિસ્તાંમ્ આદા ઉબોઇબ્યા અહુબ્યા.

[હફ્તન યશ્ત, ક૦ ૧, ફ૦ ૮.

અર્થ.

મીનો ઇજદોમાં સાથી ઘણો ફતેહમંદ કોણ છે ?......હોરમજદનો પેદા કીધેલો બેહેરામ ઇજદ.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૨૯૬.

રાસ્તીની સરદારીમાં તથા રાસ્તીના અમલમાં રહીને હયાતી ભોગવનારાઓમાંનો કોઇ શખ્સ અગરજો બેઉ દુન્યામાં સૌથી ઉત્તમ જીંદગી ગુજારવા ચાહતો હોય તો તેણે સખી થવું.

[ખોર૦ અ૦ બા માએની, સ૦ ૧૭૫.

ફ્રરવરદીન મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ મોઇ દાઇદી અહુરા હ્યત્ મઝ્દા રપેન્ તવા.

[ઇજ૦, હા ૫૧, ૬૦ ૮.

પઇતિ-અસ્તી ગેઉશ વચહ્યેહેચ, હથ્રવતહેચ પઇતિં હમેરેથનાંમ્, વહિસ્તેમ્ યજ્તેમ્ યજમઇદે.

[રામ યશ્ત, ફકરો ૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જે કાંઇ તને ખુશહાલી આપનાર હોય તે તું મને આપ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૧૯.

તે સર્વોત્તમ વાએ અથવા રામ ઇજદને અમો માન સાથ યાદ કરિયે છિયે, એવી મકસદથી કે તે અમારી તરફની જીવામ તથા બંદગીની ભેટ કબૂલ રાખીને, તેના બદલામાં દુશ્મનોને એકદમ દાબી નાખવાનું કુવત તે અમોને બખ્શે. [યશ્ત બા માએની, સફે ૨૬૮.

ફ્રવરદીન મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

વાતેમ્ સ્પેન્તેમ્ હુધાઓંઘ્રેમ્ યજમઇદે.

[ખોરશેદ નિયાએશ.

વોહૂ થ્વા મનંઘ્નૂહા, વોહૂ થ્વા અષા, વંઘ્હુયાઓ થ્વા ચિસ્તોઇશ્ ષ્યઓથનાઇસ્ચા, વચેબીસ્ચા પઇરિ-જસામઇદે.

[મોટી હફ્તન યશ્ત, ક૦ ૨, ફ૦ ૪.

અર્થ.

વૃદ્ધિ કરનાર સારી પેદાયશના પવનને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૩૨.

અય હોરમજદ! ભલાં મનની મારફતે, ભલી અશોઇની મારફતે, ભલાં ડહાપણનાં કામો તથા સખુનોની મારફતે અમો તેને પહોંચિયે છિયે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ. ૧૭૭.

ફ્રેરવરદીન મહિનો—દેપદીન રોજ.

અવસ્તા.

મઇબ્યો થ્વા સાંસ્તાઇ વેરેને અહુરા !

[ઇજ૦, હા ૪૬, ફ૦ ૩.

કસેઉશ્ચીત્ ના અષાઉને કાથે અંઘત્
ઇસ્વાચીત્ હાંસ્ પરઓઃશ્ અકો દ્રેગ્વાઇતે.

[ઇજ૦, હા ૪૭, ફ૦ ૪.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ ! મને બોધ દેનાર તરીકે હું તને પસંદ કરૂં છું.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૪૫

અએ હોરમજ્દ ! અશો માણુસને રાજી રાખવા સારૂ કોઇબી શખ્સ થોડીજ ચીજની હાજતમાં હોય છે, પણ દુષ્ટ માણુસને રાજી રાખવા સારૂ એક બુરો માણુસ શક્તિવાન હોવા છતાં તેને ઘણી ચીજની જરૂર પડેછે.

[ગાથા બા માઅની, સફે ૧૬૭.

ફરવરદીન મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

આસ્તુયે દએનાંમ્ માઝદયસ્નીમ્ ફ્રસ્પાયો એખ્રાંમ્ નિધાસ્નઇથિષેમ્ ખએત્વદથાંમ્ અષઓનીમ્ યા હાઇતિનાંમ્ચા બૂષ્યેઇંતિનાંમ્ચા મજિસ્તાચ્યા વહિસ્તાચ્યા સ્રએસ્તાચ્યા યા આહૂઇરિશ જરથુસ્ત્રિશ.

[ઈજ. હા ૧૨, ફ. ૯

અર્થ.

ભલી માઝદયસ્ની દીન, કે જે તકરારને દૂર કરનારી, હથિયારનો ઉપયોગ નહિ કરાવનારી, દોસ્તી અને સલાહ સાથે રહેવાને શિખવનારી, અને રાસ્ત છે તેની હું વખાણ કરૂં છું. હાલમાં જેટલી દીનો મોજુદ છે, અને હવે પછી જેટલી થશે, તેઓમાં સૌથી મોટી, સૌથી સરસ, અને સૌથી શ્રેષ્ઠ જે છે તે હોરમજદી જરતોસ્તી દીન છે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સફે ૭૮.

ફ્રવરદીન મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

અષીમ્ વંઘુહીમ્ યજમઇદે, ખ્શોઇથ્નીમ્ બેરેજઇતીમ્ હુરઓધાંમ્, હુયજતાંમ્ ખ્નત-ચખ્રાંમ્ અમવઇતીમ્ દાતો-ગ્નઓકાંમ્ બએષ-જયાંમ્ પેરેથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ્. [અશીશવંઘ યશ્ત, કફરો ૧

ન્માનહે ન્માનો-પથ્નીમ્ આપવનેમ્ આપહે રતૂમ યજમઈદે. [એવેસરૂથરેમ ગેહ.

અર્થ.

ઝળકાટવાળી, બુલંદ દરજ્જાની, ખુબસુર્ત, ઘણી આરાધનાને લાયક, ખણખણ કરતાં પૈડાંની ગાડીમાં સવાર થનારી, હિંમત આપનારી, સુખાકારી બખ્શ-નારી, તનદુરસ્તી બખ્શનારી, પેહલવાનના જેવું પુરતું કુવત આપનારી તથા બહાદૂર અશીશવંઘને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[યશ્ત બા માઅ્નેની, સફે ૩૦૭

ઘરની અશો ઘરઘણિયાણી જે અશોઈની સર-દાર છે તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅ્નેની, સફે ૧૦૨.

ફ્રરવરદીન મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા—વીસ્પચ વૃર્સ્તં સ્યઓથ્નં યજમઇદે વર્સ્તંચ વરેષ્યમ્નંચ.

[ઇજ૦, હા ૭૦, ફ૦ ૭.

વંઘુહીસ્ચ અધાઓ વંઘુહીસ્ચ અપયો, હુપઉર્વાઓ વહેહીશ અપરાઓ રાસેન્તીશ દરેઘો-વારેથ્મનો, યથનો મજિશ્તાઓસ્ચ વહિશ્તાઓ-સ્ચ સ્રએશ્તાઓસ્ચ અપયો એરેન્વન્તે.

[ઇજ૦ હા ૫૨, ફ૦ ૩.

અર્થ—તમામ સારાં કીધેલાં કામો જે આગળ કરવામાં આવેલાં છે અને હવે પછી કરવામાં આવશે તેમને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઇજ. તથા વીસ્પ. નો તરજુમો, સ૦ ૧૭૧.

સારાં સખાવતનાં કામો, સારાં રાસ્તીનાં કામો, કે જે ઘણાંજ ચઢતે દરજ્જેનાં તથા વધારે ભલાં છે, તથા જે પાછલથી મદદે પહોંચનારાં અને લાંબો વકત સુધી બંચાવ કરનારાં છે, તેઓને અમો વખા-ણિયે છિયે, એવી મતલબથી કે તેઓથી સૌથી મોટી, સૌથી સરસ અને સૌથી શ્રેષ્ઠ અશોઇ અમોને મળે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૨૪.

ફરવરદીન મહિનો—આસમાન રોજ.

અવસ્તા.

તાઇશ્ ઝ્-નાઓ બ્યઓથનાઇશ બ્યેન્તે યએષ્
અસ્ પઇરી પોઉરૂબ્યો હ્થ્યેજો,
હ્યત્ અસ્ અઓજ્યાઓ નાઇધ્યાઓંघेम् થ્વહ્યા
મજ્દા આંસ્તા ઉર્વાતહ્યા
યોઇ નોઇત્ અષેમ્ મઇન્યન્તા, અઐઇબ્યો
દૂઇરે વોહૂ અસ્ મનો.

[ઇજ૦, હા ૩૪, ફ૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! તારી દીનનાં ફરમાનોનો ઇનકાર કરનાર શખ્સ પોતાના કરતાં વધારે નબળા ઉપર ફાવી શકેછે, કારણકે તે ઇનકાર કરનાર પોતાનાં તે કામોથી અમોને બિવાડે છે, કેજે કામોમાં ઘણાઓનો નાશ સમાયલો છે. એવા બિધેલા શખ્સો રાસ્તી ઉપર ધ્યાન આપતા નથી, અને તેઓથી નેક મનસ્ની વેગળી રહેછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૮૮–૮૯.

ફરવરદીન મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

ઇમાંમ્ આઅત્ જાંમ્ .....યજમઇદે, યા નાઓ બરઇતી.

[મોટી હપ્તન યશ્ત, કરદો ૪.

નેમખ્યામહી, ઇષૂઇધામહી, થ્વા મજ્દા અહુરા; વીસ્પાઇશ થ્વા હુમતાઇશ્, વીસ્પાઇશ્ હૂખ્તાઇશ્, વીસ્પાઇશ્ હ્વર્શ્તાઇશ્ પઇરિ-જસામઇદે.

[મોટી હપ્તન યશ્ત, ક૦ ૨, ફ૦ ૫.

અર્થ.

આ જમીન, જે આપણને પોષણ આપે-છે, તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅેની, સ૦ ૧૭૭.

અય હોરમજદ! તને અમો નમિયે છિયે; અમો તારા કર્જદાર છિયે. તમામ નેક વિચારો-થી, તમામ નેક સખુનોથી, તથા તમામ નેક નેક કામોથી અમો તારી નજદીક પહોંચિયે છિયે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅેની, સ૦ ૧૭૮

ફરવરદીન મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

મઝિસ્ત માંથ, મઝિસ્ત વેરેજ્ય, મઝિસ્ત ઉર્વઇથ્ય, મઝિસ્ત હદ્દથ્યા-વેરેજ્ય, મઝિસ્ત વીન્દઇથ્ય, દએનયાઓ માઝદયસ્નોઈશ યઝમઇદે.

[રપિથ્વન ગેહ.

અર્થ.

માઝદયસ્ની દીનના સૌથી ચઢતા માંથ, જે અસર કરવામાં સૌથી શ્રેષ્ટ, કામ બજાવવામાં સૌથી શ્રેષ્ટ, રાસ્ત કામ કરવામાં સૌથી શ્રેષ્ટ, તથા મતલબ હાંસેલ કરવામાં સૌથી શ્રેષ્ટ છે તેમને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅેની, સ૦ ૧૧૨.

ફ્રવરદીન મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

વીસ્પેભ્ય અસ્મનેમ્ યજમઇદે, વીસ્પેભ્ય સ્ત્રેઉસ્ય માઓંઘેભ્ય હ્વરેચ યજમઇદે, વીસ્પ અનગ્ર રઓચાઓ યજંમઇદે.

[ઇજ૦, હા ૭૧, ફ૦ ૯.

અર્થ.

તમામ આસ્માનને.....તમામ સેતારાઓને, માહતાબને તથા ખોરશેદને.....તમામ બેહદ રોશનીઓને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૭૪.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

અષાઅત્યા હચા વંઘેઉસ્યા મનંઘો, વંઘેઉસ્યા ખષથ્રાત્ સ્તઓતાઈશ ત્વા અહુરા સ્તઓતોઇબ્યો અઇમી ઉખ્ઝ્ઝા ત્વા ઉખ્ઘોઇબ્યો યસ્ના ત્વા યસ્નોઇબ્યો.

[ઈજ૦ હા ૩૫, ક૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ ! તારી અશોઇ, ભલી મનસ્ની, તથા સારી પાદશાહીને લીધે તારી સ્તુતિ બીજી બધી સ્તુતિઓમાં વધારે ચઢતી છે, તારી કીર્તિનાં ગાયનો બીજાં બધાં ગાયનો કરતાં વધારે ચઢતાં છે, તથા તારી આરાધના બીજી બધી આરાધના કરતાં વધારે ચઢતી છે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો. સ૦ ૧૧૨.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—બહમન રોજ.

અવસ્તા.

મજ્દા અથા ખ્શ્માકેમ્ વારેમ્ ખ્શ્નઓષેમ્નો
તત્ મોઇ ફ્રતેઉશ્ મનંઘસ્ચા વીચિથેમ્.

[ઇજ૦ હા ૪૬, ફ૦ ૧૮

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! રાસ્તીની મારફતે તારી ખાહેશ તૃપ્ત કરવા હું ઇચ્છું છું. મારી અકલ તથા મનસ્નીનો ઠરાવ એજ છે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૫૯—૬.

અર્દીબેહેસ્ત મહિનો—અર્દીબેહેસ્ત રોજ.

અવસ્તા.

અષેમ્ વોહૂ વહિસ્તેમ્ અસ્તી, ઉસ્તા અસ્તી, ઉસ્તા અહ્માઇ હ્યત્ અષાઈ વહિસ્તાઈ અષેમ્.

[અષેમ વોહુ.

અષેમ્ અત્ વહિસ્તેમ્ યજમઈદે, હ્યત્ સ્રએસ્તેમ્, હ્યત્ સ્પેન્તેમ્ અમેષેમ્, હ્યત્ રઓચંધ્વત્, હ્યત્ વીસ્પા વોહૂ.

[ઇજ૦, હા ૩૭, ફ૦ ૪.

અર્થ.

રાસ્તી સૌથી સરસ નિયામત છે; તે સુખ છે: સુખ તે શખ્સને માટે છે, કેજે સૌથી સરસ રાસ્તીને વાસ્તે અશો છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૧

અર્દીબેહસ્ત, કેજે સર્વેથી સોહામણો તથા નુરમંદ અમશાસ્પંદ છે, તથા વળી જે સઘળી નિયામત છે, તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૧૫.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

અત્ તેંગ્ દ્રેગ્વાઓ યેંગ્ અષહ્યા વજ્દ્રેંગ્ પાત ગાઓ ફ્રારેતોઇશ્ પોઇશ્રહ્યા વા દખ્યેઉશ વા' દુજ્ જોઆઓ હાંસ્ ખાઇશ્ ષ્યઓથનાઇશ્ અહેમુસ્તો-યસ્તેમ્ ખ્ષથ્રાત્ મજદા મોઇથત્ જ્યાતેઉશ વા, હ્વો તેંગ્ ફ્રો-ગાઓ પથ્મેંગ્ હુચિસ્તોઇશ્ ચરાત્.

[ઈજ૦, હા ૪૬, ક૦ ૪.

અર્થ.

ખરાબ કુવતવાળો તથા પોતાનાં બદ કામોથી જીંદગીને પાયમાલ કરનારો પાપી શખ્સ સચાઇના મદદગારોને તથા શેહેરનાં તેમજ દેશનાં ગાય ઢોરોને ફરવા હરવાથી અડચણ કરે છે; માટે તેવા દુષ્ટ માણસને જે કોઇ તેની સત્તા ઉપરથી યા જીંદગીથીજ ગગડાવી નાખે છે, તે શખ્સ ગાય ઢોરોને તથા સારાં ડહાપણના માર્ગોને મોકળાં કરેછે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૪૫—૪૬.

અર્દીબેહેસ્ત મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

...હુખ્રતુશ સ્પેન્તાંમ્યાં આર્મઇતીમ દાંમીમ વીદ્વાઓ હિથાંગ અષહ્યા.

[ઈજ૦, હા ૩૪, ક્ર૦ ૧૦.

ઇજાઓ, યઓસ્તયો ફ્રેરસ્તયો, આર્મતયો, વંઘુહીમ આબીશ અપીમ, વંઘુહીમ ઈષેમ, વંઘુહીમ આઝાઇતીમ, વંઘુહીમ ફ્રસસ્તીમ, વંઘુહીમ પરેન્દીમ યઝમઇદે.

[મોટી હપ્તન યશ્ત, ક૦ ૪, ફ૦ ૨.

અર્થ.

સારી દાનેશવાળો શખ્સ સંપૂર્ણ મનસ્નીને રાસ્તીનું ખરૂં મૂળ જાણે છે.

[ગાથા બા માઅનીની, સ૦ ૯૦.

સુખાકારી, પવિત્રાઇ, વૃદ્ધિ, સંપૂર્ણ મનસ્ની, તેની સાથે વળી ભલી ઇચ્છા, ભલી આબાદી, ભલી શિખામણ તથા ભલી ચંચળાઇને અમો વખાણિયે છિયે. [ખોર૦ અવ૦ બા માયની, સ૦ ૧૭૯.

અર્દીબેહુશ્ત મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

હઉર્વતાતો રથ્વો યાઈર્યયાઓ હુખિતોઇશ.

[ખોરદાદ યશ્ત.

અત્ હ્વો વંઘેઉશ વહ્યોના અઇબી-જમ્યાત્
યે નાઓ એરેઝૂશ સવંઘો પથો સીષોઇત
અઘ્યા અંઘેઉશ અસ્ત્વતો મનંઘસ્યા
હઇથ્યેંગ આ-સ્તીશ યેંગ આખએતી અહુરો.

[ઇજ૦, હા ૪૩, ફ. ૩.

અર્થ.

ખોરદાદ ફસલને બરાબર વક્ત ઉપર લાવનારો સરદાર છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સફે ૨૦૨.

જે શખ્સ આ હાડમંદ અને પેલી મીનોઇ દુનિયા—કેજે મોજુદ દુનિયા તર્ફ હોરમજ્દ રહે છે તે—ના ફાયદાના રાસ્ત માર્ગો બતાવી શકે તે માણુસ પોતે કીધેલાં ભલાંના કરતાં વધારે ભલું હાંસેલ કરો !

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૦૦—૧૦૧.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

યેન્હા સવા ઈષાઓન્તી રાદંઘો
યોઇ-જી જવા અઓંઘરેચાં બ્વન્તિચા;
અમેરેતાઇતી અષાઉનો ઉર્વા અએષો;
ઉતયૂતા યા નેરાંશ સાદ્રા દ્રેગ્વતો.

[ઈજ૦ હા ૪૫, ફ૦ ૭.

અર્થ.

સખાવત કરનારા અશો માણસો જેઓ હાલ હયાત છે, જેઓ આગળ થઇ ગયા, અને જેઓ હવે પછી થશે તેઓ તે (હોરમજદ)થી ખચીત ફાયદો ઈચ્છે છે. તેવા અશો માણસનું રવાન બેહસ્તનાં સુખની ખાહેશ રાખનારૂં હોયછે, પણ પાપી માણસોને તો સખ્ત પિડા ખમવી પડે છે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૩૦.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

યે વહ્યો વંઘેઉશ વજ્દે યસ્ચા હોઇ વારાઇ રાદત્ અહૂરો ખ્ષથ્રા મજ્દાઓ અત્ અહ્માઇ અકાત્ અષ્યો, યે હોઇ નોઇત્ વીદાઇતી અપેમે અંઘેઉશ્ ઉર્વએસે.

[ઇજ૦, હા ૫૧, ક. ૬.

અર્થ.

જે કોઇ હોરમજ્દને ખુશહાલ કરવા થકી તેને ભેટ સાથે આરાધે છે તેને તે સાહેબ પોતાની સર્વશકિતથી સારાંના કરતાં વધારે સારૂં આપે છે. વળી જે કોઇ તેની ભકિત કરતો નથી તેને દુનિયાની છેક આખેરીમાં (યાને કેયામતને દહાડે) ખરાબના કરતાં વધારે ખરાબ ખચીત આપશે.

[ગાથા બા માએની, સ. ૨૦૭.

અર્દીબેહુશ્ત મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

આતરેમ્ સ્પેન્તેમ્ યજમઇદે તખ્મેમ્ હન્તેમ્ રથએસ્તારેમ્.

[ઈજ૦, હા ૬૨, ફ. ૮.

અષા થ્વા આથ્રો વેરેજેના પઓઉરૂયે પઇરિજસામઇદે, મજદા અહુરા થ્વા થ્વા મઈન્યૂ સ્પેનિસ્તા.

[મોટી હફતન યશ્ત, ક૦ ૨, ફ૦ ૧

અર્થ.

વૃદ્ધિ કરનાર, જોરાવર, રોશન તથા બદીની સામે લડનાર આતશને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઈજશ્ને તથા વીસ્પરદનો તરજુમો, સ. ૧૫૨.

અય સૌથી વૃદ્ધિ કરનાર મીનો હોરમજદ! આ આતશના મારફતે સૌથી પહેલાં તુંને અને તુંનેજ અમો પહોંચિયે છિયે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅની, સ૦ ૧૭૬.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

અત્ ર્હ્વો મજદા ઇજાચા આઝ્નૂઇતિસ્ચા,
યે દએનાંમ્ વોહૂ સાર્સ્તા મનંઘા.

[ઇજ૦, હા ૪૯, ફ૦ ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજદ, જે કોઇ માઝદયસ્નની દીનને નેક મનશ્નીથી શ્રેષ્ટ ગણે છે તે પોતેજ પુષ્કળપણું અને આબાદી છે.

[ગાથા બા માએની, સ. ૧૮૪.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

ઉજયર ઉજિર હ્વૅરેખ્ષએત અઉર્વંત્ અસ્પ... રઓખ્ષ્નેમ્ કેરેનવાહિ દામહ્વૅ.

[વંદીદાદ, પરગરદ ૨૧, ક૦ ૫

અર્થ.

અએ તેજ ઘોડાવાળા ખોરશેદ,.....તું ઉગ! કે પેદાયશોમાં તું રોશની કરે!

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૩૩૦

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

તત માઓંઘૂહેમ પઇતિવએનેમ, તત માંઓંઘૂહેમ પઇતિ-વીસેમ, રઓખ્ષ્નેમ માઓંઘૂહેમ અઇવિ-વએનેમ રઓખ્ષ્નેમ માઓંઘૂહેમ અઇવિવીસેમ, હિસ્તેન્તિ અમેષાઓસ્પેન્ત ખરેનો દારયેઇન્તિ, હિસ્તેન્તિ અમેષાઓસ્પેન્ત ખરેનો બખ્ષેન્તિ, જ઼ામ પઇતિ અહુરધાતાંમ.

[માહબોખ્તાર નિયાએશ.

અર્થ.

જ્યારે તે અંધારીના ચંદ્રને હું જોઉંછું તથા તે અંધારીના ચંદ્રને કબૂલ રાખુંછું, જ્યારે રોશન ચંદ્રને હું જોઉં છું તથા તે રોશન ચંદ્રને હું કબૂલ કરૂં છું, ત્યારે અમશાસ્પંદો ઉભા રહે છે, તેનાં ખોરેહને ટકાવી રાખે છે; ત્યારે અમશાસ્પંદો ઉભા રહે છે, અને હોરમજ્દની પેદા કીધેલી જમીન ઉપર તે ખોરેહ-ને પાંથરી નાખે છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ.૭૭.

અર્દીબેહેસ્ત મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

જઓથ્રાઅ્યો તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંઘુહન્તેમ્ યજમઇદે, રામપયનેમ્ હુપયનેમ્, અઉરપેમ્ રઓખ્ષ્નેમ્ ફ્રાદેરેસ્રેમ્ વ્યાવન્તેમ્, બએષજીમ્ રવોફ્રઓથ્મનેમ્ બેરેજન્તેમ્, દૂરાત વ્યાવન્તેમ બાનુઅ્યો રઓખ્ષ્નઅ્યો અનાહિતએઇબ્યો.

[તીર યશ્ત, ફ૦ ૨.

અર્થ.

ચળકાટવાળા, નૂરમંદ, રામશનીની બેઠક રાખનાર, સારી બેઠક રાખનાર, કિર્મજી રંગના, પ્રકાશતા, તરત નજરમાં આવી જાય તેવા, મદદ કરનાર, તનદુરસ્તી આપનાર, ફરાખીથી આગળ વધનાર, બુલંદ દરજ્જાના, પોતાના ચળકાટવાળા તથા સાફ કિરણો મારફતે રાહદારીને દૂર વેરથી મદદ કરનાર તેસ્તર સેતારાને ક્રિયાની ભેટોથી અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅ્ની, સ. ૧૨૬.

અર્દીબેહુસ્ત મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

ચોઇ દુશ-ખ્રથ્વા અએષેમેમ્ વરેદેન્ રામેમ્ચા,
ખાઇશ હિઝ્વાબીશ ફ્સુયસ્ અફ્સુયન્તો.

[ઇજ્જ૦, હા ૪૯, ફ. ૪.

અર્થ.

જેઓ બુરી અકલથી તથા પોતાની બુરી જબાનથી ગુસ્સા તથા અદેખાઇને વધારે છે, તેઓ ઉદ્યોગી માણસોમાં નકામાં હોયછે.

[ગાથા બા માએની, સ. ૧૮૩.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—દેપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

ઇથા આત્ યજમઇદે અહુરેમ્ મજદાંમ યે ગાંમ્ચા અષેમ્ચા દાત્, અપસ્ચા દાત્, ઉર્વરાઓસ્ચા વંઘુહીશ્, રઓચાઓસ્ચા દાત્, બૂમીમ્ચા વીસ્પાચા વોહૂ.

[ઇજ૦, હા ૩૭, ફ૦ ૧.

અર્થ.

હોરમજદ, કેજેણે જાનવર તથા અનાજ પેદા કીધાં, તથા પાણી અને સારાં ઝાડપાન પેદા કીધાં, તથા (આસ્માનની) રોશનીઓ અને જમીન તથા તમામ નિયામતો પેદા કીધી છે તેને અમો આ પ્રમાણે આ જગાએ યાદ કરિયે છિયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સફે ૧૧૪.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

નિજબયેમિ મિથ્રેમ વોઉરૂગઓયઓઇતીમ હુજએનેમ્ ખરેનંઘસ્તેમેમ જયનાંમ્ વેરેથ્રવસ્તેમેમ જયનાંમ્ [વંદી૦, પરગ૦ ૧૯, ફ૦ ૧૫

મેરેન્ચઇતે વીસ્પાંમ્ દઇધ્યુહઓમ્ મઇર્યો મિથ્રો-દ્રુખ્શ, સ્પિતમ, યથ સતેમ્ કયધનાંમ્ અવવત અષવ-જચિત [મેહેર યશ્ત, ફ૦ ૨.

અર્થ.

મેહેર ઇજદ, કેજે સૃષ્ટિની હકુમત ધરાવનાર, સારાં હથિયાર ધરાવનાર, ફતેહમાં સૌથી કીર્તિવાન, તથા ફતેહમાં દુશ્મનને ઘણોજ મારનાર છે, તેની હું તારીફ કરૂં છું. [વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૩૦૮.

અય સપેતમાન જરથોસ્ત! ઘાતકી કૌલ તોડનાર શખ્સ તમામ દેશને ખરાબ કરે છે, તથા એકશો દુષ્ટ માણસોના જેટલી તે અશો માણસને હાનિ પહોંચાડનારો થાય છે.

[યશત બા માએની, સ૦ ૫૭.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

તખ્મહે હાંમ્ વરેતિવતો બાઝુશ-અઓજંઘો રથએસ્તાઓ કમેરેધોજનો દએવનાંમ્ વનતો વનઇતીશ્ વનઇતિવતો અપઓનો વનતો વનઇતીશ વનઇન્તીમ્ચ ઉપરતાતેમ યઝમઇદે, યાંમ્ચ સ્રઓષહે અષ્યેહે...

[ઇજ઼ા, હા ૫૭, ફ૦ ૩૪.

અર્થ.

જ઼ોરાવર, બચાવ કરનાર, બાજુની કુવતવાળા, લડવૈયા, તથા દેવોનાં માથાં ભાંજનાર સરોશ ઇજ઼દને, ફતેહથી ફટકો મારનાર સરોશની ફતેહને, અને સૌથી મોટી ફતેહ જે અશો સરોશ ઇજ઼દની છે તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઇજ઼ા૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૨૩૮

અર્દીબેહૂશ્ત મહિનો—૨૨ને રોજ.

અવસ્તા.

રષ્નૂમ રજિશ્તેમ્ યઝમઇદે.

(ઈ૰ હા, ૬ ફ૰ ૬

અસ્ત્વત્ અત્રેમ્ ખ્યાત્ ઉસ્તાના અઓજો-ઘ્વત્.

(ઈ૰, હા૰ ૪૩, ફ૰ ૧૬.

અર્થ.

સૌથી સાચા રશ્નુ ઈજદને અમો યાદ કરિયે છિયે.

(ઈ૰ તથા મીસ્પ૰ નો તરજુમો, સ૰ ૩૭

રાસ્તી પૂર તેજ સાથ જોરાવર અને ફતેહ-મંદ થાઓ!

(ગાથા બા માએની, સફે ૧૧૨

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

આયેસે યેસ્તિ આફ્રવષિ અહુરહે મઝ્દ-દાઓ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્ મત્ વીસ્પાબ્યો અષઓનિબ્યો ફ્રવષિબ્યો યાઓ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ્. આયેસે યેસ્તિ આફ્રવષિ ગયેહે મરથ્નો જરથુસ્ત્રહે સ્પિતામહે કવોઇશ વીસ્તાસ્પહે ઇસત-વાસ્ત્રહે જરથુસ્ત્રોઇશ મત વીસ્પાબ્યો અશઑનિબ્યો ફ્રવષિબ્યો યાઓ પઓઇર્યનાંમ ટકએષનાંમ્.

(ઇજ૦ હા ૨૩, ફ૦ ૨.

અર્થ.

હોરમજદનાં તથા અમશાસ્પંદોનાં ફરોહરોને, તથા સાથે મીનો ઇજદોનાં તમામ અશો ફરોહરોને ઇજશનેમાં હું યાદ કરૂં છું. ગયોમર્દનાં, સપેતમાન જરતોશતના વડા બેટા એસદવાસ્તરનાં ફરોહરોને, તેમજ પોર્યોદકેશી લોકોનાં તમામ અશો ફરોહરોને ઇજશનેમાં હું યાદ કરૂં છું.

(ઇજ૦ તથા વીસ્પરદનો તરજુમો, સફે ૧૦૧.

અર્દીબેહુશ્ત મહિનો—બેહેરામ રોજ.

અવસ્તા.

વેરેથ્રઘ્નેમ્ અહુરધાતેમ્ યજમઇદે, અર્ષા-કરેમ્, મર્ષા-કરેમ્, ફ્રષો-કરેમ્, હુઁખ્તેમ્, હુઁવાયઓનેમ્

(બેહેરામ યશ્ત, ક૦ ૨૮.

અર્થ.

હોરમજદનો પેદા કીધેલો બેહેરામ ઇજદ, કે જે મર્દાન્ગી આપનાર, મોત લાવનાર, વધારે, (કયામત) કરનાર, મજબૂત વિચારનો, તથા સારાં કુવતવાળો છે, તેને અમો યાદ કરિયે છિયે.

(ખારદેહ અવસ્તા બાં માઅેની, સફે ૩૧૦

અર્દીબેહુશ્ત મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

તા વે મજ્દા પઓઉર્વીમ્ અહુરા આષાઇયેચા
......દોઇપા—મોઈ ઇસ્તોઈશ્ ખ્ષથ્રેમ્
ખ્માકેમ્ વોહુ મનંધા વહ્માઇ દાઇદી સવંધો.

[ઇજ઼૦ હા ૫૧, ક૦ ૨.

અવત આયપ્તેમ્ દજ઼િદ-મે વયુશ્ યો ઉપરો-કઇર્યો, યથ અજ઼ેમ્ નિજનાનિ અધ્રહે મઇન્યેઉશ્ દાંમનાંમ્, નએચિશ્ અવત યો સ્પેન્તહે.

[રામ યશ્ત, ક૦ ૩.

અર્થ.

અએ હોરમજ઼દ! રાસ્તીને માટે તને સૌથી પહેલા દરજ્જાનો હું ગણું છું. મારી મુરાદનું હાંસેલ થવું તું મને બક્ષ! નેક મનસ્ની વાળી અમારી ભકિતના ફાયદાની પ્રાપ્તિ તું આપ!

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૨૦૩—૪.

અય જોરેમંદ વાએ ઇજ઼દ, મને તું આ મુરાદ બખ્શ કે હું ગનામિનોની પેદાયશોને મારૂં. પણ સપેનામિનોની. પેદાયશને કોઇ નહિ મારે,

[યશ્ત બા માઅની, સ૦ ૨૬૯.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

અએતત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પેન્તો મઇન્યઓમ. [રામ યશત ૬

સ્પેન્તાંમ્ આર્મઇતીમ્ વંધ્રુહીમ્ વરેને હામોઇ અસ્તુ. ઉસ ગેઉશ સ્તુયે તાયાઅત્યા હજંધ્રુહત્યા. ઉસ્ માઝ્દયેસ્નિનાંમ્ વીસાંમ્ જ્યાના-એગ્રા વીવાપત્યા. [ઇજ૦ હા ૧૨, ફ૦ ૨.

અર્થ.

અએ વાએ ઈજદ! તારો તે પવન કે જે સપેનામિનોને લગતો છે તેને અમો યાદ કરિયે છિયે. [યશત બા માએની, સફે ૨૬૯.

ભલી અને વૃદ્ધિ કરનાર સભ્યતાને હું પસંદ કરૂં છું; તે મારી થાઓ! ચોરથી તથા લૂટારાથી ગાય ગોસ્પંદોને, અને નુકસાનથી તથા પાણીની ટીપણીથી માજદયસ્નાનોના મહોલ્લા-ઓને દાદાર હોરમજદના બંદગી કરીને હું બચાવું, એવો હું એકરાર કરૂં છું.

(ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૭૫.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—દેપદિન રોજ.

અવસ્તા.

યાંમ્ દાઓ મઇન્યૂ આથાચા અપાચા ચોઇશ રાનોઇબ્યા ખ્શ્નુતેમ્ હ્યત્ ઉર્વતેમ ચશ્દાન ઘ્નદેબ્યો.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૩૧, ફ૦ ૩.

અર્થ.

અએ મીનો હોરમજદ! દીન આગાહ દાનેશ્વરો અને દીનના લડવૈયાઓને જે સંપૂર્ણ ખુશહાલી તેં બક્ષાછે તે અમારી તેજી તથા રાસ્તીને લીધે તું અમોનેબી બક્ષ!

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૩૫.

અર્દાબેહુશ્ત મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

અર્શ્‌તાતેમ્ યજમઇદે, વંધ્વિમ્ ફ્રાદત ગએથાંમ્ વરેદત ગએથાંમ્ સવોગએથાંમ્ યાંમ્ દએનાંમ્ માઝ્દયસ્નીમ્ .

[વીસ્પરદ, હા ૭, ફ૦ ૨

અર્થ.

દુનિયાની આબાદી કરનાર, દુનિયાની વૃદ્ધિ કરનાર, અને દુનિયાને ફાયદો કરનાર સત્યતા, જે ભલી માઝદયસ્ની દીન છે, તેને અમો વખાણિયે છિયે.

(ઈજ્ન૦ તથા વીસ્પ૦નો તરજુમો, સ૦ ૧૯૪.

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—અશોશવંધ રોજ.

અવસ્તા.

અહ્ય જઍાશ્રે બરેસ્મનચ અપીમ્ વંઘુહીમ્ આયેસે યેસ્તિ, ખષ્ટ્રોઇથ્નીમ્, બેરેજઇતીમ્, અમવઇતીમ્, હુરઍાધાંમ્, ખાપરાંમ્.

[ઈજ૦, હા ૨, ક૦ ૧૪.

અર્થ.

આ જોર તથા બરસમે કરીને નૂરમંદ, બુલંદ, હિમતવાન, ખુબસુરત આ બરદાશ્ત કરનાર અશિશવંઘને ઇજશ્નેમાં હું યાદ કરૂં છું.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સફે ૨૨.

અર્દીબેહશ્ત મહિનો—આરતાદ રોજ.

અવસ્તા.

મઇથ્યો જબયા અશેમ્ વંઘુયા અધી ગત્ તે.

[ઈજ૦, હા પ૧, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! મારે માટે તો હુ રાસ્તીને વખાણું છું. તારી નેક દુઆથી મને રાસ્તી હાંસેલ થાઓ!

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૨૧૦.

અર્દીબેહુશ્ત મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

અસ્મનેમ્ ખ્‌ન્વન્તેમ્ યજમઇદે, પઓઇર્યો-દાતેમ , પઓઇર્યો-ક્રથ્વરૂસ્તેમ ગએઇથીમ ગએઇથ્યયાઓ સ્તોઇશ.

[વીસ્પરદ, કરદો ૭, ફ૦ ૪.

અર્થ.

સૌથી પહેલાં પેદા કીધેલો અને સૌથી પહેલાં બનાવેલો ચળકતો આસ્માન, જે ગેતીની પેદાયશોમાં ગેતીને લગતો છે, તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સફે. ૧૯૫.

અર્દીબેહુશ્ત મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

નેમસેતે ગઓરપેન્ત, નેમસેતે ગઓશ હુધાઓ, નેમસેતે ફ્રાધેન્તે, નેમસેતે વરેધેન્તે, નેમસેતે દાથ્રો બખ્તેમ્ વહિસ્તાઇ અપઓને અનજાંથાઇ અપઓને.

[વંદી, ૫રગ૦ ૨૧, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ વૃદ્ધિ કરનારી,...સારી પેદાયશની,... આબાદ કરનારી,...સૌથી સરસ, અને અશો લોકોને તથા હવે પછી જન્મ પામનારાઓને બખ્શેશ આપનારી જમીન! તને નેમાજ હોજો!

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૩૨૮.

અર્દીબેહુશ્ત મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ

અવસ્તા.

વે અસ્ના વએદા ખરદથ્યા વહન્ત્ય, સ્રવાઓ યે આહશ અપેમ્ નિપાઓંધે મનસ્યા વોહૂ યવએ તાહતે.

(ઈજ૦ હા ૨૮, ફ૦ ૧૦—૧૧.

અર્થ.

અએ સાહેબ! મેં જાણ્યું છે કે તારા ફતેહમંદ કલામો એજમતથી ભરપૂર છે. એ કલામોની મદદથી રાસ્તીને તથા નેક વિચારને મારી જીંદગીના છેડા સુધી હું નેગાહમાં રાખીશ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૧

અર્દીબેહશ્ત મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા—વીસ્પેમ્ચ અસ્મનેમ્ યજમઇદે વીસ્પેમ્ચ સ્તેઉસ્ચ માઓંઘહેમ્ચ હ્વરેચ યજમઇદે વીસ્પ અનઘ રઓચાઓ યજમઇદે.

[ઈજ૦ હા ૭૧, ફ૦ ૯.

અષા મન્યેઉશ સ્પેનિસ્તષા વહિસ્તેમ્ હિજ્વા ઉખ્ધાઈશ. વંઘેઉશ એએઆનૂ મનંઘો આર્મતોઇશ જસ્તોઇબ્યા શ્યઓથના વેરેજ્યત્

[ઈજ૦ હા ૪૭, ફ૦ ૨.

અર્થ—તમામ આસ્માનને અમો વખાણિયે છિયે; તમામ સેતારાઓને, માહતાબને તથા ખોરશેદને અમો વખાણિયે છિયે. તમામ બેહદ રોશનીને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૭૪.

કોઇબી શખ્સ પોતાની જબાન મારફતે બોલેલા નેક સખુનોને લીધે, તથા બંને હાથો વડે કીધેલાં ભલી મનસ્નીનાં અને સભ્યતાનાં નેક કામોને લીધે, તે સૌથી આબાદી કરનાર મીનો હોરમજદનાં સર્વોત્તમ બેહસ્તનું સુખ મેળવી શકે છે. [ગાથા બા માએની, સ. ૧૬૫—૬૬.

ખોરદાદ મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

મઘા મનોઇ અહુરઘા ઉવાંજેમા મઝ્દાઓ.

(ઇજ૦, હા ૩૨, ફ. ૧.

ફ્રોઇત્ મે તત્ નામ ફ્રઓઇધિ, અષાઉમ્ અહુર મજ્દ! યત્ તે અસ્તી મજિસ્તેમ્ચ, વહિસ્તેમ્ચ, સ્ત્રએસ્તેમ્ચ, યારકેરેસ્તેમેમ્ચ, વારેથધ્ન-યોતેમેમ્ચ, બએશજયોતેમેમ્ચ, ત્બએષો-તઉર્વયાંસ્તેમેમ્ચ, દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ.....યત્ માંમ્ નએ ચિશ તઉર્વયાત્, નોઈત્ દએવો, નએધ મષ્યો, નોઈત યાતવો, નએધ પઇરિકાઓ. [હોરમજદ યશ્ત, ફ૦ ૫.

અર્થ—મારાં મનમાં હોરમજ્દની ખુશહાલી છે.

(ગાથા બા માઅની, સ૦ ૫૨.

અએ અશો હોરમજ્દ! તારૂં તે નામ કે જે સૌથી મોહું, સૌથી સરસ, સૌથી શ્રેષ્ટ, સૌથી વધારે અસરકારક, ઘણુંજ ફતેહથી મારનાર, ઘણુંજ તનદુરસ્તી આપનાર, તથા દેવો અને માણસોની ખરાબીઓને ઘણુંજ તોડનાર છે તે નામ મને ખચીત કહે... કે જેથી કરીને મને કોઈબી દુખ નહિ દે;—નહિ દેવ કે નહિ માણસ, નહિ જાદુગર કે નહિ પરી.

[ખોર૦ અ૧૦ બા માઅની, સ૦ ૧૫૨.

ખોરદાદ મહિનો—બહમન રોજ.

અવસ્તા.

અત્ રાતાંમ્ જરથુસ્ત્રો તન્વસ્ચીત્ ખખ્યાઓ ઉસ્તનેમ્
દદાઇતી પઉર્વતાતેમ્ મનંઘ્હસ્ચા વંઘ્હેઉશ્ મજદાઇ
ષ્યઓથનહ્યા અષાઇ યાચા ઉખધખ્યાચા સેરઓષેમ્ ખષથ્રેમ્ચા.

[ઇજ૦, હા ૩૩, ક૦ ૧૪.

અર્થ.

જરતોસ્ત પોતાનાં તનનો જાન તથા નેક મનસ્નીની ઉત્તમતા હોરમજદને માટે ફિદા કરેછે, તેમજ પોતાનાં કામની સત્તા તથા દીનનાં કલામ માટેની તાબેદારી રાસ્તીને ખાતર ફિદા કરેછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૮૨.

ખોરદાદ મહિનો—અર્દીબેહસ્ત રોજ.

અવસ્તા.

સ્પેન્તા મઇન્યૂ વહિસ્તાચા મનંઘ્હા
હચા અષાત્ ષ્યઓથનાચા વચંઘ્હાચા
અહ્માઇ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા
મઝ્દાઓ ખ્ષથ્રા આર્મઇતી અહુરો.

[ઈજ૦ હા ૪૭, ૬૦ ૧.

અર્થ.

રાસ્તીથી ઉત્પંન થતા સૌથી નેક વિચાર, વચન અને કર્મને લીધે, હોરમજદ આપણને આબાદી કરનાર મીનોની મારફતે સુખ તથા અમરપણું તથા સંપત્તિ અને સંપૂર્ણ મનસ્ની બખ્શે છે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૬૫.

ખોરદાદ મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

યે વા ખષયાંસ અદાંસ દ્રીવા અયન્તેમ્
ઉર્વાતોઇશ વા હુજ્જેન્તુશ મિથ્રોઇબ્યો વા
રશ્ના જ્વાંસ યે આષવા દ્રેગ્વન્તેમ્
વીચિરો હાંસ તત્ ફ્રો ખએતવે મ્રુયાત્
ઉજાઇથ્યોઇ ઈમ્ મજદા પ્રૂન્યાત્ અહુરા

[ઈજ૦ હા ૪૬, ફ૦ ૫.

અર્થ.

જેઓ શકિતવાળા હોય તેઓએ બુરા માણસોને કદીપણુ મદદ કરવી નહિ, યા તેઓ તરફ કોઇ પણુ રીતની દયા દેખાડવી નહિ. નેક માણસોને પોતાના ખેશી તરીકે ગણુવા. જે કોઇ દુષ્ટ માણસને મદદ કરે છે તેને બુરો સમજવો, પણુ જે કોઈ સદગુણી પુરૂષને મદદ આપે છે તેને નેક જાણુવો.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૪૭.

ખોરદાદ મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

વધૂ્ડુૈઉશ ખ્પથ્રા મનંઘૂહ્ો અષા મત્ આર્મઇતિશ
વખ્ષ્ત્;
ઉતયૂઇતી તેવીષી તાઇશ.

[ઈજ૦ હા ૩૪, ફ૦ ૧૧.

અર્થ.

ભલું મન અને રાસ્તી એખ્તિયાર કરવાથી સંપૂર્ણ મનનીનો વધારો થાયછે; અને તેઓને લીધેજ કુવત અને શક્તિ પણ હાંસેલ થાયછે.

[ગાથા બાં માઅની, સ૦ ૯૧.

ખોરદાદ મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

અહ્માઇ અંઘ્હત્ વહિસ્તેમ્ યે મોઇ વીદ્વાઓ
વઓચાત્ હઇથીમ
માંથ્રેમ્ ઇમ્ હઉર્વતાતો અપશા અમેરેતાતસ્ચા,

[ઇજા, હા ૩૧, ૬૦ ૬.

અર્થ.

જે વિદ્વાન મને ખુલ્લી રીતે તનદુરૂસ્તી. રાસ્તી, તથા અમરપણાંના માંથ્ર કહે તેને સૌથી સારૂ થજો!

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૩૭.

ખોરદાદ મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

દાઇદી-મોઇ યે ગાંમ તષો અપસ્ચા ઉર્વરાઓસ્ચા અમેરેતાતા હઉર્વાતા સ્પેનિસ્તા મઇન્યૂ મઝ્દા તેવીષી ઉતયૂઇતી મનંઘ્હા વોહૂસેંઘ્હે.

[ઈજ૦, હા ૫૧, ફ૦ ૭.

અર્થ.

અએ ઘણીજ આબાદી કરનાર મીનો હોરમજદ ! તું કે જેણે જાનવર, પાણી તથા ઝાડપાન પેદા કીધાં છે, તે તું મારી નેક મનસ્નીને લીધે તનદુરસ્તી તથા અમરપણું, શકિત, જોર તથા ધર્મજ્ઞાન મને બખ્શ !

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૦૭—૮.

ખોરદાદ મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

અહ્યા યાસા નેમંઘ્રુહા ઉસ્તા નજસ્તો રફેધ્રહ્યા
મન્યેઉશ મજદાઓ પોઉર્વીમ્ સ્પેન્તહ્યા અશા
વીસ્પેંગ્ ષ્યઓથના
વંઘ્રુહેઉશ ખ્રતુમ મનંઘ્રુહો યા ખ્શ્ને વીપા ગેઉશ્ચા
ઉર્વાનેમ્.

[ઇજ૦ હા ૨૮. ક. ૧.

અર્થ.

નમનતાઈથી ઉંચા હાથ કરીને સૌથી પહેલાં અણુદીઠ તથા આબાદી કરનાર હોરમજદનાં તમામ રાસ્તી ભરેલાં કામોને તથા ભલાં મનની અક્કલને આ ખુશહાલીમાં હું માંગું છું, કે જેથી કરીને દુનિયાના આત્માને હું ખુશહાલ કરૂં.

[ગાથા બા માઅની, સ. ૪.

ખોરદાદ મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

દાયાઓ મે આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મઝ્‌દાઓ.....એરેધ્વ્રોઝ્‌ગાંમ્‌ અખ્ફ્‌ન્યાંમ્‌ થ્રિશુમ્‌ અસ્નાંમ્ચ ખ્શ્ફ્‌નાંમ્ચ આસિતોગાતૂમ્‌ જધાઉરૂમ્‌ તુથ્રુષાંમ્‌ આસ્નાંમ્‌ ફ્રજન્તીમ્‌ કર્ષોરાઝાંમ્‌ વ્યાખ્નાંમ્‌ હાંમ્‌ રઓધાંમ્‌ હૂપાંમ્‌ આઝોમુઝેમ્‌ વીરાંમ્‌ યા મે ફ્રાધયાત્‌ ન્માનેમ્ચ વીસેમ્ચ ઝન્તૂમ્ચ દખ્યૂમ્ચ દંઘુ સસ્તીમ્ચ.

[ઈઝ. હા ૬૨, ફ. ૫.

અર્થ.

હોરમઝ્‌દની તર્ફના અએ પાક કરનાર આતશ! તું મને ખડે પગે ઉભા રહેવાની શક્તિ, દહાડો તથા રાત મલીને એક તૃત્યાંસ ભાગ ઉંઘ, પોતાનાં કામ ઉપર ઉસ્તવારી, અને ખબરદારી બખ્શ; તથા વળી પોષણ કરનારૂં, જાતી અકલવાળું, દુનિયામાં સાહેબી ભોગવનારૂં, અનજુમનમાં બેસનારૂં, સારી ઇજ્‌તવાળું, સંકટમાંથી છુટકારો બખ્શનારૂં, પેહલવાનોના જેવું ફ્રેરેમંદ, તથા ઘરને, ખાનદાનને, કરબાને, દેશને, તથા દેશના મઝ્‌હબને આબાદ કરે એવું ફેર્જન્દ મને આપ!

[ઈઝ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ. ૧૫૦-૫૧.

ખોરદાદ મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

યત્ હીશ્ અવિ ફ્રતચ્યઇતિ યત્ હીશ્ અવિ ફ્રજગરઇતિ અર્દ્વીસુર અનાહિત.

[અર્દ્વીસુર નિયાએશ.

દએનાંમ્ વંઘુહીમ્ માજદયસ્નીમ્ યજમઇદે, જરજદાઇતીમ્ માંથ્રેમ્ સ્પેન્તેમ્ યજમઇદે, ઉષિ-દરેથ્રેમ્ દએનાંમ્ માજદયસ્નીમ્ યજમઇદે, વએધીમ્ માંથ્રેમ્ સ્પેન્તેમ્ યજમઇદે.

[ઈજ૦, હા ૨૫, ફ૦ ૬.

અર્થ.

જે જે ભાગો તર્ફ નિર્મળ અર્દ્વીસુર વહેછે તે તે ભાગોને તે આબાદ કરેછે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ. ૮૬.

ભલી માજદયસ્ની દીનને અમો વખાણિયેછિયે; માંથ્રસ્પેન્ત તર્ફની મોહબતને અમો વખાણિયેછિયે; માંજદયસ્ની દીનને હુશિયારીથી સમજવાનાં કામને અમો વખાણિયેછિયે; માંથ્રસ્પેન્તની વિદ્યાને અમો વખાણિયેછિયે. [ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ. ૧૦૫.

ખોરદાદ મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

યો યજઇતે હ્વૅરે યત્ અમેષેમ્ રએમ્ અઉર્વંત-અસ્પેમ્, પઇતિસ્તાતેએ તેમં'શ્‌હામ્, પઇતિસ્તાતેએ તેમસ્ ચિથ્રનાંમ્ દએવનાંમ્, પઇતિસ્તાતેએ તાયુનાંમ્ચ હજરનાંમ્ચ, પઇતિ-સ્તાતેએ યાતુનાંમ્ચ પઇરિકનાંમ્ચ, પઇતિસ્તાતેએ ઇથ્યેજ઼ં'ધ્‌હો મર્ષ્અોનહે, યજતે અહુરેમ્ મજ઼દાંમ્.

[ખોરશેદ નિયાએશ.

અર્થ.

અંધારાંની,......અંધારાંની તોખમના દેવોની,...ચોરો તથાં લૂટારાઓની,...જાદુગરો તથા પરીઓની,...અને મોતકારક નાશની સાંએ થવા માટે જે ધણી અમર, નૂરમંદ, અને તેજ઼ ઘોડાવાળા ખોરશેદને વખાણે છે તે ગોયા દાદાર હોરમજ઼દને વખાણે છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ. ૫૪.

ખોરદાદ મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

ઉઝ્યર ઉજિર માઓંઘ્રહ ગઓચિથ્ર...
રઓખ્ષ્નેમ કેરેનવાહિ દામઉં.

[વંદી. ફરગ. ૨૧, ફ. ૯.

અર્થ.

અએ ગાયબળદનાં તોખમના માહતાબ !...
તું ઉગ ! અને પેદાયશોમાં તું રોશની કર !

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૩૩૨.

ખોરદાદ મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંઘુહન્તેમ્ યજંમઇદે, યો પઇરિકાઓ તઉર્વયેઇતિ, યો પઇરિકાઓ તિતારયેઇતિ. [તીર યશ્ત, ફ. ૮.

વીવારેન્તિ વીવારાહુ નવ આપ્ઉ નવ જાઓ નવ ઉર્વરાઓ નવ બએષજાઓ નવત બએષજ દેશ. [વંદીદાદ, ફરગ. ૨૧ ફ. ૩.

અર્થ.

"ચળકતા તથા નૂરમંદ તેસ્તર સેતારાને અમો યાદ કરિયે છિયે, કે જે (તારા રૂપી) પરીઓને તોડેછે, કે જે (તારા રૂપી) પરીઓને ટાળેછે. [ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ. ૨૨૦.

વર્સાદની જગામાં વર્સાદ વર્સેછે તેથી તાજું પાણી, નવી જમીન, નવાં ઓરવરો, નવા તનદુરૂસ્તી આપનારા ઉપાયો, તથા નવા તંનદુરૂસ્તી આપનારા રોપાઓની ખેતી થાયછે. [વંદીદાદનો તરજુમો, સ. ૩૨૯

ખોરદાદ મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા—વીસ્પ હુમત, વીસ્પ હૂખ્ત, વીસ્પ હ્વર્સ્ત, બઓધો વર્સ્ત; વીસ્પ દુશ્મત, વીસ્પ દુઝૂખ્ત, વીસ્પ દુઝ્વર્સ્ત, નોઇત બઓધો વર્સ્ત. વીસ્પ હુમત, વીસ્પ હૂખ્ત, વીસ્પ હ્વર્સ્ત, વહિસ્તેમ અંઘૂહુઇમ્ અપએત; વીસ્પ દુશ્મત, વીસ્પ દુઝૂખ્ત, વીસ્પ દુઝ્વર્સ્ત અચિસ્તેમ અંઘૂહુઇમ અપએત. વીસ્પનાંમ્ચ હુમતનાંમ્ હૂખ્તનાંમ્ હ્વર્સ્તનાંમ્ વહિસ્ત અંઘૂહુઇ. [ખોરદેહ અવસ્તા.

અર્થ—તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો, અને નેક કામો બુદ્ધિથી ઉત્પંન થયલાં હોય છે; તમામ બદ વિચારો, બદ સખુનો, અને બદ કામો બુદ્ધિથી ઉત્પંન થયલાં નથી હોતાં.

તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો, અને નેક કામો તે કરનારને બેહસ્ત તર્ફે લઇ જાયછે; તમામ બદ વિચારો, બદ સખુનો, અને બદ કામો તે કરનારને દોજખ તર્ફે લઇ જાયછે.

તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો અને નેક કામોનો બદલો બેહસ્ત છે. [ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની, સ૦ ૬૮.

ખોરદાદ મહિનો—દેપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

હુખ્પથ્રો તેમાઇ બાઅત્ ખ્શથ્રેમ્ અહ્માઇ ઘ્ચત્ અઇબી દદેમહિચા ચિશ મહિચા હ્વાંન્ મહિ-ચા ઘ્ચત્ મઝદાઇ અહુરાઇ અપાઇચા વહિસ્તાઈ.

[ઇજ૦ હા ૩૫, ક૦ ૫

અર્થ.

પાદશાહી સૌથી સરસ પાદશાહ દાદાર હોરમઝ્દને ખચીત હોજો! હોરમજદ કે જે સર્વોત્તમ અશોઇજ છે, તેની તરફ અમો મન લગાડિયે છિયે, તથા તેને અમારા પાદશાહ તરીકે કબુલ રાખિયે છિયે, તથા તેને અમારો પોતાનો કરીને ગણિયે છિયે.

[ઇજશ્નને તથા વીસ્પરદનો તરજુમો, સં૦ ૧૧૧.

ખોરદાદ મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

મજદાઓ વએદા યે ઇમ્ દાત્........
નોઇત્ દીત્ૃજ્ઃછંધાઇ વીસ્પા-હિપસ્ અહુરો:

[ઇજ૦ હા ૪૫, ફ૦ ૪.

મિથ્રેમ્ મા જન્યાઓ, સ્પિતમ, માયિમ્ દ્ર્વતત્ પેરેસાઓંધ્હે માયિમ્ ખાદએનાત્ અષ-ઓનત્ વયાઓ જી અસ્તિ મિથ્રો, દ્ર્વતએચ અપઓનએચ. [મેહેર યશ્ત, ફ૦ ૨.

અર્થ.

હોરમજદ, કે જે તમામ બાબતો જાણ-નારો છે, તથા દરેક ચીજ જોનારો છે, તે કોઇથી ઠગાતો નથી. [ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૩૫.

અય સપેતમાન જરતોસ્ત! તું હરગેજ કોલ તોડતો ના, પછી તે કોલ તું બુરા માણુસ સાથે કરે કે અશો હમદીન સાથે કરે; કારણ કે બુરા માણુસ અને રાસ્ત માણુસ, એ બંને સાથનો કોલ એક સરખોજ છે. [યશ્ત બા માઅની, સ૦ ૫૭.

ખોરદાદ મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

સ્રઓશેમ અષીમ્ હુરઓધેમ્ વેરેથ્રાજનેમ્ ફ્રાદત્ ગએથેમ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે યો વનનો કયધહે, યો વનનો કાઇધ્યેહે, યે. જન્ત દએવયાઓ દ્રુજો અશ–અઓજં ઘ્નુહો અહ્રૂમ્ મેન્યેો; યો હરૈત અઇવ્યાખ્તચ વીસ્પ-યાઓ ફ્રવોઇશ ગએથયાઓ.

[સરોશ હાદોખ્ત, કરદા ૨, ફ૦ ૧૦

અર્થ.

ખુબસુરત, ફતેહમંદ, દુનિયાની વૃદ્ધિ કરનાર તથા પવિત્ર અશો સરોશ ઇજદને અમો યાદ કરિયે છિયે, કે જે દુષ્ટ માણુસને મારનારો છે, જે દુષ્ટ માણુસને લગતાઓને મારનારો છે, જે દુનિયાને ખરાબ કરનાર દેવી દરૂજને મારનારો છે, તથા જે દુનિયાના તમામ વધારાની આબાદી કરનાર તથા ચોકસી કરનાર છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની, સફે ૨૬૯.

ખોરદાદ મહિનો—૨૪ને રોજ.

અવસ્તા.

અર્શ્—ઉક્એષેમ્ બત્રાહિ યથ રંણુશ.

[આફ્રીને પેગામ્બર જરતોશ્ત.

વચ અર્શુખ્ધ યજમઇદે; સ્ત્રઓષ્ટેમ્ યજ-મઇદે; અર્ષીમ્ વંધુહીમ્ યજમઇદે; નઇરીમ્ સંધ્રહેમ્ યજમઇદે; આખ્સ્તીમ હાંમ-વઇન્તીમ્ યજમઇદે; અરતરેતચ અમુયમ્ન યજમઇદે.

[વીસ્પરદ, ક૦ ૭, ફ૦ ૧.

અર્થ.

રસ્તે ઇજદના જેવા સાચા તરીકા પ્રમાણે ચાલનારા થજો! [ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની, સ૦ ૩૩૧.

સાચા બોલાયલા સખુનોને અમો વખા-ણિયે છિયે; અશો તાબેદારીને અમો વખાણિયે છિયે; ભલી પવિત્રાઇને અમો વખાણિયે છિયે; હિમત આપનારી શિખામણને અમો વખાણિયે છિયે; ફતેહમંદ દોસ્તીને અમો વખાણિયે છિયે; દ૭ હિમતને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૯૩—૯૪.

ખોરદાદ મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

અષઓનાંમ્ વંઘૂહુઇશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે.

[ખોરશેદ નિયાએશ.

નેમો ગેઉશ, નેમો ગયેહે, નેમો જરથુસ્ત્રહે સ્પિતામહે અષઓનો ફ્રવષેએ.

[ખોરશેદ નિયાએશ.

અર્થ.

અશો લોકોનાં ભલાં, જોરાવર, તથા વૃદ્ધિ કરનાર ફરોહરોને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૫૦.

ગાવ્યોદાદનાં ફરોહરને નમાજ હોજો! ગયોમર્દનાં ફરોહરને નમાજ હોજો! અશો સપેતમાન જરતોસ્તનાં ફરોહરને નમાજ હોજો!

[તેજ, સ૦ ૪૭.

ખોરદાદ મહિનો—બેહેરામ રોજ.

અવસ્તા.

વસો ખ્પથ્રો ખ્યાત અષવ, અવસો ખ્પથ્રો ખ્યાત દ્વાઓ, ગતો હમિસ્તો નિજ બેરેતો, હચ સ્પેન્તહે મઇન્યેઉશ દાંમબ્યો વરતો અવસો ખ્પથ્રો.

[ઇજ૦, હા ૮, ફ૦ ૬

અર્થ.

અશો માણુસ પોતાની મરજી પ્રમાણે રાજ્ય કરનાર થાઓ! પાપી માણુસ દુખમાં પડેલો, સપેનામીનોની પેદાયશોમાંથી બહાર કહાડી મુકેલો, નિષ્ફળ થયલો, તથા પોતાની મરજી પ્રમાણે હકુમત નહિ ચલાવનારો થાઓ!

[ઇજશને તથા વીસ્પરદનો તરજુમો, સ૦ ૪૭.

ખોરદાદ મહિનો—શામ રોજ.

અવસ્તા.

યે ઉર્વાનેમ્ મેન્ ગઇરે વોહૂ. દદે હથા મન્ધ્રહા
અષીમ્ચા ષ્યઓથનનાંમ્ વીદુશ મઝદાઓ અહુરહ્યા
યવત્ ઇસાઇ તવાચા અવત્ ખ્સાઇ અઐષે અષહ્યા

[ઈજ૦ હા ૨૮, ફ૦ ૪.

અર્થ.

દાદાર હોરમજદને પસંદ પડતાં કામો કીધાથી જે ઉત્તમ ફાયદા હાંસેલ થાયછે, તેથી જાણીતો થઇને ભલાં મનની મારફતે મારાં રવાનને ગરોથમાન બેહસ્ત તરફ લઇ જવા, અને જ્યાંસુધી હું શકિત ધરાવું છું અને કુવત રાખુ છું ત્યાં સુધી રાસ્તીની ખાહેશમાં રહેવાને બીજાઓને શિખવવા ઈચ્છું છું.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૬.

ખોરદાદ મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

નેમો વોહૂ, નેમો વહિસ્તેમ, જરથુસ્ત્ર ગએથાબ્યો ...... યત્ નેમો વોહૂ અધવીમ્ અત્બએષેમ્ નઇરે હાંમ્‌-વરેતિશ, દ્રુજો વારેથ્મ દારેસ્ત.

[સરોશ હાદોખ્ત, કરદો ૧.

અર્થ.

અય જરતોસ્ત! દુનિયાનાં લોકોને માટે બંદગી સારી છે, બંદગી સૌથી સરસ છે......જે બંદગી ભલી, ખરાં દિલથી કીધેલી તથા બદ નિષ્ઠાથી દૂર છે તે માણુસને માટે એક બંચાવ છે, અને તે દરૂજને હટાવનારી એક ઢાલ છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની, સ૦ ૨૨૪.

ખોરદાદ મહિનો—દેપદીન રોજ.

અવસ્તા.

ફ્રો વાઓ ફ્રએષ્યા મજ્દા અષેમ્ચા સ્રુધતે યા વે પ્રતેઉશ ખ્શ્માકશ્રા આ-મંનધ્રુવ્ઝા એરેશ વીચિધાઈ.

[યજ્ન, હા ૪૯, ફ્ર૦ ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! તને હું ઘણોજ પસંદ કરૂંછું, કારણકે તારી હરવેસ્પ આગાહ અકલના વિચારની મારફતે રાસ્તી ફરમાવે છે કે ખરૂંજ એખ્તિયાર કરવું.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૮૬

ઓરદાદ મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

હુમ્બય અજેમચિત્ યો જરથુસ્ત્રો ફ્રતેમાં ન્મનનાંમ્ચ, વીસાંમ્ચ, જન્તુનાંમ્ચ, દખ્યુનાંમ્ચ, અંધૂહાઓ દએનયાઓ અનુમતયએચ અનુખ્તયએચ અન્વર્સ્તયએચ, યા આહૂઇરિશ જરથુશ્ત્રિશ.

[ઈજ૦ હા ૮, ફ૦ ૭.

અર્થ.

આ દીન કેજે હોરમજદી જરતોસ્તી છે તેના મત પ્રમાણે, તેના કલામ પ્રમાણે, તથા તેનાં કામો પ્રમાણે ઘરોના, મહોલ્લાઓના, કસ્બાઓના, તથા દેશોના આગેવાનોને હું જરતોસ્ત રેહનુમાઈ કરીશ.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૪૦૭

ખોરદાદ મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

નાઇરિકાંમ્ચ અષઓનીમ્ યજમઈદે, ફ્રાયો-હુમતાંમ્, ફ્રાયો-હૂખ્તાંમ, ફ્રાયો-હ્વૅર્સ્તાંમ્, હુશ-હાંમ સારતાંમ્,રતુ-ખ્વથ્રાંમ્, અષઓનીમ્.

[અઇવિસરૂથરેમ ગેહ.

અર્થ.

તે અશો નારીને અમો વખાણિયે છિયે, કે જે વધારે નેક મનસ્નીવાળી, વધારે નેક બોલ-નારી, વધારે નેક કામો કરનારી, પુરતી રીતે સારી પેઠે શિખેલી, પોતાના ખાવંદની તાબેદાર, અને સાચું બોલનારી છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની, સ૦ ૧૨૮

ખોરદાદ મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રષોતેમેમ્.

[ઈજ૦, હા ૬૫, ફ૦ ૧૪.

અનાઇશ વાઓ નોઇત્ અહુરા મઝ્દા
અષેમ્ચા યા નાઈશ જરનએમા
મનસ્ચા હ્યત્ વહિશ્તેમ્ યોઇ
વે યોઇથેંમા દસેમે સ્તૂતાંમ્
યૂઝેમ્.

[ઈજ૦, હા ૨૮, ફ૦ ૯.

અર્થ.

રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની જે ખાએશ તે ઘણીજ ચઢતે દરજજેની છે.

[ઇજશ્ને તથા વીસ્પરદનો તરજુમો. સ૦ ૧૬૦.

અએ હોરમજદ! ભલાં મનની બખ્શેશ મળવાથી તને, રાસ્તીને તથા સર્વોત્તમ વિચારને અમો કે જેઓએ તમારી સ્તુતિની તાલીમમાં કોશેશ કીધી છે તેઓ આજોર્દે કરીશું નહિ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૦

ખોરદાદ મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

.....દોઇપા-મોઇ ઇસ્તોઇશ. અશ્રેમ.
અમાકેમ્ વોહૂ મનંઘ્હા વહ્યાઇ દાઇદી સવંઘ્હો.

[ઇજા૦, હા ૫૧, ક૦ ૨.

અર્થ.

અએ હોરમઝ્દ! અમોએ નેક મનસ્નીથી કીધેલી આરાધના માટેના ફાયદાની પ્રાપ્તિ તું મને આપ; મારી મુરાદનું હાંસેલ થવું તું મને બક્ષ!

[ગાથા બા મ.એની, સ૦ ૨૦૪.

ખોરદાદ મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અત્રસ્તા–યો ઇમાંમ્ ઝામ્ અઇવિ વેરેઝયે. ઇતિ સ્પિતમ જરથુસ્ત્ર! હાવોય બાઝવો દષિનચ દષિન બાઝવો હાવયચ આંઅત અઓખ્ત ઇમ્ ઝાઓ નરે યો માંમ્ અઇવિ વેરેઝયેહિ હાવોય બાઝવો દષિનચ દષિન બાઝવો હાવયચ. બાધ ઇધ આક્રુસાનિ દંહ્યુભ્યો બાધ ઇધ અઓનિ બેરેથે વીસ્પાઓ ખરેન્તીશ પર-બરાંન હાંમ્ બેરેથ્વાંમ્ પરો યવહે. [વંદી૦ ફરગ૦ ૩. ફ૦ ૨૬—૨૭.

અર્થ—જ્યારે કોઇ શખ્સ ડાબી તથા જમણી બાજુથી, અને જમણી તથા ડાબી બાજુથી યાને બંને હાથે કોશેશ કરીને આ જમીનને ખેડે છે ત્યારે એ જમીન તે શખ્સને કહે છે કે " અએ માણુસ, તું કેજે ડાબીથી જમણી અને જમણીથી ડાબી બાજુએ મને ખેડેછે, તેથી ખચીત અહીં તારા દેશમાં હું વધારો કરીશ; ખચીત અહીં ફળના આકારમાં હું આવીશ અને તમામ મેવા સાથનો તથા અનાજનો ખોરાક હું ઉપંન કરી આપીશ." [વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૨-૮૩.

ખોરદાદ મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

તેમ્ આઝૂતોઇશ અહુરો માંથ્રેમ તાસ્ત
અષા હજઓષો મજ઼દાઓ ગવોઇ ખ્વીદેમ્યા
હ્વો ઉરૂવએઇબ્યો સ્પેન્તો સાસ્ન્યા.

[ઈજ઼૦, હા ૨૯, ફ઼૦ ૭.

અર્થ.

આબાદીના ચાહનાર હોરમજદે અશોઇની મારફતે આ માંથ્રવાણી બનાવી. વૃદ્ધિ કરનાર હોરમજદે પોતે ખલ્કતને માટે આબાદી અને સાચા માણસોને માટે નસીહતના કલામો બનાવ્યા.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૮—૧૯.

ખોરદાદ મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

તત્ મજ્દા તવા ખ્ષથ્રેમ્ એરેજેજયોઇ દાહી દ્રિગ્ૂઓવે વહ્યો.

[ઇજ૦ હા ૫૩, ફ૦ ૯.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! ખચીત તારી પાદશાહી એવી છે કે જેથી નેક જીંદગી ગુજારનાર ગરીબ માણુસને તેની નેકીના બદલામાં તું બુલંદ દરજ્જો બખ્શે છે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૨૩૭.

તીર મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

આઅત યથા તૂઈ અહુરમઝ્દા મેંધ્હાચા વઓચસ્ચા દાઓસ્ચા વરેશ્ચા યા વોહૂ અથા તોઇ દદેમહી અથા ચીશ્મહી અથા થ્વા આદશ યજમઇદે અથા નેમખ્યામહી અથા ઈષૂઇધામહી થ્વા મઝ્દા અહુરા!

[ઈજ૦. હા ૧૩, ફ૦ ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જે કાંઇ સારૂં છે તે જે મુજબ તેં વિચાર્યું, તુ બોલ્યો, તેં પેદા કીધું, તથા તેં બનાવ્યું તેજ પ્રમાણેં અમો તને ગણિયે છિયે, તેમંજ તારી ખુબી પિછાનિયે છિયે, અને તેમજ તને યાદ કરિયે છિયે. અએ સાહેબ! એ પ્રમાણે અમો તને નમિયે છિયે, એ પ્રમાણે અમો તારા કર્જદાર છિયે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૮૦.

તીર મહિનો—બહમન રોજ.

અવસ્તા.

...વોહૂ ઉખ્ધા ફ્રવી મનંઘ્હા
...અશા અંઘ્હેઉશ્ અરેમ્ વએધાઇ.

[યજ૦, હા ૪૪, ફ૦ ૮.

અર્થ.

બલી મનશ્નીને માટે બંદગીની જરૂર છે; આ દુનિયાનું સુખ રાસ્તીની મારફતે હાંસેલ કરવા થકી બંદગી જરૂરની છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૧૯.

તીર મહિનો—અર્દીબહેસ્ત રોજ.

અવસ્તા.

અત્ યેંગ્ અષાઅત્ચા વોઇસ્તા વંધ્રહેઉશ્ચા દાથેંગ્
મનંઘ્રહો.
એરેશ્વેંગ્ મઝદા અહુરા અએઇબ્યો પેરેના
આપનાઇશ્ કાંમેમ્
[ઈજ઼૦, હા ૨૮, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જેઓને બઘાં મનની ખરી પેદાયશ તરીકે તેં પિછાન્યા છે તેઓની રાસ્તીનાં બદલા તરીકે તેમની ખાહેશ તું પુરે-પુરી બર લાવં.

[ગાથા. બા માઅની, સ૦ ૯—૦.

તીર મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

યે વા મોઇના ગેના વા મઝ્દા અહુરા !
દાયાત્ અંધ્રૂહેઉશ યા તૂ વોઇસ્તા વહિસ્તા,
અષીમ્ અષાઇ વોહૂ ખ્ષથ્રેમ મનંઘ્હા,
યાંસ્ચા હુખ્ષાઈ ખ્શ્માવતાંમ વહ્માઈ આ,
ફ્રો તાઇશ વીસ્પાઇશ ચિન્વતો ફ્રફ્રા પેરેતૂમ.

[ઈજ૦, હા ૪૬, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

અય હોરમજદ, જે કોઇ મર્દ યા ઓરત આ જીંદગીની સર્વોત્તમ બખ્શેશ જે ખચીત તેં જાણેલીછે તે મને આપે, તથા જે કોઇ રાસ્તીને ખાતરજ રાસ્તી એખ્તિયાર કરે, તેમજ ભલી મનસ્નીથી પોતાની સત્તા ચલાવે, તેઓને તારી કીર્ત્તિ ગાવા તર્ફ હું માર્ગ બતાવીશ, અને તે સઘળાંઓને ચિન્વતપુલ પસાર કરાવી લઇ જઈશ.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૫૧—૫૨

તીર મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા,

નેમો વોહુ, નેમો વહિસ્તેમ, જરથુસ્ત્ર! ગએથાબ્યો; તત્ દ્રવતો દ્રવતાંમ્ ઉર્વૃતો પઇતિ-દારેસ્ત; તત્ દ્રવતો દ્રવઇત્યાઓસ્ચ અધિ, ઉષિ, કરેન, ગવ, ઝરેથ, જસ, દેરેઝવાન, પધરિ વિંએસ્તેમ્ [સરોશ યશ્ત હાદોખ્ત, કરદે ૧.

અર્થ.

અએ જરતોસ્ત! દુનિયાનાં લોકોને માટે બંદગી સારી છે; બંદગી સૌથી સરસ છે; તે બંદગી દુર્વંદોમાંનાં જોરાવર દુર્વંદની સામે એક બચાવ છે; તે નર તથા માદા દુર્વંદ (યાને દુષ્ટ માણસ અને બાયડી) ની આંખ, હુશિયારી, તથા કાનને આસપાસથી ઢાંકી નાખનારી, તથા તેમના હાથ, પગ અને મહોડાં બાંધી લેનારી છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની; સ૦ ૨૨૪.

તીર મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

જ઼્વાનેમ્ અકરનેમ્ યજ઼મઇદે, જ઼્વાનેમ્
  દરેઘો-ખધાતેમ્ યજ઼મઇદે. [ખોરશેદ નિયાએશ.
અત્ હી અયાઓ ફ઼્રવરેતા
  વાસ્રીમ્ અખ્યાઇ ફ઼્શુયન્તેમ્,
અહુરેમ્ અષવનેમ્ વંઘુહેઉશ
  ફ઼્રોન્ઘસ્તીમ્ મનંઘહો. [ઇજ઼૦ હા૦ ૩૧, ક઼૦ ૧૦.

અર્થ.

બેકિનાર વકતને,......લાંબી મુદત સુધીના ઠરાવેલા વકતને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા-માએની, સ૦ ૫૦.

બલે ઉધમ કરનાર તથા આળસુ જીંદગી ગુજારનાર એ બેમાંથી હોરમજ઼દની સંપૂર્ણ મનસ્નીએ આ દુનયાના ફાયદાને સારૂ આબાદી કરનાર ખેડુતને રાસ્ત સાહેબ અને બલી મનસ્નીનો વધારો કરનાર તરીકે પસંદ કીધો છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૪૦–૪૧.

તીર મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

દાતા વે અમેરેતાઓસ્યા ઉતયૂઇતી હઉર્વતાસ દ્રઓનો.

[ઇજ૦, હા ૩૩, ફ૦ ૮.

અર્થ.

અએ દાદાર! તારી મેહરબાનીની ભેટ તરીકે આ દુનિયાનાં સુખની તથા પેલી દુનિયાનાં અમરપણાંની જાથુકની બખ્શેશ તું મને આપ!

[ગાથા બા માઝ્મીની, સ૦ ૭૬.

તીર મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

અએશઅ્યો સસ્તે અહુરા યોઈ અશાઇ દદેન
જસ્તયો દ્રુજેમ.

[ઇજ઼૦ હા ૩૦, ફ૦ ૮.

અર્થ.

જેઓ જુઠાઇને રાસ્તીના હાથમાં આપી દે છે તેઓને તેમ કરવાની રૂડી બુદ્ધિ તુંજ શિખવેછે, અએ સાહેબ !

[ગાથા બા માઅનની સ૦ ૩૦-

તીર મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

યે વા મોઇ યાઓ ગએથાઓ દઝદે અગ્રેન ધ્રૂહે,
નોઇત અહ્યા મા આથ્રીશ ચ્યઓથનાઇશ ફ્રોસ્યાત;
પઇત્યઓગેત તા અહ્માઈ જસોઇત દ્વએષ ધ્રૂહા,
તન્વેમ આ યા ઈમ હુજ્યાતોઈશ પાયાત
નોઈત દુઝ્જ્યાતોઇશ કાચીત મજદા દ્વએષ ધ્રૂહા.

[ઉશ્ત૦, હા ૪૬, ફ૦ ૮

અર્થ.

જે કોઇ મારાં માલ મિલ્કતને હાનિ પહોંચાડવા માંગેછે, તેના ગુસ્સાનો આતશ તેનાં ખરાબ કામોને લીધે મને તો નુકસાન કરી શકશે નહિ, પણ તેની કરણીનું ફળ દ્વેષથી તેનેજ ચાખવું પડશે, કે જે તેનાં તનને દુખથી તો નહિજ પણ સુખથી પસ્તાવા સાથે પાછું રાખસે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૪૯—૫૦.

તીર મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

માનયેન અહે.....દએન માઝ્દયસ્નીશ નરો અપઓનો ક્રમેરેઝ્ઈતિ વીસ્પેમ્ દુશ્મતેમ્ચ, દુઝૂખ્તેમ્ચ દુઝ્વર્સ્તેમ્ચ યથ વાતો દરેજ્ઞિ તઃશ્રે શ્વાશેમ્ દષિનાત પઇરિ ક્રમેરેઝ્નેઇત.

[વંદી૦, ફરગ૦ ૩. ફ૦ ૪૨.

અર્થ.

જે પ્રમાણે દક્ષિણ તરફથી ફુંકતો સખ્ત પવન વાતાવરણને બધી તર્ફથી સાફ કરી નાખેછે, તે પ્રમાણે માઝ્દયસ્ની દીન અશો માણસનાં તમામ ખરાબ વિચાર, વચન અને કામોને સાફ કરેછે

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૮.

તીર મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

રઓચાઓ ખેંગ્ અસ્નાંમ ઉખ્શા અએઉરૂશ
ખ્શ્માકાઈ આપા વહ્યાઇ મઝ્દા અહુરા.

[ઈજા૦, હા ૫૦, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ અશો હોરમઝ્દ! સેતારા, ખોરશેદ તથા દિવસ થવાની ખબર આપનાર, એ સઘળા રોશની આપનારા ગોળાઓ તારી કીર્તિ ગાવાને માટે પોતપોતાની ગિર્દેશ ફરે છે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૯૮.

તીર માહુનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

યજાઈ માઓંઘ્રહેમ, ગઓચિથ્રેમ, બઘેમ, રએવન્તેમ ખરેનંઘુહન્તેમ અપ્નંઘુહન્તેમં તક્નંઘુહન્તેમ વરેચંઘુહન્તેમ, ખ્શતાવન્તેમ, ઇસ્તિવન્તેમ યઓખ્શ્તવન્તેમ, સઓકવન્તેમ, જંઇરિમ્યાવન્તેમ, વોહુવન્તેમ, બઘેમ બઓષજેમ.

[માહુબોખ્તાર નિઆએશ.

અર્થ.

ગાય ગોસ્પંદોનું તોખમ રાખનાર માહતાબ, કે જે બખ્શેશ કરનાર, ચળકાટવાળો, નૂરમંદ, પાણીવાળો, ગર્મીવાળો, રોશનીવાળો, મદદ કરનાર, સંપત્તિ બખ્શનાર, જોરાવર, ફાયદો કરનાર, લીલોત્રી આપનાર, આબાદી બખ્શનાર, અને તનદુરસ્તી આપનાર ઇજદ છે, તેને હું વખાણું છું.

[ખોરદેહ અવસ્તા.બા માએની, સ૦ ૭૮.

તીર મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

વી આઓૈ યત્ જસઇતિ, સ્રીરો હિસ્તઇતિ રામઇબ્રિવાઓ હુયાઇર્યાઓ અત્રિ દંધ્રુહુશ: કુધ અઇર્યાઓ દંધૂંહાવો હુયાઇર્યાઓ બવાઓન્તિ.

[તીર યશ્ત, ફ૦ ૯.

અર્થ.

તેસ્તર સેતારો હફ્ત કેસ્વર જમીનમાં ફરી વળેછે, અને ફળદ્રુપ દેશોને આબાદ કરતો તથા ખુશહાલી બખ્શતો ઉભો રહેછે, અને બોલેછે કે 'ઇરાન સરજમીનના મુલ્કો ક્યારે ફળદ્રુપ થશે!'

[ખોર૦ અ૧૦ બા માઅેની, સ૦ ૨૨૧.

તીર મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસતા.

ની અએશેમો ની-ઘાતાંમ્, પઇતી રેમેમ
પઇતી-સ્યોદુમ્.
યોઇ આ વંઘ્રેઉશ મનંઘ્રહો દીદ્રઘ્ઝોદુયે
અષા વ્યાંમ્.

[ઇજ્૦, હા ૪૮, ફ૦ ૭.

અર્થ.

જેઓ નેક વિચારના માર્ગને રાસ્તીની મારફતે મજબૂતીથી પકડવા ઇચ્છેછે તેઓએ ગુસ્સાના દેવને દાબેલો રાખવો જોઇયે, તથા મારામારીને નાબુદ કરવી જોઇયે.

[ગાથા બા માનેની, સ૦ ૨૭૪-૭૫.

તીર મહિનો—દપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

કેમ્ ના મઝ્દા! મવઇતે પાયૂમ્ દદાત
હ્યત મા દ્રેગ્વાઓ દીદરેષતા અએનંઘ્હે
અન્યેમ્ થ્વહ્માત્ આથ્રસ્ચા મનંઘ્હસ્ચા?
યયાઓ શ્યોથનાઇશ્ અષેમ્ થ્રઓસ્તા અહુરા!
તાંમ્ મોઇ દાંસ્ત્વાંમ્ દએનયાઈ ફ્રાવઓચા.

[ઈજ૦, હા ૪૬, ફ૦ ૭.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જ્યારે કોઈ દુષ્ટ માણસ કીનો લેવાને મારી ઉપર ડોળા કડકાવે ત્યારે મને તથા મારા લગતાઓને ઘરબારનાં સુખ અને મનની શાંતિને લગતો બચાવ તું સિવાય બીજો કયો શખ્સ આપશે? એ સુખ અને શાંતિથી અય સાહેબ! રાસ્તી વધેછે. તું સિવાય બીજો કોઈજ પાસબાનો કરનાર નથી એવું જ્ઞાન અએ હોરમજદ! દીનને માટે તું મને જાહેર કર.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૪૮—૪૯.

તીર મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

અકા વરના દ્રેગ્વાઓ હિઝવા આવેરેતો.

[ઈજ૦ હા ૪૫, ફ૦ ૧.

અહ્માઇ નએમાઇ ઉઝ-જસાઇતિ મિથ્રો ગ્રન્તો ઉપ-ત્બિશ્તો, યહ્માઇ નએમનાંમ્ મિથ્રો દ્રુખ્ષ, નએઘ મઇન્યુ પઈતિ-પાઇતે.

[મેહેર યશ્ત, ફ૦ ૧૯.

અર્થ.

દુષ્ટ માણસ પોતાના ખરાબ તરીકા તથા જબાનને લીધે આડે માર્ગે ગયલો હોય છે-

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૩૩.

જે તર્ફ કોલ તોડનાર શખ્સ હોયછે તે તર્ફ ગુસ્સે થયલો તથા દુખી થયલો મેહર ઇઝદ તેને શિક્ષા કરવા માટે જઇ પહોંચેછે, પણ તેને પોતાનો મીનોઇ બચાવ આપતો નથી.

[યશ્ત બા માઅની, સ૦ ૬૬.

તીર મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

સ્રઓષેમ અષીમ હુરઓધેમ વેરેથ્રાજનેમ ફ્રાદત-ગએથેમ અષવનેમ અષહે રતુમ યજમઇદે. ...યો હરેત અઇ-યાખ્શ્તચ વીસ્પયાઓ ફ્રવોઇશ ગએથયાઓ; યો અનવંઘ્રુહુખ્દેન્મો જએનંઘ્રુહ નિપાઇતિ મજદાઓ દામાંન્.

[સરોશ હાદોખ્ત, કરદો ૨.

અર્થ.

ખુબસુરત, ફતેહમંદ, વૃદ્ધિ કરનાર તથા પવિત્ર અશોઇના સરદાર અશો સરોશ ઇજદને અમો વખાણિયે છિયે,...કેજે દુનિયાના તમામ વધારાની આબાદી કરનાર તથા ચોકાસી રાખનાર છે; જે ઉંઘાયા વગર જાગૃતપણાંથી હોરમજદની પેદાયશોનું રક્ષણ કરેછે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, ૨૩૦.

તીર મંહિનો—રશને રોજ.

અવસ્તા.

અત્યા અહ્માઇ વીસ્પનાંમ્ વહિસ્તેમ્
ખાથ્રોયા ના ખાથ્રેમ્ દઇદીતા.

[ઇજ૦ હા ૪૩, ફ૦ ૨.

નોઇત્ એરેજેજ્યોઇ ૪જ્યાઇતિ; નોઇત્ ૪ષુ-
યેન્તે દ્રેગ્વસ્ પઇરિ.

(ઇજ૦ હા ૨૯, ફ૦ ૫.

અર્થ.

જે કીર્ત્તિવાળો માણસ પોતાની કીર્તિને જાળવી રાખી શકેછે, તેને સર્વમાં ખચીત ઘણો ભાગ્યશાળી જાણવો.

[ગાથા બા મામ્નની, સ૦ ૯૯.

પ્રમાણિકપણાંથી જીંદગી ગુજારવામાં હાનિ નથી; મહેનતુ માણુસને બુરા લોકની નજદીક જવું પડતું નથી.

[ગાથા બા મામ્નની, સ૦ ૧૭.

તીર મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

આયેસે યેસ્તિ અવંઘ્રહાઓ ફ્રવષયો...યાઓ અસ્મનેમ્ વીધારયેન્, યાઓ આપેમ્ વીધારયેન્, યાઓ જામ્ વીધારયેન્, યાઓ ગાંમ્ વીધારયેન્, યાઓ બરેથ્રિસ્વ પુથ્રે વીધારયેન, પઇતિ વેરેતેએ અપર ઇરિથ્યેન્તો.

[ઇજ૦ હા ૨૩, ક૦ ૧.

અર્થ.

જે ફરોહરો આસ્માનને, પાણીને, જમીનને ગાય ઢોરને અને માતાનાં પેટમાં બચાંને ટકાવી રાખે છે, જેથી તે બચાં મરી જતાં બચે છે, તે ફરોહરોને હું વખાણું છું.

[ઇજ૦. બા માઅની, સ૦ ૧૦૦.

તીર મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

અહ્માત મન્યેઉશ રારેષ્યેઇન્તી દ્રેગ્વન્તો,
મજદા સ્પેન્તાત નોઈત ઈથા અષાઉનો.

[ઈજા૦, હા ૪૭, ફ૦ ૪.

યદા અષાહ્શ મષ્યાઓ વસે ખ્યાથા
આત હુદાનાઉશ ઈષયાંસ ગેરેઝદાખ્યેમ.

[ઈજા૦ હા ૫૦, ફ૦ ૯.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! સપેનામીનોની બરકતને લીધે રાસ્ત માણસો નહિ પણ પાપી માણસો દુખી થાય છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૬૭.

અએ હોરમજદ! જ્યારે મારી સચ્ચતાની ખાહેશ ઉપર હું ઉસ્તવાર છું ત્યારે હું એવું ઇછું છું કે એક નેક બુદ્ધિવાળા માણસની માફક તારી તલબ કરનાર તથા તાબેદારીથી અર્જ ગુજારનાર હું થાઉં!

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૯૭.

તીર મહિનો—રામ રોજ

અવસ્તા.

અત્ યે અકેમ્ દ્રેગ્વાઇતે વચંઘ્હા વા અત વા·
મનંગ્હા.
જસ્તોઇબ્યા વા વરેપઇતી, વંઘુહાઉ વા ચોઇ થઇતે
અસ્તીમ·
તોઇ· વારાઇ રાદેન્તી અહુરહ્યા જઓએ મઝ્દાઓ.
[યજ્ન૦, હા ૩૩, ફ૦ ૨.

અર્થ.

જે કોઇ પોતાના સખુનથી, વિચારથી, યા બે હાથો વડે કીધેલાં કામથી દુષ્ટ માણસનું બુરૂ કરે છે, અથવા જે કોઇ બીજા ઘણીને તેના ભલાંને માટે નસીહત આપે છે, તે શખ્સ હોરમજ્દની મોહબતમાં પોતાના ધર્મસંબધી એતેકાદને માટે ગોયા ભેટ આપે છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૬૯.

તીર મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

તેમ્ ને વોહૂ મત્ મનંઘ્રહા ચિખ્નુશો,
યે-ને ઉસેન્ ચોરેત્ સ્પેન્ચા અસ્પેન્ચા.

[ઇજ૦, હા ૪૫, ફ. ૯.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત યસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યઝમઇદે.

[ઇજ૦ હા ૧૮, ફ૦ ૯.

અર્થ.

નેક મનસ્ની સાથે હોરમઝ્દને અમો રાજી રાખવા ઇચ્છિયે છિયે, કે જેણે અમારૂં ભલું ચાહીને સુખ દુખ પેદા કીધાં છે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૩૯.

હસ્તી ભોગવનારાઓ મધેથી જે કોઇ આરાધના કરવામાં વધારે ભલો છે, તેનો જાણુનાર અશોઇને લીધે હોરમઝ્દ પોતે છે, તેઓમાંના નર તથા નારીઓને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોર૦ અ૧૦ બા માઅેની, સ૦ ૧૨.

તીર મહિનો—દેપદીન રોજ.

અવસ્તા.

અહુરા!...અહ્મા અષા પોઇ મત્ ખ્ષથ્રેહી.

(ઈજ૦. હા૦ ૪૪, ફ૦ ૧૫.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ-મોઇ વઓચા અહુરા!

... ...

કા—મે ઉર્વા વોહૂ ઉર્વાપત્ આગેમત્ તા.

[ઇજ૦ હા ૪૪, ફ૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! આ દુનિયામાં સઘળાંઓની પાસબાની કરનાર તરીકે રાસ્તી સાથે તુંજ રાજ્ય કરે છે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૨૫.

અએ હોરમજદ! હું તને પુછું તેનો તું મને ખરો ઉત્તર દેજે, કે—મારૂં રવાન કઇ ભલાઇ અથવા નેકીથી ખુશહાલી પામશે, કે જે કીધાથી તે પોતાની મુરાદ હાંસલ કરે?

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૧૯

તીર મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

સ્પયેઇતિ જી...દએન માઝદયસ્નિશ નર્શ આસ્તવનહે બન્દેમ્ સ્પયેઇતિ દ્રઓજેમ્ સ્પયેઇતિ યાતુ ધ્રીમ્ સ્પયેઇતિ અપત્ર ધ્રીમ્ સ્પયેઇતિ નસુસ્ પચમ્ સ્પયેઇતિ. અનાપેરેથેમ્ શ્કુયઓથ્નેમ્ સ્પયેઇતિ દેરેજાનો પેરેથેમ્ પારેમ્ સ્પયેઇતિ વીસ્પ તા ષ્યઓથ્ન યા ચિચ વેરેજયેઇતિ.

[વંદી૦, પરગ૦ ૩, ક૦ ૪૧.

અર્થ.

માઝદયસ્ની દીન પોતાની ઉપર એકીન રાખનારા માણુસની બેડીને તોડી નાખે છે; તે ઠગાઇ, જાદુઇ, અશોને મારવું, નસો દાટવો, માફ નહિ થઇ શકે એવા ગુંનાહનાં કામો, મુશ્કેલીથી અદા થાય એવું કર્જ, તથા તમામ ગુનાહ ભરેલાં કામોને કહાડી નાખી દૂર કરે છે.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૮.

તીર મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા—રજિસ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઓનીમ્ યજમઇદે.

[ખારશેદ નિયાએશ.

વંધુહીસ્ય અઘાઓ વંધુહીસ્ય અષયો, હુપઉર્વાઓ વહેહીશ, અપરાઓ રાસેન્તીશ દરેઘો-વારેથ્મનો યથનો મજિશ્તાઓસ્ય વહિશ્તાઓસ્ય સ્રએસ્તાઓસ્ય અષયો એરેન્વન્તે.

[ઇજ૦, હા પર, ૬૦

અર્થ—હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં અશો તથા સૌથી સાચાં જ્ઞાનને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખાર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૫૦.

સારાં સખાવતનાં કામો તથા સારાં રાસ્તીનાં કામો કેજે ઘણાંજ ચઢતે દરજજેનાં તથા વધારે ભલાં છે, અને જે પાછલથી મદદે પહોંચનારાં તેમજ લાંબો વકત સુધી બંચાવ કરનારાં છે, તેમને હું વખાણું છું, કેજે કીધાથી સૌથી મોટી, સૌથી સરસ અને સૌથી શ્રેષ્ટ અશોઇ અમોને મળે.

[ખાર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૨૩.

તીર મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

આઓસ્ચા હુદાઓંઘો એરેશ વીષ્યાતા,
નોઇત્ દુઝ્દાઓંહુ.

[ઈજ૦ હા ૩૦, ફ૦ ૩.

અર્થ.

ખરાબ અક્કલવાળાઓએ નહિ પણ જેઓ સારાં ડહાપણવાળા છે તેઓએજ રાસ્તી એખ્તિયાર કીધી છે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૨૬.

તીર મહિનો—આસ્માન રોજ

અવસ્તા.

ઇવીઝ્યથા મગેમ્ તેમ્ અત્ વે વયોઇ
અંગ્રહ્યતી અપેમેમ્ વચો.

[ઈજ૦ હા ૫૩, ફ૦ ૭.

અર્થ.

(પાપી વિચારની નાબુદીનાં) સહાસિક કામને માટે (અએ જરતોસ્તીઓ!) તમો કમર બાંધો; નહિ તો અફસોસ! અફસોસ! એ પ્રમાણે આખર તમારૂં બોલવું થશે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૩૫.

તીર મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા:

યો ઇમાંમ્ ઝાંમ્ નોઇત અઇવિ વેરેઝ્યેઇતિ ...હાવોયં બાઝવો દષિનચ દષિન બાઝવો હાવયચ આઅત્ અઓખ્ત ઇમ ઝાઓ નર યો માંમ્ નોઇત અઇવિવેરેઝયેહિ હાવોય બાઝવો દષિનચ દષિન બાઝવો હાવયચ બાધ ઇધ હિસ્તહિ અન્યેહે હુરે સ્નયનો ખરેન્તીશ પેરેસ્મનઓવુચ બાધ ત્વાંમ્ તરસ્ચ .આઓંથ્રુહાનો સરસ્ચન્તશ ખરેથાઓ બઇર્યેઇન્તે તે આખ્ય બઇર્યેઇન્તે યઓષાંમ્ .દિમ ફ્રાયો વોહૂનાંમ. [વંદી૦, ૫રગ૦ ૩, ફ૦ ૨૮–૨૯

અર્થ—જ્યારે કોઈ શખ્સ આ જમીનને બંને હાથે મહેનત કરીને ખેડતો નથી ત્યારે એ જમીન તે શખ્સને આ પ્રમાણે કહેછે:—અએ માણસ! તું કે જે મને ..નથી ખેડતો તો તું ખચીત ખોરાકની ભીખ માગનારાઓમાં ભટકતો બીજાંઓને બારણે ઉભો રહેશે, તથા લોકોનાં બારણાં આગળ જ્યારે તું બેઠેલો હશે ત્યારે ખચીત તને બાહેર ઉભો રાખીને પોતાની પુષ્કળ નિયામતમાંથી તારે માટે વાસી ખોરાક લાવી આપશે. [વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૩.

તીર મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા—નિજબયેમિ માંથ્રો સ્પેન્તો યો અશ ખરેનાઓ. [વંદીદ, ૫રગ૦ ૧૯, ફ૦ ૧૬.

ચે જી આઇશ નોઇત્ ઉર્વાને
અવ્દાઓ અઇબી-દેરેશ્તા વખ્યાઓ
અત વાઓ વીસ્પેંગ્ આચોઇ
યથા રતૂમ્ અહુરો વએદા
મજદાઓ અયાઓ આંસયાઓ
યા અષાત્ હચા જવામહી.

[ઇજ૦ હા ૩૧, ફ૦ ૨.

અર્થ—વૃદ્ધિ કરનાર માંથ્રવાણી જે પુરતી રીતે નૂર ભરેલી છે તેની હું તારીફ કરૂં છું.

[વંદીદાદનો તરજુમો, મ૦ ૩૦૮.

અગરજો પહેલી નજરે કોઇ માણસ દીનની બાબત નહિ માને તો પાછલથી દેખતી સાબેતીઓથી તેનો એતેકાદ વધારે મજબુત થશેજ, અને અય હોરમજ્દ ! તને બધાઓનો[1] ખાવંદ જાણીને દરેક જણ તારી આગળ આવશેજ.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૩૪.

---

૧ દેવપરસ્તોના દેવતાઓનો.

તીર મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

કુતારેમ્ અષવા યા દ્રેગ્વાઓ વા વેરેન્વઇતે
મઝ્યો......

જ્દી ને મજદા અહુરા વંઘુહેઉશ ફ્રદખ્ષ્તા
મનંઘહો.

[ઈજ઼૦, હા ૩૧, ફ્૦ ૧૭.

અર્થ.

અએ હોરમજ઼્દ! ભલાં મનંની નિશાનીઓ તું અમોને જાહેર કર. આ બેમાનું કયું વધારે ચઢતે દરજ્જેનું છેઃ— રાસ્ત માણસ જે પસંદ કરેછે તે, કે દુષ્ટ માણસ જે પસંદ કરેછે તે?

[ગાથા બા માઅની, સ. ૪૬.

અમરદાદ મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

અત્ થ્વા મેંધ્યાઇ તખ્મેમ્ચા સ્પેન્તેમ મઝ્દા
હ્યત્ તા ઝસ્તા યા -તૂ હફ્શી અવાઓ
યાઓ દાઓ અષીશ દ્રેગ્વાઇતે અષાઉનએચા.

[ઈજ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૪.

અર્થ.

અએ હોરમઝ્દ! હું તને ખચીત સર્વ-શક્તિવાન તથા આબાદી કરનાર ગણતો રહીશ, કારણકે તારા જે હાથથી પાપી તેમજ અશો માણસને તું મદદ આપેછે તેજ હાથથી તું તેઓ ઉપર આશીર્વાદ પાથરેછે.

[ગાથા બા માનીની, સ૦ ૧૦૧.

અમરદાદ મહિનો— બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

અદા જી અવા દુજે બવઈતી સ્કેન્દો સ્પયથ્રહ્યા,
અત્ અસ્રિશ્તા યઓજન્તે આહુવિતોઇશ્ વંઘૂહેઉશ
મનંઘૂહો
મજ્દાઓ અખ્યાચા, યોઇ જજેન્તી વંઘૂહાઉ
સ્રવહી.

[ઈજ્જ૦, હા ૩૦, ક. ૧૦.

અર્થ.

જેઓ ભલી કીર્તિમાં જન્મેલા છે, તેઓ જ્યારે ભલાં મન અને રાસ્તીને લગતાં હોરમજદનાં સારાં મુકામમાં શામેલ થાયછે, ત્યારે. તાબડતોબ નાશ કરનાર દરૂજનું જોર ખચીત તૂટી જાયછે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૩૧.

અરમદાદ મહિનો—અર્દીબેહેશ્ત રોજ.

'અવસ્તા.

મઇબ્યો દાવોઇ અહ્વાઓ અસ્ત્વતસ્ચા યત્ચા
મનંગ્હો
આયપ્તા અષાત્ હચા યાઇશ્ રપન્તો દઇદીત
ખ્વાથ્રે.

[ઇજ૦, હા૨૮, ક઼. ૨.

અર્થ.

ઓ મહાજ્ઞાની સાહેબ ! હાડમંદ અને મીનો એ બંને દુનિયાના તે ફાયદાઓ તું મને આપ કેજે રાસ્તીથી મેળવી શકાયછે, અને જેઓની મારફતે ખુશહાલી આપનારૂં સુખ હાંસેલ થાયછે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૫.

અમરદાદ મહિનો—શહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

યદા અએમ્ જેવીમ્ અંઘૂહેન્ મઝદાઓસ્ચા
અહુરાઓંઘૂહો,
અષિચા આર્મઇતી વહિસ્તા ઇષસા મનંઘુહા
મઇબ્યો ખ્ષથ્રેમ્ અઓજોંઘ્વત્ યેહ્યા વેરેદા વનએમા
દ્રુજેમ્.

[ઈજ૦, હા ૩૧, ક૦ ૪.

અર્થ.

જ્યારે હોરમજદ અને તેના હાથ હેઠલના સરદારો પુરતી રીતે મેહરબાન હોય ત્યારે મારી રાસ્તી, નમનતાઇ તથા સૌથી નેક મનસ્નીની મારફતે મારે માટે એવી મજબૂત સત્તા હું માંગુ છું કે જેની કુમકથી નારાસ્તીને અમો તોડી શકિયે.

[ગાથા બા માએન, સ૦ ૩૬.

અમરદાદ મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ વો -ને ..... દઇધાઇ સવો,
અષેમ્ વોહૂ મનંઘ્હા ઉખ્ધા યાહ્શ આર્મઇતિશ.

[યજ્ન૦, હા પર, ફ૦ ૨.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! અમારી રાસ્તી, બંદગી, તથા નેક નૈયત, જેથી સંપૂર્ણ મનસ્ની હાંસેલ થાયછે, તેને લીધે તું અમોને આબાદી બખ્શ!

[યશત બા માઅની, સ૦ ૨૨૦.

અમરદાદ મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

હ્યત્ તા ઉર્વાતા સષથા યા મઝ્દાઓ દદાત્,
મષ્યાઓંઘ્રહો !
ખ્‍વીતિચા એનેઇતિ હ્યત્યા દરેગેમ્ દ્રેગ્વો-
દેબ્‍યો રશ્‍નો
સવચા અષવબ્‍યો અત્ અઇપી તાઇશ
અંઘૂહઇતી ઉશ્તા.
[ઈશ૦, હા ૩૦, ક૦ ૧૧.

અર્થ.

અએ માણસો ! તમે જાણો કે સુખ દુખ બાએના જે નિયમો હોરમજદે મુકરર કીધાછે તે આ છે કે દુષ્ટ માણસોને લાંબા વકત સુધી દુખ ખમવું પડશે, અને રાસ્ત માણસોને તે ફાયદા મળશે કે જેમને લીધે તેઓને સુખ હાંસેલ થાયછે.

[ગાથા બા માઍની, સ૦ ૩૨.

અમરદાદ મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

કદા વએદા યેઝી ચહ્યા ખ્યયથા
મઝદા અપા યેહ્યા -મા આંઇથિશ દ્વએથા
એરેશ-મોઇ એરેઝ્જ્યાંમ્ વંઘુહેઉશ વહુશ મનંઘ્હો
વીઘાત્ સઓષ્યાંસ્ યથા હોઇ અષિશ અંઘ્હત્.

(ઇજ૦, હા ૪૮, ફ૦ ૯.

અર્થ.

અએ આબાદી કરનાર હોરમજદ! અગર્જો રાસ્તીને લીધે સર્વ પેદાયશો ઉપર તું સત્તા ભોગવે છે તો જે બાબતમાં મને શક છે તે બાબે હું કયારે જાણીતો થઇશ? તું મને ખરૂં કહે કે નેક મનસ્નીથી રાસ્ત જીંદગી ગુજારનારાઓનું શેવટ કેવું આવશે? જો એ બિના તારી દીનનો માર્ગ બતાવનાર જાણે તો તેથી તેને ફાયદો હાંસેલ થાય.

(ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૭૭.

અમરદાદ મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

યેઝી અદાઇશ અષા દ્રુજેમ્ વેંઘ્રહઇતી,
હત્ આંસઉતા યા દઇબિતાના ફ્રઓખ્તા
અમેરેતાઇતી દએવાઇશ્યા મષ્યાઇશ્યા,
અત્ તોઇ સવાઇશ વહમેમ વખ્શત્ અહુરા.

[ઇશ્ત૦, હા ૪૮, ૧૦૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જ્યારે સદગુણી માણસ પોતાનાં પરોપકારી કામોથી તથા રાસ્ત વર્તણુકથી ઠગાઇને મારશે, તથા જે ચીજને દેવોથી અને બુરા માણસોથી ઠગાઇ તરીકે જાહેર થયલીછે તે જ્યારે પોતાના ખરા આકારમાં બાહેર આવશે ત્યારે તારી પરસ્તેશ તેથી ઉપજતા ફાયદાઓ સાથે ફેલાવો પામશે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૭૦.

અમરદાદ મહિનો—આદર રોજ

અવસ્તા.

આથ્રે અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્રેતુશ તેમાઈ.

[નિઆ૦ હા ૧, ફ૦ ૨.

ઉર્વાજિસ્તો હ્વો ના યાતાયા; પઇતિ જમ્યાઓ આતરે મજ્દાઓ અહુરહે, ઉર્વાજિસ્તહે ઉર્વાજ્યા નાંમિસ્તહે નેમંઘ્હો નાઓ; મજિસ્તાઇ યાઓંઘ્હાંમ્ પઇતિ જમ્યાઓ.

[આતશ નીઆએશ, ફ૦ ૨, ૬૦ ૨.

અર્થ.

(આતશની મારફતે હોરમજ્દને પહોંચનાર) માણસ પોતે એ શક્તિથી ઘણોજ ખુશહાલ રહેછે. અય હોરમજ્દના આતશ! એવા ઘણીજ ખુશહાલીવાળાની ખુશહાલીથી તથા ઘણીજ નામાંકિત બંદગી કરનારની બંદગીથી તું અમોને પહોંચ; કામોમાંનાં સૌથી મોટાં સહાસિક કામને માટે તું અમારો મદદગાર થા.

[પારા૦ અ૦ બા માની, સ૦ ૧૭૭.

અમરદાદ મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

યઓઝ્દાઓ મષ્યાઇ અઇપી જાંથેમ્ વહિસ્તા. હા યઓઝ્દાઓ...યા દએન માઝ્દયસ્નિશ, યો હ્વાંમ્ દએનાંમ્ યઓઝ્દાઇતિ હુમતાઇસ્ચ હૂખ્તાઇસ્ચ હ્વર્સ્તાઇસ્ચ.

[વંદી૦, પરગ૦ ૧૦, ફ૦ ૧૮.

અર્થ.

પવિત્રાઈ માણસને માટે જન્મથીજ સૌથી સરસ ચીજ છે...તે પવિત્રાઈ આ માઝ્દયસ્ની દીન છે. કોઇબી શખ્સ પોતાનાં અંતઃકરણને નેક વિચાર. નેક વચન અને નેક કામથી પાક કરી શકેછે.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૨૧૫.

અમરદાદ મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

વીસ્પાઓ •-સ્તોઈ હુજીતયો યાઓ-જી આઓંધૂહરે,
યાઓસ્ચા હેન્તી,
યાઓસ્ચા મજ્દા બવઇન્તી, થ્વહ્મી હીશ્ જઓષે
આબખ્શો થ્વા
વોહૂ ઉખ્ષ્યા મનંહ્હા ખ્શથ્રા અષાચા ઉશ્તા તનૂમ.

[ઇજ૦ હા, ૩૩, ફ૦ ૧૦

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ ! જીંદગીની તમામ સુખી હાલતો, જે આગળ ભોગવવામાં આવતી હતી, જે હાલમાં ભોગવવામાં આવેછે, તથા જે હવે પછી ભોગવવામાં આવશે તે (મારા તરફની) તારી મોહબતમાં ખચીત તું મને બખ્શ ! તથા નેક મનસ્ની, રાસ્તી, કુવત અને આબાદીથી મારાં તનને તું મજબૂત કર !

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૭૭—૭૮.

અમરદાદ મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

ગવોઇ વેરેજ્યાતાંમ્ તાંમ્ ને ખરેથાઇ ફ્શુયો.

[ઇજ૦ હા ૪૮, ફ૦ ૫.

હા-ઊ ને હુપોઇથેમા, હા ને ઉતયૂઇતીમ્
દાત તેવીષીમ્, વંઘ્રહેઉશ મનંઘ્રહા એરેઘ્ધે.

[ઇજ૦ હા ૪૮, ફ૦ ૬.

અર્થ.

ગાય ગોસ્પંદોને માટે માણસે મહેનત કરવી જોઇયે, કારણકે તે આપણા ખોરાકને માટે વધારો કરનારાં છે; તે આપણી કીમતી મતા છે, તથા નેક નૈયતની મુરાદમાં તે આપણને કુવત અને જોર બખ્શે છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૭૩—૧૭૪.

અમરદાદ મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

જદી ને મઝદા અહુરા !
વંઘ્હેઉશ ફ્રદખ્શ્તા મનંઘ્હો.

[ઈજ્૦, હા ૩૧, ક૦ ૧૭.

વોહૂ ખ્વાં ખ્શથ્રા અષેમ્
વચંઘ્હા બ્યઓથનાચા હસ્તિ,
ખ્વા તોઈ મઝદા અહુરા !
વાજિસ્તો અંઘ્હઇતી અસ્તિશ.

[ઈજ્૦ હા ૩૧, ક૦ ૨૨

અર્થ.

અએ મહાજ્ઞાની સાહેબ ! તારાં ભલાં મનની નિશાનીઓ અમને જાહેર કર.

[ગાથા બા માઅનિની, સ૦ ૪૬.

અએ હોરમજદ ! જે શખ્સ પોતાની નેક શક્તિથી, વિચારથી, તથા કામથી રાસ્તીને સંભાળેછે, તે શખ્સ તારે માટે ઘણોજ મદદગાર પુરૂષ ગણાય.

[ગાથા બા માઅનિની, સ૦ ૫૦

અમરદાદ મહિનો—ઓશ રોજ.

અવસ્તા.

અત્યા યદા અએષાંમ્ કએના જમઇતી
અએનંધ્રહાંમ્,
અત્ મઝ્દા તઈબ્યો ખ્શથ્રેમ્ વોહૂ મનંધ્રહા
વોઇ વીદાઇતી.

[ઇ૰, હા ૩૦, ફ૰ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જ્યારે ગુનેહગાર માણસો ઉપર શિક્ષા આવી પહોંચશે ત્યારેજ તેઓ તને ભલાં મનથી પાદશાહ તરીકે પીછાનશે.

[ગાથા બા માએની, સ૰ ૩૦

અમરદાદ મહિનો—દેપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

.....યેઘ્યા હિથાઉશ ના સ્પેન્તો
અત્ હોઇ દામાંમ્ થ્વહ્મો આદાંમ્ અહુરા.

[ઈજ૦, હા ૪૮, ક૦ ૭.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! દુનિયાની ગિર્દેશથી દુઃખ ખમતા તારા રાસ્ત માણસને બચાવવાને માટે તારી સ્રષ્ટિમાં હું તેને આશ્રો આપીશ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૭૫.

અમરદાદ મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

અહૂંાહૂ...રાપયેંધ્‌હે દ્રેગ્વન્તેમ્‌ંસવગો અપવનેમ્‌

[ઈજા૦ હા ૫૧, ફ૦ ૯.

તૂમ્‌ અકો વહિસ્તસ્ચા મિથ્ર અહિ દંધ્રૂ-હુઅ્યો; તૂમ્‌ અકો વહિતસ્યા મિથ્ર અહિ મષ્યા-કએઇબ્યો; તૂમ્‌ આખ્ષ્તોઇશ અનાખ્ષ્તોઇશ્ચ

[મેહેર યશ્ત, ફ૦ ૨૯.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! બંને દુનિયામાં પાપીને તું શિક્ષા કરેછે તથા નીતિવાનને તું સુખ આપેછે.

[ગાથા બા માઅનીની, સ૦ ૨૧૦.

અએ મેહેર ઇજદ, તું દેશોને માટે જેમ સખ્ત તેમ સૌથી સારો છે; અએ મેહેર ઇજદ, તું માણસોને માટે જેમ સખ્ત તેમ સૌથી સારો છે; અએ મેહેર ઇજદ, દેશોની સુલેહ તથા કુસંપ ઉપર તું સત્તા ભોગવેછે.

[યશ્ત બા માઅનીની, સ૦ ૭૨.

અમરદાદ મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

દ્રરાત હચ અહ્માત ન્માનાત..... અધાઓ હ્યથ્યેજ્નઓ વોહ્યાઓ યેઇન્તિ, યે સૂહે ન્માન્ય સ્રઓષો અષ્યો વેરેથ્રજ્નઓ, થાં ફ્રેદ્યો અસ્તિ પઇતિ-જ્ન્તો; નાંચ આપવ, ફ્રાયો-હુમતો, ફ્રાયો-હૂખ્તો, ફ્રાયો-હ્વર્સ્તો.

[સરોશ યશ્ત વડી, કરદો ૬.

અર્થ.

જેનાં ઘરમાં અશો, ફતેહમંદ અને તૃમ થયલો સરોશ ઇજદ માન પામેલો હોયછે, તથા જે ઘરમાં વધારે નેક મનસ્નીવાળો, વધારે નેક સખુન બોલનાર, તથા વધારે નેક કામ કરનાર અશો માણસ હોય છે, તે ઘરમાંથી દુષ્ટ, નાશ-કારક અડચણો દૂર જાયછે.

[ખારદેહ અવસ્તા બા માઅેની, સ૦ ૨૪૪.

અમરદાદ મહિનો—૨૪મે રોજ.

અવસ્તા.

અવ પઘ અવ જસ્તે અવ ઉપિ દારયધ્વેમ્ મઝ્દયસ્ન જરથુસ્ત્રયો! દાઇત્યનાંમ્ રથ્વ્યનાંમ્ હ્વર્શ્તનાંમ્ સ્યઓથ્નનામ્ વેરેઝ્યાઇ પઇરિ અધાઇત્યનાંમ્ અરથ્યનાંમ્ દુઝ્વર્શ્તનાંમ્ સ્યઓથ્નનાંમ્ વરેઝ્યાઇ વેરેઝ્યતાંમ્ચ ઇંધ વોહૂ વાંસ્ત્ર્ય ઉયમ્ન અનુયમ્નાઇશ દસ્ત.

[વીસ્પરદ, હા ૧૫, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ જરતોસ્તી માઝ્દયસ્નાનો! લાયક, વક્તસરનાં, અને નેક કામો કરવાને માટે, પણ નાલાયક, કવક્તનાં અને બદકામો નહિ કરવાને માટે, તમારા હાથ પગ તથા હુશિયારી ઉસ્તવાર રાખો. અહીં (આ દુનિયામાં) તમો સારો ઉદ્યમ કરો; તંગીમાં આવેલાંઓને તંગી વગરનાં કરો.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૦૯.

અમરદાદ મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

યેંઘ્હે્ તૂ મઝ્દા હદેમોઇ મીનશ્ અહુરા
તેંગ્ જબયા વંઘ્હેઉશ્ ઉખ્ધાઇશ્ મનંઘ્હો.

[હાઃ૦, હા ૪૬, ફ૦ ૧૪.

અર્થ.

અએ હોરમઝ્દ! જેઓને તેં (બેહસ્તની) મજલીસમાં બિરાજવાને લાયક ગણ્યાછે તેઓને મારી નેક મનસ્નીના કલામોથી હું યાદ કરૂંછું

[ગાથા બા માએની, ૧૫૫—૫૬

અમરદાદ મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

નોઈત એરેશ-વચાઓ સરેમ દદાંસ દ્રેગ્વાતા.

[ઈજા૦, હા ૪૯, ફ૦ ૯.

અહુરેમ મજદાંમ અષવનેમ અષહે રતુમ યજમઇદે, હુધાઓંમ્રૂહેમ મજિસ્તેમ યજતેમ યિમ સેવિસ્તેમ ફ્રાદત-ગએથેમ, દાતારેમ વોહુનાંમ દામનાંમ. [ઈજા૦, હા ૧૬, ફ૦ ૧.

અર્થ.

સાચું બોલનારે દુષ્ટ માણસની જોડે કોઇ પણ વાતની સરદારી લેવી નહિ.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૮૭.

અશોઇનો સરદાર અશો હોરમજદ, કે જે સારાં ડહાપણવાળો અને સૌથી ચઢતે દરજજેનો ઇજદ છે, તથા જે ઘણોજ ફાયદો કરનાર, તથા ભલી પેદાયશોનો પેદા કરનાર છે, તેને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ઇજા૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૮૨—૩.

અમરદાદ મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

રફ્રેઆઇ વોઉરુ ચખાને દોઇથ્રોમોઇ યા -વે અબિફ્રા
તા ખ્વથ્રહ્યા અહુરા યા વંઘહેઉશ અષિશ મનંઘહો.

[ઇજ૦, હા ૩૨. ક૦ ૧૩.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! મારી ખુશહાલીને માટે, તથા પુરતી રીતે દીનનો એલમ હાંસેલ કરવા માટે, ભલાં મનની તથા સાહેબીની જે આશીર્વાદ પામેલી બખ્શેશો છે તે તું ખચીત મને આપ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૮૦.

અમરદાદ મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

અત્ વે યઓજ જેવીસ્ત્યેંગ્ ઉર્વંતો
જ્યાઇંશ્ પેરેથૂશ્ વહ્મ્યા યૂ્ષ્માકહ્યા
મજ્દા અષા ઉગ્રેંગ્ વોહૂ મનંઘ્હા
યાઇશ્ અજ્ઞથા મહ્માઇ ખ્યાતા અવંઘ્હે.

[ઈજ૦, હા ૫૦, ફ૦ ૭.

અર્થ

અએ હોરમજ્દ! રાસ્તી તથા નેક મનશ્નીની મારફતે તારી ભકિતના ફાયદાકારક, મજબૂત, તથા ઉસ્તવાર માર્ગો તરફ પહોચીને હું તારી ઉપરજ મારૂં ચિત્ત લગાડું છું; એટલા માટે તું મારી રેહનુમાઇ કર અને મારો મદદગાર થા.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૯૫—૯૬

અમરદાદ મહિનો— દેપદીન રોજ.

અવસ્તા.

દાઇદી અત્ નેરાંશ્ મજ્દા અહુરા, અપાઉનો અપ-ચિનંઘ્રૂહો અઇઘ્રૂશ્ વાસ્ત્ર્યેંગ, દરેગાઇ ઇજ્જાઇ એજ્વઈતે હખ્મઇને, અહ્માઇબ્યાચા અહ્મા રફ્નંઘ્રૂહો અથા ખએતૂશ્, અથા વેરેજેના, અથા હખેમાં ખ્યાત્ યાઇશ અપવનો એરેષ્યા, ઇષ્તેમ્ રાઈતી. [ઇજ૦, હા ૪૦, ફ૦ ૩–૪.

અર્થ.

અય હોરમજદ ! લાંબો વકત સુધી રહે તેવી આબાદીને માટે તથા સંગીન મિત્રાચારીને માટે અશોઈની ખાહેશ રાખનારા ચાલાક તથા મહેનતુ રાસ્ત માણસો અમોને તથા અમોને ખુશહાલ કરનારાઓને તું આપ. વળી અમારા ખેશીઓને, ધંધાદારીઓને તથા દોસ્તોને બી એજ પ્રમાણે થાઓ! અએ હોરમજદ, તારેથી અમો માંગિયે છિયે કે અમો રાસ્ત અને ખાલેસ થઇયે, તથા અમારી સખાવતની મારફતે તને પસંદ પડતા થઇયે.

(ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૧૯—૨૦.

અમરદાદ મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

દએન માઝદયસ્નિશ્ વીસ્પએબ્યુ વંઘુહુ…
વીસ્પએબ્યુ અષો-ચિથ્રએબ્યુ, હુઇથ્ય-દાતેમ્ અ…
દાતેમ્ જરથુસ્ત્રિ.

[સરોશ યસ્ત હાદોખ્ત, કરદો ૧…

અર્થ.

માઝદયસ્ની દીન તેમજ જરતોસ્તી કાયદે…
તમામ ભલી ચીજોમાં, તમામ અશોઇનાં તોખ્મ…
વાળી પેદાયશોમાં, સચાઇને ઘણોજ ટેકો આપ…
નારાં છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની, સ૦ ૨૨…

અમરદાદ મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

.... યા કૈધ્રોઈ વીદાત
પઇથ્યએચા વાઋયએઇબ્યો અત્યા ખએતઓવે
અપાઉની અષત્રબ્યો, મનંઘહો વંઘ્રહેઉશ ખેન્વત
હંઘ્રહુશ. મે બએત ઉશ
મઝ્દાઓ દદાત અહુરો દએનયાઇ વંઘ્રહુયાઇ યવોઇ
વીસ્પાઇ આ.

[ઇજ૦, હા ૫૩, ફ૦ ૪.

અર્થ.

જે છોડી અશો રહીને પોતાના બાપ, પોતાના ખાવંદ, પોતાના નોકરો, તેમજ પોતાના ખેશીઓ અને રાસ્ત માણુસો તર્ફે વફાદાર રહેશે, તેની નેક નૈયતની મુરાદ પુરતી રીતે પાર પડશે, અને દાદાર હોરમજદ તેણીની સારી દિયાનતને લીધે તેને હમેશનું ગરોથમાન બેહસ્ત બખ્શશે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૨૩૦.

અમરદાદ મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા—પંચનાંમ અહિ, પંચનાંમ નોઇત અહિ:—હુમતહે અહિ, દુશ્મતહે નોઇત અહિ, હૂખ્તહે અહિ, દુજ્ખ્તહે નોઇત અહિ, હ્વર્સ્તહે અહિ, દુજ્વર્સ્તહે નોઇત અહિ, સ્રઓષહે અહિ, અસુસ્તોઇશ નોઇત અહિ, અષઓનો અહિ, દ્રવતો નોઇત અહિ. [ઇજ૦ હા ૧૦, ક૦ ૧૬.

અર્થ—પાંચ બાબતો હુ કબૂલ રાખું છું; પાંચ બાબતો હું કબૂલ રાખતો નથી:—૧—નેક વિચારને હું કબૂલ રાખુંછું, બદ વિચારને હું કબૂલ રાખતો નથી. ૨—નેક સખુનને હું કબૂલ રાખુછું, બદ સખુનને હું કબૂલ રાખતો નથી. ૩—નેક કામને હું કબૂલ રાખુંછું; બદ કામને હું કબૂલ રાખતો નથી. ૪—દીનની ફરમાનબરદારીને હું કબૂલ રાખુંછું; નાફરમાનબરદારીને હું કબૂલ રાખતો નથી. ૫—અશો માણુસોને હું પસંદ કરુંછું; દુર્વંદને હું પસંદ કરતો નથી.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૬૮.

અમરદાદ મહિનો—આસ્માન-રોજ.

અવસ્તા.

અત્યા વે મીઝદેમ્ અંધ્રહત્ અશ્વા મગવ્યા,
ચવત્ આજુશ જરથ્રદિસ્તો બૂનોઇ હપ્તયાઓ
પરચા ત્રઓચાંસ અઓરાચા યથા મઇન્યુશ
દ્રેગ્વતો અનાંસત્ પરા.

[ઈજ૰, હા ૫૩, ફ૦૭.

અવસ્તા.

અએ જરતોશ્તીઓ! તમારાં બાતેનનો સોજ, જેણે દિલનાં તળિયાં સુધી જડ ઘાલેલી છે તે, જ્યારે તદન બાહેર નિકળી જશે, તથા જ્યારે તમારા પાપી વિચારો તદન નાબુદ થઇ જશે, ત્યારેજ એ તમારાં મોટાં કામનો બદલો તમને મળશે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૨૩૪.

અમરદાદ મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

યત્ બા પઇતિ ફ્રએસ્તેમ્ કારયેઇતિ... યવનાંમ્ચ વાસ્ત્રનાંમચ ઉર્વરનાંમ્ચ ખરેથો બઇર્યનાંમ યત્ વા અનાપેમ્ આઇ આપેમ્ નઓઇતિ યત્ વા આપેમ્ આઇ અનાપેમ્ કેરેનઓઇતિ.

[વંદી૦, ફરગ૦ ૩, ફ૦ ૪.

અર્થ

ખચીત જે જમીન ઉપર માણસ અનાજની તથા ઘાસ ચારાની તથા ખોરાક આપનારાં ઝાડપાનોની સારી પેઠે ખેતી કરે, તથા જે ધણી તદન પાણી વગરની જગાને પાણીવાળી કરે, અથવા તો ઘણી પાણીવાળી જમીનને પાણી વગરની કરે, તે જમીન ઘણીજ ખુશહાલ છે.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૭૬.

અમરદાદ મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા—વીસ્પએચ વાચો મજ્દો ફ્રોખ્ત યજમઇદે, યોઇ હેન્તિ દુશ્મતેમ્ જઘ્નિસ્ત યોઇ હેન્તિ દુઝુખ્તેમ્ જઘ્નિસ્ત યોઇ હેન્તિ દુજ્વર્સ્તેમ્ જઘ્નિસ્ત ...યોઇ અઇપિ કેરેન્તેન્તિ વીસ્પેમ્ દુશ્મતેમ્ યોઇ અઇપિ કેરેન્તેન્તિ વીસ્પેમ્ દુઝુખ્તેમ્ યોઇ અઇપિ કેરેન્તેન્તિ વીસ્પેમ્ દુજ્વર્સ્તેમ્ ....વીસ્પનાંમ્ચ અએતએષાંમ્ વચાંમ્ ઓજસ્ચ વેરેથ્રેમ્ચ ખરેનસ્ચ જવરેચ યજમઇદે. [ઇજ૦, હા ૭૧, ફ૦ ૭—૮

અર્થ—હોરમજ્દના કહેલા તમામ કલામોને અમો વખાણિયે છિયે, કે જેઓ બદ વિચારને, બદ સખુનને, અને બદ કામને નાબુદ કરનારા છે; જે કલામો બદ વિચારનો, બદ સખુનનો અને બદ કામનો તદન નાશ કરનારા છે; ...... વળી જે કલામો બદ વિચારનો, બદ સખુનનો અને બદ કામનો જડમૂળથી નાશ કરી નાખેછે. તે તમામ કલામો-ની ખુબી, ફતેહમંદી, ખોરહે તથા અસરકારક શકિતને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઈજ્શ્ને તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૭૩—૭૪

અમરદાદ મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

અત્ યે માના મરેખ્ષઇતે અન્યાથા અહ્માત્ મઝ્દા
હ્વો દામોઇશ્ દ્રૂજો હુનુશ તા દુઝ્દાઓ યોઇ હેન્તી.

[ઈજ૦, હા ૫૧, ક૦ ૧૦.

અર્થ.

અય હોરમજદ! જે માણસ રાસ્તીના તરીકાથી ઉલટો જઇને મને નુકસાન કરવા માંગે છે તે પોતે જુઠાઇની પેદાયશનું બચ્ચું છે; એવા માણસો ચંડાળ હોયછે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૨૧૦.

૧૫૧

શેહેરેવર મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અંત્રસ્તા.

ક્ષ્ઞો જી અષા સ્પેન્તો ઇરિખ્તેમ્ વીસ્પોઇબ્યો
હારો મઇન્યુ અહૂમ્બીશ ઉર્વથો મઝ્દા.

[ઈજ૦ હા ૪૪, ફ. ૨.

અર્થ.

અએ મીનો હોરમજદ, ખચીત તું પોતે રાસ્તીથી આબાદી કરનાર, તથા અમો સઘળાઓથી ખરાબીને દૂર કરનાર, તેમજ બંને દુનિયામાં અમારો તું દોસ્ત છે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૧૪.

શેહેરેવર મહિનો—બહ્મન રોજ.

અવસ્તા.

આ-માંમ્ આઇદૂમ્ વહિસ્તા આ ખએથ્યાચા
મજ્દા દરેપત્ય
અપા વોહૂ મનંધૂહા યા સુયે પરે મગાઉનો.

ઈજ૦ હા ૩૩, ૨૦ ૭.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! તું પોતે મારી આગળ આવ, અને ધર્મ ઉપર એતેકાદ રાખનારા માણુસો નજદીક હું મારી રાસ્તી તથા નેક મનશ્નીને લીધે જાણીતો છું માટે મારા હકમાં જે કાંઇ સૌથી સરસ હોય તે તું મને શિખવ.

[ગાથા બા માઓની, સ૦ ૭૪—૭૫.

શેહેરેવર મહિનો—અર્દીબેહુસ્ત રોજ.

અવસ્તા.

અસ્તા મન્તા પોઉરૂયો, રઓચેભીશ રોઇથ્વેન ખાથ્રા,
હ્વો ખ્રથવા દાંમીશ, અષેમ યા દારાયત્ વહિસ્તેમ મનો,
તા મઝ્દા મઇન્યૂ ઉખ્શ્યો યે આ નૂરેમ્ચીત અહુરા હામો.

[ઈજ્ન૦, હા ૩૧, ફ૦ ૭.

અર્થ.

અએ મીનો હોરમજ્દ! તું કેજે હમેશાં એકસરખો રહેનાર તથા સૌથી પહેલો વિચાર કરનાર છે, જેનો ચળકાટ આસ્માનની બેહદ રોશનીઓ સાથ મળી ગયોછે, જે પોતે પોતાની હરવેસ્પ આગાહ અકલથી જગતનો પેદા કરનાર છે, અને જેનાથી રાસ્તીને તથા સર્વથી નેક મનસ્નીને ટેકો મળે છે,—તે તું, જેઓ રાસ્ત અને ઉત્તમ વીચાર ધરાવનારાઓ છે તેઓને આબાદ કરેછે. [ગાથા બા માઅની, સ૦ ૩૮

શેહેરેવર મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

આહૂ અત્ પઇતી અદાહૂ, મઝ્દા અહુરા, મઝ્દાંમ્ચા બૂઇરિચા કેરેંવા, રાઇતી તોઇ ક્ષપઇતી અશત્ હ્યત્ અઇબી, હ્યત્ મીઝ્દેમ ગુવએયેમ ફ્રદદાથા દએનાબ્યો, મઝ્દા અહુરા! અબ્ના હ્વો ને દાઇદી, અશાઇચા અહુયે મનખ્યાઇચા, તત્ અબ્ના યા તત્ ઉપા-જમ્યામા, તવચા હખેમા આપ્ખ્યાચા વીસ્પાઇ યવે. [ઈજ૦ હા ૪૦, ફ૦ ૧—૨

અર્થ.

અએ હોરમજદ! આ પેદાયશોમાં મોટું ડહાપણ તથા બરકત તું ઉત્પંન કર. અએ સાહેબ, તારી બખ્શેશથી મારા જેવા બીજા દીનદારોને જે બદલો તેં આપ્યો છે તેટલોજ બદલો, અય અકલના ખાવંદ! આ તથા મીનોઇ દુનિયાને માટે તું પોતે અમોનેબી આપ, કે જેથી કરીને હમેશ સુધી તારી તથા અશોઇની દોસ્તીને અમો પહોંચિયે.

(ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૧૯.

શહેરેવર મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

હુખ્શથ્રો ખ્શેન્તાંમ મા ને દુશ ખ્શથ્રા ખ્શેન્તા,
વહુહયાઓ ચિસ્તોઇશ શ્યઓથનાઇશ આર્મઇતે.

[ઈજ૦ હા ૪૮, ફ૦ ૫.

અર્થ.

અએ સંપૂર્ણ મનસ્ની! એવું કરજે કે ભલાં ડહાપણનાં કામોથી સારા પાદશાહ અમારી ઉપર રાજ્ય ચલાવે, પણ બુરા પાદશાહ અમારી ઉપર રાજ્ય ચલાવે નહિ.

[ગાથા બા માની, સ૦ ૧૭૩.

શેહેરેવર મહિનો—ઓરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

યા રાઓંઘ્‌હયેન સ્રવંઘ્‌હા વહિસ્તાત્ બ્યઓથનાત્
મરેતાનો,
અઓઇબ્યો મજ્‌દાઓ અકા મ્રઓત્, યોઈ ગેઉશ
મોરેન્દેન ઉર્વાખ્ય—ઉખ્તી જ્યોતૂમ
યાઇશ ગેરેહ્વા અપાત્ વરતા કરપા ખ્યશ્રેમ્ચા
ઇષનામ્ દ્રુજેમ્.

[ઈજ૦, હા ૩૨, ક૦ ૧૨.

અર્થ.

જેઓ બુરી નસીહત દઇને માણસોને સાથી સરસ કામ કરવાથી અટકાવે છે, જેઓ ગાયઢોર ધરાવનાર ખેડુતોની જીંદગીને ઠઠ્ઠા મશ્કરીમાં હલાક કરેછે, જેઓ રાસ્તી છોડીને લુચ્ચાઇથી મેળવેલા પૈસા પસંદ કરેછે, તથા જેઓ જરતોસ્તી દીનનાં ફરમાનો નાકબૂલ રાખનાર કર્પનને તથા જુઠાઇ એખ્તિયાર કરનારા દરૂજની સત્તાને ચલાનારા છે, તેઓને હોરમજદ શ્રાપ દેછે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૬૩.

શેહેરેવર મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ ઝી મઝદા વહીરીમ્ અસ્તવઇતે ઉસ્તાનાઇ દાતા
વંધ્હેઉશ્ ષ્યઓથના મનંધ્હો યોઇ ઝી ગેઉશ
વેરેઝેને અઝ્યાઓ
ખ્ષ્માકાંમ્ હુચિસ્તીમ્ અહુરા ફ્રતેઉશ્ અષા ફ્રાદો
વેરેઝેના.

[ઈઝ૦ હા ૩૪, ફ૦ ૧૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જેઓ આ ફરતી દુનિયામાં નેક મનશ્નીનાં કામો કરવામાં મશગુલ થયલાં છે, તથા જેઓ રાસ્તીની મારફતે અકલનાં કામોનો વધારો કરનારાં છે, તેઓની આ શરીરી જીંદગીને તેં ખચીત તારૂં નેક ડહાપણ બક્ષ્યું છે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૯૩—૯૪

શોહરેવર મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

યેજી અથા સ્તા હઇથીમ્ મઝ્દા અપા વોહૂ મનંધ્હા
અત તત મોઇ દખ્શ્તેમ્ દાતા અહ્યા અંધ્હેઉશ
વીરપા મએથા
યથા યાઓ યજેમ્નસ્ચા ઉર્વાઇધ્યાઓ સ્તવસ અઓની
પઇતી.

[ઈજ૦ હા ૩૪, ફ૦ ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! અગરજો તું ખરેખર એ પ્રમાણે રાસ્તી અને નેક મનશ્નીનું અલંકારિક રૂપ છે તો આ દુનિયામાં મારી તમામ જીંદગી ગુજારવા બાબે મને એવી બશારત કર કે જેથી વધારે ભક્તિભાવથી તારી પરસ્તેશ કરનાર તથા તારી કીર્તિ ગાનાર તરીકે હું તારી નજદીક પહોચું.

[ગાથા બા માની, સ૦ ૮૬.

શેહેરેવર મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

દાયાઓ મે આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ, આસુ ખાથ્રેમ, આસુ થ્રાઇતીમ્, આસુ જીતીમ્, પોઉરૂ ખાથ્રેમ્, પોઉરૂ થ્રાઇતીમ્, પોઉરૂ જીતીમ્, મસ્તીમ સ્પાનો, ખ્શ્વથ્રેમ્ હિઝ્વાંમ્ ઉરૂને ઉશ્કિ, ખ્રતૂમ્ પસ્ચએત, મસિત મઝાઓન્તેમ અપઇરિ આથ્રેમ નઇર્યાંમ પસ્ચએત, હાંમ્ વરેતીમ્.

[ઈજ૦, હા ૬૨ ૬૦, ૪.

અર્થ

હોરમજદની તર્ફના અએ પાક કરનાર આતશ! શેતાબ સુખ, શેતાબ પોષણ, શેતાબ જીંદગી; પુરતું સુખ, પુરતું પોષણ, પુરતી તનદુરૂસ્તી; મોટાઈ, ડહાપણ, તેજ જબાન, જાનને માટે પ્રમાણમાં ઘટતી નહિ પણ વધતી જાય એવી હુશિયારી અને અકલ, અને ત્યાર પછી મર્દાન્ગીનું કુવત, એ સઘળું તું મને બખ્શ.

[ઇજારને બા માએની, સ૦ ૧૫૦.

શેહેરેવર મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

ના નો દાત તા એરેજ્રવાન......યથ ઇઝ્દ વાચીમ્ નાષીમ, યથ વા સઓષ્યન્તો દખ્યુનાંમ્ સુયમ્ન વાચીમ્ બરેન્તે, ખુયમ સઓષ્યન્તો, ખુયમ વેરેથ્રાજનો, ખુયમ અહુરહે મઝ્દાઓ ફ્રય વાજિશ્ત અસ્તય.

[ઇજા૦, હા૦ ૭૦, ફ૦ ૨-૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! તે સત્યતા તું અમોને આપ...........કે જેથી કરીને દીનના કલામોનો ફાયદો મેળવી તેનો ફેલાવો કરનારા તથા ફતેહમંદ ફાયદો કરનારા અમો થઇયે, અને નેક વિચાર વિચારનારા, નેક સખુન બોલનારા, તથા નેક કામ કરનારા રાસ્ત માણસોની માફક તું હોરમજદના પ્યારા તથા સૌથી ચાલાક કાસદો અમો બનિયે.

[ઇજા૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૩૯—૭૦.

શેહેરેવર મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવરતા.

આઅત યત્ હ્વરે ઉગ્રુખ્ખ્યેઇતિ બ્વત જાંમ્ અહુર ધાતાંમ્ યઓઝ્દદાથ્રેમ, આપેમ્ તચિન્તાંમ્ યઓઝ્દદાથ્રેમ, આપેમ્ ખાંન્યાંમ યઓઝ્દદાથ્રેમ, આપેમ્ જ્યનાંમ્ યઓઝ્દદાથ્રેમ, આપેમ્ અમંએરતાંમ યઓઝ્દદાથ્રેમ, બ્વત દાંમ્ અષવ યઓઝ્દદાથ્રેમ, યાઓ હેન્તિ સ્પેન્તહે મઇન્યેઉશ: યેધિ જી હ્વરે નોઇત ઉગ્નુખ્ખ્યેઇતિ, અધ દએવ વીસ્પાઓ મરેન્ચિન્તિ, યાઓ હેન્તિ હપ્તો-કર્ષ્વો હ્વ. [ખોરશેદ નિયાએશ.

અર્થ—જ્યારે ખોરશેદ ઉગે છે ત્યારે હોરમજદની પેદા કીધેલી જમીનને, વહેતાં પાણીને, ઝરાનાં પાણીને, દરિયાનાં પાણીને, સ્થિર પાણીને તથા સપેનામીનોની અશો પેદાયશને પાક બનાવવાનો તે સબબ થાય છે: કારણકે અગરજો ખોરશેદ નહિ ઉગે તો અહીં હફ્તકેશ્વર દુનિયામાં જે તમામ પેદાયશો છે તેઓનો દેવો નાશ કરે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૫૩—૫૪.

શેહેરેવર મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

યે અપાઉને વહિસ્તો, ખ્એતૂ વા અત વા વેરેઝેન્યે અઇર્યમ્ના વા અહુરા વીદાંસ વા શ્વખ્શંશ્રહા ગવોઇ અત હ્વો અપત્થા અંશ્રહત વંશ્રહેઉસ્યા વાસ્ત્રે મનંઘ્રહા.

[ઇજ૦ હા ૩૩, ૨૦ ૩.

અર્થ.

જે કોઇ સદગુણી માણસ સાથ ઘણી સારી ચાલ ચલાવે છે—પછી તે તેનો કોઇ સગો, ધંધાદારી, કે તેનો તાબેદાર હોય—અને તે સદગુણી માણુસનાં ગાય ઢોરનો ચાલાકીથી સંભાળ રાખનારો બને છે, તે શખ્સ પોતે રાસ્તીનાં તથા નેક મનસ્નીનાં કામમાં મશગુલ હોય છે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૭૦.

શેહેરેવર મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તાઓ તિશ્ત્ર્યે તઉર્વંએઇતિ, વીવાઇતિ, હીથ્ જ્યંધૃહત્ હચ વોઉરૂ-કષાત્. આઅત્ મએઘ ઉસ-ફ્રવાઓન્તે હુયાઈર્યાગ્ઞે આપો બરેન્તીશ્, યા ફ્રે ઉર્વાઇતીશ્ અવાઓ પેરેથુ અઇપિ વીજસાઇતીશ્ અવો-ઉર્વંઇતીશ્ હપ્ત કર્ષ્વાંન્.

(તીર યશ્ત, ફ૦ ૪૦.

અર્થ.

તેસ્તર સેતારો તારારૂપી પરીઓને[1] તોડે છે, તથા વોરૂકશ દરિયામાંથી પવન ફુંકી તેઓને ઉરાડી દે છે. ત્યાર પછી સુકાળનાં વરસનાં ખોરાકી તથા ફળફળાદિ ઉત્પંન કરનારાં પાણીનાં વાદળાં ઉંચે એકઠાં થાય છે, જેમાંથી આબાદી કરનારાં તથા સુખાકારી લાવનારાં પુષ્કળ વરસાદનાં ઝાપટાં હફ્ત કેસ્તર જમીનમાં ચોતર્ફ ફેલાય છે. (ખેર૦ અવ૦ બા માઅ્નેની, સ૦ ૨૩૭.

---

1 ખરતા તારા—Asteroids, Leonids, વગેરે.

શેહેરેવર મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

યેદાત્ મનો વહીો મજ્દા અષ્યસ્ચા
હ્વૌ દએનાંમ્ ષ્યઓથનાચા વચંઘ્હાચા
અહ્યા જઓષેંગ્ ઉસ્તિશ્ વરેનેંગ્ હચઇતે
અહ્મી પ્રતાએ અપેમેમ્ નના અંઘ્હત્.

(ઇજા૦ હા, ૪૮, ફ૦ ૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જે શખ્સ પોતાની મનસ્નીને વધારે નેક અને વધારે પાક રાખે છે તે પોતે વચનથી તથા કામથી દીનનેબી તેવીજ વધારે નેક અને પાક રાખે છે; તેની ખાહેશ તેના એતેકાદ અને પ્રજા-ધર્મને અનુસરતી હોય છે; અને શેવટે તેનું રૂહ તારી સાથે એક થઇ જાય છે.

(ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૭૨—૭૩.

શોહેરેવર મહિનો—દેપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

અત્ તૂ મોઇ દાઇશ અષેમ્ લ્રત્ મા
જ઼ઓઙ઼ઓમી આર્મઇતી હચિમ્નો ઇત્ આરેમ.

[ઇજ઼૦, હા ૪૩, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! તું મને રાસ્તી બખ્શ,
કારણ કે તે હું મારે માટે ખચીત માંગુંછું, કે
જેથી સંપૂર્ણ મનસ્ની મુજબ બરાબર ચાલનારો
હું થઇ શકું.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૦૬.

શોહેરેવર મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

માંઝ્ઞા ખ્યથ્રા વઝદંઘ્લા અવૈમીરા.

[ઇઝ્‌ન૦ હા ૪૯, ફ૦ ૧૦.

ફ્રૂમાઓ પિતયો, ફ્રજહન્તિ અનપિતાઓ મએથન્યાઓ યાવ્ઁ મિથ્રો-દ્રુજો ખ્યેહન્તિ હહથીમ્ અષવજનસ્ય દ્રવન્તો.

[મેહેર યશ્ત ફ૦ ૩૮.

અર્થ.

બદીના અંધકારમાં ગિરફતાર થયલી સત્તાનો નાશ થશે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૮૮.

જે જગાઓમાં કોલ તોડનારા તથા અશો માણુસને દુઃખ દેનારા બુરા શખ્સો ખરેખર રહે છે, તે મુકામો ધાસ્તી ભરેલાં હોય છે તથા તે ફર્જન્દથી આબાદ હોતાં નથી.

[યશ્ત બા માએની, સ૦ ૭૩.

શેહેરેવર મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

અઓરેમ અષીમ.........યજમઇદે, યો દરેષઓશ્ચ દ્રીવયાઓશ્ચ અમવત્ ન્માનેમ હામ્-તાસ્ત.

[સરોશ યશ્ત વડી, કરદો ૪.

અર્થ.

અશો સરોશ.....ને અમો વખાણિયે છિયે, કે જે મુફલેસ માણુસનાં તથા મુફલેસ બાયડીનાં મજબૂત બાંધેલાં ઘર સમાન છે.

[ફિરદોસ અવસ્તા બા માઅની, સ૦ ૨૪૨.

શેહેરેવર મહિનો—૨૪ને રોજ.

અવસ્તા.

યવત્ ઇસાઇ તવાચા યવત્ ખ્સાઇ અઓએ અષહ્યા.

[ઈજ૦, હા ૨૮, ફ૦ ૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જ્યાં સુધી હું શકિત ધરાવું છું અને કુવત રાખું છું ત્યાં સુધી રાસ્તીની ખાહેશમાં રહેવાને બીજાઓને હું શિખવીશ.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૬.

શેહેરેવર મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

જમ્યાંમ્ ઇથ આપઓનાંમ્ વંઘુહીશ સુરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવપયો અષાઇશ્ બઓપજ હચિમ્નાઓ જેમ્ ફ્રથંઘ્રહ દાનું દ્રાજંઘ્રહ હ્વૂરે ખેરેજંઘ્રહ.

[ઇજ૦ હા ૬૦. ૬૦

અર્થ.

અશો લોકોનાં ભલાં, ગાલેબ, દુનિયાની આબાદી કરનારાં ફરોહરો, જમીનની પહોળાઇ જેટલા, નદીની લંબાઇ જેટલા, અને ખોરશેદની ઉંચાઇ જેટલા અશોઇનાં ઇલાજો પોતાની જોડે લઇને આ મુકામમાં આવો!

[ઇજ૦, તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૪૪.

શેહેરેવર મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

તા દ્રેગ્વતો મરેદઇતી દએના એરેજ્ઞઉશ. હઈથીમ.
યેજ્ઞા ઉર્વા ખ્રઓદઇતી ચિન્વતો પેરેતાઓ આકાઓ
ખાઇશ ષ્યઓથનાઇશ હિઝ્વસ્ચા અષજ્ઞા નાં-
સ્વાઓ પથો.

(ઈજા૦ હા ૫૧, ક૦ ૧૩

અર્થ.

રાસ્ત માણુસનો દીનનો તરીકો શેવટે દુષ્ટ માણુસના તરીકાને બેશક કચડી નાખેછે, કે જે દુષ્ટ માણસનુ રવાન જાણીતા ચિન્વત પુલ ઉપરથી બેહસ્તના માર્ગ તર્ફ પહોંચવાને ઇચ્છેછે, પણ તેમ બની શકતું નથી તેથી પોતાના કીધેલાં બદ કામો અને બોલેલા બદ સખુનોને લીધે ઘણું કચવાય છે અને પસ્તાવો કરે છે.

(ગાથા બા માઇની, સ૦ ૨૧૪.

શેહેરેવર મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

કુદા અષેમ વોહુચા મનો ખ્શથ્રેમ્ચા અત મા અપા ?
યુઝેમ મઝદા ફ્રખ્શનેતે મઝેન્તેઇ મગાઇ આ પઇતી-
જાનતા
અહુરા નૂ-નાઓ અવરે એહ્યા રાતોઇશ યુસ્માવ-
તાંમ.

[ઈઝ૦ હા ૨૯, ક્ર. ૧૧.

અર્થ.

અએ હોરમઝદ ! રાસ્તી, નેક વિચાર અને સત્તા મને ક્યારે મળશે ? (મઝદયસ્ની જરતોસ્તી મઝહબના ફેલાવા માટેનાં) સહાસિક કામને માટે હવે અમોને તું પુરેપુરી મદદ આપ; કારણકે તું જેવા સાહેબની બખ્શેશનીજ અમોને જરૂર છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૨.

શેહેરેવર મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

તએચીત્ મા મોરેન્દેન્ જ્યોતુમ્ યોઇ દ્રેગ્વતો મઝિબાશ ચિકોઇતેરેશ,
અંધુહીશ્ચા અંધેૢશ્ચા અપયેઇતી રએખેનંધુહો વએદેમ્,
યોઇ વહિશ્તાત્ આપાઉનો મઝદા રારેષ્યાંન મનંધુહો.

[ઇજા૦ હા ૩૨. ફ૦ ૧૧.

અર્થ.

અય સાહેબ! જેઓ બુરાઓને તેમના બાહેરના ભપકાને લીધે માન આપેછે, જેઓ પોતાના શેઠ અને શેઠાણીઓની દોલત દાબી બેસેછે, તથા જેઓ રાસ્ત માણસોનાં દિલમાં વસવસો ઉત્પંન કરી બુરા વિચારો પેદા કરેછે, તે શખ્સોજ ભલી જીંદગી ગુજારવા બાબેની મારી નેક રીતીઓને ખરાબ કરેછે.

[ગાથા બા માઇની, સ૦ ૬૨.

શેહેરેવર મહિનો—દેપદીન રોજ.

અવસ્તા.

યેઅવત્ મઝદા અસુરતીમ્ અકેમ્યા મનો યઝાઇ
અપા,
ખ્રએતેઉસ્યા તરેમઇતીમ્ વેરેઝેનખ્યાચા નઝદી-
સ્તાંમ્ દ્રુજેમ્,
અષ્ટર્યમનસ્યા નદેન્તો ગેઉસ્યા વાસ્ત્રાત્, અચિ-
સ્તેમ્ મન્તૂમ્.

[ઇજ૦, હા ૩૩, ફ૦ ૪.

અર્થ

અએ હોરમજદ! નાફરમાનબરદારી તથા બદ મનસ્નીને તારી આગળથી બંદગીની મારફતે હું દૂર કરૂં; મારા ખેશીઓ સાથની મારી તુંદી, સાથે કામ કરનારાઓ સાથની મારી ઠગાઇ, તાબેદાર માણસો તરફનો મારો તિરસ્કાર, તથા ગાયઢોરના ઘાસચારા બાબેની મારી ઘણીજ બેદરકારી,—(એ સર્વને), અએ હોરમજદ! મારી બંદગીની મારફતે હું દૂર કરૂં, એવી તોફીક તું મને બખ્શ! [ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૭૧–૭૨.

શેહેરેવર મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

અત્યા અહ્લાઇ વરેનાઇ મઝદા નિદાતેમ અએમ
સ્રઓઘાઈ (કઓપાઇ રાપયેંયૂહે દુઅ્પૂ.

[ઈજ૦, હા ૪૯, ફ૦ ૩.

નોઇત હે અપસ્તવાને વંઘુહીમ્ દયેનાંમ્
માઝદયસ્નીનાંમ્ નોઇત અસ્તચ નોઇત ઉસ્તાનેમ્ચ
નોઇત બોધસ્ચ વીઉર્વિસ્યાત.

[વંદીદાદ, ફરગરદ ૧૯, ફ૦ ૭.

અર્થ.

અએ હોરમઝદ! દુનિયાનાં લોકોને ફાયદો
કરવા માટે આ મારી દીનને સારૂં રાસ્તી
મુકરર. કીધેલી છે. [ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૮૨.

અગરજો મારાં હાડકાં, તથા જીવ, તથા
બુદ્ધિ જુદાં પડે, તોપણ તે સર્વેને ખાતર ભલી
માઝદયસ્ની દીનને હું ધિકકારૂં નહિ.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સફે૦ ૩૫.

શેહેરેવર મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

યે માંથ્રા વાચેમ્ મઝદા બરઈતી
ઉર્વથો આપા નેમંઘ્હા જરથુસ્ત્રો
દાતા ફ્રતેઉશ હિઝ્વો રઇથીમ્ સ્તોઇ.
મહ્યા રાઝેંગ વોહૂ સાહીત મનંઘ્હા.

[ઈજશ્ના, હા ૫૦, ક૦ ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! હું જરતોશ્ત, કે જે ડહાપણ શિખવનાર તથા મારી જબાનને હમેશાં સીધે માર્ગે ચલાવનાર છું. તે તે માણસનો દોસ્ત છું કે જે પવિત્ર માંથ્રવાણીને ખાલેસ દિલથી તથા તવાજેથી ઓચરે છે, તથા નેક મનસ્નીથી મારા ભેદો શિખવી શકેછે. [ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૯૫.

શેહેરેવર મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા

મઝ્દાઓ અકા ત્ર્અોત..................
યા ખ્પથ્રા ગેરેહ્મોહ્રીષસત અચિસ્તહ્યા દેમાને
મનંઘ્હો,
અંગ્રહેઉશ મરેખ્તારો અહ્યા, યએચા
મઝ્દા જીગેરેઝત્ કામે,
થ્વહ્યો માંથ્રાનો દૂતેમ્ યેહ્થ્ પાત્
દરેસાત્ અપહ્યા.

[ઈજ઼૦, હા ૩૨, ક૦ ૧૨-૧૩.

અર્થ

અએ હોરમઝ્દ! જે કોઈ સૌથી દુષ્ટ વિચારના તાબામાં રહીને પોતાની સત્તાની રૂએ હરામના પૈસા મેળવવાની તલબ કરેછે, તથા જેઓ આ દુનિયાની આબાદાનીની ખરાબી કરનારા છે, તથા જેઓ પોતાની મોરાદ મુજબ મળેલું હોવા છતાં અસંતોષી રહેછે, અને જેઓ તારી દીનના કલામોનો પેગામ પહોંચાડનારાઓને રાસ્તીની નજર આગળથી પાછા હટાવે છે તેઓને તું બુરા ગણે છે. [ગાથા બા માઅ્નની, સ૦ ૬૪.

શેહેરેવર મહિનો--આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

રફેધ્રાઇ વોઉરૂચપાને દોઇપી
મોઇ યા -વે અબિફ્રા
તા ખ્પથ્રહ્યા આહુરા યા
વંઘ્રુજ્હેઉશ અપિશ્ર મનંધ્રહો.

[ઇજ૦, હા ૩૩, ફ૦ ૧૩.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! મારી ખુશહાલીને માટે, તથા પુરતી રીતે દીનનો એલમ હાંસેલ કરવાને માટે, ભલાં મનની તથા સાહેબીની જે આશીર્વાદ પામેલી બખ્શેશો છે તે ખચીત કરીને તું મને બખ્શ.

[ગાથા બા.માઅની, સ૦ ૮૦.

શેહેરેવર મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

યે—મોઇ અષાત્ હઇથીમ હચા વરેષઇતી
જરથુસ્ત્રાઇ, યત વસના ફ્રેરષોતેમેમ
અહ્માઇ મીઝ્દેમ હનેન્તે પરાહૂમ,
મને-વિસ્તાઇશ મત વીસ્પાઇશ ગાવા અઝી;
તાચીત મોઇ સાંસ ત્વેમ મઝદા વએદિસ્તો.

[ઈજ૦, હા ૪૬ ફ૦ ૧૯

અર્થ.

હું જરતોસ્તને માટે જે કોઇ જાહેર રીતે, રાસ્તીથી, તથા પોતાનાં ખરાં દિલની ખાહેશથી કામ કરશે, તે શખ્સને માટે આ ફરતી પૃથ્વી ઉપર તમામ ઇજતની દોલત સાથે વળી આવતી દુનિયાનું ઇનામ પણ દાદાર હોરમજદ લાયક ગણશે, એમ અએ સર્વજ્ઞ સાહેબ! તેં મને શિખવ્યુંછે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૬૦.

શેહેરેવર મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

અએશો જી અરિત બએશેજનાંમ્ બએશેજગો તેમો યત્ માંથ્રેમ્ સ્પેન્તેમ બએશજ્યો, યો નર્શ આશ્ઓનો હચ ઉરૂથ્વાંન્ બએશજ્યાત.

[વંદી૦, પરગ૦ ૭. ફ૦ ૪.

અર્થ.

વૈદોમાં સૌથી ઘણીજ તનદુરસ્તી આપનારો વૈદ ખચીત તે છે કે જે પવિત્ર માંથ્રવાણી જાણીને સારૂં કરેછે, કે જે વાણી અશો માણસને અંદરખાનેથી તનદુરસ્તી આપેછે.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૨૫૨.

શેહેરેવર મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

નિઝબયેમિ મેરેજ્દુ પોઉર્વૌ ખધ્માતો યૂઇધીસ્તો.

[વંદી૦ પરગ૦ ૧૯, ક. ૪૨.

અશ્વા મન્યેઉશ ત્વેમ્ અહી તા સ્પેન્તો
યે અશ્વાઈ ગાંમ્ રાન્યોસ્કેરેતીમ્ હેમ્-તષત
અત્ હોઈ વાસ્ત્રાઇ રામાદાઓ આર્મઇતીમ્
હ્યત્ હેમ્ વોહૂ મઝદા હેમે-ફ્રષ્ટા મનંઘ્હા.

[ઇજ૦, હા ૪૭, ક૦ ૩.

અર્થ.

પ્રાચિન વકતથી પોતાના ઠેરવેલા માર્ગ પ્રમાણે ફરનાર ઘણીજ ભપકાદાર આકાશ ગંગાને હું વખાણું છું. [વંદ્દાદનો તરજુમો, સ. ૩૨.

અએ હોરમઝ્દ ! આબાદી કરનાર મીનો-નો પેદા કરનાર તું છે, કે જે રામસ્ની બખ્શ-નારે અમારા ફાયદાને માટે પોતાની હરવીસ્પ આધાહ અકલથી તથા સંપૂર્ણ મનશ્નીની મારફતે આ ખુશહાલી ઉત્પંન કરનારી જગતને બનાવી છે.

[ગાથા બા માઅ્નેની, સ૦ ૨૬૬.

મેહેર મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ-મોઇ વઓચા, અહુરા!
કે હ્વાપાઓ રઓચાઓસ્ચા દાત તેમાઓસ્ચા
કે હ્વાપાઓ ખફ્નેમ્ચા દાત જએમાચા?
કે યા ઉષાઓ અરેમ-પિથ્વા ખષપાચા?
યાઓ મનોથ્રીશ ચજદોંગ્હ્વંતેમ અરેથહ્યા.

[ઈજ૦, હા ૪૪, ફ૦ ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજ઼દ! હું તને પુછું છું તેનો તું મને ખરો જવાબ દેજે. (અગરજો તેં નહિ તે બીજા) કયા કારીગરે રોશની તથા અંધારૂં બનાવ્યું? કયા કારીગરે ઉંઘ અને જાગૃતી સર્જી? કોણે સહવાર, બપોર અને રાત પેદા કીધી? કેજે દહાડાના ત્રણ ભાગ ધર્મગુરૂને તેની ફ઼રજ઼ બાબે યાદ આપેછે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૧૬-૧૭.

મેહુર મહિનો—બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

અપાનો દરેગો–જ્યાઇતીમ્ આખ્પથ્રેમ વંઘૂહેઉશ
મનંઘૂહો
આત આ એરેઝૂશ્ પથો યએપૂ મઝ્દાઓ
અહુરો ષએતી.

[યજ્ન૦, હા ૩૩. ક૦ ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! નેક મનસ્નીનાં રાજ્યમાં અમોને તું લાંબી જીંદગી હાંસેલ કરાવ, તથા રાસ્તીને લીધે નીતિના જે માર્ગોમાં તું રહેછે તે તર્ફ તું અમોને પહોંચાડ.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૭૨–૭૩.

મેહેર મહિનો—અર્દીબેહેસ્ત રોજ.

અવરતા—હઇથ્યો હ્ અષાઓ હ્યત હ્સોયા દેગ્વાઇતે
અત આપાઉિને રફેનો ફ્યેમ અઓજો ધૃવત.

[ઇજા૦, હા ૪૩. ફ્ર૦ ૮.

વી દઍષાઇશ અષાઓ, અનંઘ્રહ્મશ અનરેતાઇશ
અકા–દામીશ સરેમ મ્રુયે; હાતાંમ દ્ઓજિસ્તાઇશ,
હાતાંમ પઓિસ્તાઇશ, હાતાંમ અવંધ્રહુ તેમાઇશ.

[ઇજા૦, હા ૧૨, ફ્ર૦ ૪.

અર્થ–અએ હોરમજદ! હું એવું ઇચ્છું છું કે દુષ્ટ માણસને માટે જાહેર રીતે એક જોરાવર દુસ્મન, અને રાસ્ત માણસને માટે એક જબરો ખુશહાલી આપનાર હું થાઉં! [ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૦૪.

ખરાબ, ભલાઇ વગરના, સીધે રસ્તે નહિ ચાલનારા, તથા ખરાબ જાણનારા દેવો (બુરી ખસલતના ઇનસાનો), જેઓ હયાતી ભોગવનારાઓમાં ઘણાજ જુઠા, ઘણાજ બિગડેલા, ઘણાજ બુરા છે તેઓની સરદારીને હું કબૂલ રાખતો નથી.

[ઇજા૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો. સ૦ ૭૬.

મેહેર મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

તત્ અત્ વઇરીમઇદે અહુરમઝ્દા અષા શ્રીરા હ્યત્ ઇ મઇનિમદિચા વએચોઇમાચા વરેઝેમાચા, યા હાતાંમ્ બ્યઓથનનાંમ્ વહિશ્તા ખ્યાત્ ઉભોઇબ્યા અહુબ્યા

[ઇજશ્ને હા ૩૫, ક૦ ૩.

અર્થ.

અએ અશો, સોહામણા હોરમજદ ! બંને દુનિયાને માટે હયાત માણસોનાં જે કામો સોથી સરસ હોય તેમને અમો પસંદ કરિયે છિયે, તે ઉપર અમારૂં મન લગાડિયે છિયે, અને તે પ્રમાણે અમો બોલિયે છિયે તથા કામ કરિયે છિયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૧૦.

મેહેર મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ મોઇ વીચિધ્વાઇ વઓચા હ્યત્ મોઇ અષા
દાતા વહ્યો
વીદુયે વોહૂ મનંઘ્હા મેન્ચા દઇધ્યાઇ એહ્યા મા
એરેષિશ
તાચીત્ મઝ્દા અહુરો યા નોઇત્ વા અંઘ્હત
અંઘ્હઇતી વા.

[ઈજ૦ હા ૩૧ ક૦ ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! રાસ્તીની અને દીનના કાયદાની બાબતમાં પસંદ કરવાનું મારે માટે જે વધારે નેક હોય તે તું મને કહે; કેમકે જે કાંઇ થશે યા નહિ થશે તે મારી નેક મનસ્નીને લીધે હું જો જાણું તો તેનો ફાયદો મને હાંસેલ થાય.

-[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૩૭.

મેહેર મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા—ફ્રો મા-ના સ્રવાઓ મોરેન્દત.....
.....યસ્ચા દાથેંગ દ્રેગ્વતો દદાત
યસ્ચા વાસ્ત્રા વીવાપત યસ્ચા વદરે વોઇઝ્જદત અષાઉને.
[ઈન૦, હા ૩૨, ફ૦ ૧૦.

યે મઇચ્યા યઓશ અહ્માઇ અસ્ચીત વહિસ્તા,
મઝ્દાઓ ઇશ્તોઇશ વોહૂ ચોઇષેમ મનંઘુહા;
આસ્તેંગ અહ્માઇ યે નાઓ આંસ્તાઇ દઇદીતા.
[ઈન૦, હા ૪૬, ફ૦ ૮.

અર્થ—પેલો માના[1] કેજે દુષ્ટ માણસોને મદદ આપેછે, ખેતરોને વેરાન કરી નાખે છે, તથા અશો માણસને દુખ દે છે તે મારા દીનના કલામોને ઉંધા વાળે છે. [ગાથા બા માએની, સ૦ ૬૧.

જે કોઇ હું જરતોસ્તની ખુશહાલીનું મૂળ છે તેને ઉત્તમ બખ્શેશ હાંસલ થશે, અને મારી ભલી મનસ્નીથી મને જે નિયામત મળશે તેનો સરસ હિસ્સો હું તેને ખચીત આપીશ. પણ જે કોઇ અમોને દુખ દેશે તેના ઉપર દુખ આવી પડશે.
[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૫૯.

1 જરતોશતનો હરીફ.

મેહેર મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

યત્ દએનાઓ વહિસ્તો યુજેન્ મીઝ્દે.

[ઈજ્ન૦ હા ૪૯, સ૦ ૯.

ગરોન્માનેમ અહુરહે હ્વાયઓનેમ્.
ગરોન્માનેમ્ નેરેયો અસ્તિ અપાવઓયો,
નએચિશ દ્રતાંમ્ અયેને પઇતિશ ગરોન્માનેમ્,
રેવોહુ અપાયઓનેમ ચિથ્રેમ અહુરેમ મઝ્દાંમ્.

[અરદીબેહેસ્ત યશ્ત, ક૦ ૩—૪.

અર્થ.

દીનદાર માણસો સૌથી સરસ બેહસ્તનું ઇનામ મેળવી એકસરખે દરજ્જે પહોંચેછે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૮૭.

ગરોથમાન બેહસ્ત અશો માણસોને માટે છે. ગરોથમાન બેહસ્ત જે અશો લોકોનું મુકામ છે તે તર્ફ, યાને કુશાદગીથી જાહેર રીતે દાદાર હોરમજદ તર્ફ, બદ માણસોમાંનો કોઇથી જઇ શકતો નથી. [ખોર૦ અવ૦ બા માઅની, સ૦ ૧૯૨.

મેહેર મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

અહુરાઇ મજદાઇ વંઘ્હવે વોહૂ-મઇદે, વિસ્પા વોહૂ ચિનહ્મી, અષાઉને, રએવઇતે ખરેનંઘ્હઇતે યા જી ચીચા વહિસ્તા યેંઘ્હે ગાઉશ, યેંઘ્હે અષેમ, યેંઘ્હે રઓચાઓ, યેંઘ્હે રઓચેભીશ, રોઇથ્વેંન ખાથ્રા.

[ઈજ૦, હા ૧૨, ક૦ ૧.

અર્થ.

દુનિયાની તમામ વસ્તુઓ ભલા તથા ભલી દાનાઇવાળા રાસ્ત, ખજાના તથા ખોરહેવાળા હોરમજદને હું લાગું પાડું છું; કારણકે જે કાંઇ સૌથી સરસ છે તે બધું તેનુંજ છે. આ દુનિયા, અશોઇ, આકાશની તમામ રોશનીઓ, તથા તે રોશનીઓમાંથી નિકળતો ચળકાટ, એ બધું તેનુંજ છે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૭૪—૭૫

મેહેર મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

પઇતિ-જમ્યાઓ આતરે મઝદાઓ અહુરહ્યા,
ઉર્વાઝિસ્તહ્યા ઉર્વાઝયા નાંમિસ્તહ્યા નેમંઘ્રૂહાનાઓ;
મઝિસ્તાઇ યાઓંઘ્રૂહાંમ્ પઇતિ જમ્યાઓ.

[મોટી હોતન યશ્ત, કo ૨.

અર્થ.

અએ હોરમજદના આતશ! ઘણી ખુશાલીવાળાની ખુશહાલીથી અને ઘણીજ નામાંકિત બંદગીથી તું અમોને પહોંચ; કામોમાંનાં સૌથી મોટાં કામો બજાવવા માટે તું અમોને પહોંચ.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માયેની, સ. ૧૯૨.

મેહેર મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

યત્ મીઝદેમ્ જરથુસ્ત્રો મગવબ્યો ચોઇસ્ત પરા ગરોદેમાને અહુરો મઝદાઓ જસત્ પોઉરૂયો તા વે વોહૂ મનંઘૂહા અષાઇચા સવાહ્શ્ ચિવીષી.

[યજ્ન૦, હા ૫૧, ફ૦ ૧૫.

અર્થ.

ગરોથમાન બેહસ્તનો જે બદલો જરતોસ્તે રાસ્ત દીનદારોને માટે પહેલાંથી મુકરર કીધોછે, અને જે ગરોથમાનમાં હોરમજદ સૌથી પહેલાં દાખલ થયો છે, તે બેહસ્તનો બદલો તમારી નેક મનશ્નની અને રાસ્તીને લીધે, અએ મજદયસ્નની જરતોસ્તીઓ, તમોનેબી આશીર્વાદ સાથે આપવામાં આવશે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૨૧૫ ૧૬.

૧૯૧

મેહેર મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

અરેજ્રૈજીશ અષા પોઉરૂપુ ક્ષ્રૈરે -પિષ્યસ્ચ

આકારતેંગ્ મા નિષાંસ્યા દાથેમ્ દા ક્ષ્રૈ.

[ઇજા૦, હા ૫૦, ક૦ ૨.

અર્થ.

અશોઇથી ખાલેસ જીંદગી ગુજારનારા તથા ઇશ્વરી જ્ઞાનથી પ્રકાશિત થયલાઓ ખોરશેદના પુષ્કળ ચળકાટ (યાને ખોરશેદપાયા બેહસ્ત) માં જાયછે. અએ હોરમજદ! મનેબી તેવી અશોઇની હાલતમાં લાવીને (ખોરશેદના ચળકાટની) બખ્શેશ તું આપ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૯૨.

મેહેર મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

મઝ્દાઓ ખ્વાથ્રા વરેજ઼ી નાઓઘાત્ અહુરૈ
પસૂશ્ વીરેંગ્ અહ્માકેંગ્ ફ્રદથાઇ આ,
વંઘ્હુઉશ્ અપા હુઓજ઼ાંથ્વાત્ આ મનંઘ્હો.

[ઈજ૦ હા ૪૫, ફ૦ ૯.

અર્થ.

અમારા માણસો તથા ગાય ઢોરોને આબાદ કરવા સારૂ, તથા અમારાં ભલાં મનનાં સારાં ડહાપણ તેમજ અમારી રાસ્તીને લીધે, દાદાર હોરમજ્દ પોતાની સત્તાની રૂએ અમને જોઈતું કુવત બખ્શો !

[ગાથા બા માઈની, સ૦ ૧૩૯

મેહેર મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંઘ્રુહન્તેમ યજમઇદે, યો વીસ્પાઇશ નએનિજ઼ઇતિ સિમાઑ અપય, વજ઼ેદ્રિશ ઉખ્શ્યેઇતિ વિસ્પાઓ સેતાઑ દામાન્ બએષજ઼્યતિચ સેવિસ્તો. ....

[તીર યશ્ત, ફ૦ ૪૩.

અર્થ.

ચળકાટવાળા તથા નુરમંદ તેસ્તર[1] સેતારાને અમો યાદ કરિયે છિયે, કે જે પાણીમાંની તમામ ઘાસ્તીભરેલી ચીજોને સાફ કરી નાખેછે, ... તે બળવાન તથા ઘણોજ ફાયદો કરનાર તેસ્તર આ તમામ પેદાયશને આબાદ તથા સજીવન કરેછે.

[ખોર૦ અ૧૦ બા માએની, સ૦ ૨૩૮.

---

૧ Sirius તારો. સાંજે તેના ઉગવા માંડવા પછી મધ્ય એશિયામાં ચોમાસું બેસતું હતું.

મેહેર મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

હદા વેસ્તા વહીંગ્ સેરઓશો રાદંધૂહો
યે વાચિનઓત્ દાથેમ્ચા અદાથેમ્ચા
દંઆ મન્તૂ અપા મજદાઓ અહુરો.

[ઈજ૦ હા ૪૬, ફ૦ ૧૭.

યઓપાંમ્ નોઇત્ ઈસ્તાઇશ્ વાંસ્ દુજ્‌વસ્તો,
તોઇ દઓવેંગ્ દાંન્ યા દ્રેગ્વતો દઓના.

[ઈજ૦ હા ૪૯; ફ૦ ૪.

અર્થ.

જે કોઇ ખરેખરી તાબેદારીથી ભક્તિ-રૂપી ભેટો દાદાર હોરમજદને હમેશાં નજર કરે છે, તથા ખરૂં ખોટું પીછાની શકે છે, તે ધણી ઉપર તે સાહેબ પોતાની સર્વજ્ઞાની અશોઇથી મોહબત રાખશે. [ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૫૮.

જેઓની વળાણ સારાં કામો તર્ફ નહિ પણ ખરાબ કામો તર્ફ હોયછે, તેઓ પોતાની દુરવંદી દીનને લીધે ખરાબ માણસોને ટેકો આપેછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૮૩-૮૪.

મેહેર મહિનો—૧૬મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

આ ચીચીથ્વા, સ્પેનીસ્તા મઇન્યૂ મઝ્દા !
યઃ દાઓ અષા વંઘૂહુઉથ માયાઓ મનંઘૂહો
વીસ્પા અયારે દરેગો-જ્યાતોઇથ ઉર્વાદંઘૂહો.

[ઇજ્ર૦, હા ૪૩, ક૦ ૨.

અર્થ.

અએ સોથી આબાદી કરનાર મીનો હોરમઝ્દ ! તું તારો જાહેર દેખાવ દે, અને અમારી રાસ્તીને લીધે અમારી જીંદગીના બધા દહાડા સુધી નેક મનસ્નીની દોલત તું અમોને પ્યારથી બખ્શ !

[ગાથા બા માએની, ક૦ ૧૦૦.

મેહેર મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

આચનો જમ્યાત્ અવંધૂહે, આચનો જમ્યાત્ રવંધૂહે, આચનો જમ્યાત્ રફનંધૂહે, આચનો જમ્યાત્ મઝ્દિકાઇ, આચનો જમ્યાત્ બએષજ્યાઇ, આચનો જમ્યાત વેરેથ્રઘ્નાઇ, આચનો જમ્યાત્ હવંઘ્રહાઇ, આચનો જમ્યાત અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવી-થૂરો........મિથ્રો !

[મેહેર નિયાએશ.

અર્થ.

જોરાવર, ગાલેબ મેહર ઈજદ અમારી મદદને માટે આવો ! અમારી ખુશહાલીને માટે આવો ! અમારી દયાને માટે આવો ! અમારી તનદુરસ્તીને માટે આવો ! અમારી ફતેહને માટે આવો ! અમારાં કુટુંબની વૃદ્ધિને માટે આવો ! અમારી પવિત્રાઇને માટે આવો !

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૬૬.

મેહેર મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

આ્યા કત્ થ્વા દરેસાની.....સેરઓષેમ્ ?

[ઈઝ૦ હા ૨૮, ફ૦ ૫.

ઉજેરેધાઇ પરાશ્વત્ મોઈ આ-જિમત્
સેરઓષો અષી માંજ઼-રયા હચિમ્નો
યા વે આ્યીશ્ રાનોઇબ્યો સવોઇ વીદાયાત્.

[ઈઝ૦ હા ૪૩, ફ૦ ૧૨.

અર્થ.

અય રાસ્ત ! તારો પેગામ લાવનાર સરોશ-ને હું કયારે જોઇશ ?

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૭.

અએ હોરમજ્દ ! રાસ્તી મુજબ ચાલનારો સરોશ બારી દબદબાથી મારી નજદીક તારો પેગામ લઇને આવે તે આગમજ પેગામ્બરીનાં કામને માટે હું તૈયાર થાઉં છું, જેથી કરીને દીનને ખાતર લડનારાઓને બદલા દાખલ તારા આશીર્વાદ હાંસેલ થાય.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૦૮.

મેહેર મહિનો—૨૨મે રોજ.

અવસ્તા.

આઅત પઓઇરીમ ફ્રઓમી નરેમ અષ-વનેમ, યેજિ પઓઇરીમ ફ્રઓમી નરેમ અષ-વનેમ, હ્મત રઞ્ચો રજિશ્ત, હ્મત અમેષએ-ભ્યો સ્પેન્તએઇભ્યો, યો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ, નઇર્યો-નામનાઓ તાઓ બૂજત નરેમ અષવનેમ.

[ખોરદાદ યશ્ત, ક૦ ૩.

અર્થ.

સૌથી પહેલાં રાસ્ત માણસને હું પસંદ કરું છું. રાસ્ત માણસને હું એટલા માટે પસંદ કરું છું કે તેને સૌથી સાચો રસ્તે હજદ, અમશાસ્પંદો તથા મીનો ઇજદો બતાવે છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૨૦૪

મેહેર મહિનો—ફ્રરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

તેમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષીશ્ નરાંમ્યા નાઇરિનાંમ્યા યજમઇદે.

[મોટી હફ્તન યશ્ત, ફ૦ ૩

અહે નર્શ અશઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, યો અરમો-ખન્વાઓ નામ.

[હોરમજદ યશ્ત, ફ૦ ૩૦.

અર્થ.

તે (દાદાર હોરમજદ)ને અને અશો નર નારીઓનાં ફ્રરોહરોને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅની સ૦ ૧૭૮

તે અશો માણુસનાં ફ્રરોહરને અમો યાદ કરિયે છિયે, કે જે અરમોખન્વત[1] નામનો હતો.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅની, સ૦ ૧૬૪.

---

1 આ નામને બદલે ગમે તે અશોનુ વાપરવું.

મેહેર મહિનો—બેહેરામ રોજ.

અવસ્તા.

દ્રેગ્વોદેબ્યો દેજીત્ -અરેતએઇબ્યો

અનાઇશ્ આ મનહીમ્ અહ્મ મેરેન્ગેદુયે.

[ઈજ૦, હા ૫૩ ફ૦ ૬

......અહ્મી મજદા અનએષો;

......આ-ઇત્ અવએના અહુરા!

... ...

રફેદ્રેમ ચગ્વાઓ ઘત્ ફ્યો ફ્યાઇ દઇદીત્.

[ઈજ૦, હા ૪૬, ફ૦ ૨.

અર્થ.

રાસ્તીની હાણી કરનારા બુરા માણસોની સંગતથી આવતા ભવની જીંદગી ખરાબ થાયછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૩૩.

અય હોરમજદ! હું નામુરાદ થયો છું, ...આ મારી હાલત તર્ફે તું નેગાહ કર, અને જેમ એક દોસ્ત બીજા દોસ્તને આપી શકે તેમ તારેથી હું જે દિલાસો માંગું છું તે તું મને આપ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૪૩—૪૪.

મેહેર મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

યેવાઓ મજદા અહુરા! પઇરી-જસાઇ વોહૂ મનંઘહા.

[ઈજ૦, હા ૨૮, ફ૦ ૨.

તત્ ત્વા પેરેસા એરેશ-મોઇ વઓચા, અહુરા!
કથા અંઘહેઉશ વહિશ્તહ્યા પઓઉર્વીમ્
કાથે સૂઈધાઇ યે -ઇ પઇતિષાત્.

[ઈજ૦, હા ૪૪, ફ૦ ૨.

અર્થ.

ઓ મહાજ્ઞાની સાહેબ! ભલાં મનની મારફતે હું તારી નજદીક પહોચ્યું!

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૪.

અય હોરમજદ! જે તને હું પુછું તેનો તું ખરો જવાબ દેજે. સૌથી સરસ જીંદગીનું મૂળ શામાં છે? જે કોઇ આ તેમજ મીનોઇ એ બંને દુનિયાને કબૂલ રાખે તેને કેવી રીતે ફાયદો હાંસેલ થાય?

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૧૪.

મેહેર મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

કુથ્રા આરોઇથ્ર આપ્સે રતુથ્ર કુથ્ર મેરેઝદિકા
અખ્યતત્ ?
કુથ્રા યસો ખ્યેન્ અષેમ ? કુ સ્પેન્તા આર્મઇતીશ ?
કુથ્રા મને વહિસ્તેમ્ ? કુથ્રા થ્વા ખ્ષથ્રા મઝદાઓ ?

[ઈજ્ન૦ હા ૫૧, ફ૦ ૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! ભલાઇ કીધાથી તેનો બદલો કયાં મળેછે ? કેવાં કામો કીધાથી ગુનાહની માફી મળે ? રાસ્તી અને સંપૂર્ણ મનશ્ની જેવા સદગુણો કયો શખ્સ ધરાવેછે ? સૌથી સરસ મનશ્ની શામાં છે ? તારી હકુમત કંઇ તર્હે છે ?

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૨૦૫—૬.૧

---

૧ અહીં તરજુમાને બદલે તેની શરેહ મેં પસંદ કીધીછે.

મેહેર મહિનો—દેપદીન રોજ.

અવસ્તા.

મજદાઇ અવત્ ખ્શથ્રેમ્ હ્યત્ હોઇ વાહૂ વખ્શત્
મનંઘ્હા,
યસ્તા મન્તા પોઉરુયો, રઓચેબીશ રોઇથ્વેન્ ખ્વાથ્રા;
હ્વો ખ્રથ્વા દાંમિશ્, અષેમ્ યા દારયત્ વહિસ્તેમ્
મનો.

[ઇજ૦, હા ૩૧. ફ૦ ૬—૭.

અર્થ.

હોરમજદને માટે આ પાદશાહી તેની નેક મનસ્નીને લીધે આબાદ થઇ, કે જે સૌથી પહેલો વિચાર કરનાર છે; જેનો ચળકાટ આસ્માનની બેહદ રોસ્નીઓ સાથે મળી ગયો છે; જે પોતે પોતાની હરવેસ્પ આગાહ અકલથી તમામ ખલકતનો પેદા કરનાર છે, કે જે અકલથી તે રાસ્તી તથા ઉત્તમ વિચારને ટેકો આપેછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૩૭—૩૮.

મેહેર મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

તેમ્ ને સ્તઓતાઇશ્ નેમંઘ્હો આ વીવરેશો,
નૂ -જીત્ ચષ્મઇની બ્યા દરેસેમ્
વંધ્રહેઉશ્ મન્યેઉશ્ બ્યઓથનઘા ઉખ્ધખ્યાચા
વીદુશ્ અષા હોઇ વહ્મેંગ દેમાને ગરો નિદામાં.

[ઇજ૦, હા ૪૫, ફ૦ ૭.

અર્થ.

બંદગીનાં ગાયનો મારફતે દાદાર હોરમજદની હું નિમકહલાલીથી ખિદમત કરૂંછું; કારણકે રાસ્તીની મારફતે દીનની બાબતોથી જાણીતો થઇને તે નેક વિચારના, નેક સખુનના, અને નેક કામના મહા-જ્ઞાની સાહેબને હું હવે મારી નજરે નજર ખુલ્લી રીતે જોઉંછું. તેની કીર્તિનાં ગાયનો ગરોથમાન બેહસ્તમાં પણ અમો ગાઇશું.

[માષા બા માઙ્નેની, સ૦ ૧૩૮.

મેહેર મહિનો—અરશીશંવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

યા વરેનો અસ જરથુસ્ત્રો, યા વરેનો કવા વીશ્તાસ્પો, યા વરેના ફ્રષઓશ્ત્ર જામાસ્પ, યા વરેનો કુસ્ચીત સઓષ્યંતાંમ્ હઇથ્યા વરેઝાંમ અશઓનાંમ તાવરેનાચા ત્કએષાયા.

[ઇજ૦, હા ૧૨, ક૦ ૭.

અર્થ.

જે તરીકા અને મજહબનો પેગામ્બર જરતોસ્ત હતો, જે તરીકા અને મજહબનો કએ ગુશ્તાસ્પ હતો, જે તરીકા અને મજહબના ફ્રરશોસ્તર અને જામાસ્પ હતા, તથા જે તરીકા અને મજહબના અશો, રાસ્ત કામ કરનારા, અને દુનિયાને ફાયદો કરનારા" સઓષ્યંતો હતા, તેજ તરીકા અને મજહબનો હું પણ છું.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૭૭

મેહેર મહિનો—આશતાદ રોજ

અવસ્તા.

સ્તઓમા અષેમ્. [ખોરશેદ નિયાએશ

વહિસ્તેમ્ થ્વા વહિસ્તા! યેમ્
અષા વહિસ્તા હજઓષેમ્,
અહુરેમ્ યાસા વાઉનુશ નરોઇ
ફ્રષઓસ્ત્રાઇ મઇઅ્યાચા;
યએઇબ્યસ્ચા ઇત્ રાઓંઘ્હ વ્હહોઇ
વીસ્પાઇ યવે વંઘ્હેઉશ મનંઘ્હો.

અર્થ. [ઇજ૦, હા ૨૮, ફ૦ ૮.

રાસ્તીને હુ વખાણુ છુ

[ખોર. અવ. બા માઅની, સ૦ ૪૬.

હે સર્વોત્તમ! સૌથી સરસ પવિત્રાઇની મારફતે તું સૌથી ઉત્તમ દોસ્ત, કે જે તમામ પેદાયશોનો સાહેબ છે, તેને હું મારે પોતાને માટે તથા ફરશોસ્તર જેવા હિમતવાન નરને માટે પ્યારથી તલબ કરૂં છું, એવી મતલબથી કે તું અમોને ભલાં મનની બખ્શેશ હમેસ સુધી આપશે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૯

મેહેર મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

તા વે ઉર્વાતા મરેન્તો
 અગુસ્તા વચાઓ સેંગ્હામહી.
અએઇબ્યો યોઇ ઉર્વાતાઇશ દ્રુજો
 અષહ્યા ગએથાઓ વીમેરેન્ચઇતે ;
અત્ચીત્ અએઇબ્યો વહીસ્તા યોઇ
 જરજદાઓ અંઘ્હેન્ મજદાઇ.

[ઈજશ, હા ૩૧, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ ખાહેશમંદો ! આ શિખામણના સખુનો, કેજે કદી નહિ સાંભળેલા એવા કલામો છે, તે તમોને અમો જાહેર કરિયે છિયે. જેઓ જુઠાઇની શિખવણીથી અશોઇના મુલુકોને ખરાબ કરેછે તેઓને માટે આ કલામો સારા છે, પણ જેઓ હોરમજદને માટે ફિદા થયલા છે તેઓને માટે તો એ શિખામણના કલામો ઉત્તમ છે.

[ગાથા બા માઍની, સ૦ ૩૩–૩૪.

મેહેર મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

ત્વેમ્ મજદા અહુરા ફ્રે-મા
શીષ્ંા થ્વહ્માત્ વઓચંઘ્હે
મન્યેઉશ્ હચા થ્વા અએઆઓંઘ્હા
યાઇશ આ અંહ્મુશ પોઉર્યો બવત્
[ઈજ૦ હા ૨૮, ફ૦ ૧૧.

અવવઇત્ય બાંજસ્ય ફ્રથસ્ય...યથ ઇમ્ જાઓ.
[ઈજ૦ હા ૭૧, ફ૦ ૧૫.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! લોકોમાં જાહેર કરવા માટે તું પોતે તારાં મીનોઇ તખ્ત ઉપરથી તારે મ્હોડે મને શિખવ કે આ દુનિયા પહેલાં કેમ પેદા થઇ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૨.

આ જમીન જેટલી પહોળી તેટલી લાંબી છે.[1]

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૭૬.

---

૧ આનો અર્થ જમીન ચોરસ છે એમ સમજવાનો નથી. અવસ્તાવાણીમાં બાબજ આવ્યુ છે કે જમીન ફરતી અને ગોળ છે.

મેહેર મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ

અવસ્તા.

અષેમ્ અષુઋધેમ્ યજમઇદે; અષેમ્ વીસ્પેમ્ માંથ્રેમ્ યજમઇદે; જરથુસ્ત્રેમ્ હઘ માંથ્રેમ્ યજમઇદે.

[વીસ્પરદ, હા ૧૩, ક૦ ૧.

અર્થ.

સાચા કલામને પવિત્ર ગણીને અમો યાદ કરિયે છિયે; તમામ માંથ્રવાણીઓને પવિત્ર ગણીને અમો યાદ કરિયે છિયે; માંથ્રવાણીના બનાવનાર જરતોસ્તને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ઇજ તથા વીસ્પ૦નો તરજુમો, સ૦, ૨૦૭.

મેહેર મહિનો—અનરાન રોજ.

અત્રરતા—ઇથા આઅંત યજમઇદે અહુરેમ્ મજ્દાંમ્ યે ગાંમ્ચા અષેમ્ચા દાત્, અપસ્ચા દાત ઉર્વરાઓસ્ચા વંધુહીથ, રઓચાઓસ્ચા દાત્ બુમીમ્ચા વીસ્પાચા વોહુ. અહ્યા ખ્પથ્રાચા મજ્નાચા હૂપંધ્હાઇસ્ચા, તેમ્ અત્ અસ્નનાંમ્ પઉર્વતાતા યજમઇદે; યોઇ ગેઉશ હચા સ્યેઇન્તી. તેમ્ અત આહૂઇર્યા નામેની મજ્દા-વરા સ્પેન્તાતેમા યજ-મઇદે; તેમ અહ્માકાઇશ અઝ્દિબીસ્ચા ઉસ્તાના-ઇસ્ચા યજમઇદે. [ઇજ૦ હા ૩૭, ફ૦ ૧૩.

અર્થ—દાદાર હોરમજદ, જેણે જાનવર તથા આનાજ પેદા કીધાં, તથા પાણી અને સારાં ઝાડપા-નો પેદા કીધાં, રોશનીઓ, અને જમીન તથા તમામ નિયામતો પેદા કીધી, તેને આ પ્રમાણે આ જગાએ અમો યાદ કરિયે છિયે. તે સાહેબની પાદશાહી, મો-ટાઇ અને ખુબીઓને લીધે સર્વથી શ્રેષ્ટ ઇજશ્નેથી અમો તેને આરાધિયે છિયે. સાહેબ, મહાજ્ઞાની અને ઘણોજ વૃદ્ધિ કરનાર એવાં નામોથી અમારાં શરીર તથા જાનથી અમો તેને આરાધિયે છિયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૧૪—૧૫.

આવાં મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ-મોઇ વઓચા, અહુરા!
કસ્ના જાંથા પતા અષ્હા પોઉરૂયો?
કસ્ના ખેંગ્ સ્તરેમ્ચા દાત્ અદ્ધાનેમ્?
કે યા માઓ ઉખ્ષ્યેઇતી નેરેફ્સઇતી થ્વત્?

[ઈજં૦, હા ૪૪, ફ૦ ૩.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! હું તને પુછું તેનો તું મને ખરો જવાબ દેજે કે—શરૂઆતમાં રાસ્તીનો પેદા કરનાર તથા પિતા (તું નહિ તો બીજો) કોણ? તારા સિવાય બીજા કોણે સુરજનો તથા સેતારાઓનો માર્ગ મુકરર કીધો? તારા સિવાય બીજો કોણુ છે કે જેનાથી માહતાબ વધે છે તથા ઘટે છે?

[ગાથા બા માએની, ૫૦ ૧૧૪—૧૫.

આવાં મહિના—બહુમન રોજ.

અવસ્તા,

અહુરા!.....

આખ્સો વંઘ્હેઉશ આપા ઘ્સ્તીમ્ મનંઘ્હો.

[ઈજ્જ૦, હા ૪૬, ફ૦ ૨

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ-મોઇ વઓચા, અહુરા!
કથા મજદા જરેમ્ ચરાની હચા ખ્શ્મત્
આરકેતીમ્ ખ્શ્માકાંમ્ ઉત્યા મોઇ ખ્યાત્
વાખ્શ્ અએષો.

[ઇજ્જ૦. હા ૪૪, ફ૦ ૧૭.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! રાસ્તીની મારફતે ભલાં મનની દોલત મને શિખવ.

[ગાથા બા માઅ્નની, સ૦ ૧૪૪.

હે મહાજ્ઞાની! જે તને પુછું તેનો તું ખરો જવાબ દેજે. તારી તર્ફથી મોહબતનું આકર્ષણુ મારી તર્ફ કેવી રીતે હું ખેંચું? તારી સંપૂર્ણતાને કેવી રીતે હું પહોંચું કે જેથી મારો સખુન મોરાદ પામેલો થાય?

[ગાથા બા માઅ્નની, સ૦ ૧૨૭.

આવાં મહિનો—અર્દીબેહશ્ત રોજ.

અવસ્તા.

એરેષ્વા તૂ ઉખ્ધાઇશ મજ્દા જરથુસ્ત્રાઈ અઓ-
જોંઘ્વત રફેનો.
અહ્યાઇચ્યાચા અહુરા યા દઇબિષ્વતો દ્રુએપાઓ
તઉર્વયામા.

[ઈજ૦, હા ૨૮, ફ૦ ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! સાચા સખુનોને લીધે જરતોસ્તને તથા અમો (તેની દીનવાળાઓ)ને ખચીત મોટી ખુશહાલી ઉપજે છે, કે જે સખુનોની બરકતથી દુષ્ટ માણસોની ખરાબીઓને અમો તોડિયે હિયે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૭—૮.

આવાં મહિનો—શેહેરેવરં રોજ.

અવસ્તા.

દએના અષેમ્ સ્પેન્વત્, વોહૂ ખ્પથ્રેમ્ મનંઘહા,
મજ્દ્દા દદાત્ અહુરો, તેમ્ વંધુહીમ્, યાસા અષીમ્.

[છંજ૦, હા ૫૧, ક૦ ૨૧,

અર્થ.

દાદાર હોરમજદ અશો માણસને તેની દીનદારીને લીધે સુખ બખ્શનારી રાસ્તી તથા નેક નૈયતને લીધે સત્તા આપે છે. એ ભલી બખ્શેશ તે સાહેબ પાસેથી હું બી માંગું છું.

[ગાથા જી માએની, સ૦ ૨૨૧.

આવાં મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

ફ્રેંગ-દરેસોઇ ખ્વશ્રોઇ ખ્યાવ્ આર્મઇતિશ
અશીમ્ બ્યઓયનાઇશ વોહૂ દઇદીત મનંધ્રહા.

[ઈજ્ન૦, હા ૪૩, ક૦ ૧૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! આફતાબના જેવી તારી નૂરમંદ પાદશાહીમાં, સંપૂર્ણ મનસ્ની પોતાનું મુકામ કરો, તથા ભલાં મનની મારફતે માણસોનાં કામ મુજબ તેઓને આશીર્વાદ બક્ષશો!

[ગાથા બા માઅનીં, સ૦ ૧૧૨.

આવાં મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

અરેથા વોહૂજ્યાઇ કામહ્યા તેમ્ મોઇ દાતા
દરેગહ્યા યાઉશ યેમ્ વાઓ નએચીશ દારેસ્તહ્ઇતે,
વહ્યાંઓ સ્તોઇશ યા થ્વહ્મી ખ્શથ્રોઇ વાચી.

[ઇજ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૧૩.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! દુનિયાને પસંદ પડતી લાંબી જીંદગી, કે જે તારી પાદશાહીમાં જાણીતી છે, તેનો તે ભાગ તું મને બખ્શ, કેજે કોઇબી શખ્સે આજ સુધી એ પ્રમાણે તારી કનેથી મેળવ્યો નથી.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૦૯.

આવાં મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

દાતા વે અમેરેતાઓસ્ચા ઉતયૂઇતી હઉર્વ-
તાત્ દ્રઓનો.

[ઇજ૦, હા ૩૩, ફ૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! મારાં રૂડાં કામોની બંટ તરીકે આ દુનિયાનાં સુખની તથા પેલી દુનિયાની અમર્ગીની જાથુકની બખ્શેશ તું મને આપ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૭૬.

આવાં મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

મત્ વાઓ પહાઇશ્ યા ફ્રસૂતા ઇજ઼યાઓ
પઇરિ—જસાઇ મજ઼દા ઉસ્તાનઝસ્તો
અત્ વાઓ અષા અરેદ્રખ્યાચા નેમંઘ્હા
અત્ વાઓ વંઘ્હેઉશ મનંઘ્હો હુનરેવાતા.

[ઈજ઼૦, હા ૫૦, ફ૦ ૮.

અર્થ.

મારાં દિલના ઉભરાનાં કવિતા રૂપી ગાયનો જે પુરતી રીતે જણાયલાં છે તે ગાયનો સાથે આજેજીથી બંને હાથો ઉંચાં ધરીને, અએ હોરમજ઼દ, તને હું પહોચું ! રાસ્તીની મારફતે, તેમજ નેક મનસ્નીની ખુબીની મારફતે, અએ સાહેબ, તને અને તનેજ હું ખચીત પહોચું !

[ગાથા બા માયનીની, સ૦ ૧૯૬.

આવાં મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા—આતર્શ વોઇ મજદાઓ અહુરહ્યા અહી, મઇન્યેઉશ વોઇ અશ્વા સ્પેનિસ્તો અહી.

[મોટી હુરવન યશ્ત, કo ૨.

તા દાઓ સ્પેન્તા મઇન્યૂ મજદા અહુરા!
આથ્રા વંધ્રુહાઉ વીદાઇતે રાનોઇભ્યા
આર્મતોઇશ દેબાંઝ ત્રુહા અષાભ્યાચા
હા-ઝી પોઉરૂશ ઇષિન્તો વાઉ રાઇતે.

[ઇજo, હા ૪૭, ૬o ૬.

અર્થ—અએ આતશ! હોરમજદની તું એક નિશાન છે-તે મીનો સાહેબની સાથી વૃદ્ધિ કરનારી તું નિશાન છે. [ખોરદેહ અવસ્તા બા માએન, સo ૧૯૨.

અએ આબાદી કરનાર અણુદીઠ હોરમજદ! આતશની મારફતે[1] ખરૂં ખોટું નકી કરનારા હરીફોનો વાજબી ઇનસાફ કરીને તેમની સંપૂર્ણ મનસ્ની અને રાસ્તી મુજબનો સારો માઠો બદલો તું આપેછે, અને તારો એ વાજબી ચુકાદો તે બંને ઉમેદવારોને પુરતી રીતે ખચીત પસંદ પડેછે. [ગાથા બા માએના, સo ૧૬૮—૬૯.

---

૧ બળતી ચેહમાં ચાલીને યા તાવેલી ધાતુ દિલપર રેડીને.

આવાં મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

યઝાઇ આપેમ્ અર્દ્વીમ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ પેરેથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજ્યાંમ્ વીદએવાંમ્ અહુરો-ત્કએષાંમ્...આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્ વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ્, ગએથો—ફ્રાધનાંમ્ અષ-ઓનીમ્, ખ્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્.

[ઈજ૦, હા ૬૫, ક૦ ૧.

અર્થ.

નિર્મળ, બહોળી વહેતી, તનદુરૂસ્તી આપનારી, બદીથી દૂર, હોરમજદના કાયદા મુજબ ચાલનારી,...જીંદગીનો, ટોળાનો, માલમિલ્કતનો વધારો કરનારી અશો, દુનિયાને અને દેશોને આબાદ કરનારી અશો અર્દવીસૂર નદીને હું વખાણું છું.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૫૪.

આવાં મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

ફ્રાધતિચ અપહે ગએથાઓ, ફ્રાધતિચ આપહે તનુયે, ફ્રાધતિચ હ્વરે યત્ અમેષેમ્ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પેમ્.

[ખોરશેદ નિયાયશ.

અત્યા તોઇ વએમ્ ખ્યામાં યોઇ ઇમ્ ફ્રેસ્પેમ્ કેરેનાઉન્ અહૂમ્.

[ઈજા૦, હા ૩૦, ફ૦ ૯.

અર્થ.

અમર, નૂરમંદ, તેજ ઘોડાવાળો ખોરશેદ વૃદ્ધિ કરે છે—અશોઇની જેહાનની વૃદ્ધિ કરે છે, અશોઇનાં તનની વૃદ્ધિ કરે છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૫ર.

અએ સાહેબ! જેઓએ આ દુનિયાને આબાદ કીધી તેઓના જેવા અમોબી ખચીત થઇયે, એવું અમો ઇછિયે છિયે.

[યાષા બા માએની, સ૦ ૩૦.

આવાં મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

...વીસ્પાઓ આ-ખ્ષથ્રોઇ યાઓ વોહૂ થ્રઓસ્તા
મનંघ्हो

[ઇ૭૦, હા ૩૪, ફ૦ ૩.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! તારાં રાજ્યમાં તમામ જીવ જંતુઓ નેક મનસ્નીને લીધે રક્ષણુ થયલાં છે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૮૪.

આવાં મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંઙુહન્તેમ્ યઝમઇદે, યિમ્ રતૂમ્ પઇતિ-દએમ્ચ વીસ્પએષાંમ્ સ્તારાંમ્ ફ્રદથત્ અહુરો મઝ્દાઓ યથ નરાંમ્ જરથુસ્ત્રેમ્.

[તીર યસ્ત ફ૦ ૪૪

અર્થ.

ચળકાટવાળા તથા નૂરમંદ તેસ્તર સેતારાને અમો યાદ કરિયે છિયે. જેમ દાદાર હોરમજ્દે પેગામ્બર જરતોસ્તને માણુસોનો સરદાર તથા નેગેહબાની રાખનાર ઠેરવ્યો તેમ તેસ્તરને તમામ સેતારાઓના સરદાર તથા નેગેહબાન તરીકે મુકરર કીધો છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅની, સ૦ ૨૩૯.

આવાં મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

ફ્રો-મોઇ ફ્રવો ઇજદૂમ્ અરેથા તા યા વોહૂ પવાઇ
મનંઘહુ-
યસ્નેમ્ મઝદા ખ્શ્માવતો અત્ વા અષા સ્તા
ઓમ્યા વચાઓ.

[ઇજ૦, હા ૩૩, ફ૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! ધર્મ ઉપર એતેકાદ રાખવાની મૂળ મતલબ શી છે તે તું મને જણાવ, કે જેથી કરીને નેક નૈયતથી તારી આરાધના તેમજ તારી કીર્તિના સખુનો હું અંતઃકરણથી જારી રાખું.

[માથા બા માઅની, સ૦ ૭૫—૭૬.

આવાં મહિનો—હપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

ગૂસ્તા યે મન્તા અષેમ્ અહૂમ્બિશ વિદ્વાઓ, અહુરા !
એરેજુખ્ધાઇ વચંધ્રહાંમ્ ખ્ષયમ્નો હિજ્વો-વસો;
થ્વા આથ્રા સુખ્રા મઝ્દા વંઘ્રહા ઉવીદાતા રાંનયાઓ.

[ઈજ૦. હા ૩૧, ફ૦ ૧૯

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જે વિદ્વાન બંને દુનિયાના ફાયદાને માટે રાસ્તીના સખુનો સાંભળે તથા તે ઉપર વિચાર કરે તે વિદ્વાન સાચા સખુનો ઉપર સાહેબી ભોગવનાર તથા પોતાની જબાનને તાબામાં રાખનાર હોયછે, તથા તારા રોશન આતશની મારફતે જીંદગીના ભલા સંસારમાં મશઘુલ થાયછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૪૮.

આવાં મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

મિથ્રમ વોઉરૂ-ગએઓયઓઇતીમ્ યઝમઇદે ......યો નોઇત ક્હાઇ મિથ્રો-દ્રુજાંમ્ મષ્યાનાંમ અઓજો દધાઇતિ, નોઇત જાવરે; યો નોઇત ક્હાઇ મિથ્રો-દ્રુજામ્ મષ્યાનાંમ્ ખરેનો દધાઇતિ, નોઇત મિઝ્દેમ.

[મેહેર યશ્ત, ક૦ ૬૧—૬૨.

અર્થ.

સૃષ્ટિની હકુમત ધરાવનાર મેહર ઇજદને અમો યાદ કરિયે છિયે......કેજે કોલ તોડનારાં માણુસોમાંનાં કોઇનેબી કુવત અથવા જોર આપતો નથી; કેજે વચન તોડનારાં માણુસોમાંના કોઇનેબી ખોરેહ અથવા બદલો આપતો નથી.

[યશ્ત બા માઅની, સ૦ ૯૩.

આવાં મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

નિઝ્બયોમ સ્રઍાષેમ અષીમ્ હુરઍાધેમ સ્નઇથિશ્ જસ્તયો દજ़િમ્નેમ્ કમેરેધે પઇતિ દયોવનાંમ્

[વંદીદાદ, પરગ૦ ૧૮, ફ૦ ૧૫.

અર્થ.

અશો સરોશ ઇજદ જે સારાં કદનો, તથા હાથમાં હથિયાર પકડીને દેવોનાં માથાંની ઉપર મારનારો છે, તેની હું તારીફ કરૂં છું.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૩૦૮.

આવાં મહિનો—રસ્ને રોજ.

અવસ્તા.

યત્ દાઓ શ્યઓથના મીઝ્દવાંન યાચા ઉખ્ધા
અકેમ્ અકાઇ વંઘુહીમ્ અષીમ્ વંઘૂહઓવે
ક્વા હુનરા દામોઈશ ઉર્વએસે અપેમે.

[ઈજ્ન, હા ૪૩, ફ૦ ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! પેદાયશના સૌથી શેવટના અંત સુધી તારી ઇનસાફવાળી રીતી મુજબ દુનિયાનાં લોકોને તેઓનાં કર્તુક તેમજ વચન પ્રમાણે તું બદલો આપશે, તે એવી રીતે કે ભલાને ભલા આશીર્વાદ અને બુરાને બુરા.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૦.

આવાં મહિનો—ફ્રરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

આ હાતાંમ્ચ અંઘુષાંમ્ચ જાતનાંમ્ચ અજાત-નાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ઈધ જસેન્તુ ફ્રવષયો, યોઇ હીશ્ બત્રરે પઇત્યાપેમ્, નજિદસ્તમાત્ અપત્ ઉચ.

[અહિસુર નિયાએશ: 'આ હાતાંમ્ચ'નો હા.

અર્થ.

જન્મ પામીને હાલ જીંદગી ગુજારતા તથાં આગળ થઇ ગયલા, અને હવે પછી જન્મ પામ-નારા અશો લોકોમાંના જેઓએ (અર્દીસુરની) સૌથી નજદીકની નદીમાંથી તે પાણીઓને (ખેતીના આબાદીને માટે) આગળ વહેતાં કીધાં હોય, તેઓન ફ્રરોહરો અહીં આવો!

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૮૫.

આવાં મહિનો—બેહેરામ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ-મોઈ વઓચા, અહુરા!
કુથા દ્રુજેમ્ નીશ અહ્મત્ આ નીશ-નાશામા
તેંગ-આ અવા ચોઇ અસ્રુસ્તોઇશ પેરેનાઓંગ્‌હો
નોઇત્ અષહ્યા આદીવ્યેઈન્તી હચેમ્ના
નોઇત્ ફ્રસયા વંઘ્‌હેઉશ ચાખ્નરે મનંઘ્‌હો.

[ઇજ૦, હા ૪૪, ફ૦ ૧૩.

અર્થ.

અએ હોરમઝ્દ! જે હું તને પુછું તેનો તું મને ખરો જવાબ આપજે કે—જુઠાઇને, અને જેઓ દીનનાં ફરમાનો ઉપર મુળગું ધ્યાન આપનારા નથી તેઓને, તથા જેઓ રાસ્તીની પુઠે ચાલનારા થવાને રાજી નથી તેઓને, અને જેઓ નીતિના વધારામાં ખુશી થતા નથી તેઓને અમારી આગળથી અમો કેવી રીતે હટાવી કહાડયે.

[ગાથા બાઆમ્મીની, સ૦ ૧૨૩—૨૪.

આવાં મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

દાદદી અપા તાંમ્ અપીમ્ વંઘૃહેઉશ આયસ્ત
મનંઘૃહો.

[ઈજા, હા ૨૮, ફ ૭.

અર્થ.

અએ રાસ્ત! તે આશીર્વાદ, કે જે ભલાં મનનું ફળ છે, તે તું મને બક્ષ!

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૮.

આવાં મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ-મોઇ વઓચા અહુરા !

... ...

કે ઉઝેમેમ્ ચોરેત બ્યાનયા પુથ્રેમ્ પિથ્રે !

[ઈજ્ન૦, હા ૪૪, ક૦ ૭.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! હું તને પુછું તેનો તુ મને ખરો જવાબ દેજે કે...જો તેં નહિ તો કોણે પોતાની દુરઅંદેશીથી બાપને દીકરો પ્યારો કીધો ?

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૮૮.

આવાં મહિનો—દપદીન રોજ.

અવસ્તા.

નિવએધયેમિ હંકારયેમિ દથુશો અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખરેનંધ્રુહતો. મજિસ્તહેચ, વહિસ્તહેચ, સ્રએસ્તહેચ, ખ્રઓઝ્દિસ્તહેચ, ખ્રથ્વિસ્તહેચ, હુકેરેપ્તેમહેચ, અપાત્ અપનોતેમહેચ હુધાએમનો વઓઉરૂ રપૂનંઘ્રહો યો નો દધ યો તતષ યો તુથ્રુયે યો મઇન્યુશ સ્પેન્તોતેમો.

[ઈજ્ન૦ હા ૧, ફ૦ ૧.

અર્થ.

નૂરમંદ, ખોરેહવાળા, સોથી ચઢતે દરજ્જેના, સર્વોત્તમ, સૌથી સોહામણા, ઘણીજ હિમત આપનાર, ઘણાજ અકલમંદ, ઘણાજ સવાબકાર, તથા અશોઇમાં સૌથી ઉપર, ઘણાજ ડહાપણવાળા, અને બહોળી ખુશહાલી આપનાર દાદાર હોરમજદ, જેણે આપણને પેદા કીધાં, જેણે આપણને હસ્તીમાં આણ્યાં, જે આપણું રક્ષણ કર્યા જાયછે, તથા જે ઘણીજ વૃદ્ધિ કરનાર મીનો છે, તે સાહેબને હું ઇજન કરૂં છું અને આ મજલેસમાં આદરમાન આપું છું.

[ઇજ્જ્નને બા માઅેની, સ૦ ૧.

આવાં મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

સ્વોઇ દૂતાઓંધ્રહો આઓંધૂહામા; તેંગ દારયો યોઇ વાઓ દઇબિયેન્તી.

[ઈજ૦ હા ૩૨. ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! અમો તારી દીનનો પેગામ પહોચાડનારા થઇયે તથા જેઓ તને અ ેદેહ કરેછે તેઓને હટાવી કહાડનારા થઈયે, એવું અમો ઇછિયે છિયે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ પર.

આવાં મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

અશીમ રાસેન્તીમ દરેધો વારેથ્મનેમ ખીષાચિમ હ્વો અશ્વિષાચિમ ખીષાચિમ આક્રસખ્ષઇતીમ બરેન્તીમ વીસ્પાઓ બએષજાઓ અપાંમ્ચ ગવાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ચ તઉર્વયેઇન્તીમ વીસ્પાઓ ત્બએષાઓ દએવનાંમ મષ્યાનાંમ્ચ અરેષ્યન્તામ અહ્માઇચ ન્માનાઇ અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો પતેએ.

[ઇ૭૦, હા ૫૨ ફ૦ ૧—૨.

અર્થ.

અશીશવંઘ જે મદદે પહોંચનારી લાંબા વકત સુધી રક્ષણ કરનારી, નેક માણસની દોસ્ત, તેની જોડે પોતે ખુશાથી ચાલનારી તથા તેને શિખામણ આપનારી સાથી, પાણી, ગાય ઢોર, તથા ઝાડપાનને લગતા તમામ તનદુરસ્તીના ઉપાયો રાખનારી અને આ મારાં ઘરને તથા એ ઘરના હું ઘર ઘણીને દુખ દેનારા દેવો તથા માણસોની ખરાબીઓને તોડનારી છે, તેને હું વખાણું છું.

[ઇ૭૦ તથા ૧૨૫૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૨૪.

આવાં મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

અસ્તાતેમ્ ફ્રાદત્ ગએથાંમ્ વરેદત્ ગએથાંમ્ યજમઇદે.

[ઈજ૰ હા ૬, ફ૰ ૬.

મજદયસ્નો અહિ મજદયસ્નો જરથુસ્ત્રિશ ફ્રવરાને આસ્તૂ તસ્ચા, ફ્રવરે તસ્ચા. આસ્તુયે હુમતેમ્ મનો, આસ્તુયે હુખ્તેમ્ વચો, આસ્તુયે હ્વર્સ્તેમ્ શ્યઓથ્નેમ્. (ઈજ૰ હા ૧૨, ફ૰ ૮.

અર્થ.

દુનિયાની આબાદી કરનાર તથા દુનિયાની વૃદ્ધિ કરનાર આસ્તાદ ઈજદને અમો યાદ કરિયે છિયે. [ઈજ૰ તથા વીસ્પ૰ નો તરજુમો, સ૰ ૩૭

હું માજદયસ્ની છું; માજદયસ્ની જરતોસ્તી તરીકે દીનની વખાણ કરનાર તથા તેની પર એકીન લાવનાર થવાને હું પસંદ કરૂં છું. નેક વિચારેલા વિચારને, નેક બોલેલા સખુનને, અને નેક કીધેલાં કામને હું વખાણું છું.

[ઈજ૰ તથા વીસ્પ૰ નો તરજુમો. સ૰ ૭૭.

આવાં મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

સાદ્રા મોઇ સાંસ મષ્યએપૂ જરઞ્દાઇતિશ
તત વેરેઞ્યેઇધાઇ હ્યત મોઇ ઝ્ઓતા વહિસ્તેમ

[ઇજ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૧૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જે કાંઇ તેં શિખવ્યું છે તેનો આદમીઓમાં ફેલાવો કરવો જોકે મુશ્કેલ છે, તોપણ તેમ હું કરીશ; કારણ કે તેં જે કાંઇ મને કહ્યું છે તે સર્વોત્તમ છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૦૭.

આવાં મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

દાતરે ! કત્ અસ્તિ દએનયાઓ માઝ્દયસ્નોઇશ
ઉરૂથ્વરે ? …… યત્ ઉધ્રેમ્ પઇતિ યોકૃસ્તિ.

[વંદીદાદ, ફરગર્દ ૩, કર્દ ૩૦.

અર્થ.

અએ દાદાર ! માઝદયસ્ની દીનની વૃદ્ધિ શી
છે ? …… સારી પેઠે અનાજની ખેતી.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૩.

આવાં મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ્—મોઇ વઓચા અહુરા !
કે વેરેથ્રેમ્-જા થ્વા પોઇ સેંધા યોઇ હેન્તી ?

[ઈજા૦, હા ૪૪, ક૦ ૧૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જે હું તને પુછું તેનો તું મને ખરો જવાબ આપજે, કે—તારા કલામ કે જે પાસ્બાની કરનારા છે તેમની બરકતથી કયો શખ્સ દુશ્મનને મારનાર છે ?

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૨૬.

આવાં મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

તા થ્વા પેરેસા અહુરા ! યા જી આઇતી જેન્ઘતિચા,
ચાઓ ઇપુદો દદેન્તે દાથ્રનાંમ્ હચા આપાઉનો,
ચાઓસ્ચા મઝદા દ્રેગ્વોદેભ્યો યથાતાઓ અંઘ્રહેનૂ
હેન્કેરૈતા હ્યત્.

[ઇજ૦, હા ૩૧, ફ૦ ૧૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જે કાંઇ હમણા બનેછે અને હવે પછી બનશે તે બાબે, તથા અશો માણુસને સારાં કામોનો જે બદલો આપવામાં આવેછે અને પાંપી માણુસોને માટે જે શેવટ મુકરર કીધેલું છે તે બાબે, હું તને પુછું છું તે તું મને કહે.

[ગાથા બા માઓની, સ૦ ૪૪.

આદર મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ. મોઇ વઓચા, અહુરા!
કસ્ના દેરેતા જામ્યા અદે નબાઓસ્ચા
અવપસ્તોઇશ? કે અપો ઉર્વરાઓસ્ચા?
કે વાતાઇ દ્વાન્મઇબ્યસ્ચા યઓગેત્ આસૂ?
કસ્ના વંઘૂહેઉશ મજદા દાંમિશ મનંઘ્રહો?

[ઇજ૦, હા ૪૪, ફ૦ ૪.

અર્થ

અએ હોરમજદ! હું તને પુછું તેનો તું મને ખરો જવાબ આપજે કે—જમીન તથા આસ્માનને નીચે પડી જવાથી તું સિવાય બીજો કોણ ટેકાવી રાખનાર છે? પાણી તથા ઓરવરો તેં નહિ તો બીજા કોણે બનાવ્યાં? પવન તથા વાદળાંને તું વિના બીજા કોણે ઝડપ બક્ષી? તું નહિ તો બીજો કોણ, અએ હોરમજદ! ભલાં મનનો પેદા કરનાર છે?

[ગાથા બા મ.એની, સ૦ ૧૬૫—૬૬.

આદર મહિનો—બહમન રોજ.

અવસ્તા.

મા શ્યઆંમ્ વહિસ્તનાંમ્ અષવિશ્યો બુયત હુમતહેચ મનંગ્રૂહો હૂખ્તહેચ વચંગ્રૂહો હ્વર્સ્તહેચ સ્યઓથ્નહે. શ્યઆંમ્ હચિસ્તનાંમ્ અષવિશ્યો બુયત દુશ્મતહેચ મનંગ્રૂહો દુશ્રુખ્તહેચ વચંગ્રૂહો દુજ-વર્સ્તહેચ સ્યઓથ્નહે.

[વંદી૦. પરગ૦ ૧૯, ફ૦ ૨૫.

અર્થ

સૌથી સરસ ત્રણ ચીજ છે:—સારો વિચારેલો વિચાર, સારો બોલેલો બોલ, સારૂં કીધેલું કામ. એ ત્રણથી તમે દૂર થતા ના.

સૌથી ખરાબ ત્રણ ચીજ છે:—ખરાબ વિચારેલો વિચાર, ખરાબ બોલેલો બોલ, ખરાબ કીધેલું કામ. એ ત્રણથી તમે દૂર, રહેજો.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૨૮૯.

આદર મહિનો—અર્દીબેહસ્ત રોજ.

આવસ્તા.

યે સ્પિતામેમ્ જરથુસ્ત્રેમ્ રાદંઘ્હા
મરેતએષુ ક્ષ્નાઉશ હ્વો ના ફ્રસ્ક્ષ્મવાઇ એરેથ્વો
અત હોઇ મજદાઓ અહૂમ દદાત અહુરો
અહ્માઇ ગએથાઓ વોહૂ ફ્રાદત મનંઘ્હા
તેમ્ વે અશા મહ્મત્ દી હુશ-હખાઇમ.

[યજશ્ને, હા ૪૬, ફ૦ ૧૩-

અર્થ

અય રાસ્ત! માણુસોમાંના તે માણસને અમો તારો ખરો દોસ્ત ગણિયે છિયે, કે જે સ્પેતમાન જરતોસ્તને મેહરબાનીથી ખુશહાલ કરશે; તે માણુસ પોતે દીનનાં ફરમાનો જાહેર કરવાને લાયક થશે; તે માણુસને દાદાર હોરમઝ્દ બેહસ્ત બખ્શશે, તથા તેની નેક મનશ્નીને લીધે તેનાં બચાં છોકરાં તથા પશુ ઢોરોને આબાદ કરશે.

[ગાથા બા માઇ.ની સ૦ ૧૫૪—૫૫.

આદર મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

યાત્ થ્વા ખ્શયાંસ અએષેમ ઘાત્ એમવન્તેમ.

[યજ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૧૦.

સીષા-નાઓ અષા પથો વંઘ્હેઉશ ખ્અએતેંગ મનંઘ્હો.

[યજ૦, હા ૩૪, ફ૦ ૧૨.

અર્થ

અએ હોરમજદ! તારી કુમકને લીધે કોઇબી રાજકર્તા પોતાનું ધારેલું મહાભારત કામ ટેકાવી રાખી શકે છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૦૬.

અએ મહાગ્નાની! રાસ્તીની મારફતે ભલાં મનના ખાસ માર્ગો તું અમોને શિખવ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૯૨.

આદર મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ–મોઇ વઓચા, અહુરા!
કે બેરેખધાંમ્ તાશ્ત ખ્શથ્રા મત્ આર્મઇતીમ્?

[ઈજા, હા ૪૪, ફ૦ ૭.

અર્થ

અએ હોરમજદ! હું તને પુછું તેનો તું મંને રાસ્ત ઉત્તર દેજે, કે—પસંદ પડતી સંપૂર્ણ મનસ્નીને અગરજો તેં નહિ તો કોણે તેના બુલંદ દરજ્જા સાથે બનાવી?

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૧૮.

આદર મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

યે આયત્ અપવનેમ્ દિવમ્નેમ્ હોઇ અપરેમ્ ખ્ષયો
દરેગેમ્ આયૂ તેમંઘહે દુશ ખરેથેમ્ અવઐતાસ
વચો.

[ઇજ૦, હા ૩૧, ક૦ ૨૦.

અર્થ

જે કોઈ અશો માણસને ઠગે તેનું મકાન પાછળથી લાંબા વકત સુધીના અંધકારમાં થાય છે; તેનો ખોરાક અને તેનો પોશાક શોકકારક હોય છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૪૯.

આદર મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

વંઘહુચ વંઘહુયાઓસ્ચ આફ્રીનામિ વીસ્પ-યાઓ અપઓનો સ્તોઇશ. હઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બૂષ્યાંઇથ્યાઇચ.

[ઈજ૦, હા ૫૨, ફ૦ ૧.

અર્થ

અશો હોરમજદની તમામ પેદાયશના નેક મર્દો તથા નેક ઓરતો જેઓ હમણા છે, જેઓ આગળ થઈ ગયાં, અને જેઓ હવે પછી થશે, તેઓને હું વખાણું છું.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૨૪.

આંદર મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

નેમહી સ્કયામા અહુર મજદા, નેમહી ઉસે-મહી, નેમંધહે વીસામહદે, નેમંઘહે આવએદયા મહદે, ગએથાઓસ્યા તન્વસ્યા.

[ઇજ૦, હા ૫૮, ફ૦ ૩.

અર્થ

અએ હોરમજદ! બંદગી કરવામાં અમો મોજ લઈયે છિયે; બંદગીનો અમો શોક રાખિયે છિયે; બંદગીમાં અમો મશધુલ થઇયે છિયે; બંદગીને ખાતર અમારાં તન તથા માલમતા અમો અર્પણ કરિયે છિયે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૪૦.

આદર મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

અત્ તોઈ આતરેમ્ અહુરા અઓજોંઘ્વન્તેમ્
આ઼ા ઉસેમહી
અસીસ્તેમ્ એમવન્તેમ્ સ્તોઇ-રપેન્તેમ્ ચિથ્રા-
અવંઘ્હેમ્
અત્ મઝ્દા દઇબિષ્યન્તે જસ્તા-ઇસ્તાઈસ્ દેરેસ્તા
અએનંઘ્હેમ્ .

[ઈજ૦ હા ૩૪, ક૦ ૪.

અર્થ.

અય હોરમજદ! અમો તારા જોરાવર, સૌથી તેજીવાળા, હિમત આપનાર, હમેશાં ખુશી કરનાર, ઘણી રીતે મદદ કરનાર આતશને અશોઇની મારફતે પસંદ કરિયે છિયે. અય સાહેબ! આતશ પોતાનાં પુરતાં કુવતે કરીને દુસ્મની તથા કીનો રાખનાર શખ્સને સખ્ત શિક્ષા કરનારો છે. [ગાથા બા માએની, સ૦ ૮૪—૮૫.

આદર મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

નેમંઘ્હે આ યથા નેમે ખ્શ્માવતો
મઝ્દા ફ્ર્યાઇ થ્વાવાંસ સખ્યાત મવઇતે
અત ને અષા ફ્ર્યા દઝ્દાઈ હાકુરેના,
યથા -ને આ વાહૂ બ્રિમત મનંઘ્હા.

[ઈજ૦, હા, ૪૪ ફ૦ ૧.

અર્થ.

અય હોરમજ્દ! જ્યારે તું જેવા સાહેબની બંદગીની જરૂર છે ત્યારે તારા જેવો એક દોસ્ત મારા જેવા એક દોસ્તને હર વક્તે મદદગાર થઈ પડવા માટે તે બંદગી બાબે શિખવે તો સારૂં, કે જે નેમાજની બરકતથી તારો પેગામ લાવનાર સરોશ ભલાં મનથી તારી મદદની બશારત દેવા માટે અમારી નજદીક આવે.

[ગાથા બા માઅની. સફે ૧૧૩

આદર મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

આઅત્ યત્ હ્વૃરે રએઓખ્શ્નિ તાપયેઇતિ, આઅત્ યત્ હ્વૃરે-રએઓચો તાપયેઇતિ, હિસ્તેન્તિ મઇન્યવાઓંઘ્નહો યજતાઓંઘ્નહો સતેમ્ચ હજ઼ંગ્રેમ્ચ તત્ ખરેનો હામ્બારયેઇન્તિ, તત્ ખરેનો નિપારયેઇન્તિ, તત્ ખરેનો બખ્શેન્તિ, જ઼ામ્ પઇતિ અહુરધાતાંમ્.

[ખોરશેદ નિયાએશ.

અર્થ.

જ્યારે ખોરશેદની રોશની તપેછે, જ્યારે ખોરશેદની રોશની પ્રકાશે છે, ત્યારે સેંકડો તથા હજારો મીનો ઇજદો ઉભા રહેછે, તે રોશનીને એકઠી કરેછે, તે રોશનીને નીચે મોકલેછે, અને તેને હોરમજ્દની જમીન ઉપર વહેંચી નાખેછે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૫૨.

આદર મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

યત્ ને મઝ્દા પઓઉર્વીમ્ ગએથાઓસ્ચા તશો
દએનાઓસ્ચા,
ચ્યા મનંહ્હા ખ્રતૂસ્ચા યત્ અસ્તવન્તેમ્ દદાઓ
ઉશ્તનેમ્,
યત ષ્યઓથનાચા સેંધ્હાંસ્ચા, યથ્રા વરેનેંગ-
વસાઓ દાયતે.

[ઇજ૦ હા. ૩૧, ક૦ ૧૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જ્યારે પહેલાં તેં તારી વિચાર શકિતથી તમામ જાનદાર ચીજો તથા તેઓને માટેના કાયદા બનાવ્યા, ત્યારે અમોને તેં હાડમંદ જીંદગી તથા અકલ બખ્શી, અને કામ કરવાની શકિત તથા ધર્મનાં ફરમાનો આપ્યાં, એવી નેમથી કે જેઓ તરફ અમારી ખાહેશ તથા પસંદગી હોય તે પાર પાડવામાં આવે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૪૧.

આદર મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિશ્ત્રિમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંઘુહન્તેમ્ યજમઇદે, યઝાઈ હજંઘ્રેમ્ યઓખ્ષ્તિનાંમ્ ફ્રદથત્ અહુરો મઝ્દાઓ અફ્શ ચિથ્રએબ્ય સેવિસ્તાઇ.

[તીર યશ્ત, ફ૦ ૪૮.

અર્થ.

ચલકાટવાળા તથા નૂરમંદ તેશ્તર સેતારાને અમો યાદ કરિયે છિયે, કે જે સૌથી મોટો ફાયદો કરનારને દાદાર હોરમજદે પાણીનાં તોખમ રાખનારા સર્વ સેતારાઓમાં હજારગણું કુવત આપ્યું છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅેની, સ૦ ૨૪૦.

આ:દર મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

ની અએશેમો ની-ઘાતાંમ્ પઇતી રેમેમ્ પઇતી
સ્યોદ્દ્રમ્
યોઇ આ વંગ્હેઉશ મનંગ્હો દીદ્રઘ્ઝોદુયે
આગા વ્યાંમ્ ... ...

[ઇજ્ન૦, હા ૪૮, ક૦ ૭.

અર્થ.

તમો જેઓ નેક વિચારના માર્ગને રાસ્તીની મારફતે મજબૂત પકડવાને ઇછતા હો તેઓ ગુસ્સાના દેવને દાબેલો રાખો. તથા દૂપબાવને કાપી નાખો.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૭૪—૭૫.

આદર મહિનો—દપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

યા ષ્યઓથના યા વચંઘ્નહા યા યસ્ના અમેરેતતાતેમ
અંષ્મ્યા તએઇબ્યો દાઓંઘ્નહા મઝદા ખ્પથ્રેમ્યા
હઉર્વતાતો
અએષાંમ્ તોઇ અહુરા એહ્મા પોઉરૂતેમાઈશ દસ્તે.

[ઈજ૦, હા ૩૪, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જે કામ, જે સખુન અને ભક્તિને લીધે અમોને આવતા ભવનું સુખ, રાસ્તી, હકુમત તથા સુખાકારી મળે છે તે, સૌથી પહેલાં તને હું અર્પણ કરૂં છું.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૮૨.

આદર મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

મિથ્રેમ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ્‌વચંઘ્‌હેમ્, વ્યાખ્નેમ્, હજંઘ્ર-ગઓશેમ્, હુતાસ્તેમ્, બએવરે ચશ્મનેમ્, બેરેજન્તેમ્, પેરેથુ-વએધયનેમ્, સૂરેમ્, અખ્વફ્‌નેમ્, જઘાઉર્વાઓંઘ્‌હેમ્.

[મેહેર નિયાએશ.

અર્થ.

સૃષ્ટિની હકુમત ધરાવનાર મેહેર ઈજદ, કે જે સાચા વચન બોલનાર, અન્જુમનમાં બેસનાર, હજાર કાનવાળો, સારા ઘાતનો, દશ હજાર આંખવાળો, બુલંદ દરજ્જાનો, પહોળા બુર્જ ઉપર ઉભો રહીને ચોકાસી કરનાર, શૂરો, ઉંઘ વગરનો અને જાગૃત છે, તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૪૮.

આદર મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

હુરઓષેમ્ વેરેથ્રાજનેમ્ બવાહિ યથ સ્રઓષેમ્ અષીમ્.

[આફ્રીને પેગામ્બર જરતોશ્ત.

ફ્રા અધ વઓઇઘ્ય અહુબ્ય, વઓઇઘ્ય નો અહુબ્ય નિપયાઓ, આઇ સ્રઓષ અષ્ય હુરઓધ.

[સરોશ યશ્ત વડી, કરદો ૧૦, ફ૦ ૨૫.

અર્થ.

અશો સરોશ ઇજદના જેવા ખુબસુરત તથા ફરોહમંદ થજો!

[ખોર૦ અ૧૦ બા માએની, સ૦ ૩૩૧.

અય ખુબસુરત અશો સરોજ ઇજદ! અહીં બંને જીંદગીમાં—એઉ દુનિયામાં—તું અમારી પાસ્બાની કરજે.

[વિજ, સફે ૨૮૮.

આદર મહિનો—રશને રોજ.

અવસ્તા.

હાતા-મરાને અહુરા વહિસ્તા વોહસ્તા મનંઘ્હા
સ્વહિ વી મઝ્દા ખ્શથ્રોઇ અષાઇચા સેંઘ્હો વીદાંમ્.

[ઇજ૦, હા ૩૨, ફ૦ ૬.

મખ્યાઓ ચિસ્તોઇશ સ્વા ઇસ્તીશ ઉસેન્ મઝ્દા!

[ઇજ૦, હા. ૪૪, ફ૦૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! માણસોનાં કર્તુકોનો હિસાબ લેવાને તારી સર્વોત્તમ મનશક્તિથી તું જાણે છે. તારી પાદશાહીમાં રાસ્તી ફેલાવો પામે તેને માટે તારી મોકલેલી દીનનાં ફરમાનો કાયમ કરૂં એવું હું ઇછુંછું.

(ગાથા બા· માઅેની, સ૦ ૫૭-૫૮.

અએ મહાજ્ઞાની! મારાં ડહાપણની તમામ મુરાદો તારી તર્ફનીજ ખાહેશ રાખેછે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૨૧.

આદર મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

જરથુસ્ત્રહે સ્પિતામહે ઇધ આપઓનો અષીમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે.

[મોટી હોમ યસ્ત, ક૦ ૨.

અર્થ.

સપેતમાન અશો જરતોસ્તની અશોઇને તથા તેનાં ફરોહરને આ જગાએ અમો માન-સહિત યાદ કરિયે છિયે.[1]

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૩૦૯.

1 અહીં બીજા ગમે તે અશોનું નામ લઇ શકાશે.

આદર મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

નઈર્યાંમ્ હાંમ્ વરેતીમ્ યજમઈદે, ફ્રમેન્ નરાંમ્ ફ્રમેન્ નરો વીરાંમ્, યા આસઓત્ આ-સ્યયાઓ યા તખ્મોતાંષ્યયાઓ, યા દિમ્ જસઈંતિ બઘોબખ્તેમ્ચિત્, યા નરાંમ્ વીગેરેમ્પ્રાચિત્ તન્વો બઓખ્તારેમ્ દધાઈતિ.

[વીસ્પરદ, કરદો ૭, ફ૦ ૩.

અર્થ

મર્દાન્ગીનાં કુવતને અમો વખાણિયે છિયે, કે જે મર્દાને તથા નર પેહલવાનોને પસંદ પડતું છે, તથા જે શેતાબના કરતાં વધારે શેતાબ અને જોરાવરના કરતાં વધારે જોરાવર છે, તથા જેતે ભાગ્યશાળી નરને મળે છે કે જે માણસોનાં ગિરફ્તાર થયલાં બદનોને છુટકારો કરનાર મેળવી આપેછે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો. સ૦ ૧૯૫.

આદર મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

કા -તોઇ વંઘૂહેઉશ. મજદા ખ્ષથ્રહ્યા ઇશ્તિશ
કા -તોઇ અષોઇશ થ્વખ્યાઓ મઇઝ્યો, અહુરા!

[યજ૦ હા ૪૮, ફ૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! તારી આદેલ પાદશાહીની મૂળ નેમ શી છે? મારાં સ્વાનને તારો પવિત્ર બદલો તથા આશીર્વાદ મળે તેને સારૂં અસરકારક બંદગી કઇ છે?

[ગાથા બા માઅની, સફે ૧૭૬.

આદર મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

કદા મઝ્દા અષા મત આર્મઇતિશ
જિમત ક્ષથ્રા હુષેઇતિશ વાસ્ત્રવઇતી
કોઇ દ્રેગ્વોદ્બીશ ખ્રૂરાઇશ રામાંમ દાઓન્તે
કેંગ આ વંઘેહેઉશ જિમત મનંઘ્હો ચિસ્તિશ.

[ઇજ્નો, હા ૪૮, ફ૦ ૧૧.

અર્થ.

અએ હોરમઝ્દ! રાસ્તી સાથની સંપૂર્ણ મનશ્ની અમને ક્યારે મળશે? આબાદીવાળુ ખુશ્નુમા મુકામ સંપત્તિ સાથ અમને ક્યારે હાંસેલ થશે? દુષ્ટ ઘાતકી માણસોથી અમને કોણ સુખ-શાંતિ આપશે? ભલાં મનનું ડહાપણ કોણની તર્ફ રહેશે?

[ગાથા બા માઅની, સફે ૧૯૮—૯૯.

આદર મહિનો—દેપદીન રોજ.

અવસ્તા.

ચોઇ સ્પેન્તાંમ્ આમઇતીમ્ થ્વક્ષા મઝદા બેરેખ્ધાંમ્
વીદુષો,
દુશ:-ષ્યઓથના અવઝઝત્ પંધ્રૂહેઉશ ઐવિસ્તી
મનંધ્રહો,
અઐઇબ્યો મશ્ અપા સ્યઝદત્ યવત્ અહ્મઇ
અઉરૂના ખ્રફ્સ્ત્રા.

[ઈઝ૦ હા ૩૪, ૧૦ મ.

અર્થ.

અએ હોરમઝદ ! સંપૂર્ણ મનસ્નીને તારી માનીતી તરીકે જાણવા છતાં જેઓ નેક મનસ્નીથી ગાફેલ રહીને દુષ્ટ કામ કરનાર તરીકે જીંદગી ગુજારે છે, તેવા શખ્સો આગળથી રાસ્તી તદન નાસી જાયછે—જે મિસાલે કે જંગલી ખરફસ્તરો અમારી આગળથી દૂર જતાં રહેછે તેમ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૮૯—૯૦.

આદર મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

..........................અહુરા !
તાંમ્ દએનાંમ યા હાતાંમ્ વહિશ્તા
યા-મોઇ ગએથાઓ આ્ા ફ્રાદોઇત્ હચેમ્ના
આર્મતોઇશ ઉખ્ધાઇશ બઓથના એરેશ દઇધત્.

[ઇજ૦ હા૦૪૪, ક૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! આ દીન કે જે હાલની સર્વ મોજુદ દીનોમાં સર્વોત્તમ છે, તથા જે દીન રાસ્તીની પુઠે ચાલવાને લીધે મારી મિલકતને આબાદ કરી શકે છે, તથા જે દીન સંપૂર્ણ મનસ્નીના કલામોને લીધે મારાં કામોને સદાચારી કરી સકેછે, તે દીન મારી છે.

[ગાથા બા માઅની. સ૦ ૧૨૧.

આદર મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

ઉષાંમ્ સ્રીરાંમ્ યજમઇદે: ઉષાઓંઘ્હેમ્ યજમઇદે, ખ્શોઇથ્નીમ્ રએવત-અસ્પાંમ્ ફ્રમેન-નરાંમ્, ફ્રમેન-નરો-વીરાંમ-.....યા સનત્ અવિ હ્પ્તો-કર્શ્વંઇરીમ્ જાંમ્.

[ઉશાહેન ગેહ-

અર્થ.

સોહામણી બામદાદને અમો વખાણિયે છિયે; નૂરમંદ, ચળકતા ઘોડાવાળા માણસોને પસંદ પડતી તથા નર પેહલવાનોને પસંદ પડતી સહવારની રોશની.....જે હફ્ત કેસ્વર જમીન ઉપર પંથરાયલી છે તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોર૦ અ૧૦ બા માઅની, સ૦ ૧૨૨—૨૩.

આદર મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

વીસ્પય અરેન હચિમ્ન નઇરે અપઓને અર્ષ-મનંઘ્રહ અર્ષ-વચંઘ્રહ અર્ષ-સ્યઓથ્ન, રતુશ્-મરેત દએનોસાચ ચેંથ્રહે ષ્યઓથ્નાઇશ્ ગએથાઓ અપ ફ્રાદેન્તે.

[ઇજ૦ હા ૧૯ ક૦ ૧૭.

અર્થ.

જે રાસ્ત માણુસ બધી બાબતમાં પોતાની નેક મનસ્ની, નેક ગવસ્ની અને નેક કુનસ્નીને લીધે દીનના સરદારને માન આપેછે, તથા દીનનો એલમ શિખેછે, તથા જેનાં કામોથી દુનિયા અશોઇથી આબાદ થાય છે, તે માણસની પુઠે ગોયા કીર્તિ ચાલે છે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો સ૦ ૯૩.

આદર મહિનો—આસ્માન રોજ

અવસ્તા.

ઉગ્રેમ્ચ થ્વાપેમ્ ખધાતેમ્. [મેહર યશ્ત, ક૦ ૬૬.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ-મોઈ વઓચા, અહુરા!
કે આવવા યાઇશ. પેરેસાઇ દ્રેગ્વાઓ? વા
કતારેમ્ આ અંગ્રો? વા હ્વો વા અંગ્રો?
યે મા દ્રેગ્વાઓ થ્વા સવા પઇતી-એરેતે
ચ્યંઘ્હત હ્વો નોઇત અયેમ્ અંગ્રો મન્યેતે?

[ઈજ૦ હા ૪૪, ક૦ ૧૨.

અર્થ—પોતાના ઠરાવેલા માર્ગ પ્રમાણે ફરનાર બળવંત આસ્માન. [યશ્ત બા માઅની, સ૦ ૯૫.

અય હોરમજદ! જે તને હું પુછું તેનો તું ખરો જવાબ દેજે. જેઓ સાથ હું વાતચીત કરૂં છું તેઓમાં રાસ્ત કોણ છે અને દુષ્ટ કોણ છે? તે બેમાંથી કોની તર્ફ ગનામીનો છે? તે બેમાંનો કયો શખ્સ પોતેજ ગનામીનો જેવો છે? જે બદ માણસ મને તેમજ તારી નિયામતોને વગોવે છે તે પોતે શા માટે ગનામીનોને લગતો ગણાતો નથી?

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૨૨—૨૩.

આદર મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

યો યોમ્ કારયેઇતિ હો અષેમ્ કારયેઇતિ હો દએનાંમ્ માજદયસ્નીમ્ ફ્રવાઝ વજઇતિ હો ઇમાંમ્ દએનાંમ્ માજદયસ્નીમ્ ફ્રપિનઓઇતિ સતેમ્ પઇતિસ્તનાંમ્ હજંઘ્રેમ્ પઇતિ દરનાંમ્ બએવરે પઇતિ યસ્નો કેરેઇતિનાંમ્.

[વંદી૦, પરગ૦ ૩, ફ૦ ૩૧.

અર્થ.

જે શખ્સ અનાજની ખેતી કરેછે તે રાસ્તીની ખેતી કરેછે; તે માઝદયસ્ની દીનને વધારાએ કરીને વધારે છે; તે માઝદયસ્ની દીનને આબરૂઓમાંની એકશો ગણી આબરૂથી, જતનોમાંની એક હજાર ગણી જતનથી, અને આરાધનાનાં કામોમાંનાં દશ હજાર ગણાં કામોથી આબાદ કરેછે.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૩.

આદર મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવરતા.

દાઓસ્તૂ મઝ્દા ખ્પયાચા યા વે માંથ્રા સ્રેવીમા
રાદાઓ.

[ઈજ્શ૦, હા૦ ૨૮, ફ૦ ૭.

અર્થ.

અએ મોટું જ્ઞાન ધરાવનાર તથા હકુમત કરનાર સાહેબ! તું એવી બખ્શેશ કર કે જેથી અમો તારા કીમતી માંથ્રવાણીના સખુનો ઉપર ધ્યાન આપિયે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૮.

આદર મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

મઝ્દા વહિસ્તેમ્ તત્ ને નૂચીત્ વરેપાને.

[ઇજ૦, હા, ૫૧, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! અમારે માટે જે કાંઇ સૌથી સરસ હોય તે હવે અમો કરીશું,

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૦૩.

દએ મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

થ્વોઈ અસ્ આર્મઇતીશ્ થ્વે આ ગેઉશ્ તષા અસ
ખ્રતૂશ્
મઇન્યુશ્ મઝ્દા અહુરા, હ્યત્ અઝ્યાઇ દદાઓ
પથાંમ્,
વાસ્ત્ર્યાત્ વા આઇતે, યે વા નોઇત્ અંહૂહત્
વાસ્ત્ર્યો.

[ઈજ૦, હા ૩૧, ફ૦ ૯

અર્થ.

સંપૂર્ણ ડહાપણ, અએ હોરમજ્દ! તારૂં છે; દુનિયાને બનાવવાની ગેબી અકલ તારી છે. જે શખ્સ ઉદ્યોગથી પોતાની જીંદગી ગુજારે, અથવા જે શખ્સ ઉદ્યોગી નહિ હોય, તેને માટે ઘટતો બદલો આપવાનો માગ તેં મુકરર કીધોછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૩૯—૪૦.

દ્અે મહિનો—બહમન રોજ.

અવસ્તા.

વોહૂ મનો વહિસ્તેમ્ .

[ઈજ૦, હા ૬૯, ફ૦ ૧.

કદા મજદા યોઇ ઉખ્ષાનો અસ્નાંમ ,
અંઘ્હેઉશ દરેથાઇ ફ્રો આપ્હ્વા ફ્રારેન્તે,
વેરેજદાઇશ સેંગ્હાઇશ સઓષ્યન્તાંમ્ ખ્રતવો;
કએઇબ્યો ઉથાઇ વોહૂ જિમત્ મનંઘ્હા.

[ઈજ૦ હા ૪૬, ફ૦ ૩.

અર્થ.

નેક મનસ્ની ઉત્તમ છે.

[ઈજ૦ અને વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૬૮.

અય હોરમજ્દ ! અશોઇની દુનિયાની આબાદાનીને માટે સોસ્યન્તો[1] ની ઉત્તમ બુદ્ધિ, કે જે કેયામતના દહાડાને પ્રકાશ આપનારી છે, તે એજમતી આકાશવાણી સાથે મને કયારે મળશે ? ભલી મનસ્નીવાળા કયા શખ્સને તે મદદ આપશે ? [ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૪૪—૪૫.

---

૧ જરતોસ્તની આગમજના દીનદાર લોકો.

૬એ મહિનો—અર્દીબેહેશ્ત રોજ.

અવસ્તા.

આ -વે ગેઉઆ હુમ્યન્તૂ, યોઇ વે બ્યઓથનાઇશ
સારેન્તે,
અહુરે આ‍ા બિઝવા ઉઈધ્યાઇશ વંગ્હેઉશ મનંઘ્રહો
યએષાંમ્ તૂ પોઉરુયો મઝદા ફ્રદષ્ખ્તા અહી.

[ઇજ૦, હા ૫૧, ક૦ ૩.

અર્થ.

અએ હોરમઝદ! જેઓ પોતાનાં નેક કામો-થી, રાસ્ત સખુનોથી, તથા ખરાં અંતઃકરણથી કીધેલી બંદગીથી તને સરદાર તરીકે ગણે છે, તથા જેઓનો સૌથી પહેલો રેહનુમા તું છે, તેઓ પોતાની પ્રસિદ્ધતાને લીધે આખેરે તારાં નૂરમાં મલી જશે.

[ગાથા બા માએની, સફે ૨૦૪—૫.

૬ઠો મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

વોહૂ ખ્શથ્રેમ્ વઇરીમ્ બાગેમ્ અઇબી-બઇરિસ્તેમ્ , વીદીષેમ્નાઇશ ઇઝાચીત્ અષા અન્તરે-ચરઇતી શ્યઓથનાઇશ.

[ઇજશ્ને હા ૫૧, ક૦ ૧.

અર્થ.

સારી સત્તા, કે જે પસંદ કરવાજોગ તથા ઘણીજ મદદ આપનારી દોલત છે, તે રાસ્તીને લીધે તેમજ પવિત્ર કામોને લીધે આ દુનિયામાં આબાદી, સુખ ઇત્યાદિ પાંથરેછે.

[ગાથા બા માઅનેની, સ૦ ૨૦૩.

૯એ મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

મઝદા અત મોઈ વહિસ્તા સ્રવાઓસ્ચા શ્યઓ-
થનાચા વઓચા
તા -તૂ વોહૂ મનંઘ્હા અપાચા ઇષુદેમ સ્તૂતો,
ખ્શ્માકા ખ્શથ્ર અહુરા ફ્રેરોમ વસ્ના હઇથ્યેમ દાઓ
અહૂમ.

[ઇજ઼ા, હા ૩૪: ક૦ ૧૫.

અર્થ.

અએ હોરમઝદ ! તું મને સર્વોત્તમ દીનના કલામો તથા કામો વિશે કહે, કે તેથી પચાત નેક મનશ્ની તથા રાસ્તીથી તારી કીર્તિનાં ગાયનનું કર્ઝ હું અદા કરૂં, કે જેના અવેજમાં તારી સત્તાની રૂએ તથા તારી મર્ઝી મુજબ મારી જીંદગીને તું ખરેખર તાજગી બખ્શે.

[ગાથા બા માની, સ૦ ૯૪-૯૫.

દએ મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

કાંમ્ નેમોઇ જાંમ્ ? કુથ્રા નેમોઇ અયેની
પઇરી ખએતેઉશ અઇર્યમનસ્યા દદઇતી ?
નોઇત્ મા ખ્ષ્નાઉશ યા વેરેજેના હેચા
નએદા દખ્યેઉશ યોઇ સાસ્તારે દ્રેગ્વન્તો.
કથા થ્વા મઝ્દા ખ્ષ્નઓષાઇ અહુરા ?

[ઇજ૦, હા ૪૬, ફ૦ ૧.

............તુષ્ના મઇતિશ વહિસ્તા.

[ઇજ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૧૫.

અર્થ—અએ હોરમજદ ! મારા ખેશીઓ તથા ફરમાંબરદારો મને છોડી ગયા છે, માટે હવે કઇ જગાએ હું વળાણુ લઉં ? અને કઇ તર્ફે જાઉં ? દેશના ધંધાદારીઓ કે પાપી જુલ્મગારો, એ બેમાંના કોઇબી મને રાજી રાખતા નથી. એમ છે, માટે અય સાહેબ, હવે હું તને કેવી રીતે ખુશહાલ કરીશ ?

[ગાથા બા માઅનેની, સ૦ ૧૪૨—૪૩.

એક સંતોષી વિચાર સૌથી સરસ ચીજ છે.

[ગાથા બા માઅનેની, સ૦ ૧૧૨.

૬ઠ્ઠે મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

આરોઇ જી ખ્શ્મા મજદા અષા અહુરા!
યત યૂષ્માકાઇ માંથ્રાને વઓરા જથા
અઇબી-દેરેસ્તા આવીષ્યા અવંઘહા
જસ્તાઇસ્તા યા -નાઓ ખ્ઞાથ્રે દાયાત.

[ઈજ૦, હા૦ ૫૦, ક૦ ૫.

અર્થ.

અએ અશો હોરમજંદ! તારી દીનનો કલામ આસ્કારા કરનારને મજબુત તથા જાહેર મદદ આપીને પુરતી રીતે તું ખચીત ખુશહાલ કર, કે જેથી પુર કુવતવાળો થઇને તે શખ્સ અમોને સુખ આપે.

[ગાથા બા માઅનેની, સ૦ ૧૯૪.

હએ મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

ઉસ-મોહ ઉજારેંવ્યા અહુરા આર્મઇતી તેવીષીમ્ દરેંવા,
સ્પેનિસ્તા મઇન્યૂ મજદા વંઘુહુયા જવો-આદા,
આષા હજો એમવત્ વોહૂ મનંઘ્હા ફ્રેસેરતૂમ્.

[યજ૦, હા ૩૩, ક૧૨.

અર્થ.

અએ ઘણીજ વૃદ્ધિ કરનાર તથા બંદગીનો બદલો ભલી નિયામતમાં આપનાર મીનો હોરમજદ! મને તું પવિત્ર કર, મારી સભ્યતાને લીધે મને તું કુવત બખ્શ, મારી અશોઇને લીધે હિમતવાળું જોર બખ્શ, તથા મારી નેક મનસ્નીને લીધે મને સરદારી બખ્શ!

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૭૯—૮૦

દએ મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

અત્ આ થ્વહ્માઇ આથ્રે રાતાંમ્ નેમંઙ્હો
આપઘ્ના મા યવત્ ઇસાઇ મન્યાઇ.

[યજ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૯.

અર્થ.

અએ હોરમજંદ ! જ્યાં સુધી મારામાં તાકત રહેશે ત્યાં સુધી તારા આતશને માટે નમાજની તથા રાસ્તીની ભેટ ખચીત હું કીમતી ગણીશ.

[ગાથા બા માએની, સફે ૧૦૬.

દએ મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

હમેમ્ તત્ વહિસ્તા ચીત્ યે ઉશુરયે સ્યસ્ચીત્ દાંહ્વા
ખ્યથાંસ મજદા અહુરા યેંઘા-યા આઇથિસ્ચીત્
દએથા,
ઘત્ અએન ઘોઇ દ્રેગ્વતો અષેઆન્ ઇષ્યેંગ્ અંઘ્વા
[ઉશ્ત૦, હા ૩૨, ફ૦ ૧૬.

અર્થ.

અએ સર્વ ઉપર હકુમત કરનાર હોરમ-જદ! જે બાબતનો મને શક હોય તેનો અંત લાવવા માટે ઘણી હુશિયારીથી આપેલી દીનદાર માણસની ધર્મ સંબંધી કેળવણી બધી રીતે સૌથી સરસ ઇલાજ છે, કારણ કે દીન ફેલાવવાની ખાહેશ રાખનારને તેનો ઘટતો બદલો મળશે, પણ પાપી માણસને તો શિક્ષા ખમવાની છે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૬૬-૬૭.

૯એ મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવરતા.

આઅત્ યત્ હ્વરે ઉશ્નુખ્શ્યેઇતિ, ઞ્ઞત્ જાંમ અહુરધાતાંમ્ યઓઝ્દાથ્રેમ્, આપેમ્ તચિન્તાંમ્ યઓઝ્દાથ્રેમ્, આપેમ્ ખાંન્યાંમ્ યઓઝ્દાથ્રેમ્, આપેમ્ ઝ્રયનાંમ્ યઓઝ્દાથ્રેમ્, આપેમ્ અર્મએસ્તાંમ્ યઓઝ્દાથ્રેમ્ ઞ્ઞત્ દાંમ્ અપવ યઓઝ્દાથ્રેમ્, યાઓ હેન્તિ સ્પેન્તહે મઇન્યેઉશ.

[ખોરશેદ નિયાએશ, ક૦ ૧૨-

અર્થ.

જ્યારે ખોરશેદ ઉગે છે ત્યારે તે હોરમજદની પેદા કીધેલી જમીનને, તેમજ વહેતાં, ઝરાનાં, દરિયાનાં અને થમ પાણીઓને, તથા અશો પેદાયશ કે જે સપેનામીનોની છે તેને, પાકીજગી આપવાનો સબબ થાય છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૩૫-

હએ મહિના—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

કે-મોઇ પસેઉશ કે મે ના થ્રાતા વિસ્તો.
અન્યો અપાત્ ચ્વત્મા, મઝ્દા અહુરા !

[ઇજ૦ હા ૫૦, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! તું તથા રાસ્તી તથા સાથી નેક મનસ્ની સિવાય મારાં પશુઓનો બચાવ કરનાર કોણ છે ? .

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૯૧.

દએ મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરનંઘ્રુહન્તેમ્ યજમઇદે, યિમ્ વીસ્પાઇશ પઇતિ-સ્મરેન્તે યાઇશ સ્પેન્તહે મઇન્યેઉશ દામાંન્ અધઇરિ-જેમાઇસ્ચ, ઉપઇરિ-જેમાઇસ્ચ, યાચ ઉપાપ, યાચ ઉપસ્ય, યાચ ફ્રપ્તેરેજાંન્, યાચ રવસ્ચરાંન્, યાચ ઉપઇરિ તાઓ અકરન અનઘ્ર અપઓનો રિતશ આઇધિ.

[તીર યશ્ત, ફ૦ ૪૮.

અર્થ.

ચળકાટવાળા તથા નૂરમંદ તેસ્તર સેતારાને અમો યાદ કરિયે છિયે, જેને સપેનામીનોની તમામ પેદાયશ, જેમકે જમીનની અંદર રહેનારાં, જમીનની ઉપર રહેનારાં, પાણીમાં રેહેનારાં, જમીનથી ઉપર રહેનારા, ઉડનારાં, લાંબી ફલંગ મારનારાં, તથા એ ઉપરાંત અશોની બીજી બેશુમાર અને બેહદ પેદાયશ, આતુરતાથી યાદ કરે છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૨૪૧—૪૨.

૬ઍ મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

અત યા વરેષા યાચા પઇરી આઇશ બ્યઓથન,
વાચા વોહૂ ચષ્માંમ અરેજત મનંઘ્હા.

[ઈજ૦, હા ૫૦, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! જે જે સારાં કામો હું એકેક પછી કરીશ તે મારી નેક મનસ્નીને લીધે તારી નજરમાં માનને લાયક ગણાશે.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૯૮.

દએ મહિનો—દેપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

હ્વત્ ના ક્રયાઇ વએદમ્નો ઇસ્વા દઇદીત્
મઝ્દ્‌મ્યો મઝ્દા તવા રફેનો ફ્રાષ્ઠ્નેનેમ્
હ્વત્ થ્વા ખ્ષથ્રા અષાત્ હચા ફ્રાંષ્ઠ્તા
ઉઝેરેઇધ્યાઇ અઝેમ્ સરેદનાઓ સેંગ્હુશ્યા
મત્ તાઇશ્ વીસ્પાઇશ્ યોઇતોઇ માંથ્રાઓ મરેન્તી.

[ઇશ્ત્ત૦ હા ૪૩, ક્૦ ૧૪.

અર્થ.

અય હોરમજદ! દાનેશમંદ તથા તાકતવાળો શખ્સ હું દોસ્તને તારેથી મળતી તે ખુશહાલી પુરતી રીતે આપી શકશે, કે જે તારી સર્વશક્તિ તથા અશોઇને લીધે તેં ફરમાવેલી છે. શિખામણ-ના સરદારોને, તથા બીજા તમામ્ જેઓ તારા માંથ્ર યાદ કરે છે તેઓને તારી દીન ફેલાવવાનાં મારાં કામમાં હું ઉસ્કેરીશ.

[માયા બા માઅ્નેની, સ૦ ૧૧૦.

૬એ મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

ખ્યત્ આ બૃ્સ્તીશ્ વસસે ખ્પથ્રઝ્ગા ઘા
ચવત્ આ ય્ત્રા મઝ્દા સ્તાઉમ્ા ઉપ્યાચા.

[ઈજ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! હું એવું ઇચ્છું છું કે જ્યાં સુધી હું તને વખાણુંછુ તથા તારી કીર્ત્તિનાં ગાયન ગાઉંછું ત્યાં સુધી તારી પાદશાહીને શોભા આપવામાં તથા તેમ કરવાની ખાહેશમાં હું મશ-ગુલ રહું.

[ગાથા બા માઅેની, સ૦ ૧૦૫.

૯મો મહિનો—સરોશ રોજ

અવસ્તા.

સ્પેન્તેમ્ અત્ થ્વા મજ્દા મેંગ્હી અહુરા
હ્યત્ મા વોહૂ પઇરી-જસત્ મનંઘ્હા
હ્યત્ ખ્શ્મા ઉખ્ધાઇશ્ દીદઇંઘ્હે પઓઉર્વીમ્

[ઈજ્૦ હા ૪૩, ફ૦ ૧૧.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! જ્યારે તારો કાસદ[1] ભલાં મનની મારફતે મારી પાસે આવ્યો, તથા જ્યારે સૌથી પહેલાં તારા કલામોની બરકતથી હું દાના થયો, ત્યારે મેં તને ખચીત આબાદી કરનાર ગણ્યો.

[ગાથાં બા માએની, સ૦ ૧૦૭

1 સરોશ

દએ મહિનો—રશને રોજ.

અવસ્તા.

વઓચા-મોઇ, યા ત્વેમ્ વીદ્વાઓ, અહુરા!

... ...

ક્રુત્ આઅવા મઝ્દા વેંઘહ્‌ત્ દ્રેગ્વન્તેમ્?

હા -ઝી અંઘ્‌હેઉશ વંઘુહી વિસ્તા આકેરેતિશ.

[ઇજ્ઞ૦, હા ૪૮, ફ૦ ૨.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! તું મને કેહે, કારણકે તું સર્વ જાણનારો છે, કે શું રાસ્ત માણસ દુષ્ટ માણસ ઉપર આપંદેહ ફાવશે?—ખચીત ફાવસે, કેમકે આ દુનિયાનો એ એક ખુબીવાળો જાણીતો બનાવ છે.

[માથા બા માઓની, સફે ૧૭૧.

૨જો મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

યજમઇદે ફ્રવષીમ્ અવાંમ્ યાંમ્ અહુરહે મજદાઓ મજિસ્તાંમ્ચ વહિસ્તાંમ્ચ સ્રએસ્તાંમ્ચ ખ્રઓજદિસ્તાંમ્ચ ખ્રથ્વિસ્તાંમ્ચ હુકેરેપ્તેમાંમ્ચ આપાત્ અપનો તેમાંમ્ચ.

[ઈજ૦ હા ૨૬, ક૦ ૨.

અર્થ.

હોરમજદનું ફરોહર, કેજે સૌથી મોટું, તથા સૌથી સરસ, તથા સૌથી સોહામણું, તથા ઘણુંજ હિમત આપનાર, તથા ઘણુંજ અકલમંદ, તથા ઘણુંજ સવાબકાર, તથા અશોઇમાં સૌથી શ્રેષ્ટ છે, તેને અમો આરાધિયે છિયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૦૬.

૨૦એ મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

દુશ્મઇન્યૂ·જયેન્તેમ્ બવાહિ યથ વેરેથ્રઘ્નેમ અહુરધાતેમ્ ।

[આફ્રરીને પેગાંમ્બર જરતોશ્ત.

નોઇત મઝ્દા અવારુયો દવાંરિચ્ના હુમેરેતોઇશ બખ્ખ્તા.

[ઇજ૦, હા ૩૧, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

હોરમજદના પેદા કીધેલા બેહરામ ઇજદના જેવા દુસ્મનને મારનાર થજો !

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માયેની, સ૦ ૩૩૧.

અએ હોરમજદ ! ઠગાઈ કરનાર આળસુ માણુસ દીનના સારા કાનુનનો ફાયદો મેળવનાર હોતો નથી.

[ગાથા બા માયેની, સ૦ ૪૧.

દએ મહિનો—રામ રોજ.

અવરતા.

ક્રુત્વોઈ અષા આકાઓ અરેદ્રેંગ્ હ્યા
સ્પંધ્રહેઉશ મન્યેઉશ બ્યઓથનનાંમ્ જવરો ?

[ઇજ્ઞ૦, હા ૪૮, ક૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! નેક મનસ્નીના કામોને આબળ વધારનારા તારા ઠેરવેલા જાહેર મદદગારોને રાસ્તીની મારફતે હું કેમ મેળવું?

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૭૬

દુએ મહિનો—ઓવાદ રોજ.

અવસ્તા.

વઇનીત્ અહ્મિ નમાને સ્રઓષો અસ્રુશ્તીમ્, આખ્ષતિશ અનાખ્ષ્તીમ્, રાઇતિશ અરાઇતીમ્, આર્મઇતીશ તરોમઇતીમ્, અર્શુખ્ધોવાખ્ષ મિથઓખ્તેમ્, વાચિમ્ અષ દ્રુજેમ્.

[ઇજ૦, હા ૬૦, ફ૦ ૫.

અર્થ.

આ ઘરમાંથી તાબેદારી નાફરમાનીને મારી કહાડજો! સલાહ સંપ જ કજીયા કંકાશને ટાળજો સખાવત બખીલીને મારી હટાડજો! સભ્યતા મગરૂરીને દૂર કરજો! સાચો બોલેલો સખુન રાસ્તીને તોડનારા જુઠા બોલેલા બોલને દૂર કરજો!

[ઇજ૦, હા ૬૦, ફ૦ ૫.

દએ મહિનો—દેપદીન રોજ.

અવસ્તા.

કત્ વે ખ્ષથ્રેમ્ કા ઇશ્તિશ્ ષ્યઓથનાઇશ્ મજ્દા
યથા વાઓ હુષ્મી
અષા વોહૂ મનંહ્લા થ્રાયોઇધ્યાઇ દ્રિગૂમ્ યૂષ્માકેમ્.

[ઇજ૦, હા ૩૪, ફ૦ ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! તારી પાદશાહી શાની ઉપર રચેલી છે, તથા તારી ખાહેશ શી છે, તે તું મને કહે, કે જેથી કરીને મારાં નેક કામોની મારફતે તારી દોસ્તીમાં રહીને રાસ્તીથી તથા નેક નેયતથી તારા ખરા ગરીબોનું હું પોષણ કરૂં.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૮૫.

દએ મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

દુશ-સસ્તિશ સ્રવાઓ મોરેન્દત્ ધ્વો જ્યાતેઉશ
સેંધ્રહનાઈશ પ્રતુમ્
અપો મા ઇસ્તીમ્ અપયન્તા બેરેખ્ધાંમ્ હાઇતીમ્
વંધ્રહેઉશ મનંધ્રહો
તા ઉખ્ધા મન્યેઉશ મશ્યા મજ઼દા અષાઇચા યૂષ્મ-
ઈબ્યા ગેરેજ઼ે.

[ઈજ઼૦, હા ૩૨, ફ૦ ૯.

અર્થ.

અએ મોટાં જ્ઞાનવાળા અને રાસ્ત! ખોટો ધર્મ સમજાવનાર દીનના કલામો ઉલટાવી નાખે છે, અને તે બુરી શિખવણીઓથી માણસની અકલને ગુમરાહ કરે છે, તથા મારી કનેથી મારી નેક નેયતની ખાહેશ અને ખરી મુરાદ છીનવી લેછે, માટે મારી બાતનની બંદગીથી હું તને કરગરીને અરજ કરૂં છું કે તેઓને તું શેકસ્ત આપજે!

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૫૯—૬૦.

૬એ મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

વીદ્વાઓ વીદુશે ત્રઓતૂ; મા એવીદ્વાઓ અઇપી-
દેંગાવયત્.

[ઇવ૦, હા ૩૧, ફ૦ ૭.

અર્થ.

વિદ્વાન માણુસને વિદ્વાનેજ દીનની ખુબીઓ શિખવવી; પણુ જાહેલ માણુસને એ કામ સોંપવું નહિ.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૪૬.

દએ મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

તા વે મજદા પઓઉર્વીમ્ અહુરા અષાઇ યેચા.

[ઇજ૦, હા ૫૧, ફ૦ ૨.

અષાઓ મનિવાઓ વરતા યે
દ્રેગ્વાઓ અચિસ્તા -વેરેજયો,
અષેમ્ મઇન્યુશ સ્પેનિસ્તો, યે
ખ્રઓ જદ્દિસ્તેંગ અસેનો વસ્તે;
યએચા ખ્શ્નઓષેન અહુરેમ્ હઇથ્યાઇશ
શ્યઓથનાઇશ ફ્રઓરેત્ મજદાંમ્.

[ઇજ૦, હા ૩૦, ફ૦ ૫.

અર્થ—અએ હોરમજદ! રાસ્તીને લીધે તને સૌથી પહેલા દરજાનો હું ગણું છું.

[ગાથા બા માએની, સ૮ ૨૦૩—૪.

બે જોડિયા મીનોમાંનો એક કે જે બુરો છે તેણે સૌથી દુષ્ટ કામ પસંદ કીધું છે, પણ સૌથી આબાદી કરનાર મીનો જે સૌથી બુલંદ આસ્માન તર્ફ રહે છે તેણે રાસ્તી પસંદ કીધી છે; અને જેઓ દીનપર એતેકાદ રાખીને નેક કામોથી દાદાર હોરમજદને ખુશહાલ કરે છે તેઓએબી રાસ્તી પસંદ કીધી છે. [ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૭.

૬એ મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

અહુરા!.....તઈબ્યો ખ્ષથ્રેમ વોહૂ ચિનસ મનંઘહા.

[ઈજ૦, હા ૪૪, ફ૦ ૬.

અત્યા હ્યત્ તા હેમ્ મઇન્યુ જસએતેમ્ પએઓઉર્વીમ્ દજદે

ગએમ્યા અજ્યાઇતીમ્યા, યથચા અંઙ્હત્ અપેમેમ્ અંઘ્હેઉશ્,

અચિસ્તો દ્રેગ્વતાંમ્ અત્ અષાઉને વહિશ્તેમ્ મનો

[ઈજ૦, હા ૩૦, ફ૦ ૪.

અર્થ—અએ હોરમજદ!.....તારૂં રાજ્ય નેક મનસ્નીની ઉપર સ્થાપ્યું છે. [ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૧૭.

જ્યારે પેલા બે મીનો[1] પહેલાં સાથે મલ્યા ત્યારે બુરાઓ માટે જે ઘણોજ બદ મનસ્નીવાળો મીનો છે તેણે નાશ, અને અશોને માટે જે સૌથી સારી મનસ્નીવાળો મીનો છે તેણે જીંદગી પેદા કીધાં; અને જ્યાં સુધી દુનિયા આખેર થશે ત્યાં સુધી એ પ્રમાણે ચાલ્યા કરશે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૬—૨૭.

---

૧ હોરમજદની જોડ શકિતઓ: સપેનામીનો અને ગનામીનો.

દએ મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

અહુરા !.....કુએઇબ્યો અજ઼મ રાન્યો-સ્કરેતીમ
ગાંમ્ તશો ?

[ઈજ્ઞ૦, હા ૪૪, ફ૦ ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! કોણુને માટે આ ખુશ-
હાલી ઉપજાવનારી ફરતી દુનિયા તેં પેદા કીધી?

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૧૭—૧૮.

૬એ મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

મા·ચિશ. અત્ વે દ્રેગ્વતો
  માંથ્રાસ્ચા ગૂસ્તા સાસ્નાઓસ્ચા,
આઝ્ દેમાનેમ્ વીસેમ્ વા
  શોઇથ્રેમ્ વા દખ્યૂમ્ વા આદાત્
દુષિતાચા મરકએચા.

[ઈજા૦, હા ૩૭ ક૦, ૧૮.

અર્થ.

અય જરતોસ્તીઓ! તમારામાંનો કોઇબી શખ્સ દુષ્ટ માણુસનાં માંથ્ર તથા તેની શિખામણો સાંભળતો મા, કારણ કે તે વચનો અને શિખામણો ઘેરને, મહોલ્લાને, શેહેરને, તથા દેશને સંકટમાં તથા પિડામાં નાખશે.

[ગાથા બા માની, સ૦ ૪૭.

૯મો મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

યે-વે સ્તઓતાઇશ મઝ્દા ફ્રીનાઇ, અહુરા !
અવત્ યાસાંસ્ હ્યત્ વે ઇસ્તા વહિસ્તેમ્.

[ઈજ૦, હા ૪૯, ક૦ ૧૨.

અર્થ.

અય હોરમજદ! તારી મર્જી મુજબ ચાલીને જે કાંઇ સૌથી સરસ છે તેનો તલબ કરનારો થઇ, તારી કીર્ત્તિનાં ગાયનોથી હું તને વખાણીશ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૯૦.

અહુમન મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

યે જઓતા અષા એરેજૂશ હ્વો મન્યેઉશ આ
વહિસ્તાત્ કુયા
અહાત્ અવા મનંઘ્રહા યા વેરેજયેઇધાઇ મન્તા
વાસ્ત્યા.
તા તોઇ ઇજ્યા અહુરા મઝદા દરેતોઇસ્યા હે
પસ્તોઇસ્યા.

[ઇજ૦, હા ૩૩, કર૦ ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! ખાલેસ પરસ્તેશ કરનાર તરીકે રાસ્તીની મારફતે, તથા ઘણીજ નેક નેયતથી તને હું પોતે હરદમ યાદ કરૂં છું, કે જેથી કરીને મારી મુરાદ મુજબનું ધારેલું કામ હું પાર પાડું. અએ સાહેબ! તારેથી આ બે ચીજ હું માંગું છું:—તારાં દર્શન, અને દીન બાબે તારી સાથે વાતચીત.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૭૩—૭૪.

બહુમન મહિનો—બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

અત્ વએદેમ્નાઇ વહિસ્તા સાસ્નનાંમ્
યાંમ્ હુદાઓ સાસ્તી અષા અહુરો,
સ્પેન્તો વીદ્વાઓ યએચીત ગૂઝ્રા સેંઘ્હાઓંહાહો
થ્વાવાંસ્ મઝ્દા વંઘ્હેઉશ્ ખ્રથ્વા મનંઘ્હો.

[ઈજા૦, હા ૪૮, ફ૦ ૩.

અર્થ.

સારી નિયામત બખ્શનાર, આબાદી કરનાર, તથા સર્વજ્ઞ હોરમજદ પોતાની ઉત્તમ શિખામણ કે જે ભેદ ભરેલા કલામો છે તે સમજુ માણુસને તેની રાસ્તીને લીધે શિખવેછે, કે જે માણુસ, અએ હોરમજદ ! ભલાં મનની અકલથી તારી નજદીકનો થઇ શકે છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૭૨.

બહમન મહિનો—અર્દીબહેસ્ત રોજ.

અવસ્તા.

વોહૂ ગઇંદી મનંઘ્હા દાઇદી અષા દાઓ દરેગાય.

[ય૦ હા ૨૮ ફ૦ ૬.

આદિમ્ ફ્રઓમિ અષેમ વહિસ્તેમ......યિમ્ પાઇતિ મઝ્દાઓ હુમતાઇશ, ઇમ્ પાઇતિ મઝ-દાઓ હૂખ્તાઇશ, ઇમ્ પાઇતિ મઝ્દાઓ હ્વર્શ્તાઇશ. દ્રઓધો-વાખ્શ-દ્રઓજિસ્ત જઇન્તિ.

[અર્દીબેહેસ્ત યશ્ત, ફ૦ ૩, અને ૧૨.

અર્થ.

રાસ્તીને માટે બક્ષેશ કરનાર હે સાહેબ! તું અમારી મદદે આવ, અને ભલાં મનની મારફતે અમોને લાંબી જીંદગી બક્ષ!

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૭.

સર્વથી સરસ રાસ્તી હું પસંદ કરૂં છું.... જેનું દાદાર હોરમજદ નેક વિચારોથી, નેક સખુનોથી અને નેક કામોથી પોષણ કરેછે.

તે (યાને સૌથી ઉત્તમ સચાઇ) જુઠા સખુન બોલનારા ઘણાજ જુઠાને મારે છે.

[ખોરદે અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૧૯૧. ૧૯૬.

અહમન મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

રેફેથ્રાઇ વોઉરૂચષાને દોઈથ્રી મોઇ યા-વે અષિઋા,
તા ખ્ષથ્રહ્યા અહુરા યા વંઘુહેઉશ અષિશ મનંગ્હો.

[ઈઝઆ, હા ૩૩, ફ૦ ૧૩.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! મારી ખુશહાલીને માટે, તથા પુરતી રીતે દીનનો એલમ હાંસેલ કરવાને માટે, હકુમતની તથા ભલાં મનની જે આશીર્વાદ પામેલી બખ્શેશો છે તે ખચીત કરીને તું મને આપ.

[ગાથા બા માઅનેની, સ૦ ૮૦.

અહમન મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

............મોઇ દાઓ આર્મઇતી
રાયો અષિશ વંઘ્હુહિશ ગએમ મનંઘ્હો.

[ઇજ્૦, હા ૪૩, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ ! મારી સંપૂર્ણ મનસ્નીને લીધે તું મને સંપત્તિ, નેક આશિર્વાદ તથા ભલાં મનની જીંદગી બક્ષ !

[ગાથ બા માઍની, સ૦ ૯૯.

બહમન મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

વંધ્રુહી આદા ગઇદી મોઇ આ-ઓઇ અરપા.

[ઇજ૦, હા ૪૯, ક૦ ૧.

જસ મે અવંધ્રુહે મજદ !
જસ મે અવંધ્રુહે મજદ !
જસ મે અવંધ્રુહે મજદ !

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! મારાં સંકટની વેળા મને મદદ આપવા થકી તારી બંલી બખ્શેશ સાથે તું આવ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૮૧.

અએ સર્વજ્ઞાની સાહેબ ! તુ મારી મદદે આવી પહોંચ !

[ખો૦ અ૧૦ બા માએની, સ૦ ૧૯.

બહુમન મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તાચા સ્પેન્તા મઈન્યૂ મઝદા અહુરા.
અષાઉને ઓઇશ્ યા -ચી ચીચા વહિસ્તા;
હનરે થ્વહ્માત્ જઓષાત્ દ્રેગ્વાઓ બખ્ષઇતી,
અહ્યા શ્યઓથનાઇશ્ અકાત્ આષ્યાંસ્ મનંઘ્રહો.

[ઈજ૦, હા ૪૭, ૨૦ ૫.

અર્થ.

અએ આબાદી કરનાર અણદીઠ હોરમજદ ! રાસ્ત માણસને માટે જે કાંઇ સર્વોત્તમ છે તે (યાને આ દુનિયાનું સુખ તથા પેલી દુનિયાનું બહેસ્ત) તું બચીત આપે છે; પણ પાપી માણસ પોતાનાં દુષ્ટ કામોને લીધે તારા પ્યારથી દૂર રહીને પોતાનો હિસ્સો (યાને કરણીનું ફળ) મેળવે છે, તથા બુરી મનસ્નીની સાથે રહેનારો થાયછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૬૮.

બહુમન મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

અત્યા ઇ-તોઇ મનંઘૂહા મઇન્યુશ
 વંઘૂહુશ વીસ્પાદાતા
સ્પેન્તઘ્યાચા નેરેશ બ્યઓથના
 એશા ઉર્વા અષા હચઇતે.

[ઇજ૦, હા ૩૪, ફ૦ ૨.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જે સઘળું અંતઃકરણથી તને અર્પણ કરવામાં આવ્યુંછે તે, દુનિયાની આબાદી કરનાર માણસ કે જેનું રવાન રાસ્તીની પુઠે ચાલેછે, તેનાં નેક વિચાર અને નેક કામો છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૮૩.

બહુમન મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

સ્વહ્યા ગરેમા આથ્રો અષા-અઓજંઘ્‌હો
હ્યત્ ઓઇ વંઘ્‌હેઉશ હજે જિમત્ મનંઘ્‌હો,

[ઇજ૦, હા ૪૩. ફ૦ ૪.

અર્થ

અએ હોરમઝ્દ ! અશોઈનું કુવત રાખનારા તારા આતશના પ્રતાપથી ભલાં મનનું કુવત મને મળો !

[ગાથા બા માઅ્નેી, સ૦ ૧૦૧.

બહુમન મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

હુમેમ્ હત્ વહિસ્તા ચીત્ યે ઉષુરૂયે સ્યસ્ચીત્
દહ્મા.

[[ઈજ૦, હા ૩૧, ફ૦ ૧૬.

અર્થ.

ઘણી હુશિયારીથી આપેલી દીનદાર માણ-
સની ધર્મ સંબંધી કેળવણી બધી રીતે સૌથી
સરસ ચીજ છે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૬૭.

બહમન મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

પેરેસા અવત્ યથા થ્વા યે હુદાનુશ દે મનશ્ચ
ખ્શથ્રેમ
ખ્શોઇથ્રહ્યા વા દખ્યેઉશ વા અષા ફ્રદથાઇ
અસ્પેરેજતા
થ્વાવાંસ મજદા અહુરા યદા થ્વા અંગ્રહત યા
બ્યઓથનસ્ચા.

[ઈજ૦ હા ૩૧, ફ૦ ૧૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જે સારી દાનેશવાળા શખ્સે રાસ્ત કામોથી પોતાનાં ઘેરની, શેહેરની અથવા દેશની સત્તાને વધારવાને માટે કોશેશ કીધી હોય, તે પોતે કેવો ગણાય, તે પોતે તારી સંક્નો કયારે થાય, તથા તેનાં કામો કેવાં હોવાં જોઇયે, તે બાબે હું તને પુછું છું તેનો તું મને ખોલાસો કર.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૪૫-૪૬.

બહુમન મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

આઅત યત માઓંઘ્રહે રઓખ્શ્ન તાપ-યેઇંતિ મિશ્તિ ઉર્વરનાંમ્ જઇરિ-ગઓનનાંમ્ જરેમએમ પઇતિ જમાત ઉજ્જુખ્શ્યેઇતિ.

[માહબોખ્તાર નિયાએશ.

અર્થ.

જ્યારે માહતાબની રોશની પ્રકાશેછે ત્યારે લીલા રંગના ઝાડોના પીલા જમીન ઉપર દવની મારફતે ફુટે છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૭૭.

બહમન મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંઘુહન્તેમ્ યજમઇદે, થમનંઘુહન્તેમ્ વરેચંઘુહન્તેમ્, યઓખ્ષ્તવન્તેમ્, ખ્ષયમ્નેમ્, ઇસાનેમ્, હજંગ્રાઇ અયસનાંમ્ યો દધાઇતિ કુખ્ષ્નવાનાઇ, પોઉરુશ અયસાઓ જઇધ્યન્તાઇ અજધ્યમ્નાઇ મધ્યાઇ.

[તીર યશ્ત, ક૦ ૪.

અર્થ.

ચળકાટવાળા, ખોરહેવાળા, તનદુરસ્તી આપનાર, દબદબાવાળા, જોરેમંદ, હુકુમત ચલાવનાર, તથા હજાર બખ્શેશની ઉપર સાહેબી ભોગવનાર તેસ્તર સેતારાને અમો યાદ કરિયે છિયે, કે જે પોતાને ખુશી કરનાર શખ્સને તે માંગે યા નહિ માગે તોપણ પુષ્કળ બખ્શેશ આપેછે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅની, સ૦ ૨૪૨.

બહુમન મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

તા વંઘહુઉશ સરે ઇજ્યા મનંઘ્હો,
અંતરે વીસ્પેંગ દ્રેગ્વતો હખ્મેંગ અંતરે-મ્રૂયે.

[ઈજ૦, હા ૪૯, ફ૦ ૩.

અર્થ.

ભલાં મનની સરદારીને હું પસંદ કરૂં છું; બુરા માણસના તમામ સોહબતીઓને ધિકારીને હું રદ કરૂં છું.

[ગાથા બા માઍની, સરે ૧૮૩.

બહમન મહિનો—દેપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

અષ વહિસ્ત અષ સ્રએસ્ત દરેસામ થ્વા પઇરિ થ્વા જમ્યામ હમેમ થ્વા હખ્મ.

|ઇજ૦. હા ૬૦, ફ૦ ૧૨.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! સૌથી સરસ અશોઇની મારફતે તથા શ્રેષ્ટ રાસ્તીની મારફતે અમો તને જોઇયે, તારી આસપાસ આવિયે, અને તારી હમેશની દોસ્તીને પહોંચિયે!

[ઇજ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૪૬.

બહમન મહિનો—મેહર રોજ.

અવસ્તા.

મિથ્રેમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે... હકત્ વીસ્પાઓ અઇપિ-કેરેન્તઇતિ, યા હકત્ અસ્તેસ્ચ વરેસેસ્ચ મસ્તરેગ્નસ્ચ વોહુનિસ્ચ જેમાઘ હાંમ-રએથ્વયેઇતિ મિથ્રો-દ્રુજાંમ મષ્યાનાંમ્.

[મેહર યશ્ત, ફ૦ ૭૦, ૭૨.

અર્થ.

સૃષ્ટિની હકુમત ધરાવનાર મેહર ઇજદને અમો યાદ કરિયે છિયે ...... કેજે કોલ તોડનારાં માણસોના તમામ અવયવોને એકદમ કાપી નાખેછે, અને તેઓનાં હાડકાં, બાલ, ભેજાં તથા લોહીને જમીનની ધુળ સાથ મેળવી દે છે.

[યશ્ત બા માએની, સ૦ ૯૯.

બહમન મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

અષાનો દરેગો-જ્યાઇતીમ્ આખ્યથ્રેમ વંઘુહેઉશ
મનંઘુહો
અષાત્ આ એરેજાૂશ પથો યએનુ મઝ્દાઓ
અહુરો ષએતી.

[ઈજ૦, હા ૩૩, ક૦ ૫.

અર્થ.

અએ સાહેબ! નેક મનસ્નીનાં રાજ્યમાં લાંબી જીંદગી તું અમોને હાંસેલ કરાવ, અને જે રાસ્ત માર્ગમાં તું હોરમજ્દ રહે છે તે તર્ફ અમારી રાસ્તીને લીધે તું અમોને પહોંચાડ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૭૨-૯૩.

બહમનં મહિનો—૨૨ને રોજ.

અવસ્તા.

ફ્શૂમાઓ અસ્તી અષવ વેરેથ્રજાઓ વહિસ્તો...
હુચાના ફ્શૂમાઓ નિશંધૂહરેતૂ હે અઇબ્યાખ્ત્ર-
યતૂ હદા અષાચા વાસ્ત્રાચા ફ્રારાઇતિચા વીદિષ્યાચ
અઇનિતિચ આથ્રાચ અહુરહે મજ્દાઓ.

[ઈજ૦, હા ૫૮, ફ૦ ૪.

અર્થ.

રાસ્ત માણુસ દુનિયાની આબાદી કરનાર, ફતેહમંદ અને સર્વોત્તમ છે....વળી તે માણુસ અશોઈથી, ઉદ્યોગથી, સખાવતથી, જ્ઞાનથી તથા હોરમજદના આતશથી આબાદીનો હમેશાં બચાવ તથા સંભાળ કરશે.

[ઈજ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૪૦.

બહુમન મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

આદખ્યુનાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજ-મઇદે; ઉઝદખ્યુનાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે; નરાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજ-મઇદે; નાઇરિનાંમ્ચ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે.

[વીસ્પરદ, હા ૧૬, ફ૦ ૨.

અર્થ.

આ દેશનાં અશો લોકોનાં ફ્રોહરોને અમો યાદ કરિયે છિયે; પારકા દેશનાં અશો લોકોના ફ્રોહરોને અમો યાદ કરિયે છિયે. અશો મર્દોના ફ્રોહરોને અમો યાદ કરિયે છિયે; અશો ઓર-તોનાં ફ્રોહરોને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ઈજ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૧૧.

બહમન મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

દાતા અંઘ્રહેઉશ અરેદત્ વોહૂ મનંઘ્રહા
હઈથ્યાવરેશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રરષોતેમેમ્.

[યશ્ન૦, હા ૫૦, ક૦ ૧૧.

અર્થ.

રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની ખાહેશ જે સૌથી ચઢતે દરજજેની હોય છે તે દુનિયાનો પેદા કરનાર તે ખાહેશ કરનારાઓની નેક મનસ્નીને લીધે પાર પાડે છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૯૯૮.

બહમન મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

નિપાયોઇશ મ્નીમ્ ઉર્વથેમ્ યવએતાઇતે જરથુસ્ત્ર! અઉર્વથાત્ પરો દુશ્મઇન્યઓત્; મા તેમ્ ઉર્વથેમ્ ફ્રાયવયોઇશ સ્નથાઇ; મા દુઝ્બેરે-તેએ જયાનાંમ્ અપયતેએ; મા યસોઇશ અઓમ્ નરેમ્ દાદ્ધ્તીમ્.

[હોરમઝ્દ યશ્ત, ક૦ ૨૪.

અર્થ.

અએ જરતોસ્ત! તારી સાથે દોસ્તી ધરાવનાર માણસને ખરાબ વિચારવાળા દુશ્મનથી તારે હમેશાં બચાવવો જોઇયે. તે દોસ્તને તેના દુશ્મનની ખરાબીમાં તું વધારે વાર રહેવા દેતો ના; તેને નુકસાન થવા દેતો ના, તેને ખરાબી પહોં-ચવા દેતો ના; દીનદાર માણસને તું દુઃખમાં લાવતો ના.

[ખોર૦ અ૧૦ બા માઅની, સ૦ ૧૬૦.

અહમન મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

યાંમ્ અપર વંધ્રિમ અષ્યાંમ્ વએધ, તાંમ્ દ્વાઓ; એવીધ્વાએ મા અપએમ પઉર્વાવયોઇત મા મનંધ્રુહ મા વચંધ્રુહ મા ષ્યઓથ્નમા અધ કુથચિન પઇતિ જિમે.

[વીસ્પરદ, કર ૨૨, ફ૦ ૨.

અર્થ.

રાસ્ત માણુસ ભલી અશોઇ બાએ સમજેછે, પણ દુષ્ટ માણુસ તેથી બેખબર હોયછે. અમો તે દુષ્ટ માણુસની સંગત કરીશું નહિ; અને તે બદ પોતાના વિચારથી, સખુનથી, કામથી અથવા ચાલચલણથી કોઇબી રીતે અમારી ઉપર સરસાઇ ભોગવશે નહિ.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૧૭.

બહુમન મહિનો—દેપદીન રોજ.

અવસ્તા—યે વે સ્તઓતાઇશ મઝદા ફ્રિનાઇ,
અહુરા! અવત્ યાસાંસ્ ક્ષ્વત્ વે ઇરતાં વહિસ્તેમ્.
(ઈજ૦, હા ૪૯, ક૦ ૧૨.

તા નો દાતા તા એરેઝવાન ફ્રવઓચામ ફ્રચવચો........સઓષ્યન્તો ખુયમ વેરેથ્રાજનો, ખુયમ અહુરહે મઝદાઓ ફ્રય વાજિસ્ત અસ્તયો યોઇ નરો અષવનો હુમતાઇશ મઈનિમ્ન હુખ્તાઈશ ત્રવતો હ્વરસ્તાઇશ વેરેઝ્યંતો. [ઈજ૦, હા ૭૦, ક૦ ૨ તથા ૪.

અર્થ—અએ હોરમઝદ! તારી મર્ઝી મુજબ ચાલીને જે કાંઇ સૌથી સરસ છે તેનો હું તલબગાર થઇશ; અને કીર્તિનાં ગાયનોથી તને વખાણીશ.
(ગાથા બા માઅની, સ૦ ૧૯૦.

અય સાહેબ! અમો જાહેર કરિયે છિયે, તથા હું પોતે પણ જાહેર કરૂં છું કે તમારી તે સચાઇ અમોને આપો........કે જેથી કરીને ફતેહમંદ દુનિયાને ફાયદો કરનારા અમો થઇયે, અને નેક વિચાર વિચારનારા, નેક સખુન બોલનારા તથા નેક કામ કરનારા રાસ્ત માણસોની માફક તું હોરમઝદના પ્યારા અને સૌથી ચાલાક જીંદગી ગુજારનારા અમો થઇયે. [ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૬૯-૭૦.

બહમન મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

યો તત્ ના ..... અહ્માઇં દઝ્દે,
દએનયા વએદેમ્નો, યે અહૂમ્ હેપસાંસ અઇબી
મજ્દાઓ દાતા અ્રઓત્ ગયેહ્યા બ્યઓથનાઇશ વહ્યો.

[ઈજ૦ હા ૫૧, ફ૦ ૧૯.

અર્થ.

જે કોઇ દીનની મારફતે ભણેલો થઇને, દુનિયાના લોકો ઉપર પોતાની મોહબત બતલાવીને, તથા પોતાની જીંદગીનાં કામોથી વધારે નેકીવાળો થઇને હોરમજદના કાયદાને જાહેર કરેછે, તે શખ્સ પોતે અમારી સંફનો અને અમારા કામનો મદદગાર ગણાયછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૧૯.

બહુમન મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

હુથ્રા મનાઓ બવત્ યથ્રા ચિસ્તિશ્ અંધ્રહુત્ મએથા

[ઈજ૦ હા ૩૦ ફ૦ ૯.

દામીમ્ યજમઇદે યાંમ્ આર્મઇતીમ્ સ્પે-
-તાંમ્ યેહે દાથ્રે અપહેચ, અપઓનાંમ્ અપ-પઓ-
ઇર્યેનાંમ્ચ દામનાંમ્ .

[હોરમજદ યશ્ત, ફ૦ ૩૨.

અર્થ.

જે તર્ફ ડહાપણ પોતાનો મુકામ કરે તે તર્ફ સારી મનસ્નીવાળો દાનેશમંદ શખ્સ હોયછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૩૧.

ડહાપણ, કે જે આબાદી કરનાર સંપૂર્ણ મનસ્ની છે, તેને અમો વખાણિયે છિયે, જેની ઉત્પત્તિ અશોઇની અને અશો લોકો જેઓ રાસ્તીમાં સૌથી સરસ છે તેઓની પેદાયશની છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૧૬૪.

બહુમન મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

સ્તવસ્ અષા યે હુદાઓ યોઇહેન્તિ.

[ઈજ૦ હા ૫૨, ફ૦ ૪.

અષા વંઘૂહેઉશ મનંઘૂહો બ્યઓથના વઓચત

ગરેબાંમ્ હુખ્રતુશ.

[ઈજ૦ હા ૩૪, ફ૦ ૧૦.

અર્થ

જેઓ સારી દાનેશવાળા છે તેઓ રાસ્તીને વખાણનારા છે.

[ઈજ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ. ૧૨૫.

સારી દાનેશવાળો શખ્સ નેક મનસ્નીનાં કામો એખ્તિયાર કરવાને કહેછે.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૯૦.

બહુમન મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

કથ દ્રુજેમ નીશ અહ્મત્ આ નીશ-નાષામ નીશ-નાષામ સઓષ્યન્તો દ્રુજેમ્ ? કથ નીશ-નાષામ યથ હીમ્ જનામ ષ્યયમ્ન અષ્યયમ્નાંમ્-વીસ્પાઇશ્ હચ કર્ષ્વાંન યાઇશ હમ હમિસ્તેએ નિઝ્ એરેતેએ વીસ્પયાઓ દ્રવતો સ્તોઇશ ? સ્તવસ્ અષા-ચે હુદાઓ ચોઇ હેન્તી. [ઈજ્ન૦, હા ૬૧, ફ૦ ૫.

અર્થ.

અય દાદારં ! દુનિયાને ફાયદો કરનારા થઇને અમો કેવી રીતે અહીંથી દરૂજ યાને જુઠાઇનો તદન નાશ કરિયે ? જે પ્રમાણે શકિતવાળા માણસો વગર શક્તિવાળા ઉપર ફાવે તે પ્રમાણે દુરવંદની દરેક પેદાયશની સામે થવા તથા તેને બાહેર કહાડી નાખવા માટે તમામ હફ્ત કેસ્વર જમીન ઉપરથી તે જુઠાઇનો અમો કેમ નાશ કરિયે અને તેને કેવી રીતે મારી નાખિયે ? જેઓ સારી દાનેશવાળા છે તેઓ તો રાસ્તીને વખાણનારા હોય છે. [ઈજ્ન૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૪૮–૪૯.

બહુમન મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

ફ્રિથ સ્પેન્ત આર્મઇતે ફ્રચ ૫વ વીચ
નેમંવ્રહ બરેથ્રે પસ્વાંમ્ચ સ્તઓરનાંમ્ચ મષ્યાનાંમ્ચ

[વંદી૦, ૫રગ૦ ૨, ફ૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ પશુઓની, તથા ઢોરોની, તથા માણુસોની માતા! અએ તું પ્યારી, આબાદી કરનારી જમીન! મારી નમાજની લંબાઇમાં અને પહોળાઇમાં તું વધ!

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૬૫.

બહમન મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ-મોઇ વઓચા, અહુરા!
કુથા અષાઇ દ્રુજેમ્ ધાંત્ જસ્તયો,
ની હીમ્ મેરાંઝ્દ્યાઇ થ્વહ્યા માંથ્રાઇશ સેંગહ્યા,
એમવઇતીમ્ સિનાંમ્ દાવોઇ દ્રેગ્વસૂ,
આઇશ દ્રૂષ્પેંગ મજદા અનાશો આંસ્તાંસ્ચા?

[ઇજ૦ હા ૪૪, ફ૦ ૧૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જે હું તને પુછું તેનો તું મને ખરો જવાબ દેજે કે—તારા કલામનાં મંત્રોથી જુદાઇને તોડવા માટે, દુષ્ટ માણસોમાં મોટી પાયેમાલી કરવા માટે, તેઓમાં કાવત્રાં અને દગાબાજીને નહિ ફેલાવા દેવા માટે, સચાઇના હાથમાં જુદાઇને હું કેવી રીતે આપું?

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૨૪—૨૫.

બહુમન મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

આર્મતોઇશ્ નઃ સ્પેન્તો હ્વૉ ચિસ્તી ઉખ્ધા-દંશ્ શ્યઓથના. [ઇજ૰ હા ૫૧, ફ૦ ૨૧.

ઉસ્ત, નરેમ્ અષવનેમ્ યજમઇદે !......
ઉસ્તતાતેમ્ચ નઇરે અષઓનૂ યજમઇદે !......
ઉસ્તતાઇત્યચ વીસ્પેમ્ અષવનેમ્ હુન્તેમ્ચ બવ-ન્તેમ્ચ બુષ્યન્તેમ્ચ. [વીસ્પરદ, ક૦ ૧૮, ફ૦ ૧૨.

અર્થ.

સંપૂર્ણ મનસ્નીનો માણસ પોતે પોતાનાં ડહાપણ, સારા સખુન તથા નેક કામથી દુનિયાની આબાદી કરે છે. [ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૨૧.

ધન્ય ! અશો નરને અમો યાદ કરિયે છિયે... અશો નરને માટે અમો સુખાકારી ઇછિયે છિયે...... જે અશો માણુસ હમણા હયાત છે, જે આગળ હયાત હતો, તથા જે હવે પછી હયાતી ભોગવશે તે દરેકને બહેસ્તનું સુખ અમો ઇછિયે છિયે. [ઇજ૰ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૧૨.

અરદીબહેસ્ત મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

વીસ્પાઓ-સ્તોઇ હુજીતયો યાઓ -જી
આઓંઘ્રહરે યાઓસ્ચા હેન્તી,
યાઓસ્ચા મજદા બવઇન્તી,
થ્વહ્મી હીશ્ જઓષે આબખ્ષોહ્વા;
વોહૂ ઉખ્ષ્યા મનંઘ્હા ખ્ષથ્રા
અષાચા ઉસ્તા તનૂમ્.

[ઈજ૦ હા ૩૩, ક૦ ૧૦.

અર્થ.

જીંદગીની તમામ સુખી હાલતો, જે આગળ ભોગવવામાં આવી હતી, તથા જે હાલ ભોગવવામાં આવે છે, અને જે હવે પછી ભોગવવામાં આવશે તે, અએ હોરમજદ! મારા તર્ફની તારી મોહબત દાખલ ખચીત તું મને બક્ષ; તથા નેક મનશ્ની, રાસ્તી, કુવત અને આબાદાનીથી મારાં તનને તું મજબુત કર.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ७७—७८.

અસ્પંદાદ મહિનો—બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

તાઇશ વાઓ યસ્નાઇશ પઇતી સ્તવસ્ અયેની,
મઝ્દા અપા વંધૂહેકુશ્ બ્યઓથનાઇશ્ મનંધ્હો.

[ઈજી૦ હા ૫૦, ફ. ૯.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! હું તારી સ્તુતિ ગાનાર,
આ આરાધનાની મારફતે, રાસ્તીના મારફતે,
વથા નેક મનશ્નીનાં કામોની મારફતે તને પહોચું!

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૯૭.

અસ્પંદાદ મહિનો—અર્દીબેહેસ્ત રોજ.

અવસ્તા.

હદ્યા નરો અથા જેનયા,
હુજો હચા રાથેમો યે મે સ્પાનુથા ફ્રાઇદીમ્;
હુજો આયેસે હોઇથા તન્વો પરા.

[ઇજ૦ હા ૫૩, ફ૦ ૬.

કુત અપવ મઝ્દ! વનત દ્રવન્તેમ્?
અપવ વનત હુજિમ્, અપવ વનત દ્રવન્તેમ્.

[હોરમજ્દ યશ્ત, ફ૦ ૨૮.

અર્થ.

અએ નર તથા નારીઓ! જુઠાઇના માર્ગને તથા તેના વધારાને ખુલ્લી રીતે તમો બંધ કરજો; જુઠાઇની સંગતથી તમારાં તનનો સંબંધ છોડવજો.

[ગાથા બા માઅ્નેની, સ૦ ૨૩૩.

અય હોરમઝ્દ! શું રાસ્ત માણુસ પાપી માણુસને જેર કરશે?

હા; સાચો માણુસ જુઠાને મારશે; અશો માણુસ પાપીને જેર કરશે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅ્નેની, સ૦ ૧૬૨.

અસ્પંદાદ મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

યૂઝેમ અએશ્ઇઅ્યો અહુરા અઓગો દાતા અપા
ખ્પયેઇન્ચા
અવત્ વોહૂ મનંઘ્રૂહા યા હુશેઇતીશ રામાંન્ચા દાત્.
અજેમ્ચીત્ અશ્આ મઝ્દા થ્વાંમ્ મેંઘ્રૂહી પઓઉ-
ર્વીમ્ વએદેમ્.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૨૯, ક૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ રાસ્ત સાહેબ! જેઓ મારા મદદગારો છે તેઓને તું કુવત તથા સત્તા આપ, કે જેથી તેઓ નેક વિચારની મારફતે દુનિયાનાં લોકોને ખુશહાલી તથા સુખ આપે.

અએ હોરમજદ! તે ખુશહાલી તથા સુખનો પહેલો રાખનાર હું તને ગણું છું.

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૨૧.

અસ્પંદાદ મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા—અષેમ ષ્યઓથનાઇશ દેંઆજઇતી આર્મઇતીશ. [ઈજ૦, હા ૪૪, ક૦ ૬.

અધચ ઉઈતિ નાઇરિવઇતે જી તે અહ્માત પોઉરૂમ ફ્ત્રઓમિ...યથ મગવો ફ્વાઘ્નોઇત, વીસાને અહ્માત યથ એવીસાઇ, પુથ્રાને અહ્માત યથ અપુથ્રાઇ, પએતવતો અહ્માત યથ અપએતાઇ. હાઉચ અયાઓ નરાઓ વોહુ મનો જાગેરેબુસ્તરો અંધ્રુહત યો ગેઉશ ઉરૂથ્વરે હાંમ-પાફ્રાઇતિ યથ હાઉ યો નોઇત. [વંદીદાદ, ફરગરદ ૪, ક૦ ૪૭, ૪૮.

અર્થ—સંપૂર્ણ મનસ્ની ભલાં કામોને લીધે અશોઇને વધારે છે. [ગાથા બા માઓની, સ૦ ૧૧૭.

મગવ (કુમારા)ની જીંદગી કરતાં પરણેલાની જીંદગી હું બચીત વધારે પસંદ કરૂંછું; કુટુંબ વગરના કરતાં કુટુંબવાળાને હું વધારે પસંદ કરૂંછું; ફર્જેન્દ વગરનાં કરતાં ફર્જેન્દવાળાને હું વધારે પસંદ કરૂંછું; ફ્રરાખી વગરના કરતાં ફ્રરાખીવાળાને હું વધારે પસંદ કરૂંછું; કારણ કે આ બેમાંનો બીજો માણુસ બનવરોની વૃદ્ધિ સારી રીતે ભરપુર કરેછે, તે ભલી મનસ્ની સંધી લેવાને વધારે શકિતવાન હોય છે. [વંદીદાદનો તરજુમો, સફે ૧૦૨-૩.

અંસ્પંદાદ મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તેમ્ વાઓ અહ્‌મ દ્રેગ્વન્તો બ્યઓથનાઇશ આઇશ દએના નએપત્.

[ઈજ૦ હા ૩૧, ફ૦ ૨૦.

...હઉર્વત અમેરેતાત...રતો મિઝદેમ્ અપાઉનાંમ્ પરો અસ્તિ જસેન્તાંમ્.

[હોરમજદ યશ્ત, ફ૦ ૨૫.

અર્થ.

ઓ પાપી માણુસો ! તમારી બદ દિયાનત તમારાં પોતાનાં કામોને લીધે તમોને તે અંધારી દુનિયામાં લઇ જશે,

[ગાથા બા માઅની, સ૦ ૪૯.

ખોરદાદ તથા અમરદાદ (યાને સુખ તથા અમર્ગી) બીજી હયાતીમાં જનારા અશો લોકોનો બદલો છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઅની, સ૦ ૧૬૧.

અસ્પંદાદ મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

નોઇ'ત્ ના પોઉરૂશ્ દ્રેગ્વતો ખ્યાત્ ચિખ્નુશો
અત્ તોઈ વીસ્પેંગ્ અંગ્રેંગ્ અષાઉનો આદરે.

[ઉશ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૧૫

અર્થ.

એક સાચો માણુસ પાપી માણસોને રાજી રાખનારો નહિજ થાય, કારણકે તે પાપીઓ સઘળા રાસ્ત માણુસોને નઠારા ગણુતા આવેલા છે.

[ગાથા બા માઈની, સ૦ ૧૧૧.

અરદીબેહેસ્ત મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

કુથ્રા તોઇ અરેદ્રા મજદા યોઇ વંઘ્હેઉશ
દએનો મનંઘ્હો
સેંઘ્હુશ દએનાઓ અસ્પેન્ચીત્ સાદ્રાચીત્
ચખ્રયો ઉશ્રુરૂ ?

[ઇજ० હા ૩૪, ફ. ૭.

અર્થ.

અય હોરમજદ! કયાં છે તારી પરસ્તેશ કરનારા, કે જેઓ નેક મનસ્નીને હૈડે ધરીને દીનનાં ફરમાનોને ખરી દોલત તરીકે ગણે અને તે ફરમાનોને સુખ દુખમાં પુરતી હુશિયારીથી બજા લાવે ?

[ગાથા બા માઅની, સ० ૮૭.

અરદીબેહેસ્ત મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

સઓચે બુયે અહ્‍મ નમાને, મત સઓચે બુયે અહ્‍મ નમાને, રઓચહિ બુયે અહ્‍મ નમાને, વખ્‍શથે બુયે અહ્‍મયે નમાને, દરેઘેમ ચિત, અઇપિ ઝ્રૂવાનેમ, ઉપ સુરાંમ ફ્રશો-કેરેઇતીમ વંઘુહયાઓ સુરયાઓ વંઘુહયાઓ ફ્રશો-કેરેતોઇત.

[ઈજ૦ હા ૬૨, ૬૦ ૩.

અર્થ.

અએ આતશ! લાંબા વકત સુધી, શૂર આપનાર રસ્તાખેજના વકત સુધી, તથા હિમત આપનાર ભલા કેયામતના વકત સુધી, આ ઘરમાં તું બળતો રહેજે! આ ઘરમાં તું હમેશાં બળતો રહેજે! આ ઘરમાં તું વધારામાં રહેજે!

[ઇજ૦ વગા વીસ્પદનો તરજુમો, સ૦ ૧૪૯-૫૦.

અસ્પંદાદ મહિમો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

માઘ નો અહિ ફ્રાધાઇતિ આપો વંઘુહીશ. વહિસ્તાઓ મજદધાતાઓ અપઓનીશ, યેનો અઈરીરિચિનાંમ્ ઇરીરિખ્યાઇતિ ગએથનાંમ્,... ...યેનો અઇરીરિચિનાંમ્ ઇરીરિખ્યાઇતી તનૂનાંમ્.

[આ હાતાંમ્ચનો હા અરદીસુર નિયાએશ.

અર્થ.

હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં અમારાં ખુબી-વાળાં સૌથી સરસ નિર્મળ પાણી તે માણસને ફાયદો કરનારાં મા હોતાં, કે જે અમારા ભર-પૂર માલ મિલ્કતને ખાલી કરવા ઇછે છે,...... કે જે અમારાં તનદુરસ્ત તનને ખાલી કરવા ઇછે છે.

[ખોર૦ અ૦ બા માઍની, સ૦ ૮૫

અસ્પંદાદ મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

હ્વૅરેચ ખ્શએતહે અઉર્વંત અસ્પહે દાઇથહે અહુરહે મજ્દાઓ.

[ઇન્ટ્રો, કા ૧, ફ૦ ૧૧.

હ્વૅરે રઓચો યજમઇદે; હ્વૅરે-બરેજિસ્તેમ બરેજિમનાંમ યજમઇદે.

[વીસ્પ૦, ક૦ ૧૯, ફ૦ ૨.

અર્થ.

તેજ ઘોડાવાળો ખોરશેદ હોરમજદની આંખ છે.

[ઈન્ટ્રો તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૪.

ખોરશેદની રોશનાને અમો વખાણિયે છિયે; ખોરશેદ જે બુલંદમાં સૌથી બુલંદ છે તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[તેજ, સ૦ ૨૧૩.

અરદીબેહેશ્ત મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

રઓચિનવન્તેમ્ બવાહિ યથ માઓંઘ્રેમ્.

[આફરીને પગામ્બર જરતોશ્ત.

અનાઇશ. આ દુઝ્દવરેષ્નઘ્રો દરેષ્ન્યા હેન્તૂ
જખ્યાચા વીરપાઓંઘ્રો પ્રઓસેન્તાંમ રૂપા
દુખ્ષથ્રાઇશ. જનેરાંમ્ પ્રુતલાંમ્યા રામાંમ્યા
આઇશ દદાતૂ બ્યેઇતિબ્યો વીજિબ્યો

ઇરતૂઇશ. દ્રૂપ્તો ઘ્રા. દરેઝા
મેરથ્યાઉશ મજિસ્તો મોઘુચા અસ્તૂ

અર્થ. [ઇજ્વ હા ૫૭, ફ૦ ૮.

માહતાબના જેવા રોશનીવાળા થજો !

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૩૮૩.

બુરાં કામ કરનારા શિકસ્ત પામેલા થજો ! તેઓ સઘળા ખિકાર સાથે હસી કહાડેલા તથા વીળાપ કરતા થજો ! સારી હકુમત ધરાવનારાઓથી તેઓ દુખ અને જખમ પામજો ! માણસોનાં રેહાણોમાંથી તથા કુટુંબોમાંથી તેઓ ન્યાત બાહેર થયલા હોજો ! પોતે બે ફાંસાવાળા (હાથે પગે બેડી નખાયલા) થઇને તે બેડીઓને હલાવજો ! સૌથી મોટી મર્કી તેમની ઉપર જલદીથી આવી પડજો !

[માથા બા માએની, સં૦ ૧૩૫—૩૬.

અસ્પંદાદ મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિશ્ત્રીએ ૧ રએવાઓ ખરેનંઘુહાઓ અવાંમ્ પઇરિકાંમ્ આદરેજયેઇતિ, બિબ્દાઇશ્ચ, થ્રિબ્દાઇશ્ચ ચતનેમ્નાઇશ્ચ વીસ્પબ્દાઇશ્ચ, માંનયેન્ અહે યથ હજંઘ્રેમ્ નરાંમ્ એઇમ્ નરેમ્ આદરેજયોઇત યોઇ બ્યાંન્ અસ્તિ અઓજંઘહ અઓજિસ્ત.

[તીર યશ્ત, ૬૦ પા.

અર્થ.

જે મિસાલે કુવતમાં ઘણાજ જોરેમંદ હોય એવા હજાર માણસો એક માણસને બાંધી શકે તે મિસાલે ચળકાટવાળો તથા નૂરમંદ તેશ્તર ઈજદ દુજયાઇર્ય[1] નામની પરીને બેવડી અને ત્રેવડી બેડીથી, તથા ફાવી નહિ શકે એવી તમામ બેડીઓથી બાંધે છે.

[ખોરદે અવે બા માઈની, સફે ૨૪૪.

---

૧ દુકાળ અથવા ટીપણીનું વરસ.

અસ્પંદાદ મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા હ્વર્સ્તોઇબ્યસ્ચા માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વખેઢ્વોઇબ્યસ્ચા વર્સ્ત્વોઇબ્યસ્ચા; અઇબિ ગઇર્યા દઇથે વીસ્પા હુમ-તાચા હૂખ્તાચા હ્વર્સ્તાચા; પઇતિરિચ્યા દઇથે વીસ્પા દુશ્મતાચા દુઝૂખ્તાચા દુઝ્વર્સ્તાચા.

[ઇજ૦, હા ૧૧. ક૦ ૧૭.

અર્થ.

તમામ નેક વમાસણ, નેક વાણી અને નેક કરણીને મારી મનસ્ની, ગવસ્ની અને કુનસ્નીથી હું વખાણું છું; સઘળા નેક વિચારો, નેક સખુનો અને નેક કામોને હું એખ્તિયાર કરૂં છું; સઘળા બદ વિચારો, બદ સખુનો અને બદ કામોને હું છોડી દઉં છું.

[ઇજ૦ અને વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૯૪.

૩૪૫

અસ્પંદાદ મહિનો—દએપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

યજેમ્નાઓંધ્હો નેમંધ્હા મજદાઓ
રફેધ્રેમ્ વગેરે.

[ઈજ૦, હા ૫૧, ૨૦ ગા.

અર્થ.

દાદાર હોરમજદની ખુશહાલીને આતુરતાથી શોધનારા તથા નમ્રતાથી યાદ કરનારા અમો થઈયે !

[ગાથા ઓ માઅની, સ૦ ૨૨૦.

અસ્પંદાદ મહિનો—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

તૂમ્ મએથનહે પાત નિપાત અહિ અહુ-જાંમ્ ; તૂમ્ વરેજાનહે પઇતિ નિશ-હરેત અહિ અહુજાંમ્.....યહિ સોઇરે મિથ્રો-દ્રુજો અઇતિ વીથિશિ જત પઉર્વ મષ્યાકાઓંઘ્હો.

[મેહેર યશ્ત, ક૦ ૮૦.

અર્થ.

અય મેહર ઇઝદ! જુઠું નહિ બોલનારા-ઓનાં મુકામનો તું રક્ષણ કર્ત્તા તથા પાસ્બાની કરનાર છે; જુઠું નહિ બોલનારાઓનાં કારખાનાં-ઓનો તું સંભાળ રાખનાર છે.....તારી હજુરમાં છુપી રીતે કોલ તોડનારા ઘણા માણસો શેકસ્ત પામેલા પડેલા છે.

[યશ્ત બા માઅની. સ૦ ૧૦૪-૫.

અસ્પંદાદ મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

વીસ્પ ન્માન સ્રઓષો પાત યજમઇદે,
ગેંગાથ સ્રઓષો અષ્યો ફ્રગો ક્રિતો પઇતિ જન્તો.

[ઈજ૦ હા ૫૭, ફ૦ ૩.

અર્થ.

સરોશ ઈજદથી પાસ્બાની થયલાં તમામ ઘરોને અમો વખાણિયે છિયે, કે જ્યાં અશો સરોશ મિત્રાચારી ભરેલો, ચહવાયલો. તથા માન પામેલો હોયછે.

[ઈજ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૬૩૮.

અસ્પંદાદ મહિનો—૨૭ને રોજ.

અવસ્તા.

*ફ્રઓમિ નરેમ્ અષવનેમ્ અર્થ્ય-વસ્યએમ્.

[ઇજ્ના, હા ૬૦

હુમતનાંમ્ હૂખ્તનાંમ્ હ્વર્શ્તનાંમ્, યદ્યા અન્ય-દ્યા, વેરેજયમ્નાંમ્યા, વાવેરેજનનાંમ્યા, મહી અઇ-બી-જરેતારો નએનએસ્તારો, યથના વોહુનાંમ્ મહી.

[ઇજ્ના હા ૩૫, ફ૦ ૨.

અર્થ.

સાચું કામ કરનારને અશો નર તરીકે હું પસંદ કરૂં છું.

[ઇજ્ના તથા વીસ્પરદનો તરજુમો, સ૦

અહો સાહેબ ! જેમ અમો સારાં માણસોની વખાણ ગાનારા તથા તે વિશે વિચાર કરનારા છિયે, તેમ અમો આ દુનિયાને માટે તથા પેલી દુનિયાને માટે નેક વિચાર, નેક સખુન તથા નેક કામ કરનારાઓની અને કરી જનારાઓની વખાણ ગાનારા તથા તે વિશે વિચાર કરનારા છિયે.

[ઇજ્ના તથા વીસ્પરદનો તરજુમો, સ૦ ૧૬૦.

અસ્પંદાદ મહિનો—ફ્રવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

ફ્રેંમ ફ્રવશીમ્ યજમઇદે. [ખોરશેદ નિયાએશ.

પઓઇર્યનાંમ તકએષનાંમ પઓઇર્યનાંમ્ સાસ્નો—ગૂષાંમ, ઋષ આષઓનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ચ અહ્મ્ય દઍનામ્ચ બઓધસ્ચ ઉર્વાનેમ્ચ ફ્રવશીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ આષાઇ વઓનરે. [ખોરદેહ અવસ્તા.

અર્થ.

પોતાનાં ફ્રરોહરને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઅેની, સ૦ ૫)

પહેલી દીનવાળા (પોર્યોદકેશી)ઓમાંના તથા પહેલા દીન કબૂલ કરનારાઓમાંના અશો મર્દો તથા ઓરતો, જેઓ રાસ્તીને માટે કુતેહથી લડયાં હતાં, તેઓના જાનને, અંતઃકરણને, બુદ્ધિને રવાનને તથા ફ્રરોહરને આ જગાએ માન સાથ યાદ કરિયે છિયે. [તેજ, સ૦ ૩૬૨-૬૩.

અસ્પંદાદ મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

અત્ વે સ્તઓતા, અઓજાઇ મઝ્દા આઓંઘ્હાચ,
યત્ અષા તવાચા ઇસાઇચા.

[ઇઝ૦, હા, ૫૦, ફ૦ ૧૧.

અર્થ

અય હોરમઝ્દ! જ્યાં સુધી રાસ્તીની મારફતે હું શક્તિ ધરાવું છું તથા તાકત રાખું છું ત્યાં સુધી જેમ પહેલાંથી હું થતો આવેલો છું તેમ તારી કીર્તિ ગાનાર તરીકે હું જાણીતો થઇશ.

[ગાથા બા માઅ્‌નૅ, સ૦ ૧૯૯.

અસ્પંદાર્મદ મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

પેતિર્ આથ્રેમ બવાહિ યથ રામનો ખાસ્ત્રહે.

[આફ્રીનં પેગામ્બર જરથોસ્ત.

રામ ખાસ્તરેમ્ ચંથ્રુહાઓ દંથ્રુહુત્રિશ આફ્રીનામિ. દસ્તરે બઓપજેમ્ આફ્રીનામિ યુખ્માકેમ દક્ષનાંમ્ નરાંમ્ આપઓનાંમ. વીસ્પે આફ્રીનામિ કે અસ્તિ વોહુ આપવ અંતરે જાંમ્ અસ્મનેમ્ચ. હજ઼ંગ્રેમ્ બઓપજનાંમ્ બએવરે બઓપજનાંમ્.

[હંજ૦ હા ૬૮, ફ૦ ૧૫.

અર્થ.

માનો રામ હજદના જેવા પુર સુખવાળા થજો!

[ખોરદેહ અવ૦ બા માઅની, સ૦ ૩૩૧.

આ દેશના રામખાસ્તરને હું વખાણું છું. તમો ભલા તથા અશો નરોની સુખાકારી અને તનદુરસ્તી ઉપર આફ્રીન કરૂં છું. જમીન તથા આસ્માનમાં જે સઘળું ભલુ અને અશો છે તે ઉપર આફ્રીન કરૂંછું. તનદુરસ્તીઓમાંની દશ હજારગણી તનદુરસ્તીઓ તેઓને હોજો! [હંજ તથા વીરપ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૬૬.

અસ્પંદાદ મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

.........ગત્ તોઇ વસેમા
અએમ દેરેધાઇ તત્.

[ઈજ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! રાસ્તી પકડી રાખવા માટે તનદુરસ્તી તથા સુખ તારી પાસેથી હું ખચીત માંગુંછું.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૩૮.

અસ્પંદાદ મહિનો—દેપદીન રોજ

અવસ્તા.

વીચિરો અહુરો; અથા ને અંગ્રુહત્ યથા
ફો વસત્.

[યસ્ન હા, ૨૯, ફ૦ ૪.

અર્થ.

હોરમજદ પોતે સારાં નરસાંનો ઇનસાફ કરનાર છે; જેમ તે પોતે ઇચ્છે તેમજ અમોને થજો !

[ગાથા આ માઇની, સ૦ ૧૬.

અસ્પંદાદ મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

માનયેન્ આ સ્પિતમ જરથુસ્ત્ર! અએતેમ્ દાતેમ્ યિમ્ વીદોયૂમ્ જરથુસ્ત્રિ ઉપઇરિ અન્યાઇશ સ્ત્રાઇશ મસનચ વંધૂહનચ સ્રયનચ યથ જયો વોઉરૂકષેમ્ ઉપઇરિ અન્યાઓ આપો;......માનયેન આ સ્પિતમ જરથુસ્ત્ર! અએતેમ દાતેમ્ યિમ્ વીદોયૂમ્ જરથુસ્ત્રિ ઉપઇરિ અન્યાઇશ સ્ત્રાઇશ મસનચ વંધૂહનચ સ્રયનચ યથ ઇમાંમ્ જાંમ્ આચ પઇરિચ બવાવ. [વંદી૦. પરગ૦ ૫, ફ૦ ૨૩—૨૫.

અર્થ.

અએ જરતોસ્ત! જે પ્રમાણે વોરૂકષ દરિયો બીજા દરયાઓ કરતાં વધારે મોટો છે,......જે પ્રમાણે આસ્માન આ જમીનને આસપાસથી ઘેરી લેછે, તેજ પ્રમાણે બીજી દીનોના કરતાં આ દુરવંદીથી વેગળી જરતોસ્તી દીન મોટાઇમાં, ખુબીમાં તથા શોભામાં બચીત વધારે છે. [વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૧૧૨—૧૩.

અસ્પંદાદ મહિનો—અશીશવંઘ રોજ.

અવસ્તા.

સ્પેન્તાંમ્ વંઘુહીમ્ વરેને હા મોઇ અસ્તૂ.

[ઇજ૰ હા ૧૨, ફ૰ ૧.

દામીમ્ યજમઇદે યાંમ્ આર્મઇતીમ્ સ્પેન્તાંમ્ યેહે દાથ્રે અષહેચ અપઓનાંમ્ અષ-પઓઇર્યનાંમ્ચ કામનાંમ્.

[વીસ્પરદ, ક૰ ૧૯, ફ૰ ૨.

અર્થ.

ભલાં અને આબાદી વધારનારાં ડહાપણને હું પસંદ કરૂં છું, અને તે ડહાપણ મેળવવાની ઇચ્છા રાખું છું.

[ઇજ૰ તથા વીસ૰ નો તરજુમો, સ૰

ડહાપણને તથા ભલા આબાદી કરનાર વિચારને અમો વખાણિયે છિયે, જેની ઉત્પત્તિ રાસ્તીની, તથા અશો લોકો જેઓ રાસ્તીમાં સૌથી સરસ છે તેઓની પેદાયશની છે.

[ઇજ૰ તથા વીસ્પ૰ નો તરજુમો, સ૰ ૨૩૧.

અસ્પંદાદ મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવરતા.

વોહૂ ઇધ જરથુસ્ત્ર! હૂંસ્તંમ વ્યઓથનેમ્ વેરેજિમ્નેમ્. [વંદી૦, પરગ૦ ૩, ફ૦ ૪૨.

યો નઇરે નેમંઘ્રુહુન્તે નોઇત્ નેમો પઇતિ બરઇતિ. તાયુશ નેમંઘ્રુહો બવઇતિ હજંઘ્રુષ્ નેમો--બરહે. યત્ વા કસ્ચિકાંમ્ચિન. અએષામ્ચિત્ ઇથ વા અસ્નિ ઇથ વા ખ્ષફ્ને મઐથેમ્નહુ ખાઇ પઇરિ ગેઉર્વયેઇતે. [વંદીદાદ, પરગ૦ ૪, ફ૦ ૧.

અર્થ.

અએ જરતોસ્ત![1] અહીં આ દુનિયામાં નેક કામ કીધેલુંજ ભલું. [વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૯.

જે કોઇ પોતાની ફર્જ જેના તર્ફે અદા કરવી જોઇએ, (પછી તે ગમે એવો કમીનો હોય,) તેના તર્ફે તે નહિ અદા કરે તો, તે ધણી તે ફર્જ ગોયા તેની કનેથી છીનવી લે છે, અને પોતે ફર્જનો ચોર થાય છે. માણસે રાત દહાડો પોતાની ફર્જ અદા કરવાના કામને વળગી રહેવું જોઇયે. [વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૯

---

૧ ભણનાર અહીં પોતાનું નામ દે તો લાયક છે.

અસ્પંદાદ મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

સ્રેરેસા ચવત્ યા મઝ્દનિશ્ યે દ્રેગ્વાઇતે ખ્શથ્રમ્
હુનાઇતી
દુશ્ ખ્યઓથનાઇ અહુરા યે નોઇત્ જ્યોતુમ્ હનરે
વીનસ્તી
વાસ્ત્રયેહ્યા અએનંઘહો પસેઉશ્ વીરાચ્યત્યા અદુ-
જ્યન્તો.

[ઇજા., હા ૩૧. ક. ૧૫.

અર્થ.

અગે હોરમજ્દ ! જે શખ્સ દુષ્ટ કામ કરનાર પાપીના હાથમાં સત્તા આપેછે, તથા જે શખ્સ ખેડુતને અને તેનાં ગાય ઢોરને તેમજ કદીએ જુઠું નહિ બોલનાર માણસને દુઃખી કરતો હોવાથી જીવવાને લાયક હોતો નથી, તેવા શખ્સની શિક્ષા બાબે હું તને પુછુંછું કે તેને તે કેવી થવી જોઇયે ?

[માયા બા માઇની, સ૦ ૪૪ ૪૫.

અસ્પંદાહ મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા—અંધહાઓ જેમો યત પથનયાઓ સ્કરે-
નયાઓ દૂરએ પારયાઓ.

[વંદી૦. પરગ૦ ૧૯. ફ૦ ૪.

સ્પેન્તેમ્ અત્ થ્વા મઝ્દા મેંગ્હી અહુરા
હ્યત્ મા વોહૂ પઇરી-જસત્ મનંઘ્હા
પેરેસત્ચા મા; ચિશ્ અહી? કહ્યા અહી?
કુથા અયારે દખ્શારા ફેરસયાઇ દીશા
આઇબી થ્વાહૂ ગએથાહૂ તનુષિચા.

[ઇજ્ઞ૦, હા ૪૩, ફ૦ ૭.

અર્થ—આ જમીન કેજે પહોળી, ગોળ અને પાર કરવાને દૂર પડે તેવી છે. [વંદીદનો તર૦, સ૦ ૩૦૩.

અએ હોરમજદ! જ્યારે તારો પેગામ લાવનાર સરોશ ઇજદ બલી મનસ્નીની મારફતે મારી પાસે આવ્યો અને મને પુછયું કે 'તું કોણ છે? તથા કોણનો સહ્નો તું છે?' ત્યારે અય સાહેબ! મેં તને ખચીત આબાદી કરનાર ગણ્યો. દીનનો એલમ શિખવાને માટે, અય દાદાર! તારા મુલકનાં માણસોનાં દિલમાં જોઇતું અજવાળું તથા તેને લગતી નિશાનીઓ હું કેમ દેખાડીશ?

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૦૩-૪.

અરસ્પંદાદ મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

યેંધ્રહે ઉર્વ માંથ્રો સ્પેન્તો. [વંદી૦ ૫૨મ૦ ૧૯, ક૦ ૧૪.
અત્ જી તોઇ વખ્ખ્યા મઝ્દા વીદુષે જીના મ્રુયાત
ખ્યત્ અકોયા દ્રેગ્વાઇતે ઉસ્તા યે અષેમ દાદ્રે.
મ્રા જી માંથ્રા બ્યાતો યે વીદુષે મ્રવઇતી

[હજ૦, હા ૫૧, ક૦ ૮.

અર્થ.

વૃદ્ધિ કરનાર માંથ્ર હોરમજદનું સ્થાન છે.

[વંદી૦ નો તરજુમો. સ૦

અએ હોરમજદ! તારા માંથ્ર લોકોમાં હું ખચીત જાહેર કરીશ, કારણકે દીનદાર માણસે સમજુ શખ્સને જણાવવું જોઇયે કે શેવટે બુરાને માટે શિક્ષા છે, તથા જે કોઇ રાસ્તીને ટેકો આપે છે તેને સુખાકારી છે. વળી જે કોઈ ડાહ્યા માણસને માંથ્રવાણીની ખુબીઓ સમજાવે છે તે પોતે ખચીત ખુશહાલ હોય છે.

[ગાથા બા માએની સ૦ ૨૦૮—૯.

અસ્પંદાદ મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

અત્ તૂ મોઇ દાઇશ અષેમ્ હ્યત્ મા જઓઇ ઓમા આર્મઇતી હચિમ્નો ઇત્ આરેમ્.

[ઈજ૦, હા ૪૩ ફ૦ ૧૦.

ખ્યાત્ યાઇશ હિસ્ચમઇદે અથા વે ઉતા ખ્યામા મજદા અહુરા! અપવનો ઍરેખ્યા ઇ-ષ્તેમ્ રાઇતી. [ઈજ૦, હા, ૪૦ ફ૦ ૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! તું મને રાસ્તી બખ્શ, કારણ કે તે હું મારે માટે ખચીત માંગુછું, કે જેથી સંપૂર્ણ મનસ્ની મુજબ બરાબર ચાલ-નારો હું થાઉં. [ગાથા બા માઅનિ, સ૦ ૧૦૬.

અએ મહાજ્ઞાની! તારેથી અમો આ માંગિયે છિયે કે અમો રાસ્ત અને ખાલેસ થઇયે, તથા અમારી સખાવતની મારફતે તને પસંદ પડતા થઇયે.

[ઈજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૧૯--૨૦.

ગાથા—અહુનવદ.

અવસ્તા.

અએતત્ચ અએષાંમ્ ઉપ્ઘનાંમ્ ઉપ્થોતેમેમ્ યાટ્‌શ યત્ ફ્ચ વઓચે ફ્ચ શ્રુગે ફ્ચ વાખ્થ્યેઇતે. અસ્તિ જી અન આસ્ત્વત્ ઉપ્થ્‌ત યથ યત્ દિત વીસ્પો અંઘ્રુહુશ અસ્ત્વાઓ આસપ્નાત્ સસ્કાંસ દદરાનો ની પઇરિ દરિથ્યાંસ્તાનત્ હસ્થતે.

[ઇજ૦, હા ૧૯, ક૦ ૧૦.

અહુનેમ્ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ. [સરોશ બાજ.

અર્થ.

જે બંદગીઓ મેં કદી પણ કીધી હોય, જે હું હમણાં કરૂં છું, અને જે હવે પછી કરીશ, તે તમામ બંદગીઓમાં હોનવરની (યાને યથા અહુવઇર્યોની) બંદગી ઘણીજ સરસ છે; કારણ કે જેટલી તમામ હાડમદ દુનિયા છે તેટલી એ હોનવરના કલામની તારીફની લિયાકત છે. શિખનાર જો ખંતી રહીને એ બંદગીનો કલામ શિખે તો મોતથી બચે છે.

[ઇજ૦, તથા ઘીરૂપ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૯૧.

હોનવર તનને બંચાવે છે.

[ખોરશે૦ અવ૦ બા માઇની, સ૦ ૧૭

ગાથા—ઉશ્તવદ.

અવસ્તા.

અએતત્ચ નો વચો ફ્રાવઓચે સષ્પેન્ચ હિસ્માઇરીમ્ચ યથન કહમાઇચિત હાતાંમ અપાત્ હચ યત્ વહિસ્તાત્..

[ઈન૦, હા ૧૯, ફ૦ ૧૧.

અહુનોવઇર્યો વચાંમ્ વેરેથ્રજાંસ્તેમો. અર્શુ-ખ્દો. વાખ્શ્ યાહિ વેરેથ્રજાંસ્તેમો.

[સરોશ હાદોખ્ત, ફ૦ ૩.

અર્થ.

હોનવરનો કલામ તેની ઉત્તમ અશોઇને લીધે હયાતી ભોગવનારાઓમાંના કોઇનેબી શિખવા તથા યાદ કરવા માટે અમોને જાહેર કરવામાં આવ્યો છે.

[ઈન૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૯૨.

બધી બંદગીઓમાં હોનવરની બંદગી સૌથી ફતેહ આપનારી છે. એ સાચો અને અસરકારક વચન સૌથી સરસ ફતેહ બખ્શનાર છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઇની, સ૦ ૨૬૫.

ગાથા—સ્પેન્તોમદ.

અવસ્તા.

યસ્ય જરથુસ્ત્ર ! ઇમત્ ઉખ્ધેમ્ વચો ફ્રવઓચાત્, ના વા નાઇરી વા, અષ-સર મનંઘ્ન, અષ-સર વચઘ્ન, અષ-સર શ્યઓથ્ન ....નોઇત્ હિમ્ યત્ અંગ્રહે અયાંન, નોઇત્ અંગ્રહાઓ ખ્ષપો, દ્રવાઓ જરેતો જરનું મનો જજરાનો, અપિષ્ય અવ-સ્પસ્તિચિન અપિ અવ -સ્પષ્નઓત્ ; નોઇત્ ગએહે વઝો-વાંથ્વએહે ત્બઐષો ફ્રાસ્તિચિન ફ્રાષ્નુયાત્.

[સરોશ હાદોખ્ત, ૬૦ ૪.

અર્થ—અએ જરતોસ્ત ! જે કોઇ મર્દ યા ઓરત હોનવરની બંદગીનો કલામ, અતિશય અશોઇવાળાં મને કરીને ભણે......તો તેને તે દહાડે યા તે રાતે કોઇબી દુરવન્દ, જુલમગાર, દુઃખ દેનાર કે ઇજા કરનાર પોતાની બંને આંખોથી નજરે જોઇ શકે નહિ; તેમજ જોરાવર ટોળકીવાળા લુટારાની ખ-રાબી આગળ વધીને તે ભણનારને પહોંચી શકે નહિ.

[ખોરદે અવ૦ બા મ.એની, ૬૦ ૨૬૫—૬૬.

ગાથા—વોહુખશ્થ્ર.

અવસ્તા.

ઇમત્ય, જરથુસ્ત્ર! ઈમત્ ઉખ્ધેમ્ વચો ફ્રસ્રુયાઓ, યત્ આજસાત કેરેસસ્ય ગયોતુસ્ય, ...ન્યાઓન્ચો દએવ, ન્યાઓન્ચો દએવ-યાઝે, જફ્રે અવ-ગેઉર્વયાંન્ અથ રારેષ્યંન્તો.

[સરોશ હાદોખ્ત, ક૦ ૬.

અર્થ.

અએ જરતોશ્ત! આ હોનવર, બંદગીનો એક કલામ, તું એ ભણતો જોઇયે, કે જેથી કરીને જ્યારે દીન દુશ્મનો તથા ચોરોનું ટોળું આવી પહોંચે ....ત્યારે બુરા માણસો (દેવો) નાશ પામનારા થાયછે, દેવપરસ્તો નાશ પામનારા થાયછે, અને એ પ્રમાણે જખમ કરનારાઓના મહોડાં બંધ થઇ જાયછે.

[મિર૦ અબ૦ બા માણેની ર૦ ર૬૭.

આથા—વહિશ્તોઇશ્ત.

અવસ્તા.

યેજિ થ્વા દિદ્વઓષ યેજિ મનંઘહ યેજિ વચંઘહ યેજિ શ્યઓથ્ન યેજિ જઓષ યેજિ અજઓષ આ તે અઘ્રહે ફ્રચ સ્તુયે ની તે વએ-ઘ્વયેમિ યેજિ તે અંઘ્રહે અવા-ઉરૂરઓધ યત્ યસ્ન-હેચ વહ્મહેચ. [ઇજ૦, હા ૧, ક૦ ૨૧.

અર્થ.

અગે દાદાર! અગરજો મેં મારા વિચાર, વચન અને કામ મારફતે મારી રાજીખુશીથી અથવા મારી નામરજીથી મેં તારો ગુનાહ કીધો હોય, અથવા જો તારી બંદગી કરવામાં અને સ્તુતિ ગાવામાં મેં કસુર રાખી હોય, તો તે ગુનાહ અને કસુર કબુલ કરીને અને તે માટે પસ્તાવો કરીને હું તારી ભક્તિ કરૂં છું.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૭[1].

---

૧ ઇબારતમાં કેટલાક ફેરફાર કરવાની અહીં મેં છુટ લીધી છે.

જશન—અવરદાદસાલ ગાહ.

અવસ્તા.

અષઙ્મા યાસા અષીમ્ યાંમ્ ઈશ્યાંમ્ અહુરો મસતા મજદાઓ.

[વંદીદ, ફરગ૦ ૨૦, ક૦ ૧૧.

ક્રતુમ વીસ્પો-વીધ્વાઓંઘ્રહેમ યઝમઇદે, યિમ્ અહુરેમ્ મજદાંમ્.

[વીસ્પરદ, કે૦ ૧૯, ક૦ ૧

અર્થ.

સચાઈની સચાઈ યાને સંપૂર્ણ રાસ્તીને હું શોધું છું, કે જે પસંદ પડતી નેકીને દાદાર હોરમજદે મોટી ગણેલી છે.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૩૨૭.

તમામ જાણનારી અકલ જે હોરમજદ પોતે છે તેને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ઇજ૦ તથા વીસ્પરદનો તરજુમો, સ૦ ૨૬૩.

